

МИНАЈƏ ЧАВАДОВА

Шах
Цемајыл
Эбталиһи
лексцасы

(«ДƏННАМƏ» ПОЕМАСЫ ҮЗРƏ)

Азәрбајҹан ССР Елмәр Академијасы
Редаксија-Нәшријат Шурасынын
ғарары илә чап олунур

Редактору проф. М. Ш. Рәһимов

© «Елм» нәшријаты, 1977.

Д $\frac{70202-000}{M-655-76}$ 29—76

БИР НЕЧӘ СӨЗ

Һәр бир дилин лүғәт тәркиби халгын ичтимаи тарихи, онун мәншәји, инкишафы, мәишәти, мәдәни сәвијјәси вә с. илә әлағәдар сөzlәри өзүндә әкс етдирән зәнкин бир хәзинәдир. Бу хәзинәнин өјрәнилмәси, орада олан инчиләрин ашқара чыхарылмасы, нәһајәт һәммин зәнкинлији елм аләминә чатдырмағ мәсәләси әдәби дил бахымындан Азәрбајҹан дилчилији гаршысында дуран мүнһүм проблемләрдән биридир. Азәрбајҹан дилчилији гаршысында дуран бу проблемләрин ачылмасы орта әср әдәби абидәләриндән башлајарағ мүасир дилә гәдәр сөзүн кечирдији узун инкишаф јолунун мүәјјәнләшдирилмәси, илк нөвбәдә әдәби абидәләр үзәриндә лексиколожи тәдгигатларын дүзкүн апарылмасындан, инди елми әсәрләрин јарадылмасындан, мәзмунундан асылы олмајарағ кечмиш дөврләрдә јазылмыш әсәрләрин сөзлүјүнүн вә лүғәтинин тәртибиндән вә һәммин әсәрләрин елми шәрһи вә изаһлары илә биркә чап едилмәсиндән асылыдыр.

Азәрбајҹан әдәби дилинин инкишафында, онун үмумхалғ данышығ дилин хусусијјәтләри әсасында зәнкинләшмәсиндә Хәтан јарадычылығы хусуси мөвгәјә маликдир.

Хәтан шәрләринин дил хусусијјәтини өјрәнмәк Азәрбајҹан әдәби дилинин инкишаф тарихинин конкрет бир дөврдә, мәрһәләдә әтрафлы тәдгиг етмәјин мүнһүм вәзифәләриндән бири кими гаршыда дурур.

Хәтанин әдәби-бәдһи јарадычылығына даир һәм хариҷдә, һәм дә ССРИ-дә чохла тәдгигат иши јазылмышса да, шаирин әсәрләринин дил хусусијјәтләри монографик планда кениш тәдгиг едилмәмишидир¹.

Хәтан Азәрбајҹан дилинин бүтүн инчәликләринә, онун рәнкарәнк ифадә васитәләринә һәртәрәfli бәләд олан бир сәнәткардыр. О, классик ифадә васитәләриндән истифадә етмәклә јанашы, ади данышығ тәрзинә аид сөз вә ифадәләри, мүхтәлиф сөз бирләшмәләрини, морфоложи вә синтактик васитәләри дә јазылы әдәби дилә кәтирмиш, онларын мөһкәмләnmәси үчүн әсаслы шәрәит јаратмышдыр. Хәтанин әсәр-

¹ Сон вахтлар Г. Һәсәнов тәрәфиндән «Дәһнамә» поемасындакы сөз бирләшмәләринә аид наминзәдлик диссертасијасы јазылмышдыр. Бах: Г. Һәсәнов. «Дәһнамә»нин синтаксиси (тәјјини сөз бирләшмәләри), Азәрбајҹан ССР ЕА Нәшријаты, Баки, 1937.

ләрində лексик, морфоложи və синтактик категоријаларын һәм түрк дилләринин гәдим дөврләринә анд хусусијјәтләринә, һәм дә анчаг Азәрбајҗан үмүмхалг данышыг дилинә мәхсүс мәнәтләринә тәсадүф олунур ки, бунларын тәдгиги јалныз Азәрбајҗан дилинин тарихи дејил, үмумијјәтлә түрк дилләринин мүгајисәли тарихи лексикасыны, грамматикасыны јазмаг үчүн дә әһәмијјәтлидир. Хәтәинин дилиндә елә мүхтәлиф садә вә мүрәккәб сөзләр вардыр ки, бунлар гәдим түрк дили абидәләриндәки (Орхон-Јенисәј китабәләри, Диванү-лүғати-ит-түрк» вә с.) ејни сөзләрин мәпалары илә сәсләшир. Демәк, Хәтәинин дил хусусијјәтләрини һәртәрафли тәдгиг етмәк үчүн онун зәнкин ирси тәдгигата кениш материал верир.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг, илк нөвбәдә Хәтәинин «Дәһнамә» поемасынын лексикасыны тәдгиг етмәк мәгсәд-үјгүн һесаб едилмишдир. Тәдгигатын характери нәзәрә алынараг «Дәһнамә» мәснәвисинин ән гәдим нүсхәси—сарај хәт-таты вә сонра I Шаһ Тәһмасибин сарајында јашајан Шаһ Маһмуд Нишабури тәрәфиндән (шаһрин өлүмүндән чәми 11 ил сонра) үзү көчүрүлмүш вә әслинә даһа чох јахын олан әлјазмасы әсас көтүрүлмүшдү. Шәрти олараг Даһкәнд нүсхәси адландырылан бу әсас әлјазма (Диван 942/1535) һ. Араслынын 1959-чу илдә Ленинград (1036/1626-чы ил) нүсхәси әсасында тәртиб етдији «Дәһнамә» чапы илә мүгајисә едилмишдир.

Охучуларә тәдгим олунап бу әсәр Шаһ Исмајыл Хәтәинин лексикасына («Дәһнамә» поемасы үзрә) һәср едилмишдир.

Әсәрин кириш адланап биринчи фәслиндә тәдгиг тарихи вә «Дәһнамә» мәснәвисинин әлјазмалары шәрһ олунур.

Әсәрин икинчи фәсли сөз јарадычылығына һәср едилмишдир. Бурада Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында ишләдилмиш шәкилчиләрин семантик хусусијјәтләри ајдынлашдырылмыш, бу шәкилчиләрин әсасән «Дәһнамә»дә кәсб етдији мәна вә мәна чаларлығы кениш изаһ олунмушдур. Бәзи шәкилчи вә сөзләрин анчаг Хәтәинин «Дәһнамә»синдә ишләндији мәнасынын тарихи көкүнү изаһ етмәк мәгсәди илә мувафиг фактлар түрк дилләринин гәдим јазылы абидәләри, Азәрбајҗан классикләринин әсәрләри, һабелә дилимизин диалект вә шивәләриндәки сөзләрлә мүгајисә едилмишдир.

Әсәрин үчүнчү фәсли лексик тәркиб вә сөзләрин семантик хусусијјәтләринә һәср олунур. Бурада Хәтәи дөврүндә әдәби дилин, хусусилә онун лүғәт тәркибинин вәзијјәти, үмуми мәнзәрәси ајдынлашдырыларәг башлыча амилләрдән данышылмыш, поеманын лүғәт тәркибиндәки сөзләр мувафиг групла-ра ајрылмышдыр.

Бунлардан башга һәмин башлыг алтында Хәтәинин «Дәһнамә» поемасындакы синонимләр, омонимләр, антонимләр мүәјјәнләшдирилиб, онларын һәм мүтләг, һәм дә фәрди үс-

лубла әлагәдар мәна хусусијјәтләри шәрһ едилмиш, һәр бир мувафиг бәһсин башлангычында һәмин мәсәләләрин шәрһи вә маһијјәти һаггында гыса да олса, мәлумат верилмишдир. Сонра биләваситә «Дәһнамә»дә синоним, омоним вә антонимләрин хусусијјәтләри әтрафлы шәрһ едилир. Бу үч фәсилдән сонра Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында ишләнмиш гәдим сөзләр лүғәти верилмиш, һәр сөзүн гаршысында онун мүасир мәнасы көстәрилмишдир.

Нәһајәт бу мәсәләләрдән сонра «Дәһнамә» мәснәвисинин ән гәдим нүсхәсинин сарај хәт-таты Шаһ Маһмуд Нишабури тәрәфиндән үзү көчүрүлмүш вә әслинә даһа чох јахын олан әлјазмасынын факсимилеси әслиндә олдугу кими верилмиш вә онун үзәриндә әлавәләр апарылмамышдыр. Буна көрә дә бәзи һәрфләрин вә нөгтәләрин дүшмәси, факсимиледә ләкәләрин олмасы әслиндә олдугу кимидир.

Әсәрин чапа һазырланмасында мәнә өз көстәришләри илә јахындан көмәклик етмин акад. М. Ш. Ширәлијевә вә әсәри диггәтлә охујуб гијмәтли мәсләһәт верәрәк вә она рәј јазмыш филоложи елмләр доктору, профессор Ч. В. Гәһрәманова, филоложи елмләр доктору Р. Ч. Мәһәррәмоваја, фәјдалы фикирләри илә мәнә көмәклик етмиш акад. һ. М. Араслыја, проф. З. И. Будаговаја, филоложи елмләр докторлары В. И. Асланова, Ә. М. Мәммәдова, филоложи елмләр нами-зәдләри М. Б. Мәммәдова, Б. Т. Абдуллајевә, К. һ. Исмајы-ловаја вә А. Ч. Әлизадәјә өз миннәтдарлығымы билдирирәм.

Мүәллиф

ГӘДГИГ ТАРИХИ

XVI әсрдин биринчи жарысында Азербайжанда Сәфәвиләр ханәданы ады илә гүдрәтлн дәвләт гуран Шаһ Исмајыл Хә- таи дәвләт хадими олмага јанашы, ејни заманда доғма ана дилинин бүтүн инчәликләринә бәләд олан сәнәткар бир шаир кими дә шәһрәт газанмышдыр.

Халгынын шәрәфини, шәһрәтини, милли ифтихарыны го- рујан, әдәбијјат хәзинәсини өлмәз әсәрләри илә зәнкинләш- дирән шаир Азербайжан әдәби дилинин инкишафы, тәкмил- ләшмәси вә сәлисләшмәси ишндә бәјүк рол ојнамыш, бу дилин кәјфијјәтчә јүксәлмәсинә чалышмышдыр.

Хәтан истәдадлы бир сәнәткар кими баша дүшүрдү ки, доғма дилини билмәјән, һәмин дилә әһәмијјәт вермәјән, онун инкишафына чалышмајан бир сәнәткар һәгиги сәнәткар ола билмәз. Бу сәбәбдәндир ки, онун дили үмумхалг Азербайжан дили илә ғырылмаз сурәтдә бағлы олмушдыр. О, бачарығы вә фәалијјәти сәјәсиндә Азербайжан әдәби дилинин шә’р үслү- булу өз дәврүнә көрә көрүнмәмиш бир јүксәклијә галдырмыш вә доғма ана дилиндә өлмәз әсәрләр јаратмышдыр. Нәһајәт бу дилдә Азербайжан әдәбијјатында илк мәсиһиләрдән олан «Дәһнамә» поэмасыны јазмышдыр.

Азербайжан, фарс вә әрәб дилләриндә шә’р јазмағ габи- лијјәтинә малик олан Хәтан әсәрләринин әксәријјәтини доғма ана дилиндә јарадарағ өз дәврүнүн әдәбијјатына рәвнәг вер- мишдир¹.

* * *

Аггојунлулар вә гарагојунлуларын һакимијјәти дәврүндә Азербайжан дилинин әһәмијјәти артыр, рәсми фарс дили илә јанашы, сарајда јашајан Азербайжан шаирләри өз ана дилин- дә шә’рләр јазыр вә әдәби мәчлисләр кечирирдиләр.

¹ Бах: ۹. ص. ۱۹۲۶. تهران، تحفه سامی، سام میرزا.

М. Ф. Кәпрүлүзаде. Азербайжан әдәбијјатына анд тәдгигләр. Баки, 1926, сәһ. 16; Ғ. Араслы. Азербайжан әдәбијјаты тарихи, I чилд. Баки, 1943, сәһ. 157; Sadettin Nüzhet Ergün. Hatayi divani Sah Ismail Safavi Edebi hawati ve nefesleri, Istanbul, 1956, s. 17—18; Әзизаға Мәммә- дов. Шаһ Исмајыл Хәтан (монографија), Баки, 1961, сәһ. 18—21.

Азербайжан дилинә марағын артмасы, бу дилдә әсәр ја- зан шаирләрин сајынын чохалмасы, һәтта бу дилин рәсми дәвләт дили сәвијјәсинә галдырылмасы Шаһ Исмајылын һа- кимијјәти заманы даһа чох мөғгә тапды. Бу барәдә Иран тарихчиси Абдулла Рази «Тарихи-мүфәссәли-Иран» адлы әсәриндә јазыр: Исмајыл гәләбә чалыб Тәбризә дахил олду. Иран тачыны башына гојду (907 һичри). Биринчи онун иши шиәлијин Иранда дәвләт дили е’лан едилмәсини гәрара ал- ды. Сонра түрк дилини (Азербайжан дилини — М. Ч.) дәвләт дили е’лан етди². Бу бачарығлы дәвләт хадими Азербайжан дилинин һәјәти әһәмијјәтини гәтијјәтлә сүбута јетирмиш, ону фарс дили илә јанашы рәсми дәвләт дили сәвијјәсинә јүксәлт- мишдир.

О заман сарајда Азербайжан дилиндә данышылыр, дәвләт- ләр арасындакы рәсми јазышмалар вә фәрманлар Азербай- жан вә фарс дилләриндә анарылыр, һәрби, диванхана вә игти- садн јашајышла әлағәдар истилаһларын чоху Азербайжан дилиндә ишләдилирди. Бу тарихи һәгигәт һаггында мәшһур рус алимн, шәргшүнас В. В. Бартолд белә јазырды:

«...Ханәданын тәшәккүл тапдығы јердә Азербайжан әһали- си һәлә о заман түркчә (азербайжанча — М. Ч.) данышырды. Түрк дили сонралар Сәфәвиләр дәвләтиндә сарај вә орду ди- ли оларағ галырды³».

Аггојунлу, гарагојунлу вә еләчә дә ғызылбаш Сәфәви дәв- ләтиндә күлли миғдарда рүтбә адлары, идарә истилаһлары, һәрби истилаһлар вә игтисадн јашајышла әлағәдар олан ис- тилаһлар јенә дә Азербайжан дилиндә иди. Мәсәлән: чарчы (алај чавушлары), чапар (постда дуран), кешик, кешикчи- башы, гошун (әскәр), чәрик (әскәр), сәнкәр, сүрүн (һүчүм), јарағ (силаһ), сахлов (газарма), ајагчы (гасид), күлаб, кү- лабдарбашы, аға, алтун (османлы пулуна көрә беш ахча дә- јәриндә олан бир манат), ғызыл (пул, кәсимләмиш зијнәт), аталығ, бабалығ, азугә вә с. кәстәрмәк олар⁴.

Аггојунлулар, гарагојунлулар вә Сәфәви һөкмдарлары- нын фәрманларында да бир сыра Азербайжан сөзләри ишлә- дилмишдир. Мәсәлән: бир гајда оларағ фәрманларын баш- лыгында «һөкм» әвәзинә «сөзүмүз» јазылмышдыр⁵.

² عبداللہ رازی، تاریخ مفصل ایران، تهران ۱۳۳۵ چاپ دوم، ص. ۲۹۱.

³ В. В. Бартольд. Халиф и Султан, «Мир Ислама», I чилд, № 3, СПб., 1912, сәһ. 369.

⁴ XIV—XVI yüzyıllarda İran devlet dilindeki türkce sözlerden bir kaci. Türk dili, 1963, s. 136.

⁵ Бах: Т. М. Мусәви. Орта әср Азербайжан тарихинә даир фарс дилиндә јазылмыш сәнәдләр, Баки, 1965, 2 №-ли фәрман, сәһ. 74; «Орта әср Азербайжан тарихинә даир фарс дили сәнәдләр» әсәри (2 №-ли, 22 №-ли, 23 №-ли фәрманлар), Азәрб. ССР ЕА Тарих Институтиунун елми архиви.

1 Шаһ Исмајылын Хүсејибәј Ләлә һаггындакы ферманларында «чүмлә аталығы» сөзү ишләдилмишдир⁶.

Бундан əлавə орта əср ферманларында бир чох түрк (Азəрбајчан) мənшəли верки вə һəрби истилахлар, рүтбə адлары ишлənмишдир. Мəсələn: јайлагбашы (јайлагда верки алаңлар), ғышлагбашы (ғышлагда верки алаң), чобанбəји «шылтаг» (гајдадан кəнар веркилэр), дарга, онбашы (он нəфəр əскəрин башында дуран), јүзбашы, улағ, гонулга, гуллар ағасы, ешик ағасы, јасавул, тончубашы, түфəнкчибашы, бəјлəрбəји (јүксək вəзифə), горучи, миршикарбашы (ова кетмək үчүн лəзым олаң тəрланлары сахлајаң адам), анбардарбашы, басмачы (чап едəн), гапычы, тушмалбашы (хəрək биширмək ишинə бахан, мətбəхбашы), чаббадарбашы дəшлүк (верки), диванбəји (вəзифə), фəрраш (вəзифə), фəррайшбашы, гапычыбашы (хəлвəт), һəрəмхана, истирахəт гапычысы, гапычыбашы диван (идарə гапысында дуран), гушчу (гушабахан), гушхана (гуш олаң јер)⁷ вə с.

Демəли, илк Сəфəвилэр дəврүндə рəсми дил икилəшмиш, јəни Азəрбајчан вə фəрс диллəri олмушдур. Сəфəви дəвлəтинин дахилиндə јашајаң вə əксəријјəти тəшкил едəн азəрбајчанлылара фəрманлар, əмрнамəlэр азəрбајчанча, фəрслара исə фəрс дилиндə кəндəрилмишдир. Бу барədə түрк əдəбијатчыларындан Сəлим Рəфиг Рəфи оглу өзүнүн 1941-чи илдə Анкарада чап етдирдији «Азəрбајчан əдəбијјаты» китабында Шаһ Исмајылын Азəрбајчан дилиндə бир əмрнамəсини тəсвир едэрək белə јазыр:

«...Бу əсрдə түрк дили (Азəрбајчан дили — М. Ч.) фəрс дили илə јанашы рəсми дил оларағ аз чох мөвгə газанмышдыр. Буиун үчүн сүбүт оларағ һəлəлик Шаһ Исмајылын Азəрбајчан дилиндə бир əмрнамəсини кəстэрə билəрик»⁸. Хəтəинин Азəрбајчан дилиндə олаң əмрнамəси һаггында үстүөртүлү бир шəкилдə мəлүмат верəн мүəллиф бу əмрнамəсини һарада сахландығы барədə дə һеч бир мənбə кəстəрмəмишдир.

Мачар алими Фекете Лајош исə, сонралар, јəни XVII əсрдə Сəфəвилэр дəврүндə Азəрбајчан дилинин рəсми дил кими нүфузуну сүбүт едэрək, 1936-чы илдə Истанбулда чыхаң туркијјəт мəчмүəсиндəки «Иран шаһларынын ики түркчə мək-

тубу» адлы мəгалəсиндə⁹ Сəфəви шаһларынын Азəрбајчан дилиндə јазылмыш ики мəkтубуну нүмунə кəстəрмишдир. Фекете Лајошун мəгалəсиндəн ајдын олур ки, Азəрбајчан дили рəсми дил кими Сəфəви һөкмдарлары Шаһ Сəфинин (1628—1642) вə Султан Хүсеји (1694—1722) Шаһын сарајларында өз нүфузуну сахламышдыр. Азəрбајчан дилиндə јазылмыш бу ики мəkтубун бири Шаһ Сəфи тəрəфиндəн Австрија императору вə Мачарыстан кралы икинчи Фердинанта, дикəри исə Султан Хүсеји Шаһ тəрəфиндəн Саксония һерсогу вə Польша кралы Фридрих Августа кəндəрилмишдир (Шаһ Сəфи тəрəфиндəн кəндəрилəн мəkтубун арха тəрəфиндə Сəфи шаһын мөһрү, һəмин мөһрүн ичəрисиндə исə шаһын ады јазылмышдыр). Бурадан көрүнүр ки, Шаһ Исмајыл вə онун ардычылары харичи дəвлəтлэрлə јазышмаларыны Азəрбајчан вə фəрс диллəриндə апармышлар.

«ССРИ Ленинград Шəргшүнаслығ Институтунун əлјазмалары бөлмəсиндə мұһафизə олунаң Али Мустафа Чəлəбинин тəртиб етдији «Мүншаат»¹⁰ гијмəтли бир мənбəдир. «Мүншаат»да мұһафизə олунаң рəсми мəkтублар XVI əсрдə јашамыш Османлы султанлары, вəзир-əзəмлəri, Османлы пашалары вə башга дəвлəт башчылары арасында кəдəн рəсми јазышмалардан ибарəтдир. Бу рəсми сənəдлəрин ичəриндə Шаһ Тəһмасибин Азəрбајчан дилиндə бир мəkтубу да вардыр»¹¹.

«Шаһ Тəһмасибин бу рəсми чаваб мəkтубу»* Османлы һөкмдары Гануни Султан Сүлєјманын (1494—1566) оглу II Султан Сəлимə (1524—1575) јазылмышдыр. Мəkтубун башлығы белəдир: «Шаһ тəрəфиндəн кəлəн чавабдыр». Шаһ Тəһмасибин чаваб мəkтубу Али Əфəндиинин «Мүншаат»ында мұһафизə олунаң II Султан Сəлимин мəkтубуна чаваб оларағ јазылмышдыр¹².

* * *

«Шаһ Исмајыл Хəтəинин «Диван», «Дəһнамə» вə «Нəси-һəтинамə» əсəрлəринин үзү көчүрүлүб, əлјазмасы һагында

⁹ Бах: Dr. Fekete Lajos. Iran şahlarının iki türkçe mektubu V cilt türkiyat mecmuasi. O prof. Dr. M. Fuad Köprülü, İstanbul, 1936, s. 269—274.

¹⁰ Али Əфəндиинин тəртиб етдији «Мүншаат»даң нүмунəлэр. Бу əлјазмасынын сурəти 1076-чы илдə Ибраһим адлы бир түрк катиби тəрəфиндəн көчүрүлмүшдүр. Ə. М. (Бах: Институт Народов Азии АН СССР, шифр—В—1203, Ленинград, нəрəг 250а—254б.

¹¹ Islam ansiklopedisi, cilt 1, söz 12, 1940, 134; Əзизаға Мəммədov. Шаһ Тəһмасибин Азəрбајчан дилиндə бир мəkтубу, Азəрб. ССР Дəвлəт Университети елми əсəрлəri (дил вə əдəбијјат сєријасы), № 6, 1964, сəһ. 73—80; Јенə онун. Шаһ Исмајыл Хəтəн əсəрлəri, I чилд, Бақы, 1975, сəһ. 8.

¹² Бу мəkтуб һаггында Азəрбајчан охучуларына илк мəлүматы Ə. Мəммədov вермишдир.

¹² Али Əфəнди, «Мүншаат», В—1203, нəрəг 250а—254б; Шаһ Исмајыл Хəтəн əсəрлəri, I чилд, Бақы, 1975, сəһ. 9.

⁶ «Орта əср Азəрбајчан тарихинə даңр фəрəдилли сənəдлэр» əсəри, 23 Мəли фəрман. Азəрб. ССР ЕА Тарих Институтунун елми архиви.

⁷ Тəзкирəтүлмүлүк «تذكرة الملوك». Tehran, 1332, сəһ. 101—118;

И. П. Петрушевски. Азербайджан в XVI—XVII веках, сборник статей по истории Азербайджана, вып. I, Бақы, 1949, сəһ. 248; Н. Зəринсəзədə. Фəрс дилиндə Азəрбајчан сөзлəri, Бақы, 1962, сəһ. 131, 193; О. А. Əфəндиєв. Азербайджанское государство Сефевидов в XVI веке (докт. дисс.), Бақы, 1968.

⁸ Сəлим Рəфиг Рəфи оглу. Азəрбајчан əдəбијјаты, Анкара, 1941, сəһ. 10.

дунянын бир чох мәркәзи җаһанна вә музейләриндә сахланылар. Һәләлик мәрҗән едилдиҗинә көрә, Хәтәи әсәрләринин мухтәлиф әсрләрдә үзү көчүрүлмәһи әлҗазмалары Ленинград, Лондон, Гаһирә, Ватикан, Берлин, Дашкәнд Шәрг әлҗазмалары сахланылар музей вә җаһанналарда муһафизә олунур»¹³.

Шаһ Исмаҗыл Хәтәинин әдәби ирси һаггында илк мәлүматы оғлу Сам Мирзә (1517—1567) вермишдир¹⁴. Лакин Сам Мирзә фарс дили вә мәдәниҗәтнә пәрәстнн етдиҗи үчүн атасынын Азәрбаҗчан дилиндә җаратдыгы зәннин әдәби ирсә етнәсәһи җаһанмишдир.

Сам Мирзә атасынын өлүмүндән сонра җазмыш олдуғу «Тәһфеҗи-Сами» тәзкирәсиндә Шаһ Исмаҗылын тәрчүмеҗи-һалы вә ше'рләриндән бәһс едиркән, мутәәссиб бир фарс кими һәрәкәт етмиш вә җад бир мұәллиф кими фикир жүрүтмүшдүр. О, өз тәзкирәсиндә әксәриҗәт еттибарилә әсәрләрини азәрбаҗчанча җазмыш олар Хәтәинин ше'рләриндән нүмунә дә олса белә көстәрмәҗәрәк, җалһыз фарсча җаздыгы ше'риндән бир бейт геҗд етмәклә кифәҗәтләнмиш, бунунла да бәһсини тамам етмишдир. Һалбуки Сам Мирзә дә о дөврүн әдәби мүнһитини көзәл билдиҗи үчүн даһа әтрафлы мәлүмат верә биләрдн¹⁵.

XIX әсрин биринчи җарысындан башлаҗарағ Аврона вә рус шәргшүнас алимләри Шаһ Исмаҗыл Хәтәидән бир шаир кими бәһс етмишләр. Бу алимләрдән Ж. Һаммер, Шарл Рио, Е. А. Крымски, Е. Блоше, В. Минорски, Е. А. Гордлевски, Еттери Росси, А. Зәһнчовски вә башгалары Хәтәи әдәби ирсинин таныдылмасы сәһәсиндә фаҗдалы ишләр көрмүшләр¹⁶.

Сәфәвиләр дөврүндә мәдәни вә әдәби һаҗатын ишыгландырылмасында, Хәтәи җарадычылығынын өҗрәнилмәсиндә рус алимләриндән А. Крымски вә В. Ф. Минорскинин хидмәтләрини хусуси геҗд етмәк ләзымдыр.

Шаһ Исмаҗылын һакимиҗәти заманы Азәрбаҗчан дилинин үстүн мөвге тутмасы, бу дилдә сәнәт әсәрләринин җарадылмасы фактларына А. Крымски дүзкүн гиҗмәт верәрәк җазыр-

ды: «Җени җаранан ханәданда һаким дил түркчә (азәрбаҗчанча — М. Ч.) иди. Сүләләнин баниси Шаһ Исмаҗыл «Хәтәи» тәхәллүсү илә Азәрбаҗчан дилиндә бүтөв бир лирик ше'рләр диваны җаратмышдыр ки, бу дил аҗдындыр, онун өз доғма ана дили олмушдур»¹⁷.

Гәрби Авропада Хәтәи ирсинин өҗрәнилмәси сәһәсиндә шәргшүнас проф. В. Ф. Минорскинин хидмәтинин аҗрыча геҗд етмәк ләзымдыр... О, илк дөфә Шаһ Исмаҗылын поезиҗасы һаггында 1926-чы илдә франсыз вә алман дилләриндә нәшр олунан «Ислам енсиклонедиҗасы»нда бәһс етмишдир. Сонрлар В. Минорски бу сәһәдә тәдҗигатыны кенишләндирәрәк «The Poetry of Shah Ismail I» (I Шаһ Исмаҗылын поезиҗасы) адлы әсәрини нәшр етдирәрәк көстәрир ки, «Белә үмид едирәм мәним бу тәдҗигатым хошбәхт бир заманда җашаҗаҗа, кәнч алимләр үчүн илк аддым ола биләчәк»¹⁸. 48 сәһифәдән ибарәт олар бу әсәрин тәдҗигат һиссәси никилисчә олуб, алты бөлмәдән ибарәтдир. Әсәрин кириш һиссәсиндә, Хәтәи диванынын Авропанын мухтәлиф җаһанналарында сахланылар гәдим нүсхәләринин библиографиҗасы, ше'рләринин дили вә вәзни, мәзмуну, сурәтләринин тәһлили вә гәдим сөзләрин лүгәти верилмишдир. Әсәрин сонунда илә Хәтәинин. Азәрбаҗчан дилиндә сечилмиш 19 ше'ринин тәһгиди мәтнн вә бу ше'рләрин никилисчә сәтри тәрчүмәси әләвә едилмишдир.

Әсәрин кириш һиссәсиндән аҗдыл олур ки, В. Минорски Шаһ Исмаҗыл Хәтәи поезиҗасы илә һәлә 1920-чи илдә Парис милли җаһаннасында мәшғул олмаға башламышдыр. О, Хәтәи диванынын I Парис нүсхәси үзәриндә (№ 1307) тәдҗигат ишн апармышдыр.

Диванда Шаһ Исмаҗылын тәрчүмеҗи-һалына даир ишәрәләр вә әлҗазмасынын дил хусусиҗәти өҗрәнилмишдир. В. Минорски 1921-чи илдә Асиҗа Халҗлары (шәргшүнаслар) Чәмиҗәтинин иҗласында «Шаһ Исмаҗыл поезиҗасы» мөвзусунда мә'рузә етмишдир¹⁹. Сонра мұәллиф Хәтәи ше'рләриндә ғызылбашлығын тәблиғи вә сиҗаси маһиҗәти бардә даһишмыш, өз муридләри үчүн бу ше'рләрин түркчә (азәрбаҗчанча — М. Ч.) җазылдығыны геҗд етмишдир.

Әсәрин икинчи бөлмәсиндә В. Минорски көрә билдиҗи Хәтәи әлҗазмаларынын ғыса изаһлы библиографиҗасыны тәсвир етмишдир.

О, әсәрин үчүнчү бөлмәсиндә Хәтәи поезиҗасынын дили үзәриндә даҗаныр. Мұәллиф бу бәһсдә Хәтәи диванынын ди-

¹⁷ А. Е. Крымский. История Персии ее литературы и дервишской теософии, т. III. Труды по востоковед, изданные Лазаревским ин.-том восточных языков, XVI, М., 1914—1917, сәһ. 139—140, 148.

¹⁸ V. Minor sky. The Poetry of Shah Ismail I, London, 1942, вәрәт 1007 а.

¹⁹ Җени орада, сәһ. 1006а.

¹³ Әзизаға Мәммәдов. Шаһ Исмаҗыл Хәтәи әсәрләри мәтнләринин тәдҗиги вә елми-тәһгиди мәтнн (докторлуг диссертасиҗасы), Азәрбаҗан ССР ЕА Республика Әлҗазмалары Фонду вә Низами адына Әдәбиҗат Институту, Баки, 1970, сәһ. 49.

¹⁴ Sadettin Nüzhet. Türk edebiyatı tarihi. Hatayi (Азәрбаҗан әдәбиҗаты), Istanbul, 1932, сәһ. 206—208; Minor sky. The Poetry of Shah Ismail I, London, 1942, вәр. 1008 а.

¹⁵ Sadettin Nüzhet. Türk edebiyatı tarihi. Hatayi (Азәрбаҗан әдәбиҗаты), Istanbul, 1932, сәһ. 208.

¹⁶ Бу бардә әтрафлы мәлүматы Әзизаға Мәммәдовун «Шаһ Исмаҗыл Хәтәи әсәрләри мәтнләринин тәдҗиги вә елми-тәһгиди мәтнн» адлы докторлуг диссертасиҗасында алмағ олар. Бах: Әзизаға Мәммәдов. Азәрб. ССР ЕА Республика Әлҗазмалары Фонду вә Низами адына Әдәбиҗат Институту, Баки, 1970, сәһ. 59.

линдан Азербайжан јазы дилинин спесифик хусусијјәтләри кими бәһс етмишдир. Сонра Азербайжан дилинин јайылма саһәсини, Шимал-гәрби Иран вә Шимал-шәрги Загафгазија-да кениш бир саһәни әһәтә етдијини көстәрмиш, ејни заманда, Хәтәи дилиндә чығатај үнсүрләринин дә олдуғуну гејд етмишдир²⁰.

Диванын фонетик хусусијјәтләриндән бәһс едилән бөлмәсиндә мәтидә олан сөzlәрин дахилиндә саит вә самитләрин дүзкүн охунмасы васитәләриндән бәһс олунур. Морфолокија бәһсиндә исә нитг һиссәләринин—исим, әвәзлик (ишарә әвәзликләри), фе'л, фе'лин заманлары, шәкилләри (әмр, шәрт, арзу, ләзим), фе'лин шәхсиз мәсдәр формалары, фе'ли сифәтләр, фе'лдән әмәлә кәлән зәрфләр вә фе'лин пөвләриндән (мәчһул, гаршылыг вә б.) данышылыр. Синтаксис бәһсиндә диванын дил материалларындан истифадә јолу илә изафәт бирләшмәләри, чүмлә гурулушу, чүмләдә сөз сыраларының дәјишилмәси вә с. хусусијјәтләрдән бәһс олунур.

В. Минорски дил бәһсиндән сонра Хәтәи ше'рләринин вәзинидән бәһс едир. Бундан сонра Хәтәи ше'рләриндә гәдим, архаик вә аз ишләдилән Азербайжан сөzlәринин изаһлы лүгәти — «глоссари»си, азербайжанча транскрипсиясы вә бунларын инкилисчә тәрчүмәси верилир. Лакин мүүллиф Азербайжан дилинин инчәликләринә јахшы бәләд олмадығы үчүн мүасир дил илә сәсләшән азербайжанча сөzlәри гәдим сөzlәр ады алтында вермишдир.

Әсәрин дөрдүнчү бөлмәси диванын мәзмуну адландырылыр. Минорскијә көрә дивандакы ше'рләр өз сәчијјәси етибарилә үч гисмә ајрылыр. Бунлар шаирин һәјаты вә тәрчүмеји-һаһына ишарә едилән ше'рләрдән ибарәтдир. Мүүллиф бундан сонра ше'рләрдә ишләдилән истилаһлары, тәшбихләри шәрһ едәркән бунларын мәзмунуна көрә мә'наландырмаға чалышмышдыр. Мәсәлән: Бәһри-һәгигәт (дүзкүнлүк, һәгигәт дәнизи), һәгг (аллаһ), мәзһәри-һәгг (аллаһын елчиси), нури-илаһи (аллаһын ишыгы), газы, суфи, әһи (ишә тәрәфдарларына мүрачид едилән ад), әһли-играр (танымыш адамлар), әһли-һәгг (аллаһ адамлары), гызылбаш (гырмызы баш), гызыл тач (гырмызы тач), тачи-садәт, гызыл (гызылбашларын бајраглары гырмызы олдуғу үчүн гызыл дејилибмиш), аллаһ-аллаһ (чағырыш), гәбр, биканә, хәвари вә јахуд језид (Әһлинин дүшмәнләрини бу адларла адландырмаг), мәчлис-шабаш (тој мәчлисидә верилән пул), мәчлис әһли (тој адамы), чахыр, чин (дүз) вә с.

Әсәрин бешинчи бөлмәсиндә Хәтәинин 18 ше'ринин нүмунә үчүн елми-тәнгиди мәтнн верилмишдир. Алтынчы бөлмә

исә әсәрдә олан сөzlәрин инкилисчә тәрчүмәсинә һәср едилмишдир.

Хәтәи јарадычылығы һаггында апарылан тәдгигатлар ичәрисиндә Полша шәргшүнас алыми А. Зајончковскинин «Шаһ Исмајыл Хәтәинин ше'рләри» адлы мәгаләси диггәти чәлб едир. Мәгалә «Турхан Кәңчејинин 1959-чу илдә Неаполда чап етдирдији *ديوان شاه اسماعيل خطائي*» китабынын елми-тәнгиди мәтнинин нәшри мүнәсибәти илә јазылмышдыр²¹.

Мүүллифин бу китабы Авропада В. Ф. Минорскинин Шаһ Исмајыл поезијасы һаггында апардығы тәдгигатындан сонра Хәтәи әсәрләринин нәшри саһәсиндә көрүлән фајдалы бир иш кими дәјәрлидир.

Мүүллиф мәгаләнин сонунда Хәтәинин дили үзәриндә дурур вә бу дилин Азербайжан дили олдуғуна даир һәм морфоложи, һәм дә синтактик мисаллар көстәрир.

Хәтәи әдәби ирсинин тәдгиги мәсәләләри илә Түркијә алимләри дә мәшғул олмушлар. Бу алимләрдән М. Ф. Көпрүлү, Бәсим Агалај, Исмајыл Никмәт, Садәддин Нүзһәт, Әбдүлбағи Кәлпинарлыны көстәрмәк олар.

Онлар шаирин һәјаты, сијаси вә әдәби фәалијјәтиндән данышмыш, нәдәнсә дилинә тохунмамышлар.

М. Ф. Көпрүлү 1926-чы илдә Бақыда чап етдирдији «Азербайжан әдәбијјатына аид тәдгигләр» адлы китабчасынын «Хәтәи Шаһ Исмајыл Сәфәви» бәһсиндә вә Садәддин Нүзһәт 1932-чи илдә Истанбулда чап етдирдији «Türk edebiyatı tarihi» китабынын «Азербайжан әдәбијјаты» һиссәсиндә белә јазырлар: «Вәчдли вә сәнәткар бир руһа малик олан бу кәпч рәиси-руһани кәндисинә тәәббүд едән Иранын ән әсил мүридләри үчүн бир такым фарси ше'рләр јаздығы кими, әсил мәнбәи — гүввәтини вә истинадкаһыны тәшкил едән түркләр (азербайжанлылар — М. Ч.) үчүн дә кичик бир диван тәшкил едәчәк гәдәр суфијанә вә ашиганә бир чох мәнзумәләр вүчүдә кәтирди»²².

Азербайжанда Совет һакимијјәтинин илк илләриндән башлајараг Хәтәи ирсинин тәдгиги саһәсиндә бир чох ишләр көрүлмүшдүр. Бу саһәдә Салман Мүмтазын хидмәти хусуси гејд едилмәлидир. Һазырда Республика Әлјазмалары Фондунда мүһафизә олунап, XVII әсрдә үзү көчүрүлмүш «Дәһнамә»нин натамам нүсхәсини 1923-чү илдә «Маариф вә мәдәнијјәт» журналында о, һиссә-һиссә чап етдирмишдир²³.

С. Мүмтаз әсәрин кириш һиссәсиндә «Дәһнамә»нин Азербайжан әдәбијјаты тарихиндә тутдуғу мөвгеји һаггында ја-

²¹ A. Zajackowski. Tonrkhan Gandjei, Canzoniere di Şah Ismail Hatai. Roznik Orientalistyczny. т. XXVIII. Варшава, 1963, сәһ. 150—157.

²² М. Ф. Көпрүлүзәдә. Азербайжан әдәбијјатына аид тәдгигләр, Бақы, 1926, сәһ. 16; Sadettin Nüzhet. Türk edebiyatı tarihi. Hatay. Istanbul, 1932, s. 207.

²³ «Маариф вә мәдәнијјәт» журналы, Бақы, 1923, № 4, 5, 8—9, 10—11.

²⁰ V. Minorsky. The Poetry of Shah Ismail I, London, 1942, вәрәг 1010 а.

зыр: «Дәһнамә» бу вахта кими һеч бир кәсин, хусусән һәрис вә көзүач авропалыларын әлиһә кечмәмиш гүдрәтән булунан бир хәзинәҗи-киранбәһадыр»²⁴.

1933—1934-чү илләрдә Бәкир Чобанзаде «Хәтаинин дили вә әдәби җарадычылыгы һаггында» адлы (латын әлифбасы илә җазылмыш 128 машина сәһифәсиндән ибарәт — М. Ч.) монографиҗасыны җазмышдыр. Әсәр там вә чилдләпмиш һалдадыр. Әсәрдә мүүәлиф тарихи-мүҗәссәли грамматикаҗа истиһад едәрәк, Хәтаи диванынын Британија (Бритиш) вә Әрдәбил нүсхәсинин мүҗәссәли имла хусусиҗәтләрини тәсвир едир. Мүүәлиф әсәрин дилиндән бәһс олунан фәсилдә һәр ики нүсхәнин сәһиҗәси һаггында белә нәтиҗәҗә кәлир: «Бүтүн деҗиләнләрә гәдәр бу ики нүсхә арасында булунан лисан вә имла ихтилафларынын тарихи вә лисаны маһиҗәти һаггында вердиҗимиз изаһат көстәрир ки, Бритиш нүсхәси Әрдәбил нүсхәсинә көрә даһа гәдим вә орижинала даһа җахындыр»²⁵. Әсәрин башга бир јериндә көстәрир ки, «Britis вә Әрдәбил нүсхәләри арасындакы мүҗәссәдәп Britis нүсхәсинин Әрдәбил нүсхәсинә көрә даһа гәдим вә орижинала даһа җахын олдуғу мејдана чыхыр. XVI миладди әсриндән Азәрбајҗан дили вә имласынын тәдҗигиндә Britis нүсхәси даһа мөһкәм истиһадкаһ тәшкил едә биләр»²⁶.

20-чи илләрә гәдәр «Дәһнамә»дән Авропа шәргшүнас алмиләри бәһс етмәмишләр. Јалныз илк дәфә Ј. Н. Мәпп 1923-чү илдә В. Ф. Минорскинин хаһиши илә «Дәһнамә»нин Ленинград нүсхәсинин ғыса изаһлы тәсвирини вермишдир.

Минорски 1942-чи илдә «I Шаһ Исмајылның поезиҗасы» адлы тәдҗигатында Ј. Н. Мәппа истиһад едәрәк, «Дәһнамә»нин кириш һиссәси, әсәрин икинчи бир адынын «Ашығ вә мө'шуг» олмасы вә җазылыш тарихи (1036—1626) барәдә мә'лумат вермишдир²⁷.

«Дәһнамә»нин елм әләминә таныдылмасында түрк әдәбиҗатшүнасларындан Исмајыл Һикмәтин дә ролуну гејд етмәк лазымдыр. О, Бақыда чап етдирдиҗи «Азәрбајҗан әдәбиҗаты тарихи» китабында Шаһ Исмајыл Хәтәинин һәјат вә җарадычылыгындан, шаирин «Дәһнамә» вә «Нәсиһәтнамә» мәснәвисиндән бәһс етмишдир. О, сонра «Дәһнамә»нин мү-

кәммәл Ленинград нүсхәсинин изаһлы тәсвирини, даһа сонра исә ајры-ајры гәдим Азәрбајҗан сөзләринин лүғәтини вермишдир.

Бу күтләви нәшрдән²⁸ сонра Һ. Араслы Ленинград вә Бақы әлҗазма нүсхәләри әсасында «Дәһнамә»ни әрәб әлифбасы илә чап етдирмишдир²⁹.

Һ. Араслы 1959-чу илдә Ушағ вә Кәнчләр Әдәбиҗаты Нәшриҗаты тәрәфиндән «Дәһнамә»ни үчүнчү дәфә јени әлифба илә нәшр етдирмишдир. Китабда әсәрдән башга Һ. Араслы мүғәддимә әвәзинә «Шаһ Исмајыл Хәтаи вә онун җарадычылыгы» адлы мәғалә чап етдирмишдир. Мүүәлиф мүғәддимә әсәрин ғыса әдәби тәһлилин вердикдән сонра җазыр: «Азәрбајҗан әдәбиҗаты тарихиндә илк мәснәвиләрдән олан «Дәһнамә» дил тарихимиз үчүн дә әһәмиҗәтли бир әсәрдир. Мәснәвидә бир чох гәдим Азәрбајҗан сөзләри вардыр. Мәсәлән: хәстә әвәзинә сәјру, чох әвәзинә јүкүш, шеј әвәзинә нәснә, таныш әвәзинә билеш, дејур әвәзинә ајдыр җазыр. Шаирин ишләтдиҗи белә сөзләрин бир һиссәси инди унутулмуш, әрәб вә фарс кәлмәләри илә әвәз олунмушдур, мәсәлән: әсрух—сәрхош, даму—чәһәннәм, учмағ—беһишт, ус—ағыл, җазы—чөл, сәһра; сон учу нәһәјәт илә әвәз олунмушдур»³⁰.

Даһа сонра мүүәлиф «Дәһнамә»нин мәтниндә едилән дәјишикликләр һаггында фикрини тамамлајарағ белә җазыр: «Бу хусусиҗәтләр әсәрин нәшриндә дил тарихимизин өјрәнилмәси нөгтеји-нәзәриндән әлифбамызын вердиҗи имкан дахилиндә сахланылмышдыр. Лакин шаирин бир сыра җазы хусусиҗәтләрини мүһәфизә едә билмишик»³¹.

Мүасир охучуја јардым мәғсәдилә китабын сонунда һәр бир бәһсиндә кедән чәтин вә гәдим сөзләр һаггында 19 сәһифәлик изаһлар вә лүғәт верилмишдир.

1967-чи илдә Г. Һәсәновун «Дәһнамә»нин синтаксиси» (җә'ни тә'јини сөз бирләшмәләри) адлы әсәри Азәрбајҗан ССР Елмләр Академиҗасы Нәшриҗаты тәрәфиндән чапдан чыхмышдыр. Әсәрдә «Дәһнамә»нин синтаксиси ады алтында «Дәһнамә»дә тә'јини сөз бирләшмәләри шәрһ едилмишдир.

Нәһәјәт, Ә. Мәммәдовун 1973-чү илдә «Елм» нәшриҗаты тәрәфиндән «Шаһ Исмајыл Хәтаи» (әсәрләри 2 чилдә) адлы китабы нәшр едилмишдир.

Китабда «Дәһнамә» вә «Нәсиһәтнамә» әсәрләринин әрәб әлифбасы илә тәңгиди мәтни верилмиш, мәтндән башга ки-

²⁴ «Маариф вә мәдәниҗәт» журналы, Бақы, 1923, № 4, 5.

²⁵ Бәкир Чобанзаде Хәтаинин дили вә әдәби җарадычылыгы һаггында (машина җазысы), Азәрб. ССР Дөвләт архивин инв. № 171, сәһ. 78.

²⁶ Јенә орада.

²⁷ Бах: V. Minorsky. The Poetry of Shah Ismail I, Лондон, 1942, сәһ. 10096. Ејни мә'лумат 1924-чү илдә Ј. Н. Мәпп тәрәфиндән мәктүб вәситәсилә С. Мүмтаза да көндәрилмишдир. Бах: рәф. С. Мүмтазын архивин (арх. 38) Г-27 (516); Ә. Чәфәризаде. Профессор Ј. Н. Мәппин Сәлман Мүмтаза мәктүбләри. Азәрб. ССР ЕА Республика Әлҗазмалары Фондунын (әлҗазмалары хәзинәсиндә) әсәрләри, III чилд, Бақы, 1972, сәһ. 143—144.

²⁸ Исмајыл Һикмәт. Азәрбајҗан әдәбиҗаты тарихи, II чилд, Бақы, 1928, сәһ. 17—21, С 27/516.

²⁹ شاه اسماعيل خطائى دهنامه Азәрбајҗан Мәдәни Рабита Чәмиҗәти, Бақы, 1948.

³⁰ Хәтаи. Дәһнамә, Ушағкәнчнәшр, Бақы, 1959, сәһ. 10—11.

³¹ Јенә орада.

риш эвэзинэ Хэтаинин «Дәһнамә» вә «Нәсиһәтнамә» әсәрләринин тәнгиди мәтнинин тәртиб принципләри кениш шәрһ едилмишдир.

ШАҢ ИСМАЈЫЛ ХЭТАИНИН «ДӘҢНАМӘ» МӘСНӘВИСИНИН ӘЛҖАЗМАЛАРЫ³²

I. Өзбәкистан ССР ЕА Шәргшүнаслыг Институту (I Дашкәнд) нүсхәси

«Дәһнамә»нин тарих е'тибарилә ән гәдим нүсхәси «Диванын» I Дашкәнд әлҗазмасынын һашијәләриндә (вәрәг 1а—736) җазылмыш әлҗазмасыдыр. Өзбәкистан ССР Елмләр Академијасынын Шәргшүнаслыг Институтунун Әлҗазмалары Фондунда (1339/1412) нөмрә илә сахланылан *ديوان خطائی* әлҗазмасынын титул сәһифәсинин башлығы орнаментли олуб, вәрәгләринин һашијәләриндә «*دەنامە*» мәснәвисинин мәтнi мави чәрчивә дахилиндә, инчә нәстә'лиг хәтти илә җазылмышдыр. Һәр вәрәгәнин һашијәләринин мәркәз күнчләриндәки үчбу-чагларда әтрафы зәрлә ишләнмиш күл вә чичәкләр чәкил-мишдир. «Дәһнамә» бәһсләринин сәрлөвһәләри зәрәфшанлы җазылмышдыр. Әлҗазмасынын катиби *شاه محمود النشابوري* тарихи 942/1535-чи ил, һәчми 73 вәрәг, өлчүсү 145×23,5 см-дир»³³.

Шаһ Исмајыл Хэтаинин вәфатындан II ил сонра үзү көчүрүлмүш «Дәһнамә»нин бу мүкәммәл нүсхәси «76 бәһсдән ибарәт олуб, әввәлки 7 бәһсә мүнәчәт тоһид, нә'т, овсофи ән-мәјә һәср едилмишдир»³⁴.

Башланыр: *با اسم آله و فرد يزدان*
(вәрәг 1а) *رحمن و رحيم و حي سبحان*
Битир: *كيم مونيى او خير يزار و دنكلر*
736: *حق لطف ايله يارلقاسون آنى*

³² «Дәһнамә»нин бә'зи әлҗазма нүсхәләри һаггында Исмајыл Һикмәт вә С. Мүмтаздан сонра Азәрбајҗан охучуларына илк мә'луматы верән Әзизаға Мәммәдов олмушдур. Бах: Әзизаға Мәммәдов. Хәтан әсәрләринин әлҗазмалары. Республика Әлҗазмалары Фондунун әсәрләри, Бақы, 1961, № 1, сәһ. 30—41.

³³ «Сборник восточных рукописей АН Узбекской ССР Институт Востоковедения, т. II, под редакцией проф. А. А. Семенова, Ташкент, 1954, сәһ. 242; Каталог диванын тәсвири заманы сәһв олараг катибин ады *شاه محمد* көстәрилмиш; диванын һашијәләринин җазылан нүсхәси һаггында исә һеч бир сөз дејилмәмишдир. Бах: Әзизаға Мәммәдов. Көстәрилән әсәри (док. дисс.), Бақы, 1970, сәһ. 149.

³⁴ Әлҗазмаларынын бә'зи мугәјисә шәрһләри вериләркән, јери кәлдик-чә Әзизаға Мәммәдовун әсәриндән истифадә едилмишдир. Бах: Әзизаға Мәммәдов. Хәтан әсәрләринин әлҗазмалары, Республика Әлҗазмалары Фондунун әсәрләри, Бақы, 1961, № 1, сәһ. 30—41.

«Дәһнамә»нин үзүнү көчүрән катиб уstad Хәттат Шаһ Маһмуд Нишабури³⁵ дөврүнүн имла вә җазы гајдаларыны да әсәрдә олдугу кими сахламышдыр.

II. Ленинград Асија Халглары Институту (Ленинград) Әлҗазмасы

ССРИ Елмләр Академијасы Ленинград Асија Халглары Институтунун Әлҗазмалары секторунда В-289 (297) шифр илә мүнәфизә олуна «Дәһнамә»нин көһнә мешин чилдли мүкәммәл бир әлҗазмасы сахланылыр.

Күл вә чичәкләрлә нәфис бир сурәтдә ишләнилмиш үнван-дан сонра «Дәһнамә» инчә нәстә'лиг хәтти илә ики сүтун арасында җазылмышдыр. Гызылы вә мави рәнклә әтрафы чәрчивәләнмиш 82 вәрәги әһатә едән бу әлҗазмасындан 1а—68а вәрәгә гәдәр «Дәһнамә»³⁶нин бәһснән ибарәт там нүсхә көчүрүлмүш 68а—826 вәрәгләриндә исә Азәрбајҗан шаирләриндән Түфә'линин 10, Нәсиминин 9, Хэтаинин 2, Кишвәринин 6 вә башга намә'лум бир шаирин ше'рләри җазылмышдыр.

Әлҗазмасынын сонунчу 826 вәрәгиндә «Дәһнамә»нин катиб тәрәфиндән тарихи гејд едилмишдир:

1036/1626-чы ил, һәчми 63 вәрәг, өлчүсү 16×23 см.

Башланыр: *با اسم آله فرد يزدان*
(вәрәг 1а) *رحمان و رحيم و حي سبحان*
Битир: *كيم كه خطای يم ديم من*
(вәрәг 68а) *احسنت تبارك اى فلانى*

«Ленинград нүсхәси өз мүкәммәллији вә дүрүстлүјү е'тибарилә Дашкәнд нүсхәсиндән сонра ән е'тибарлы әлҗазмасыдыр»³⁷.

³⁵ Шаһ Маһмуд Нишабури һаггында илк мә'луматы тәзкирәчи Сам Мирзә вермишдир (Хэтаинин оғлу). О, әввәлләр атасы Шаһ Исмајылы вә сонра гардашы Шаһ Тәһмасибин сарај хәттаты олан Мөвлана Шаһ Маһмуд Нишабурини нәстә'лиг хәттинин көзәл, хошнәфис бир уstadы кими танытмыш вә ше'рдә һүнәр көстәрдијини гејд етмишдир.

³⁶ Бу «Дәһнамә» нүсхәси һаггында Исмајыл Һикмәт ашағыдакы изаһаты верир: «Дәһнамә»нин көзәлчә бир тә'лиг илә ики сүтун үзрә җазылмыш әски мешин чилдли көзәл вә тәмам бир нүсхәси Ленинград Шәрг музејиндә мөвчуддур. (16) сәнтим әһшдә (23) сәнтим бојунда (164) сәһифәлик бөјүк бир китаб тәшкил едән җазма нүсхәдә Түфә'ли, Нәсими, Кишвәри кими шаирләрин бә'зи мәнзумәләри дә вардыр. Алтын лә'л вә мави гәләмлә әтрафы чәрчивәләнмиш (135) әдәди Хэтаинин «Дәһнамә»сини тәшкил етмәкдәдир. «Ашиг вә мә'шуг» адландырдыгы истиары вә тим-салы ики гәһрәман илә тәсадүфи гајә илә мәснәвини тәһзим вә тәртиб едән Хәтан әсәриндә 76 бәһс ајрылмышдыр» (Исмајыл Һикмәт. Азәрбајҗан әдәбијаты тарихи, II чилд, Бақы, 1928, сәһ. 18).

³⁷ Ә. Мәммәдов. Көстәрилән әсәри (док. дисс.), Бақы, 1970, сәһ. 159.

III. Мәзари-Шәриф Бахтәр музеји (Мәзари-Шәриф) әлјазмасы

Әфғанистаның Мәзари-Шәриф шәһәриндә Бахтәр музејиндә Шаһ Исмајыл Хәтәиниң һәлә индијә гәдәр елм әләминә мә'лум олмајан *با اسم آله فرد يزدان* әлјазма нүсхәси мұһафизә олуңур. Мәшһур Хәттат Мир Имад Гәзвини (1552—1613) тәрәфиндән мукәммәл бир әлјазмасындаң көчүрүлән диваның бу нүсхәсиниң тәгрибән ($\frac{2}{3}$ һиссәси) 10 вәрәғи бизәкәлиб чатмышдыр. Әлјазмасының ахырында $\frac{1}{3}$ һиссәси сонралар гопуб дүшмүшдүр. «Диван» Хәтәиниң «Дәһнамә» мәснәвиси илә башлајыр.

Башланыр: *با اسم آله فرد يزدان*
(вәрәғ 1a)
Битир: *رحمن و رحيم وحي سبحان*
(вәрәғ 50a) *كيم مونی يا خير يا زور و دنگلر*
حق لطف ايله يارلفاسون آنی

Лакин «Дәһнамә»ниң Мәзари-Шәриф нүсхәси Дашкәнд вә Ленинград нүсхәләри кими там дејилдир.

IV. Азәрбајҗан ССР ЕА Республика Әлјазмалары Фондунун (Бақы) әлјазмасы

«Дәһнамә»ниң нагис бир нүсхәси Азәрбајҗан ССР ЕА Республика Әлјазмалары Фондунда мұһафизә олуңур. Әввәл-ләрдә бәһс едилдији кими, «Дәһнамә»ниң бу нүсхәси һаггында илк мә'луматы әдәбијјатшүнас Салман Мүмтаз вермишдир. Салман Мүмтаз «Дәһнамә»ниң бу нагис нүсхәсиниң илк дәфә Азәрбајҗан Халг Маариф Комиссарлығы јанындакы Дөвләт Нәшријјат идарәси (Азәрнәшр) китабханасында сахланылмасы барәдә хәбәр вермишдир³⁸. Даһа сонра Түркіјә әдәбијјатшүнасы Исмајыл Һикмәт 1928-чи илдә Бақыда чап етдирдији «Азәрбајҗан әдәбијјаты тарихи» китабының Хәтәи бәһсиндә «Дәһнамә»ниң бу әлјазмасының изаһлы тәсвирини вермишдир³⁹.

Һазырда Республика Әлјазмалары Фондунда мұһафизә олуңаң «Дәһнамә»ниң бу әлјазма нүсхәси барәдә 1961-чи илдә Республика Әлјазмалары Фондунун әсәрләриндә бәһс едилмишдир⁴⁰.

³⁸ «Маариф вә мәдәнијјәт» журналы, Бақы, 1923, № 8—9.

³⁹ Исмајыл Һикмәт. Азәрбајҗан әдәбијјаты тарихи, II чилд, Бақы, 1928, сәһ. 20.

⁴⁰ Әзизаға Мәммәдов. Хәтәи әсәрләриниң әлјазмалары, Республика Әлјазмалары Фондунун әсәрләри, Бақы, 1961, № 1, сәһ. 30—41.

Бу нагис нүсхә Шејх Сәфијәддиниң фарсчадан Азәрбајҗан дилинә тәрчүмә едилмиш Мәнағиби-Шејх Сәфи *منافى شيخ صفى* әлјазмасының сонунда олуб, чәми 26 бәһсдән ибарәтдир. Әлјазма I Дашкәнд вә Ленинград нүсхәләриниң јарысындан да аз бир һиссәсини тәшкил едир⁴¹.

Дәркаһгулу Кирмани адлы шәхс тәрәфиндән (1019/1610-чу ил) тә'лиғ хәтти илә јазылмышдыр.

Башланыр: *با اسم آله فرد يزدان*
(вәрәғ 1a) *رحمن و رحيم وحي سبحان*
Битир: *كيم كه خطانی يم ديم من*
(вәрәғ 31a) *احسنت تبارك ای فلانی*

Көһнә садә бир мешин чилдә чәкилмиш бу әсәрин һәчми 31 вәрәғ, өлчүсү 11×18 см олуб, 7987 №-ли инвентар илә мұһафизә олуңур.

Исмајыл Һикмәт «Дәһнамә»ниң Бақы нүсхәсиниң сәңиј-јәви хусусијјәтләри һаггында бәһс едәркән белә јазмышдыр:

«...Садәчә 60 сәһифәдән ибарәт вә јалныз 26 бејтә һавидир ки, Ленинград нүсхәсиниң јарысындан да аздыр. Көрүнүр ки, әсәр азалдыларағ вә хуласә едиләрәк јазылмышдыр. Елми бир гијмәтә һаиз олмајан бу нүсхә, хәтт вә сәнәт етибарилә дә бир гијмәтә һаиз дејилдир. Бүтүн нүсхәниң бир чох кағызлары рүтубәт вә кифлән позулмуш олдуғу кими бир чох јарпағларыны күвә јемишдир»⁴².

«И. Һикмәтин «Дәһнамә»ниң Бақы нүсхәси һәчминиң кичиклији барәдә вердији һөкм илә разылашмағ олмаз. Бурада әсәр әввәлчәдән азалдыларағ вә хуласә едиләрәк јазылмышдыр — фикри дә јалнышдыр»⁴³ — дејәрәк Әзизаға Мәммәдов даһа сонра И. Һикмәтин «елми бир гијмәтә һаиз олмајан бу нүсхә» фикри илә разылашмајарағ, «Дәһнамә»ниң елми-тәңгиди мәтнини бәрпа едәркән көстәрир ки, ...Бақы нүсхәси нагис нүсхә олмасына бахмајарағ бир чох ше'рләрин дил тарихи, бәдинилији вә поетик мөһәтдән дүрүстләшдирилмәси ишиндә фајдалы оямушдур»⁴⁴.

V. Өзбәкистан ССР Елмләр Академијасы Шәрғшүнаслығ Институту (II Дашкәнд) нүсхәси

«Дәһнамә»ниң там бир нүсхәси Өзбәкистан ССР ЕА Шәрғшүнаслығ Институтунда инв. № 1413 илә мұһафизә олуңур. Орта Асијада садә нәстә'лиғ хәтти илә көчүрүлән бу

⁴¹ Әзизаға Мәммәдов. Көстәрилән әсәри (док. дисс.), Бақы, 1970, сәһ. 163.

⁴² Исмајыл Һикмәт. Азәрбајҗан әдәбијјаты тарихи, II чилд, Бақы, 1928, сәһ. 20.

⁴³ Бах: Әзизаға Мәммәдов. Көстәрилән әсәри, Бақы, 1970, сәһ. 163.

⁴⁴ Јенә орада, сәһ. 164.

элјазмасынын 54а—55б вәрәгиндәки әрәб вә фарс ибарәләри илә гарышыг өзбәк дилиндә јазылмыш катиб гејдиндән мә'лум олур ки, «Дәһнамә»нин II Дашкәнд нүсхәси Сејид Мәһәммәд Раһим ханын тапшырыгы илә نیاز ملاخاجه نیاز ابن تشنابای صوفی Нијаз Моллахачә Нијаз ибн Ташнабај суфи тәрәфиндән јазылмышдыр⁴⁵.

«Көрүндүјү кими, катиб «Дәһнамә»нин һансы ајын печән-чи күнүндә көчүрүлдүјүнү көстәрмишсә дә, бизим үчүн чох марағлы олан илин тарихини гејд етмәмишдир. Одур ки, биринчи нөвбәдә, јухарыда адлары чәкилән сифаришчиләрин шәхсијјәтини мүәјјән етмәјә мәчбур олдуғ»⁴⁶.

«Дәһнамә»нин II Дашкәнд нүсхәси XVIII әсрин биринчи јарысында јашамыш Бухара әмири Сејид Мәһәммәд Раһимин сифариши илә јазылмышдыр. «Дәһнамә»нин II Дашкәнд нүсхәси һәмчә етибарилә бундан әввәл бәһс едилән мүкәммәл Дашкәнд вә Ленинград әлјазмаларына бәрәбәрдир. Бурада 77 бәһс вар. Бәһсләрин бүтүн башлығлары фарсча јазылы олуб, һәр вәрәгдә чәрчивәләнмиш сүтунлар арасында 25 бејт јазылмышдыр. Бу әлјазмасынын өлчүсү 12×20 см, һәмчи 54 вәрәгдир. Әлјазмасы әксәр һалларда дүзкүн вә әслинә јахын бир нүсхәдән көчүрүлмүшдүр⁴⁷.

Башланыр:
(вәрәг 1а)
Битир:
(вәрәг 54б)

با اسم آله و فرد یزدان،
رحمن و رحیم وحت سبحان
کیم مونی اوخیر یزور دنگر
حق لطف ایله یارلقاسون آئی

«Дәһнамә»нин II Дашкәнд нүсхәсиндә бир чох мисралар дахилиндә фе'лләр катиб тәрәфиндән өзбәкләшдирилмишдир.

Бүтүн бунлара бахмајарағ, «Дәһнамә»нин II Дашкәнд нүсхәси өз мүкәммәллији вә әслинә јахын бир нүсхәдән көчүрүлмәси етибарилә диггәти чәлб едир»⁴⁸.

⁴⁵ Бах: Әзизаға Мәммәдов. Көстәрилән әсәри (док. дисс.), Бақы, 1970, сәһ. 157.

⁴⁶ Бу һағда илк мә'луматы Азәрбајҗан охучуларына Әзизаға Мәммәдов вәрәрәк көстәрир ки, илк тарихи мәһбәләрин вердији мә'лумата көрә Сејид Мәһәммәд Раһим XVIII әсрин биринчи јарысында әввәлләр Бухара ханлығына табә олан Сәмәргәнд һакими вә 1753-чү илдә Бухара әмири олмушдур. Мәһәммәд Раһим өз дөврүнүн тапынмыш дөвләт хадими олуб, шаһр вә алимләрә дә рәғбәт көстәрмишдир.

Бах: Мир Мухаммед Амин и Бухари Убайдулла-наме, АН Узбекской ССР, Ташкент, 1957, сәһ. 34—39; Абдурахман-Тали. История Абдулфеизхана, АН Узбекской ССР, Ташкент, 1959, сәһ. 16—24, 38, 103; Б. Г. Гафуров. История Таджикского Народа в картком изложении, I чилд, Москва, 1956, сәһ. 402.

⁴⁷ Әзизаға Мәммәдов. Көстәрилән әсәри (док. дисс.), Бақы, 1970, сәһ. 156.

⁴⁸ Јенә орада, сәһ. 157.

И ФӘСИЛ

СӨЗ ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫ

Хәтаи «Дәһнамә» поемасында классик, һәмчинин халг дили сөзләриндән истифадә етмәклә кифәјәтләнмәмиш, дилимиздәки мөвчуд сөзләрдән, сөздүзәлдичи шәкилчиләрдән истифадә едәрәк, јени сөзләр јаратмышдыр.

Мә'лум олдуғу кими, Азәрбајҗан дилиндә јени сөз дүзәлтмәк үчүн истифадә едилән ән мүнһүм васитәләрдән бири сөздүзәлдичи шәкилчиләрдир. Сөз јарадычылығынын әсас һисәсини тәшкил едән бу шәкилчиләр узун бир инкишаф јолу кечмишдир.

Мүасир дилимиздә олдуғу кими, Хәтаидә дә сөз вә ифадәләр үч јолла: морфоложи, синтактик, семантик јолла дүзәлмишдир. Бурада биз, әсасән, морфоложи јолла јаранан дүзәлтмә сөзләрдән, һабелә һәм морфоложи, һәм дә синтактик јолла дүзәлмиш мүрәккәб сөзләрдән бәһс едәчәјик.

МОРФОЛОЖИ ЈОЛЛА ДҮЗӘЛӘН СӨЗЛӘР (шәкилчиләр васитәсилә дүзәлән сөзләр)

Хәтаинин «Дәһнамә» поемасында да сөз јаратмағда истифадә едилмиш әсас васитәләрдән бири сөздүзәлдичи шәкилчиләрдир. Поемада, әсасән, ашағыдакы сөздүзәлдичи шәкилчиләрә тәсадүф олунур.

-чы, -чи, -чу, -чү (چی)-шәкилчиси илә дүзәләнләр. Ән гәдим түрк дили абидәләриндә вә бүтүн мүасир түрк дилләриндә тәсадүф едилән бу (-чи) шәкилчинин мәншәји һағгында гәти фикир сөјләмәк чәтиндир.

Бу шәкилчинин мәншә етибарилә адам мә'насыны верән чә/чи, -чи/зи, -си/ши, вә с. илә әлағәдар олдуғуну сөјләјирләр¹.

¹ Ә. М. Дәмирчизадә. «Китаби-Дәлә Горғуд» дастанларынын дили, В. И. Ленин адына АПИ-нин Нәшријјаты, Бақы, 1959, сәһ. 72; С. Чәфәров. Азәрбајҗан дилиндә сөз јарадычылығы, АДУ Нәшријјаты, Бақы, 1960, сәһ. 68; Г. Ворошил. Материалы семинара по проблеме происхождения и формирования азербайджанского народа (тезисы), Бақы, 1966, сәһ. 4; Јенә онун: «Тюркизмы в «Истории албан» Моисея Утинского. «Структура и история тюркских языков. «Наука», М., 1971, сәһ. 242—243.

-чи шәкилчисинин ифадә етдији мә'наја кәлдиклә исә бу, иш көрәни вә ја мұәјјән сәнәт, пешә саһибини, субјекти билдирә.

Демәк -чи шәкилчисинин бу әсас хүсусијјәти бүтүн дөвләрдә өз әһәмијјәтини сахламышдыр. А. Н. Кононов көстәрир ки, «бу (-чи) шәкилчисинин јардымы илә фәалијјәт көстәрәнин ады *нотел (notel)* әмәлә кәлир»².

Н. К. Дмитријев бу мәсәләни ејни шәкилдә изаһ едәрәк јазыр ки, -чи исмин көкүндән иш көрәнини вә ихтисас саһибини адыны әмәлә кәтирир. Мәс.: *балык-сы, еш-се*³.

Үмумијјәтлә, түрк дилләриндә⁴ -чи шәкилчиси исимләрә гошулараг кениш мә'нада пешә, сәнәт, мәшғулијјәт билдирән сөzlәр дүзәлдир.

Хәтәнин «Дәһнамә» поемасында бир фонетик вариантда (-чи چي) ишләнән бу шәкилчи, әсасән, пешә, мәшғулијјәт билдирән исим дүзәлдир. Мәс.: *Кирән чү диләнчи һәр гапындан; Көрмәз көзү ә'ма тәк сәбудан*⁵. Дк.* (32) 54; *Ким елчи ғылмам о дилрубајә; Шајәд ки, булам онунла вајә*. Дк. 52 (94); *Мән сәнчиләјин јаланчы сорман; Ел гарәт едән таланчы сорман*. Дк. 33/55; *Нәвбабу гапычы вусиһәдар; Гәсд етди сәбајә чүмлә јекбар*. Дк. 31/53.

Хәтәндә -чи шәкилчиси мүчәррәд аңлајышлары билдирән сөzlәрә дә әлава едиләрәк ишләнмишдир. Мәс.: *Еј хызра мәдәдчи һәр арада; Јетир бу фәгири сән мурада*. Дк. 24 (41); *Һеј бәјлә чавани һәрзәкүнсән; Гејбәтчи, јаланчы, түнбәтүнсән*. Дк. 46 (81); *Мәдәдчи вә гејбәтчи сөzlәрини*

мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә тәсадүф едилмир. Мүасир дилимиздә *мәдәдчи* сөзү әвәзинә *кәмәк едән, кәмәкчи, јардым едән, јардымчы; гејбәтчи* әвәзинә исә *гејбәт едән, гејбәтчилик* илә мәшғул олан ишләнир.

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә, һабелә онун диалект вә шивәләриндә -чы, -чи, -чу, -чү шәкилчисинин сәнәт, пешә, мәшғулијјәт вә с. мәзмунлу исимләр јаратмагда кениш јайылдығы нәзәрә алыпарса, Хәтәнин «Дәһнамә»синдә бунун аз ишләнмәсини дилимизин о дөвр үчүн үмуми чәһәти һесаб етмәк олмаз. Белә нисби мәһдудлуғ «Дәһнамә»нин үмуми һәчми илә изаһ едилмәлидир.

-чылыг, -чилик, -чулуг, -чүлүк (چدلاغ)

Азәрбајчан дилиндә мүрәккәб тәркибли бу шәкилчи мүәјјән пешә, мәшғулијјәт мәзмуну үзрә мүчәррәд аңлајыш билдирән сөз дүзәлдир. Мәсәлән: *Кәр заһириниздә нәстә јохдур; Јејик асичилик ичиндә чохдур*. Дк. 46/81.

Һ. Мирзәзәдә көстәрир ки, «Дилимиздә -чилик шәкилчисинин тарихи чох да гәдим кечмишә аңд дејилдир. О, јени бир шәкилчи кими XIX әсрин сонларындан формалашыб исим дүзәлдән шәкилчиләр сырасына даһил олмушдур... -чилик шәкилчиси илә дүзәлдилмиш исмә аңчаг XVIII әсрдә Вагифин дилиндә раст кәлирик»⁶. Јакин Хәтәнин «Дәһнамә»синдән кәтирилән мисал (*асичилик*) бизә әсас верир ки, -чилик шәкилчисинин дилимиздә ишләнмәси тарихини XVIII әсрдән әввәлки дөвләрә аңд едәк.

Догрудур, «Дәһнамә»дә бу шәкилчијә јалныз бир дәфә тәсадүф олунур, лакин -чилик шәкилчисинин нәинки мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә, һәтта диалект вә шивәләрдә дә кениш јайылмасы факты да көстәрир ки, бу сөздүзәлдичи шәкилчи дилимиздә даһа гәдимдән фәалијјәтдә олмушдур.

-лы, -ли, -лу, -лү (لی، لی، لی، لی)

Исимдән сифәт дүзәлдән бу шәкилчи абидәләримиздә әрәб әлифбасы илә јалныз ики шәкилдә (-лы, -лү) јазылмышдыр.

-ли шәкилчиси дилимиздә гәдим дөврдән мәһсулдар олмушдур. «Дәһнамә»дә дә бу шәкилчи әсасән исимләрә гошулараг сифәт әмәлә кәтирмишдир. Мәс.: *Ахды јенә ганлы јаш көзүмдән; Кетдим бихуд олубан өзүмдән*. Дк. 48 (85); *Бир дәхи вар онда еј вә фалы; Хејр олур ишиндә еј вә фалы*. Дк. 50 (92); *Савуг тохунуб, савуг гачырсан; Өртүлә ејибләри ачырсан*. Дк. 32 (55); *Сән руһ дејилсән, еј верән руһ; Бағлы гапы сәндән олду мәфтүһ*. Дк. 24 (41); *Сәбр етмәјә һич чарә јохдур; Бағрымда нә дүрлү јарә јохдур*. Дк. 21 (36).

-лыг, -лик, -луг, -лүк (لیغ، لیك، لیغ، لیك)

⁶ Һ. Мирзәзәдә, Азәрбајчан дилини тарихи морфолокијасы, Азәртәдريسәһир, Бақы, 1962, сәһ. 110.

² А. Н. Кононов. Грамматика турецкого языка, М., 1941, сәһ. 62.
³ Н. К. Дмитриев. Грамматика башкирского языка, М.—Л., 1948.
⁴ Э. В. Севортян. Аффиксы именного словообразования в азербайджанском языке, М., 1966, сәһ. 84; Н. К. Дмитриев. Грамматика башкирского языка, М.—Л., 1948, сәһ. 70; Грамматика туркменского языка, I ч., Изд. «Ылым», Ашхабад, 1970, сәһ. 121; А. Н. Кононов. Грамматика современного узбекского литературного языка, М.—Л., 1960, сәһ. 106; Г. Исхаков. А. А. Пальмбах. Грамматика тувинского языка (фонетика и морфология), М., 1961, сәһ. 154; Н. Ф. Катаров. Опыт исследования урянхайского языка с тюркского корня, Казань, 1903, сәһ. 168; А. М. Шербаков. Грамматический очерк языка тюркских текстов X—XIII вв. из восточного Туркестана, Изд. АН СССР, М.—Л., 1961, сәһ. 108.

⁵ Тәдғигат Хәтәнин тарих етибарилә ән гәдим диваны, шаһрин вәфатындан он бир ил сонра 1535-чи илдә Шаһ Маһмуд әл-Нишабури тәрәфиндән үзү көчүрүлмүш «Дивани-Хәтәи» әлјазмасы (бах: دیوان خطائی). Дивани Хәтәи. Өзбәкистан ССР ЕА Шәрғиһнаслығ Институтунун Әлјазмалары Фонду, иһв. № 1339 (1412 фото-сурәт) вә 1959-чу илдә Һ. Араслы тәрәфиндән тартиб едилмиш «Дәһнамә» әсасында мүгајисәли шәкилдә апарылмышдыр. Рәғәмләр сәһифәләри көстәрир.

* Поема әлјазма диванынын һашијәсиндә олдуғундан тәдғигат заманы әлјазма а, б дејә јарымһашијә бөлүнмәдән, шәрти оларағ (һашијә) бүтөв көтүрүлмүшдүр.

Дилимизин инкишафынын бүтүн дөвләриндә сөздүзәлт-мәдә фәал иштирак едән шәкилчиләрдән бири олмушдур. Ардычыл бир инкишаф хәтти кечирән бу шәкилчи сөз кәкләринин (исим, сифәт, сәј вә с.) сонунә кәлмәклә әшја, пешә, ичтиман мөвгә билдирмәк үчүн сонралар даһа чох актив олмушдур.

Турколожи әдәбијјатда бу шәкилчинин бир нечә мәнасы—јер, заман, әшја, пешә, вәзифә, һал, вәзијјәт, топлулуг, мүчәррәд анлајыш, аид олмағлыг вә с. кәстәрилер⁷.

Хәтәинин «Дәһнам» поемасында бу шәкилчи васитәсилә, әсасән, ашағыдакы мәна группалары үзрә сөзләр јаранмышдыр:

а) Исим вә сифәтләрә бирләшдириләрәк ән чох мүчәррәд мәфһуму билдирән исимләр дүзәлдилмишдир. Мәс.: *Көзүн тәки чисми сәј-рулуғда; Гашии кими тағы ајрылығда*. Дк. 40 (70); *Ол дәхи ешигдә уш бу һалы; Ашиглијими, гәлмәнә јенә узағлыг илән*. Дк. 45. (78); *Јарын диләјиб бәгаи өлрүн; Өз вәфалығыны фәна ғылан дил*. Дк. 14 (21); *Ким ајрылыг атәши сәғәрдир; Әл гүраб чивари мөтәбәрдир*. Дк. 15 (24).

б) Гејри-мүәјјән кәмијјәтмәзмунлу адларә әләвә едиләрәк бу кәмијјәтн әксетдирән субстантив исимләр дүзәлдилер. Мәс.: *Бахман гәдди-сәрвә назлығдан; Дәрја сујун ичмән азлығдан*. Дк. 33 (56); *Әксиклијини будур јәгин бил; Бәс ғылма дәхи ишиндә тәчил*. Дк. 62 (116).

в) Кејфијјәт билдирән сифәтләрә әләвә едиләрәк һәммин кејфијјәт үзрә субстантив исим әмәлә кәтирер. Мәс.: *Ким намәда, хош кәлам вардыр; Сөз јахшылығы тәмам вардыр*. Дк. 31 (52); *Чүн она бу нөв ришвә верди; Назиклик ишинә ришвә верди*. Дк. 54 (99).

г) Мүәјјән сәнәт, пешә вә вәзифә саһбинин билдирән исимләрә әләвә едиләрәк һәммин мәзмун үзрә мүчәррәд исим әмәлә кәтирилир. Мәс.: *Гуллуға иришиди, дурду бир дәм; Көнлүнү арады көрдү хүррәм*. Дк. 29 (49); *Һафизлик үчүн дүзүлфи-зәнки; Ол Рум рүхүндә ола дәввар*. Дк. 60 (112); *Шаһ шаһлыг едәр чү нөкәр олса; Ешикдә гулами кәлтәр олса*. Дк. 39 (68).

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнмәјән «назлыг»

⁷ А. Н. Кононов. Грамматика турецкого языка, М., 1941, сәһ. 67, 69; М. Нүсәјизадә. Мүасир Азәрбајчан дили, Бақы, 1954, сәһ. 31; С. Чәфәров. Азәрбајчан дилиндә сөз јарадычылығы, Бақы, АДУ Нәшријјаты, 1960, сәһ. 72; А. М. Шербак. Грамматика староузбекского языка, Изд. АН СССР, М.—Л., 1962, сәһ. 120—121.

сөзү Хәтәндә «наз етмә» мәнасында чыхыш едир. Мәс.: *Бахман гәдди сәрвә назлығдан; Дәрја сујун ичмән азлығдан*. Дк. 33 (56).

-лак, -ләк (غَلّ). Бу шәкилчи дә түрк дилләри үчүн ортағлы олуб, әсасән, мөкан мәналы исимләр дүзәлдир. Орхон-Јенисеј абидәләриндә бу шәкилчинин јалныз бир сөздә ишләндији күман едилер⁸.

С. Чәфәров бунун (-лак, -ләк) -лыг, -лик, -луг, -лүк шәкилчисинин даһа гәдим варианты олдуғуну кәстәрир⁹. «Дәһнам»дә јалныз бир јердә тәсадүф едилән бу шәкилчи мөкан мәнасы билдирер. *Гузулады гојун, төкүлдү дөлләр; Јајлаг һавәсини ғылды елләр*. Дк. 10 (16).

Мүстәғил бир шәкилчи кими бәһс едилән¹⁰ -лак, -ләк шәкилчиси Азәрбајчан дилинин башга јазылы абидәләриндә дә о гәдәр јайылмамышдыр. Бу шәкилчи мүасир Азәрбајчан дилиндә, һәмчинин башга түрк дилиндә дә мөһсулдар дејилдир.

-даш (داش) шәкилчиси Орхон-Јенисеј абидәләриндән мүасир түрк дилләринә доғру инкишафында мәна вә мәзмунча елә бир әсаслы дејишиклијә уғрамамыш, шәхс, биркәлик, һәмрәјлик билдирән исимләр дүзәлтмишдир.

Бу шәкилчи башга түрк дилләриндә мүхтәлиф фонетик вариантларда ишләнсә дә Азәрбајчан дилинин јазылы абидәләриндә гәдим түрк јазыларындакы формасыны сахламыш, јәһһ -даш (داش) шәклиндә сабитләшмишдир¹¹.

Лакни бәзһ гәдим јазылы абидәләрдә -даш (داش), бәзһн дә -таш (تاش) шәклиндә (قرنتش) тәсадүф олунур¹².

Мәсәлән: јохдур мәнә бир рәфиг *гәмташ* (Мәсиһи)¹³.

Түрк дилләринин һамысы үчүн мүштәрәк олуб, истәр онларын јазылы абидәләриндә, истәрсә дә мүасир мәрһәләдә гејри-мөһсулдар шәкилчиләрдән бири олан *даш* Хәтәинин неча вәзһли ше'рләриндә јалныз бир сөздә ишләнмишдир. Мәс.: *Дөрд шеј вардыр бир ғарындаша лазым, бир елм, бир кәлам, бир нәфәс, бир сөз* (Хәтән, сәһ. 40).

-сыз, -сиз, -суз, -сүз (سيز, سن) шәкилчиси әсасән, исим-

⁸ Ј. Г. Мәммәдов. Орхон-Јенисеј абидәләриндә исим (наимиздлик диссертасијасы), Бақы, 1966, сәһ. 61.

⁹ С. Чәфәров. Азәрбајчан дилиндә сөз јарадычылығы, АДУ Нәшријјаты, Бақы, 1960, сәһ. 67.

¹⁰ Азәрбајчан дили грамматикаларынын һамысында бу шәкилчи мүстәғил бир шәкилчи һесаб едилер.

¹¹ М. Ш. Ширәлијев. О несостоятельных этимологиях некоторых слов и аффиксов тюркских языков. Советская тюркология, № 1. (январь-февраль), Бақы, 1975, сәһ. 88—89.

¹² И. М. Мелноранский. Араб филолог о турецком языке, СПб., 1900, сәһ. XXIX.

¹³ Мисал Һ. Мирзәзәдәнин «Азәрбајчан дилинин тарихи морфолокијасы» китабында кәтүрүлмүшдур.

ләрә бирләшәрәк негатив планда мүәйжән бир әләмәт вә ја хүсусијјәт ифадә едән сифәт дүзәлдир. Дилимиздә гәдимдән мәнсулдар олушдур. Мүасир әдәби вә чанлы данышыг дилиндә белә бир хүсусијјәтә тәсадүф едилир ки, мүәйжән әләмәт вә пишанәјә малик олан шәхс субјект өз ифадәсини садәчә олараг -сиз шәкилчиси гәбул етмиш сөздә билдирир. Јәни сифәт комплекс һалда һәм әләмәт, кејфијјәт, һәм дә сифәт-ләнәннин өзүнү көстәрир. Мәс.: *Ајдыр. Нијә кәлдин, еј гәдәм сиз; Би сәбәтү, сәбәт, гал адәм сиз.* Дк. 32 (54); *Еј үзүгарә Фүзүл әдәб сиз; һеч билмәдиниз нәдир әдәб сиз.* Дк. 46 (81); *Дер һара кәлибсән еј һәјасыз; Әлдән бу иши нола гәјасыз.* Дк. 45 (80).

Мисаллардан көрүндүјү кими, -сиз шәкилчиси васитәсилә дүзәлмиш сифәтләр субстантивләшмиш вә контекстдә исим кими чыхыш едир.

Алынма сөз вә шәкилчиләр васитәсилә дүзәлән сөzlәр

-дар (دار) шәкилчиси.

Мәншә етибарилә фарсча *даштән* (داشتن) фе'линдән төрәмиш бу шәкилчи мәнә етибарилә гисмән -чы, -чи, -чу, -чү, гисмән дә -лы, -ли, -лу, -лү шәкилчисинә јахын олан, мәнсу-бијјәт, вәзифә билдирән вә хүсусијјәт әкс етдирән исимләр дүзәлдир.

«Дәһнамә» поемасында бу шәкилчи мүәйжән бир хүсусиј-јәтә малик олмаг мәнәсини билдирән сөzlәр дүзәлтмишдир. Мәс.: *Түррән кими бағлы бигәрар ол; Әксин кими хамә меһридар ол.* Дк. 39 (69); *Хуб сүздү рикабын ол вә фадар; Ол күлшәнә јетди кондадыр јар.* Дк. 53 (98); *Дилдар јенә итабә дүшдү; Зүлфү тәки ничү табә дүшдү.* Дк. 54 (129); *Һичриндә Хәтаи хәстә һалә; Вәслини гыла чәләб никаһдар.* Дк. 60 (112).

-стан (ستان) шәкилчиси.

Јер, өлкә ады дүзәлдән бу шәкилчи дә алынма сөzlәрин тәркибиндә дилимизин гәдим дөврләриндән бәри ишләнмәк-дәдир.

«Дәһнамә» поемасында һәмни шәкилчи күлүстан сөзүнүн тәркибиндә ишләнмишдир. Мәс.: *Гылмагда тамашә күлүс-танә; Ол дәм көзү дүшдү бағибанә.* Дк. 53 (98).

-зар (زار) шәкилчиси.

Јер-мәкан мәзмуну билдирмәк үчүн ишләнән бу шәкилчи тәхминән -стай шәкилчисинин синонимидир. Аз бир мигдар сөзүн тәркибиндә дилимизә кечмиш, ејни вәзијјәтдә дә гал-мышдыр. «Дәһнамә»дә дә ашағыдакы сөzlәрин тәркибиндә ишләнмишдир. Мәс.: *Гыш кетди, јенә баһар кәлди; Күл битди*

вә лаләзар кәлди. Дк. 8 (13); *Тән чани јетирди һәр нәчүк вар; Көрдү чү пәри сәһни күлзар.* Дк. 66 (125).

-шән (شن) шәкилчиси.

Јер мәнәсини ифадә едән бу шәкилчи дә Азәрбајҗан дилинә фарс дилиндән кечмиш сөzlәрин тәркибиндә кәлмиш-дир. Мәзмунча -стан, -зар шәкилчисинин синонимидир.

В. С. Расторгујева јазыр ки, -шән, -зар шәкилчиләри бол-луг мәзмуну илә әлағәдар олуб, фарс дилиндә дә аз мәнсул-дар шәкилчиләрдәндир¹⁴.

Башга абидәләрдә олдуғу кими, «Дәһнамә»дә дә -шән шәкилчиси јалныз күл сөзүнә гошулараг күллүк, күл битән јер мәнәсиндә ишләдилмишдир. Мәс.: *Һәр фикир илә гәм илә јетди; Күлшән јөрәсини аб тутду.* Дк. 54 (100); *Бир күлшән ичиндә буји күлдән; Шәбнәм нүр едәр сәбуји-күлдән.* Дк. 22 (39); *Һәр күлшәни ол мүәйжән ејләр; Күл-зар ичиндә мәскән ејләр.* Дк. 22 (38); *Күлшәндә бүләнд отағу ејван; Сәнчәрлә салатин она диван.* Дк. 28 (47).

Мүасир дилимиз үчүн бу шәкилчи илә дүзәлән сөз арханк-ләшмишдир.

-каһ (گاه) шәкилчиси.

-каһ -стан, -зар, -шән шәкилчиләринин синонимидир. «Дәһнамә»дә бу шәкилчиләрин бирләшдији сөзүн лексик мәнәсинә мұвафиг олараг вахт вә ја мәкан мәзмуну ифадә едир. Мәс.: *Горхарды бу көнлүм әз сәһәр каһ; Позмаја кәлиб һүзур на каһ.* Дк. 70 (130); *Матәмдә идим ки, ајрылым, аһ; Көрсәтди үзүн күн әз әзәр каһ.* Дк. 70 (131).

Һ. Мирзәзадә көстәрир ки, -каһ шәкилчиси сөзјарадычы шәкилчи кими... дилимиздә тарихән зәифләмәјә доғру инки-шаф етмишдир. XIX әсрә нисбәтән XX әсрин әввәлләринәдәк даһа да пассивләшмишдир¹⁵. Мүасир әдәби дилимиздә бу шәкилчи гәраркаһ, игамәткаһ вә с. сөzlәрдә өзүнү сахла-мышдыр.

-баз (باز) шәкилчиси.

Алынма сөzlәрин тәркибиндә дилимизә кечмиш бу шә-килчи бир шәјин һавәскары, вургуну олмаг, һәр һансы бир иши өзүнә пешә етмәк вә с. мәнәлары ифадә едир.

-баз шәкилчиси васитәсилә дүзәлән исимләр, әсасән, мән-фи мәнәларда ишләнир.

«Дәһнамә»дә бу шәкилчијә јалныз бир сөзүн тәркибиндә тәсадүф олунар. Мәсәлән: *Чох гылма мәнимлә һогга ба-зи; Миң мәшт урарам сәнә мән ази.* Дк. 19 (33).

¹⁴ В. С. Расторгуева. Краткий очерк грамматики персидского языка (В. В. Миллер. Персидско-русский словарь), М., 1953, сәһ. 663.

¹⁵ Һ. Мирзәзадә. Азәрбајҗан дилинин тарихи морфолокијасы, Бақы, 1962, сәһ. 114.

Һ. Мирзэзадә көстәрир ки, мухтәлиф үслуб вә повләрдә јазылмыш әсәрләрин дилиндә -баз васитәсилә дүзәлән сөзә тәсадүф етмирик, буна јалныз XIX әсрдә јашамыш Г. Б. Закирин ше'рләриндә раст кәлдик¹⁶.

«Дәһнамә»дә бир сөз тәркибиндә дә олса, буна тәсадүф едилмәси әсасында демәк олар ки, -баз шәкилчили сөзләр јазылы дилимиздә даһа гәдимдән мөвчуддур.

Бу күн шифаһи дилимиздә раст кәлдијимиз гушбаз, ојунбаз, гумарбаз, кәндирбаз, ишбаз, сөзбаз вә с. бу типли фактлар көстәрир ки, -баз шәкилчиси сонракы дөврдә даһа чох ишләнмишдир.

-нак (ناک) шәкилчиси.

Фарс мәншәли бу шәкилчи мә'нача дилимиздәки -ли си-фәт шәкилчисинә ујғун кәлир. «Дәһнамә»дә дә һәмин шәкилчи бу мә'нада ишләнмишдир. Мәсәлә: *Еј бүлһәвәси-шикәстә гә м н а к*; *Јүз сән тәк олурса ејләмән бак*. Дк. 47 (83); *Бу сөз јенә чани ғылды бүрјән*; *Г ә м н а к көнүл, чешми кирјән*. Дк. 51 (93).

Бу шәкилчили сөзләр дилимиздә XX әсрин әввәлләриндәк ишләнмишсә дә, мүасир әдәби дилимиз үчүн арханкләшмишдир.

-намә (نامه) шәкилчиси.

Мүәјјән сөзләрин тәркибиндә фарсчадан Азәрбајҗан дилинә кечмиш бу шәкилчи *јазы, мәктүб* сөзләринин синонимы кими ишләнир.

Хәтәндә дә һәмин мә'налы сөздә ишләнмишдир. Мәсәлә: *Мән дәхн јөнүб рәвини хамә*; *Јаздым бә һәвәс ф ә р ә г н а м ә*. Дк. 49 (88).

Һ. Мирзэзадә көстәрир ки, -намә шәкилчиси васитәсилә јаранан сөзә XX әсрдән әввәлки дөвләрә аид материалларын дилиндә тәсадүф етмирик. Бу гәбил сөзләрә XVII әсрин әдәби материалларындан сајылан Мәсһинини «Вәргә вә Күлшә» адлы әсәринин дилиндә бир јердә тәсадүф етдик¹⁷...

«Дәһнамә»дә тәсадүф етдијимиз «фәрағнамә» сөзү әсасында демәк олар ки, дилимиздә «намә» шәкилчили сөзләрин ишләнмәси даһа гәдим дөвләрә аиддир. Лакин гејд етмәк олар ки, бу шәкилчи илә дүзәлән сөзләрә дилимизин әввәлки дөвләрәнинә нисбәтән, сонракы дөвләрдә даһа чох тәсадүф олунур.

би-, на- (بی، نا) шәкилчиләри.

би- вә на-, әсасән, -сиз шәкилчисинин мә'насыны ифадә едир. Лакин би- шәкилчиси на- шәкилчисинә нисбәтән даһа кениш јазылмышдыр. Бу чәһәт «Дәһнамә»дә мүшәһидә еди-

лир*. Мәсәлә: *Б и ч а р а в у зару мүстәмәдәм*; *Һицранын әлиндә дәрмәндәм*. Дк. 23 (40); *Дерлар ки, олур бу чарә сәндән*; *Мәгсудә јетәр б и ч а р ә сәндән*. Дк. 23 (41); *Ганлар ударам үзүндән ајры*; *Б и м а р тәнәм көзүндән ајры*. Дк. 13 (19); *Ахды јенә ганлы јаш көзүмдән*; *Кетдим б и х у д олубан өзүмдән*. Дк. 48 (85); *Дедим ки, илаһи бәхти-бәд кар*; *Көрдүм ки, һәмишә ола б и д а р*. Дк. 49 (87).

Буна бахмајараг, би- шәкилчиси XX әсрдән е'тибарән арханкләшмәјә башламышдыр.

Азәрбајҗан әдәби дили үмумхалг данышыг дили әсасында инкишаф етдикчә вахты илә би- шәкилчиси илә дүзәлмиш сөзләр чох һалларда -сыз, -сиз, -суз, -сүз шәкилчиси илә дүзәлмиш сөзләрлә әвәз едилмишдир. Мәсәлә: *биһөрмәт, би-мәрифәт, бисавад, бимә'на, биһуш* әвәзинә *һөрмәтсиз, мәрифәтсиз, савадсыз, мә'насыз, һушсуз*.

би- шәкилчиси кими на- шәкилчиси дә азәрбајҗанча -сиз шәкилчисинин мәзмунуну билдирир. Мәсәлә: *Мәндән дәх апарма на у м и д и*; *На у м и д апарә на у м и д и*. Дк. 58 (106); *Варсын декил ол рәсулә кәлсин*; *Ол сөзләри нагә-бүлә, кәлсин*. Дк. 30 (51); *На у м и д олубан (ол) әз дилү чан*; *Мәчнун тәки ол бүрәһнә үрјән*. Дк. 30 (50).

на- шәкилчиси тарихи инкишаф просесиндә -сиз шәкилчиси илә әвәз олунмаға доғру кетмишдир. Мүасир дилимиздә исә тәркиб һиссәләринә парчаланмајан сөзләрдә галмышдыр. Мәсәлә: *набәләд, надан, надинч, намәрд*.

Фе'лләрдән ад дүзәлдән шәкилчиләр.
Фе'ли сөздүзәлтмә

а) Дилимизә мәхсус шәкилчиләрин артырылмасы илә дүзәлән сөзләр.

-ыш, -иш, -уш, -үш (یش)

Јалпыз исим дүзәлтмәјә хидмәт едән бу шәкилчи түрк дилләриндә олдуғу кими, «Дәһнамә»дә фе'лләрә артырыла-раг һадисә, просес ады билдирән исимләр дүзәлтмишдир. Мәсәлә: *Дәрс инди фәғанә, дадә дөндү*; *Б и л и ш га му мәнә јадә дөндү*. Дк. 43 (76).

Билмәк фе'линдән дүзәлмиш *билиш* сөзү бурада *таныш* мә'насында ишләнмишдир.

Мүасир дилимиздә бу сөз һәмин мә'нада *таныш-билиш* тәркибиндә өзүнү сахламышдыр.

-ки, -кү, -гы, -гу (کی) шәкилчиси.

Фе'лдән исим дүзәлдән бу шәкилчијә «Дәһнамә»дә аша-ғыдакы сөзләрдә тәсадүф олунур. Башга јазылы абидәләрдә

¹⁶ Һ. Мирзэзадә. Көстәрилән әсәри, сәһ. 115.

¹⁷ Јенә орада, сәһ. 114.

* Хәтән дилиндә би-шәкилчиси илә 46 сөз ишләндији һалда на-шәкилчиси илә 25 сөз ишләнмишдир.

олдугу кими, бурада да һәмнин шәкилчи иш вә һәрәкәтнин нәтижәсини вә просес ады билдирән фе'ли ад дүзәлдир. Мәс.: *Күзкү тәк үзүн диләр мугабил; Ирмәз чү рәгиб рәнчә габил.* Дк. 40 (70); *Еј севки, никар беләми олу; Үшшагына јар беләми олу.* Дк. 50 (90); *Аһ севки никар сән гал имди; Еј ишвәли јар сән гал имди.* Дк. 71 (134).

Зејнәб Корхмаз вә С. Олгај јазырлар ки, әски Анадолу мәтиләриндә дә сөз јарадычылығында ишләнән бир шәкилчи олмәдыгына көрә, *көзкү* кәлмәси даһа әввәлки дөврләрдә дүзәлмиш бир сөзүн галыгы кими тәләгги едилә биләр, *-кү/-кү, -гу/-гу* васитәсилә исимдән дүзәлән сөзләри ујгурча әсәрләрин дилиндә көрүрүк. Сүкунәт *-инчкү (инч-рахат), әсән-сәһәт, әсәнкү* вә с.¹⁸

Ә. Дәмирчизадә «Китаби-Дәдә Горгуд»ун дилиндә ишләнән шәкилчиләрдән бәһс едәрәк *-ки, -кү* һаггында јазыр: «Бу шәкилчи анчаг бир нечә фе'лдән исим дүзәлтмәк үчүн ишләнмишдир. Мәс.: *Хан бабамын кујәкиси* کويکسي (Р. 14) гадын анамын сев-ки-си...»¹⁹ سوکيسي (Р. 14).

Адлардан дүзәлән фе'лләр

-ла, -лә (له, لا) шәкилчиси.

Дилимизин кечмиш дөврләриндә мәһсуллар олан бу шәкилчијә «Дәһнам»дә јалныз бир јердә тәсадүф етдик ки, бурада *-ла* аддан (исимдән) фе'л дүзәлтмишдир. Мәс.: *Гузулады гојун төкүлдү дөлләр; Јајлаг һәвәсини ғылды еләр.* Дк. 10 (16).

СИНТАКТИК ЈОЛЛА ДҮЗӘЛӘН СӨЗЛӘР

МҮРӘККӘБ СӨЗЛӘР

Азәрбајҗан дилиндә јаранмыш мәфһумларын сөзләр шәклиндә сабитләшмәсиндә истифадә олунап үсуллардан бири дә лексик-синтактик үсулдур. Бураја мурәккәб сөзләр вә мурәккәб лүгәви аңлајышлары ифадә едән сөз бирләшмәләри дахилдир. Синтактик үсулун мөвчудлугу онунла изаһ олунап ки, ваһид бир аңлајышы ифадә етмәк үчүн ики вә даһа артыг сөз вә ја бирләшмәләр јанашы ишләдиләр.

Үмүнијјәтлә, дүңја дилләриндә, һәмчинин түрк дилләриндә дилин дахили тәркибинин зәнкиләшмәси үчүн истифадә

едилән формалардан бири сөзләрин мурәккәбләшмәсидир. Сөзләрин мурәккәбләшмәси јолу илә сөзјаратма гәдим тарихә маликдир. Бу барәдә гәдим вә муасир түрк дилләринин материаллары әсасында бир сыра әсәрләр јазылмыш вә фикирләр сөјләнилмишдир²⁰.

Бәзи түркологлар (Казым бәј, Ј. Будагов) түрк дилләриндә мурәккәб сөздүзәлтмә үсулунун башга дилләрин (мәсәлән, фарс дилинин) тәсири илә јарандыгыны гејд едирләр²¹. Һәм дә ки, фарс дилинин тәсириндән тамамилә узаг олан Орхон-Јенисеј абидәләриндә мурәккәб исимләрә, һәмчинин башга мурәккәб сөзләрә тәсадүф олунап.

Түрк дилләриндә мурәккәб сөзләрин ән кениш јайылмыш нөвләриндән бири олан гоша сөзләр Орхон-Јенисеј абидәләриндә дә кениш ишләнмишдир. Мәсәлән: *ер күдекүлерим, ғыз келинлерим бөкмәдим* (Јен. аб. 3), *икид күрәкәнләримдән, ғыз кәлинләримдән һәзз алмадым*.

Белә куман етмәк олар ки, муасир түрк дилләриндәки гоша сөзләри абидәләрдәки гаршылыгларындан фәргләндирән әсас хүсусијјәт (јәни биринчи тәрәфин сөздүзәлдичи шәкилчисиз ишләнәрәк икинчи тәрәфә јанашмасы) гәдимдән өзүнү көстәрмәјә башламыш, кетдикчә кенишләнәрәк гоша сөзләрин әксәријјәтини әһатә етмишдир. «Азәрбајҗан дилинин гәдим абидәләриндән олан Китаби-Дәдә Горгуд дастанларында гоша сөзләрин һәм Орхон-Јенисеј абидәләриндәки

²⁰ С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 49; В. М. Насилов. Язык Орхон-Енисейских памятников, М., 1950, сәһ. 74, 75; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959; W. Radloff. Die Altürkische Inschriften der Mongolei st-Pb., 1895; И. А. Батманов, З. Б. Арагачи, Г. Ф. Бабушкин. Современная и древняя Енисейка, 1962, сәһ. 89—93, 94, 95; Н. К. Дмитриев. О парных словах в башкирском языке сб. Строй тюркских языков, М., 1962, сәһ. 133; Ј. Будагов. Практическое руководство турецко-татарско-адербиджанского наречия, М., 1857, сәһ. 241; А. Казым-бек. Общая грамматика турецко-татарского языка, Казань, 1846, сәһ. 85—86; Г. Гиганов. Грамматика татарского языка, Казань, 1801; Н. И. Ильминский. Материалы к изучению киргизского языка, Казань, 1860, сәһ. 121 (см. Уз. Записки Казанского Университета, т. IV, 1860); М. Теренбев. Грамматика турецкая, персидская, киргизская и узбекская, ски. 1, Стб. 1875, сәһ. 28, 158; А. Гайдаров. Парные слова в современном уйгурском языке, Алма-Ата, 1958, сәһ. 40—80—124; Ә. М. Дәмирчизадә. «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дили, Бақы, 1959, сәһ. 153, 155; Һ. Мирзәзәдә. Азәрбајҗан дилинин тарихи морфолокијасы, Бақы, 1962, сәһ. 117; Н. Абдуллаханов. Парные слова в современном узбекском языке, автореф. Ашхабад, 1962, сәһ. 11; Е. И. Убрытова. Парные слова в якутском языке, сб. «Язык и мышление», т. XI, М.—Л., 1948; М. Адилев. Сложные слова в современном азерб. языке (автореф. канд. дисс.), Бақы, 1958, сәһ. 17; И. Һачыјев. Муасир Азәрбајҗан дилиндә мурәккәб сөзләр (намизәдлик диссертацијасы), Бақы, 1957.

²¹ А. Казым-бек. Общая грамматика турецко-татарского языка, Казань, 1846, сәһ. 85—86; Ј. Будагов. Практическое руководство турецко-татарско-адербиджанского наречия, М., 1857, сәһ. 241.

¹⁸ Zeynep Korkmaz, S. Olgay. Füzulinin dili hakkında notlar, Ankara, 1956, сәһ. 14—15.

¹⁹ Ә. М. Дәмирчизадә. «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дили, Бақы, 1959, сәһ. 70.

хүсусијјәти өзүндә әкс етдирәпләринә (*языдан-јабандан*), һәм мүасир дилләрдәки хүсусијјәти дашыјанлара (*ајаг сүраһиләр, чәнкү-саваш* вә с.), һәм дә тамамилә битишәрәк мүрәккәб сөzlәр (бә'зән дә тәкрардан бирини мә'насыны итирмәси нәтижәсиндә садә сөzlәр) кими өзүнү көстәрмәләринә (*јығ-чам, узун-дираз, бәрри-бијабан*) вә с. раст кәлмәк олур»²².

Әдәби дилин ајры-ајры дөвләринә аид көздән кечирилән материалларда белә хүсусијјәтә раст кәлирик ки, мүрәккәб сөзү әмәлә кәтирән тәрәфләр узун тарихи бир инкишаф әрзиндә фонетик вә морфоложи чәһәтдән дәјишмәјә мәруз галараг, сонралар садә исимләр сырасына кечмишидир.

Синтактик үсулларла јаранан лексик ваһидләри грамматик чәһәтдән ваһид бир сөз кими формалашыб-формалашмасындан асылы олараг ики група бөлмәк олар: а) мүрәккәб сөз шәклиндә формалашан лексик ваһидләр; б) сөз бирләшмәләри шәклиндә формалашан лексик ваһидләр.

Мүрәккәб сөз шәклиндә формалашан лексик ваһидләр

А Д Л А Р

Мүрәккәб сөzlәр дилимиздә мөвчуд олан ики вә даһа артыг сөзүн бир-бирилә әлагәјә кирәрәк, семантик, грамматик вә фонетик чәһәтдән там формалашмасы васитәсилә дүзәлир. Мүрәккәб, сөzlәр семантик зәпкинлијинә, әмәләкәлмә јолларына, компонентләринин гурулушуна, бирләшмә характеринә вә мәншәјинә көрә рәнкарәнкдир. Бу рәнкарәнклик Хәтәнин «Дәһнам» поемасында да өзүнү көстәрир. Бунлары да ашагыдакы кими группашдырмаг олар.

1. Һәр ики компоненти Азәрбајчан сөзләриндән ибарәт олан мүрәккәб сөzlәр.

Компонентләри исимдән ибарәт оланлар.

а) Ики садә исмин бирләшмәсиндән әмәлә кәләнләр, мәс.: *Гузугулагы, күли-гәрәнфил; Тәкәсаггалы вә көј сүнбүл*. Дк. (22) 38; *Сән варкил әја чијәрпарасы; Мәскән сәнәдир көзүм гарасы*. Дк. 55 (102).

б) Бир садә исимлә бир дүзәлтмә исмин бирләшмәсиндән әмәлә кәлән мүрәккәб сөз. Мәс.: *Дилшадлыгы көнүл көзүндән; Гәм кујинә ашина гылан дил*. Дк. 13 (20).

в) Тәркиб һиссәләриндән бири исим, ди-кәри исә -ли шәкилчили дүзәлтмә сифәт олур. Тарихи материалларын дилиндән ајдын олур ки, белә сифәт-

ләр кәмијјәтчә чох олмушдур, мәс.: *Сәрв бојлу, дәмир гапулу, дәмирағачлы; лалә үзлү, шәкәр сөзлү, күл үзлү. Бојну бурулу, ајагы бағлы; Шәһ-ла көзү нәмли, чаны дағлы* (Фүзули, XVI әср, II ч., сәһ. 98); *Күләш үзлү, ширин сөзлү, хош ғылыг, ләбләриндән ахар балы көзәли* (Вагиф, XVIII әср, сәһ. 74); *Јүз лалә јанағлы, ләбләри мәрчан, көнүл дөһмәз сәндән кимсәјә*, Пәри (Вагиф, XVIII әср, сәһ. 38); *Бүллур ләтафәтлим, сәнубәр бојлум, һуријү ғылманым нечүн кәлмәдин* (Вагиф, сәһ. 39); *Апарды ағлымы бир аһу көзлү; Бир бәнәфшә бојлу, бир лалә үзлү. Бир ширин қофтарлы, бир шәкәр сөзлү* (Видади, XVIII әср, сәһ. 148); *Бу баһар фәслиндә мүрүв-вәтдим; Севкили јарындан көз ираг олсун* (Вагиф, XVIII әср, сәһ. 200); *Нә јахшы күнләр иди ким сәнинлә мунис идим; Зәманә инди едүб синә дағлы лалә бәни*²³ (Нәтәван, XVIII әср). *Сатаиды көзүмә руји-мәһвәш; Күл үзлү пәри, никари мәһвәш*. Дк. 43 (76); *Ејбини варын шумар ғылды; Күл үзлү сәбаны хар ғылды*. Дк. 31 (53).

Белә сифәтләр чох асанлыгла субстантивләшдији үчүн мүстәгил мүрәккәб исимләр кими ишләнишидир.

Е. В. Севортјан -ли шәкилчисиндән бәһс едәркән сөз бирләшмәләриндә ишләдилән бу типли дүзәлтмә сифәтләрдән данышыр вә классикләримиздән бә'зи нүмунәләр кәтирәрәк (*дәһаны көвсәрлим, додагы баллым, ағыр ујгулу* вә с.) јазыр: «Кәтирдијимиз мисаллар да көстәририк ки, белә бирләшмәләрдәки сөzlәрә дүзәлтмә сөз, сөз јарадычылығы демәк чәтиндир. Бунлар үслуби сәчијјәли, һәм дә бәдин үслубда ишләнәрәк бир нөв мүәјјән формаја дүшмүш ифадәләрдир»²⁴. Бу хүсусијјәт өз һәјатилијини мүасир дилдә дә сахламышдыр.

2. Биринчи компоненти Азәрбајчан, икинчи компоненти башга дилә мәхсус олан мүрәккәб сөzlәр, мәс.: *Јар ајдыр она; Еј чијәрхун; Чох етмә бу јолда сән чијәрхун*. Дк. 57 (105).

3. Һәр ики компоненти башга дилә мәхсус олан мүрәккәб сөzlәр.

4. Һәр ики компоненти фарсдилине мәхсус олан мүрәккәб сөzlәр.

а) Компонентләри исимдән ибарәт оланлар, мәс.: *Вәслин-дән ираг аһу вајлы; Дилхәстәвү зар, сән гал имди*. Дк. 71 (134); *Бу јердә намир олур чу хәркуш; Көјдән учамаз ганад чалыб гуш*. Дк. 19 (33).

²³ Мисал Г. Мирзәзәдәнин Азәрбајчан дилинин тарихи морфолокија-сындан кәтүрүлмүшдүр, 1964, сәһ. 148.

²⁴ Э. В. Севортян. Аффиксы именного словообразования в Азербайджанском языке, М., 1966, сәһ. 72.

²² Э. М. Дәмирчизадә. «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дили, Бақы, 1959, сәһ. 21—27.

б) Биринчи компоненти сифət, икинчи компоненти фəл олан мурəккəб сəзлэр, мəс.: *Кəр лəблэрин олду шəккəрəфшан; Бир тути кəрəк јанында хошхан*. Дк. 39 (67).

в) Биринчи компоненти сифət, икинчи компоненти исим олан мурəккəб сəз; мəс.: *Көрүндү көзүмə бир пəриру, Хош лəһчəвү хошчəмалү хошбу*. Дк. 12 (18); *Уграшды көзүмə бир пəриру; Дағлара дүшүб олур мən аһу*. Дк. 23 (40); *Бир бусə мənə вериб пəризəд; Деди: Бу сənə јетэр, јери шəд*. Дк. 70 (33).

г) Биринчи компоненти исим, икинчи компоненти фəл оланлар, мəс.: *Чүн аһилə көјə чыхды нəмə; Әзм етди кедəр о дил рүбəмə*. Дк. 49 (88); *Кəр лəблэрин олду шəккəрəфшан; Бир тути кəрəк јанында хошхан*. Дк. 39 (67).

5. Биринчи компоненти фарс, икинчи компоненти эрəб дилинə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр, мəс.: *Көрүндү көзүмə бир пəриру; Хошлəһчəвү, хошчəмалү хошбу*. Дк. 12 (18); *Һəр дəмдə Хəтəи хəстəһалə; Сəд нəз илə мин итəб едən ешг*. Дк. 18 (31).

6. Биринчи компоненти эрəб, икинчи компоненти фарс дилинə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр, мəс.: *Бағларда нəсим əнбəрəфшан; Сүнбүл тəки мən көнүл пəришан*. Дк. 13 (19).

Сəз бирлəшмэлəri шəклиндə формалашан лексик вəһидлэр

(лүғəти²⁵ сəз бирлəшмэлəri)

Мурəккəб аңлајышлары ифадə етмəк үчүн јалғыз мурəккəб сəзлəрдən дејил, һəм дə лүғəти сəз бирлəшмэлəриндən истифадə олунур. Мурəккəб сəзлэр кими лүғəти бирлəшмэлэр дə мүүјјən бир аңлајышы билдирир вə семантик чəһəтдən вəһид бир сəз бəрəбэр олур. Лəкин бурада аңлајыш тəсвири јолла, сəз бирлəшмэлəri вəситəсилə ифадə едилир. Грамматик формалашмə чəһəтдən исə лүғəти бирлəшмэлэр башғə семантик бирлəшмэлəрдən фəрглənмир.

Дилчилик əдəбијјатында сəз бирлəшмэлəri һағгында јазылмыш бир сыра əсəр вə мəғалəлəрдə бу вə јə башғə ад атында лүғəти сəз бирлəшмэлəриндən данышылмышдыр²⁶.

²⁵ Термин мұасир Азәрбајчан дилиндə сəз бирлəшмэлəri адлы əсəрдən көтүрүлмүшдүр. Азәрб. ССР ЕА Нəширјјаты, Бақы, 1961, сəһ. 12.

²⁶ Бах: М. Һүсєјизадə. Мұасир Азәрбајчан дилиндə тəјини сəз бирлəшмэлəri (биринчи нөв тəјини сəз бирлəшмəсинə даир, биринчи мəғалə), Əдəбијјат вə Дил Институтунун Əсəрлəri (дилчилик сєријасы), X чилд, 1953, сəһ. 5—28; М. Һүсєјизадə. Мұасир Азәрбајчан дилиндə тəјини сəз бирлəшмэлəринə даир (икинчи мəғалə), Əдəбијјат вə Дил

Сəз бирлəшмэлəri шəклиндə формалашан лексик вəһидлэр ашағыдакы кими группашдырылмышдыр.

Компонентлəринин мənшəјинə кəрə

1. Һəр ики компоненти Азәрбајчан дилн сəзлəриндən ибарət оланлар.

а) Ики сəдə исмин бирлəшмəсиндən дүзəлənлэр. Мəсəлən: *ишим кечə-күндүз аһ болду; Ешгилə чəһан күвəһ болду*. Дк. 20 (35); *Лəһзə һəвəсиндən цјмəз идим; Күндүзлə кечəни дүјмəз идим*. Дк. 35 (59); *Дер: вəр, белə сəнинлə гəјғү; Гəн јашыјла рəнкү рүји сəру*. Дк. 72 (135); *Бу сəбрү гəрəр кетди мəндən; Нəмус илə ар кетди əлдən*. Дк. 42 (74).

б) Ики сəдə антоним сифəтлəрин бирлəшмəсиндən дүзəлənлэр. Мəсəлən: *Ондан дурур ады паки-даман; Јəман дəмəз она јəхшы-јəман*. Дк. 49 (88).

в) Ики антоним сəзлəрин бирлəшмəсиндən əмəлə кəлən мурəккəб сəзлэр. Мəсəлən: *Сəрв онун үчүн ајағə дурмуш; Хублар гəму соли-сағə дурмуш*. Дк. 16 (25); *Дурмуш чəмən үзрə сəрв ајағə; Гылмағда тамаша соли-сағə*. Дк. 11 (16).

2. Һəр ики компоненти башғə дилə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр.

а) Һəр ики компоненти фарс дилинə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр.

1) Һəр ики компоненти сəдə исимдən ибарət оланлар. Мəсəлən: *Əмма ки, мəнимлə нəмə јазкил; Дəрдү дилини пəјамə јазкил*. Дк. 24 (41); *Ол дəм ки, сəни-пəријə бахдым; Чəнү дили о чəғə бурахдым*. Дк. 29 (50); *Бу мурдə мəним булуб һəјаты; Тапды дилү чəн зи гəм ницəты*. Дк. 64 (120); *Јетирди никарə тəһфəни чүн; Кəрдү пəри рүх о тəһфəни чүн*. Дк. 57 (105).

2) Биринчи компоненти сəј, икинчи компоненти исимдən ибарət олан мурəккəб сəз. Мəсəлən: *Номид болуб көнүл пəришан; Кирјанү һəзəр синə бүрјан*. Дк. 18 (32).

б) Һəр ики компоненти эрəб дилинə мəхсус олан мурəккəб сəз. Мəсəлən: *Бу сəбрү гəрəр кетди мəндən; Нəмус илə ар кетди əлдən*. Дк. 42 (74).

Институтунун Əсəрлəri (дилчилик сєријасы), 1959, XIII чилд; М. Һүсєјизадə. Мұасир Азәрбајчан дилиндə тəктəркибли вə мурəккəб тəјини сəз бирлəшмэлəri. АДУ Нəширјјаты, Бақы, 1957; Һ. А. Бајрамөв. Азәрбајчан дилиндə сабит сəз бирлəшмэлəri (биринчи мəғалə), Азәрб. ССР ЕА Хəбəрлəri (ичтиман елмлэр сєријасы), 1959, № 5, сəһ. 35—45; Мұасир Азәрбајчан дилиндə сəз бирлəшмэлəri, Азәрбајчан ССР ЕА Нəширјјаты, Бақы, 1961.

в) Биринчи компоненти эрəб, икинчи компоненти фарс дилинə мəхсус олан мурəккəб сəз, мəс.: *Амма белəсинчə киши гошун; Һар хансы хош исə, əгəлү һушун.* Дк. 44 (76).

г) Биринчи компоненти фарс, икинчи компоненти эрəб дилинə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр; мəс.: *Хош кəгир икən фəрəгəт əһлин; Дəрдү гəмə мубтəлə гылан дил.* Дк. 13 (20); *Гуртулмады чан бу дəрдү гəм дən; Та нечə олум шикəстə бимар.* Дк. 48 (86).

Ејни сəзлэрин тəкрары илə əмəлə кəлən мурəккəб сəзлэр

1) Компонентлэри Азэрбajчан дили сəзлэриндэн ибарəт оланлар. Мəсəлən: *Һар дəстə битүк вəрди гəймаг; Сүнбүл чичək илə ојмаг-ојмаг.* Дк. 22 (38); *Дүр тəkсүн өнүнə д а н ə-д а н ə; Јар ондан едər гулағ тəнə,* Дк. 52 (94); *Бир зəррə оду салыб чəһанə; Одларсан улусу јан ə-јан ə.* Дк. 33 (55); *Мискин дил едərди д ə м-д ə м аһи; Көзлəрди көзүм кирјə раһи.* Дк. 26 (46).

2) Компонентлэри фарс дилинə мəхсус олан мурəккəб сəзлэр. Мəсəлən: *Бəс оху бу ше'ри јар гатында; Ағла бəси з а р-з а р гатында.* Дк. 52 (95); *Лүтф ејлə мəни фəгирə бари; Өлдүрмə гəм ичрə з а р-з а р и.* Дк. 14 (23); *Чох етди мəнимчүн а һ-в а ј и; Көзүндən ахытды дүрлү чаји.* Дк. 52 (94).

3) Компонентлэри эрəб дили сəзлэриндэн ибарəт олан мурəккəб сəзлэр. Мəсəлən: *Кəр мунда сəни дүјарса ол маһ; Ишлэр гыла сənə а л л а һ-а л л а һ.* Дк. 19 (34).

ХƏТАИНИН «ДƏҺНАМƏ» ПОЕМАСЫНДА ИШЛƏНМИШ МУРƏККƏБ ФЕ'ЛЛЭРИН ЛЕКСИК-СЕМАНТИК ВƏ МОРФОЛОЖИ ХУСУСИЈƏТЛЭРИ

Түрк диллэриндə, о чүмлэдən Азэрбajчан дилиндə мурəккəб фе'л һаггында елми-тəдгигат əсəрлэри јазылмыш вə мүх-тəлиф фикирлэр сөјлəнилмишдир²⁷.

²⁷ Э. В. Севортян. К соотношению грамматики и лексики в тюркских языках. Вопросы теории и истории языка, М., 1952, сəһ. 363; Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразование в Азербайджанском литературном языке (докт. дисс.), М., 1957, сəһ. 83; С. К. Кенесбаев. О некоторых особенностях фразеологических единиц в казахском языке, Изв. АН Казах ССР, № 135 (серия филол. и искусствоведения), вып. 1—2, Алма-Ата, 1954, сəһ. 9; А. А. Юлдашев. Система словообразования и спряжения глагола башкирском языке, М., 1958, сəһ. 54; А. Н. Кононов. Грамматика современного турецкого литературного языка, М.-Л., 1956, сəһ. 264;

Азэрбajчан дили өзүнүн мурəккəб гурулушлу фе'ллэри илə чох зəнкиндир. Мурəккəб фе'ллэрин кəмијјəтчə артмасы, əсəсən, бу дилин өз сəзлэри һесабына олмушдур. Бунунла јанашы мурəккəб фе'ллэрин јаранмасында алынма сəзлэр дə бир үнсүр кими иштирак етмишдир.

Бир дилдən башга бир дилə кечən сəз заман өтдүкчə о дилин грамматик гурулушуна табс олур, һəтгə бир мүддэтдən сонра мəзмун вə шəкилчə дə өз əслиндən фəрглəнир.

Азэрбajчан дилинин тарихи инкишафы кəстəрир ки, эрəб вə фарс диллэриндən мүəјјən миғдар сəз Азэрбajчан дилинə дахил олмушдур. Лакин һəмин диллəрдən алынмыш сəзлэр ичэрисиндə мүстəгил фе'ллэрə тəсəдүф едилмир. Эрəб вə фарс сəзлэри Азэрбajчан дилиндə мурəккəб фе'ллэрин јаранмасында кəмəкчи компонент кими иштирак етмишдир. Бу һал Хəтəинин «Дəһнамə» поемасында да өзүнү кəстəрир. Поемада мурəккəб фе'ллэр дүзəлтмə фе'ллэрə нисбəтən чох ишлənмишдир. Мурəккəб фе'ллэр истəр əмəлəкəлмə хусусиј-јəтлэринə кəрə, истəрсə дə өз зəпкинлији чəһəтдən поемада үстүн јер тутур. Һəм кəмəкчи, һəм дə əсəс фе'ллэрин бə'зи нигит һиссəлэринə, дəмəк олар ки, эн чох исимлэрə əлəвə едилмəsi илə əмəлə кəлən мурəккəб фе'ллэр мүхтəлиф гурулуша вə ифадə етдиклэри мə'наларə кəрə поеманын бəдии дилинин зəнкинлијиндə əсəс рол ојнајыр.

«...Мурəккəб фе'ллэр дилимиздə о гəдэр зəнкиндир ки, буилардан бəдии əсəрлэрин дилиндə дə артыг дэрəчэдə истифадə едилир. Бир исимлə бир фе'лдən əмəлə кəлмиш мурəккəб фе'л һəм исмин, һəм дə фе'лин əввəлки мəзмунуну дəјишдирир, ејни бир мəзмун ифадə едир ки, бу да фе'ллэрин мə'насындан ирəли кəлир»²⁸.

Поемада һəм тəкһечалы, һəм чохһечалы фе'ллэрин исимлə бирликдə ишлənмəsiндən əмəлə кəлən мурəккəб фе'ллэр,

Һ. Мирзəзəдə. Азэрбajчан дилинин тарихи морфолокијасы, 1962, сəһ. 220—221; С. Чəфəров. Азэрбajчан дилиндə мурəккəб сəзлэр вə онларын јазылышы. Азэрбajчан мəктəби, 1947, № 3, сəһ. 55; И. Һачыјев. Мүасир Азэрбajчан дилиндə мурəккəб сəзлэр. С. М. Киров адына Азэрбajчан Дəвлəт Университетинин Елми Əсəрлэри, 1955, № 5, сəһ. 112; З. И. Əлијевə. Мүасир Азэрбajчан дилиндə мурəккəб фе'ллэр. Низами адына Əдəбијјат вə Дил Институтунун Əсəрлэри (дилчилик серијасы), VIII чилд, Бакы, 1957; Бəх: Азэрбajчан дилинин грамматикасы, I һ., Азэрбajчан ССР ЕА Нəшријјаты, Бакы, 1951, сəһ. 171—173; М. Һүсəјизəдə. Мүасир Азэрбajчан дили, Бакы, 1954, сəһ. 187, 189; М. Ш. Ширəлијев. Бакы диалекти, Бакы, 1957, сəһ. 80; А. К. Алєкперов. Сложные глаголы в современном Азербайджанском языке (канд. дисс.), М., 1959, сəһ. 166—167; М. И. Адиллов. Мүасир Азэрбajчан дилиндə мурəккəб сəзлэр. С. М. Киров адына АДУ-нун Елми Əсəрлэри, 1956, № 8, сəһ. 76—77; М. И. Адиллов. Мүасир Азэрбajчан дилиндə мурəккəб сəзлэр. С. М. Киров адына АДУ-нун Елми Əсəрлэри, 1956, № 11, сəһ. 104; Р. Рүстəмов. Азэрбajчан дили диалект вə шивэлэриндə фе'л, Бакы, 1965, сəһ. 136, 137, 183.

²⁸ М. Һүсəјизəдə. Мүасир Азэрбajчан дили, Бакы, 1954, сəһ. 187.

Бу кими фе'ллэр таркиб дахилинде эсас мазмунуну сахламаг шәрти илэ өз мүстәгиллијини итирир, исимлэ бирликдә јени бир мазмун кәсб едир, мәчазлашыр, нәһајет бир мә'надан башга бир мә'наја доғру инкишаф едир. Бу група дахил олан фе'лләр мәншә е'тибарилә гәдим олдуғу кими, һәм дә бу күнә гәдәр һәјатилијини сахламышдыр. Бу типли мүрәккәб фе'лләрини әмәлә кәтирилмәсиндә мүһүм рол ојнајан мүстәгил фе'лләр дилимиздә икили характер дашыјыр. Бунлар бир јердә мүстәгил, башга бир тәсадүфдә исе васитәјә чеврилир.

Көмәкчи рол ојнајан фе'лләр башлыча олараг ашагыдакылардан ибарәтдир:

Салмаг. Од салмаг — тәлатүмә кәтирмәк. *Бир зәррә оду салыб чаһана*; *Одларсан улусу јана-јана*. Дк. 33 (55).

Ајага салмаг — алчалтмаг. *Кәһ бөјлә сәни ирагә салыр, үздән сүрүбән ајага салыр*. Дк. 58 (106).

Чәкмәк. *Чиловуну чәкмәк* — јығышдырмаг. *Чүн кәрдү ону сәбаји-мискин*; *Чәкди чиловуну, олду гәмкин*. Дк. 28 (47).

Башыны чәкмәк — бир ишдән чәкипмәк, кирмәмәк. *Севдаш сачын шикәнчи јетди*; *Башымы чәкиб јетирди бәр па*. Дк. 44 (77); *Фикир етди башын чәкиб бәчәмә*; *Дер бир дәхи көндәр она намә*. Дк. 49 (87).

Бәласын чәкмәк — әзабын чәкмәк, гатлашмаг. *Олдур ки, она јахылды Јә'губ*; *һәм чәкди бәласын онун Әјјуб*. Дк. 18 (29).

Дағ чәкмәк — јандырмаг. *Лалә кечәләр јахуб чырағы*; *Ашыг чијәринә чәкди дағы*. Дк. 10 (15).

Дүшмәк. *Ајага дүшмәк* — алчалмаг. *Дүш ајага көлкә тәк, Хәтаи*; *Ол сәрви-чинар кетди әлдән*. Дк. 42 (74).

Ајага дүшмәк — иши ләнкимәк, ајага дүшмәк. *Кәшфин тәк иши ајага дүшмәк*; *Сачын кими сола-сага дүшмәк*. Дк. 39 (69).

Бага дүшмәк — бага кирмәк мә'насына. *Истәмјә ону бага дүшдүм*; *Ешгилә нәдим ки, дага дүшдүм*. Дк. 22 (38).

Бәндинә дүшмәк — фе'линә дүшмәк, кәләјә илишмәк мә'насына. *Мәһбуби-хүчәстә зүлфи-чинин*; *Бәндинә дүшүб хәта гылан дил*. Дк. 13 (20).

Гәбул дүшмәк — истәдији јерә кирмәк мә'насында. *Һәсрәтдә гәбул-дүшдү һалы*; *Дилдән көтүр ол гәмү мәлалы*. Дк. 22 (38).

Дага дүшмәк — ағлыны итирмәк, мә'нән мәһв олмаг. *Истәмјә ону бага дүшдүм*; *Ешгилә нәдим ки, дага дүшдүм*. Дк. 22 (38). *Рә'на бәзәниб чү бага дүшдү*; *Дил ешгилә дәрду дага дүшдү*. Дк. 30 (50).

Дилә дүшмәк — бир иш вә ја һадисәнин јайылмасы, һамы тәрәфиндән билинмәсн мә'насында: *Кәр атәши ешг дилә дүшсә*; *Бир гәтрәчә бәһри Нилә дүшсә*. Дк. 17 (28).

Зарә дүшмәк — дәрмансыз, чарәсиз, чыхылмаз вәзијјәтә дүшмәк, раст кәлмәк. *Дил муну ешитди, нарә дүшдү*; *Фәрјадү фәғанү зарә дүшдү*. Дк. 34 (61).

Јола дүшмәк — кетмәк. *Мән һәм дура дүшә јола дүшдүм*; *Кәһ ачыға, кәһи кәлә дүшдүм*. Дк. 20 (35).

Көзү дүшмәк — көрмәк. *Гылмагда тамаша күлүстанә*; *Ол дәм көзү дүшдү бағбанә*. Дк. 53 (98).

Ләрзә дүшмәк — титрәмәк, әсмәк. *Горху билә намә дүшдү ләрзә*; *Олмаја деди сөзүмдә һәрзә*. Дк. 45 (80).

Рәгсә дүшмәк — ојнамаг, ојнамаға башламаг. *Көјләр гәдәминдә рәгсә дүшдү*; *Сәјјарә шүаи нәгсә дүшдү*. Дк. 70 (131).

Нуш дүшмәк — өзүндән кетмәк, мәст дүшмәк. *Бисәб-ру гәрару һуш дүшдүм*; *Ичдим меји-вәслү нуш дүшдүм*. Дк. 66 (125).

Фәғанә дүшмәк — наләјә дүшмәк, фәрјада дүшмәк. *Бүлбүл тәки дил фәғанә дүшкил*; *Күл дәстә үзар кетди әлдән*. Дк. 42 (74); *Гушлар гамусу фәғанә дүшдү*; *Ешг оду јенә бу чанә дүшдү*. Дк. 8 (13).

Һичә дүшмәк — һеч олмаг, мәһв олмаг. *Чох олду мә'лул һичә дүшдү*; *Ким лафи бу јолда һичә дүшдү*. Дк. 47 (84). Мүасир Азәрбајчан дилиндә һеч олмаг шәклиндә ишләнир.

Һуш дүшмәк — ағлыны мүвәггәти итирмәк. *Бу сәбрү гәрару һуш дүшдүм*; *Ичдим меји-вәслү һуш дүшдүм*. Дк. 66 (125).

Чанә дүшмәк — ешгә дүчар олмаг. *Бир зәррәчә ешг чанә дүшсә*; *Ја рәнкләр ичиндә ганә дүшсә*. Дк. 17 (28). *Гушлар гамусу фәғанә дүшдү*; *Ешг оду јенә бу чанә дүшдү*. Дк. 8 (13).

Нәгсә дүшмәк — нөгсанлы олмаг. *Көјләр гәдәминдә рәгсә дүшдү*; *Сәјјарә шүаи нәгсә дүшдү*. Дк. 70 (131).

Сајры дүшмәк — хәстә дүшмәк. *Сәндән нечә ким чан ајры дүшдү*; *Тән ја чүрүдү, ја сајры дүшдү*. Дк. 72 (137).

Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн архаикләшмиш, хәстә дүшмәк шәклиндә ишләнир.

Тутмаг. *Көнлү тутмаг* — хошуна кәлмәк. *Вәһшәт әтәјини тутду көнлүм*; *Өз һаләтини унутду көнлүм*. Дк. 16 (26).

Көнлү арам тутмаг — сакитләшмәк мә'насына. *Чүн көрә көзүн рухи-диларам*; *Ол вәһлә тута көнлүм арам*. Дк. 15 (24).

Һизам тутмаг — дүзүлмәк. *Нәркисләр өнүндә чам тутмуш*; *Бүлбүлләр охур һизам тутмуш*. Дк. 16 (25).

Јүз тутмаг — кетмәк, мүәјјән тәрәфә истигамәт-
ләнмәк. Јүз тутдум илаһ һәзрәтинә; Ол чүмләјә шаһ
һәсрәтинә. Дк. 14 (22).

Әл тутмаг — әл ејләмәк. Һәна хош ола бу мән никарә;
Та һәрдем әлим тутам никарә. Дк. 57 (105).

Дил тутмаг — данышмаг. Үзүнә бахарса күн тутар
үз; һәр күн сачы бирлә дил тутар јүз. Дк. 28 (47).

Адын тутмаг — јад етмәк. Гылдым мән она јүкүш
дуалар; Адын тутуб охудум сәналар. Дк. 24 (41); Ешг
одуна бир рәвајәт етдим; Адын тутуб шикајәт етдим.
Дк. 18 (29).

Аһәнк тутмаг — биркә охумаг, сәсләшмәк. Сајрар
ағач үстә јүз сығырчын; Аһәнк тутар она көјәрчин.
Дк. 10 (15).

Гәрар тутмаг — бир јердә дурмаг, сакит вәзијјәтдә
дурмаг. Умар бу Хәтаи јадыкарын; Та тута гәрар сән
гал имди. Дк. 71 (134).

Гулағыны тутмаг — гулаг асмаг. Тутмуш гу-
лағыны чичәкләр она; Зикр өкрәдәдир мәләкләр она. Дк.
23 (40).

Дили тутулмаг — даныша билмәмәк. Дилим ту-
тулур кәһ әз тәһәјјур; Гәм көнлүм ара гојмаз тәфәккүр.
Дк. 26 (45).

Кетмәк. Әлдән кетмәк — әлдән чыхмаг. Вавејла
ки, јар кетди әлдән; Ол севки никар кетди әлдән.
Дк. 42 (74).

Урмаг (вурмаг). Әл урмаг — тутмаг. Әл ур-
ду, јапышды јахасына; Салды ону бәнди-түррәсинә. Дк. 42
(72).

Лаф урмаг — сөһбәт етмәк. Һәрзә јерә лафлар
урарсан; Торпаг илә күлү совуларсан. Дк. 33 (55).

Әлбәттә, поэма үзәриндә тәдгигат апардыгча белә икили
характерли фе'лләрдән кифајәт гәдәр мисал көстәрмәк мүм-
күндүр. Чүнки бунларын әксәри һәм Хәтаидән әввәлки вә
һәм дә сонракы дөврләрдә ардычыл инкишаф хәтти кечирә-
рәк, мүасир дилимиздә белә өз нормативлијини итирмә-
мишдир.

Ол, ет, ејлә, гыл көмәкчи фе'лләри васитәсилә әмәлә кә-
лән мүрәккәб фе'лләр поэмада кениш ишләнмишдир. Һәмин
көмәкчи фе'лләр поэмада аз һалларда азәрбајҗанча, әксәр
һалларда исә алынма сөзләрлә бирликдә мүрәккәб фе'лләр
әмәлә кәтирмишдир.

Олмаг көмәкчи фе'ли:

а) Биринчи компоненти Азәрбајҗан дили
сөзләриндән ибарәт олан фе'л. Мәсәлән:

Вар олмаг — јашамаг. Даим бу чаһанда вар ола-
сан; Ешг әһлинә гәмкүсар оласан. Дк. 37 (63).

Ган олмаг — гызармаг. Болдум чү вүгуф бу хәбәрдән;
Ган олду ики көзүм чијәрдән. Дк. 52 (95).

Чин олмаг — көзләнилдији кими олмаг. Кәкил ки,
әкәрчи бәрхәтәсэн; Чин олду јанымдан һәр хәталәр.
Дк. 63 (118).

б) Биринчи компоненти әрәб дилинә
мәхсус олан фе'л.

Хәтм олмаг — ахыра чатдырылмаг. Хәтм олду
бу намә рузишәнбә; Ешгим һәмшиә суз шәнбә. Дк. 72 (137).

Тәсәлли олмаг — сакитләшмәк. Дедим ки, — Аја
гамудан улу; Олду бу сөзә көнүл тәсәлли. Дк. 25
(43).

Рәһмәтлик олмаг — өлмәк. Та дејә ону көрән мү-
һибләр; Рәһмәтлик ола онун рәваны. Дк. 73 (139).

Рүсвај олмаг — биабыр олмаг. Ким десә мәнә ки:
«ашиг олдум»; Рүсвај дили-хәлајиг олдум. Дк. 12
(17).

Нәгс олмаг — нөгсан олмаг, ејб олмаг. Охудум ону
ки, галмаја шәк; Нәгс олду күмани-ајиди-һәк. Дк. 26
(45).

Манс олмаг — гојмамаг. Өз пешәмә, өз ишимә гане;
Һеч кимсә јох иди ола мане. Дк. 12 (17).

Зәјил олмаг — хараб олмаг. Бир шәкил көрүндү бир
шәмајил; Әғлим илә һушум олду зәјил. Дк. 66 (125).

Зүһур олмаг — мејдана чыхмаг, заһир олмаг. Би-
ликмәјә өнүн ард јанын; Әнкиндә зүһур ола дәһанын.
Дк. 19 (34).

Гәрг олмаг — боғулмаг, суја батмаг. Пәрвәрдә олур-
му чисми-бируһ; Олмаса кәмиси, гәрг олур Нуһ. Дк.
68 (128).

Вүгуф олмаг (болмаг) — хәбәрдар олмаг. Бол-
дум чү вүгуф бу хәбәрдән; Ган олду ики көзүм чијәрдән.
Дк. 52 (94).

Ашиг олмаг — вурулмаг, севмәк. Ким десә мәнә ки:
ашиг олдум; Рүсваји дили-хәлајиг олдум. Дк. 12 (17).

Бир дәхи ашиг олмуш имиш; Ешгин һүнәрини бил-
миш имиш. Дк. 21 (36).

в) Биринчи компоненти фарс дилинә
мәхсус сөзләрдән ибарәт олан мүрәккәб
фе'л.

Азад олмаг — сәрбәст олмаг мә'насында. Ешг илә
көрүм ки, бәндә дүшкил; Олсун бу Хәтаи сәндән азад.
Дк. 36 (62).

Баз олмаг — јенидән баш вермәк. Баз олду фә-
раг рузи-вүсләт; Кам алмады дил бәвәғти-фүрсәт. Дк. 70
(130).

Үмидвар олмаг — инанмаг. Чүн төһфәни ејләмиш
гәбул ол; Меһр етмәјинә үмидвар ол. Дк. 56 (102).

Мәст олмаг — һушсуз олмаг. *Гум-гум дер иди ағачди гумри*; *Мәст олду бәнафшә ичди хәмри*. Дк. 9 (14).

Гәмкин олмаг — кәдәрләнмәк, мә'јус олмаг. *Икинчи бу ким, оландә гәмкин*; *Бу көнлунун ола мөһрибани*. Дк. 73 (139); *Чүн көрдү ону сәбаји-мискин*; *Чәкди чиловуну, олду гәмкин*. Дк. 28 (47).

Ша д олмаг — севинмәк. *Еј шух һәмшиә оласан ша д*; *Һәр сәрв мисалы гәмдән азад*. Дк. 59 (110).

Фа ш олмаг — ачыг, ашкар олмаг. *Сәбр етмәк едим дедим бәһәр һал*; *Фа ш олмаја халга сирри-әф'ал*. Дк. 43 (75).

Тәр олмаг — тәзә олмаг. *Даим јашым ол ајагә дамсын*; *Сәрв ајагы хуб олур тәр олса*. Дк. 39 (68).

Тәр олмаг — исланмаг, јаш олмаг. *Ари су тохуна тәр оларсан*; *Јелдән дәхи дәрбәдәр оларсан*. Дк. 46 (81).

Нүр олмаг — долмаг. *Еј мәркәбү мөвкәби-Сүләјман*; *Нәфхинлә һәва нүр олду јексан*. Дк. 24 (40).

Наүмид олмаг — үмидсиз олмаг. *Наүмид олубан (ол) әз дилү чан*; *Мәчнун тәки ол бүрәһнә, үрјан*. Дк. 30 (50).

Ејләмәк көмәкчи фе'ли.

Јары мүстәгил олан бу көмәкчи фе'л, әсасән, исим вә исим кими дәрк олунап сөзләрә гошулараг ону фе'лә чевирир. Азәрбајчан вә алынма сөзләрлә ишләнән бу фе'л фәал олмушдур.

«Дәһнамә»дә белә мүрәккәб фе'лләрни биринчи компонентин чох заман әрәб мәшәли сөзләр тәшкил едир.

1. Һәр ики компоненти Азәрбајчан сөзү олан фе'л.

Лал ејләмәк — сәсини кәсмәк. *Булбүлү фәғаным ејләди лал*; *Бојнума сәласил олду әчлал*. Дк. 13 (19).

Јер ејләмәк — јерләшмәк. *Бу вәһи илә нәзм ејләсин дер*; *Дүр тәк гулағымда ејләсин јер*. Дк. 65 (123).

2. Биринчи компоненти әрәб сөзү олан фе'л.

Гәбул ејләмәк — гәбул етмәк. *Чүн төһфәни ејләмиш гәбул ол*; *Мөһр етмәјинә үмидвар ол*. Дк. 56 (102).

Гәтл ејләмәк — өлдүрмәк. *Гәтл ејләмәјинә фикр ғылдым*; *Гуртулмаға сағ шүкр ғылдым*. Дк. 36 (60).

Гәһр ејләмәк — күсмәк. *Мөһр етсә нә гәм олду һи-мајәт*; *Гәһр ејләсә бәс дејил кифајәт*. Дк. 41 (70).

Әрз ејләмәк — демәк, билдирмәк. *Сән вармаз исән варарам өзүм*; *Әрз ејләрәм она чүмлә сөзүм*. Дк. 41 (71).

Һала јери вар өзүн гатына; *Әрз ејлә пијами-хидмәтинә*. Дк. 30 (52); *Лүтф илә, јери, бу бәндәдән вар*; *Әрз ејлә она дилимдән әсрар*. Дк. 54 (99).

Лүтф ејләмәк — мөһрибанлыг етмәк, рәһм етмәк. *Лүтф ејлә мәни-фәгирә бари*; *Өлдүрмә гәм ичрә зар-зари*. Дк. 14 (23).

Нәгл ејләмәк — јери дәјишмәк (мәч). *Башдан јенә кетди аһ едиб әгл*; *Һәм һуш јериндән ејләди нәгл*. Дк. 66 (126).

Рәһм ејләмәк — рәһм етмәк. *Олду гәм илә белим хәмидә*; *Рәһм ејлә мәнә, еј нури дидә*. Дк. 29 (49).

Рәгс ејләмәк — ојнамаг. *Рәгс ејләр иди тәнимдә чаным*; *Бу шә'ри охур иди зәбаным*. Дк. 64 (120).

Шүкр ејләмәк — разылыг етмәк. *Шүкр ејлә Хәтаи, чүн сәнинлән*; *Ол шаһиди-мөһрибан гавышды*. Дк. 65 (124).

Сәбр ејләмәк — сәбр етмәк, тәләсмәк. *Чүн ким дурадура хејр олур шәр*; *Сәбр ејләмәк илә нәф олур зәр*. Дк. 62 (116).

3. Биринчи компоненти фарс сөзү олан фе'л.

Фәрһада дејәндә ешиги-Ширин; *Ејләрди фәған зәһри-әклин*. Дк. 12 (18).

Етмәк көмәкчи фе'ли.

Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында етмәк көмәкчи фе'ли ән чох әрәб, нисбәтән аз фарс вә даһа аз мигдарда Азәрбајчан мәшәли сөзләрә јанашараг мүрәккәб фе'л әмәлә кәтирир.

1. Һәр ики компоненти Азәрбајчан сөзүндән ибарәт олан мүрәккәб фе'л.

Гол етмәк — әл етмәк, билдирмәк. *Гол етди ки: Сан атан чаг*; *Булбүл будаға гонуб өтән чаг*. Дк. 25 (43).

Јер етмәк — мөһкәмләшмәк, јерләшмәк. *Ол зүлфи-сијаһ гәминдә һәрдәм*; *Башымда гаты јер етди севда*. Дк. 44 (77).

Јад етмәк — хатырламаг, јада салмаг. *Та јад елә бу шикәстә һалы*; *Азад едәләр гәмү мәләли*. Дк. 56 (102).

2. Биринчи компоненти әрәб сөзүндән ибарәт олан мүрәккәб фе'л.

Габил етмәк — јарарлы етмәк. *Јар илә өзүм мугабил етдим*; *Јазмаға өзүм габил етдим*. Дк. 25 (44).

Гәрамәт (ғарамәт) етмәк — чәрнмә етмәк. *Јүз дүрлү мәнә гәрамәт етдин*; *Аләмдә мәни мәләмәт етдин*. Дк. 21 (36).

Гәсд етмәк — өлдүрмәк истәмәк, әзаб вермәк. *Нәв-вабү гапычывү сипеһдар*; *Гәсд етди сәбаја чүмлә јекбар*. Дк. 31 (53). *Галмады тәнимдә дәхи тагәт*; *Гәсд етди, мәнә һүчүм фиргәт*. Дк. 18 (29).

Әзм етмәк — кетмәк, јола дүшмәк. *Чушуму чү мәркәб етди намә*; *Әзм етди кедә о дилрүбамә*. Дк. 45 (79);

Әзм етди һавәс ки, јазә намә; *Баш гојду күнәш мәғами-Шамә*. Дк. 25 (43).

Ираг етмэк — узаглашдырмаг. *Јарэб, ираг етмэ чисмү чаны; Неч бәндәјә вермәкил сән аны.* Дк. 73 (138).

Кәшф етмэк — ачмаг. *Мәндән она чох гылыб дуалар; Кәшф етди сәна илэ дуалар.* Дк. 60 (111).

Мејл етмэк — мараг көстөрмәк. *Дер: — Бир дәхи көндәр она мәктүб; Мејл едә мәкәр көрәндә мәһбүб.* Дк. 44 (76); *Ајдыр ки: — Вер имди мүждәканы; Мејл етди сәнә никар чаны.* Дк. 68 (107).

Меһр етмэк — мәһәббәт бәсләмәк. *Меһр етсә нә гәм олу һимајәт; Гәһр ејләсә бәс дејил кифајәт.* Дк. 41 (77).

Мәдһ етмэк — өјмәк, тәриф етмәк. *Намә чү варыб јөнәлдди јарә; Мәдһ етди никары күл үзарә.* Дк. 45 (80).

Мәнзәр етмэк — јер етмәк, дајаначаг етмәк. *Бир дарә бирини мәнзәр етди; Бир гула бирини чакәр етди.* Дк. 18 (29).

Нәсиһәт етмэк — өјүд вермәк. *Бәс дәхи недим, нәсиһәт ејлә; Әлтафү кәрәм мүрүввәт ејлә.* Дк. 55 (102).

Нәзм етмэк — ше'рлә сөјләмәк. *Нәзм етдим о дәмдә нечә әбјәт; Фикр етдим она һазар кәррат.* Дк. 65 (123).

Рәгс етмэк — ојнамаг. *Гәр Мүштәри олду она зәһрә; Рәгс етди бу бәзмә чәрхи-меһрә.* Дк. 70 (131).

Рәһм етмэк — јазыгы кәлмәк. *Зинһар гылыр ки, таһричун вар; Ја рәһм едә мән фәғирә ол јар.* Дк. 50 (91).

Рәвајәт етмэк — нагыл етмәк. *Ешг одуна бир рәвајәт етдим; Адын тутубан шикајәт етдим.* Дк. 19 (29).

Сејр етмэк — кәзмәк, долашмаг. *Бир күн чәмән ичрә сејр едирдим; Пәрванә мисалы тејр едирдим.* Дк. 12 (18).

Сәваб етмэк — һамысынын хошуна кәлә билән иш, һәрәкәт етмәк. *Чешмимә дедим ки, тәрки хаб ет; Гој фикир Хәтаи, бир сәваб ет.* Дк. 25 (44).

Сәбр етмэк — тәмкинли олмаг мә'насында. *Сәбр етмәк дедим бәһәр һал; Фаш олмаја халга сирри әф'ал.* Дк. 43 (75); *Кәр ешгин оду дүшәрсә бәһрә; Сәбр етмәјә бәһр уш бу гәһрә.* Дк. 17 (28).

Тәрк етмэк — әлдән бурахмаг, үз чевирмәк. *Минди јенә аһимин рикабын; Тәрк етди јолунда хурду хабын.* Дк. 60 (91).

Тә'н етмэк — данламаг; баша гахынч етмәк. *Алма ағачы дибиндә сәјә; Тә'н ејләр иди булуд да ајә.* Дк. 9 (13).

Тәкәллүф етмэк — рәсмијјәтчилик етмәк. *Аһ ејлә-јибән тәәссуф етди; Үзрин диләјиб, тәкәллүф етди.* Дк. 21 (36).

Фикр етмэк — фикирләшмәк, дәрл етмәк. *Фикр етди башын чәкиб бәчамә; Дер бир дәхи көндәр она намә.* Дк. 49

(87); *Кәһ рузи-фәраги фикр едәрдим; Каһ вәсл күнүнә шүкр едәрдим.* Дк. 66 (126).

Һәлл етмэк — ајдылашдырмаг. *Бәс нејләјим, еј һәрим-күлшән; Һәлл ејләмәдин бу мүшкүлүм сән.* Дк. 22 (36).

Һәлак етмэк — өлдүрмәк. *Ким, өлдүрүбән һәлак едәрләр; Хәнчәрлә тә'нини чак едәрләр.* Дк. 31 (53).

Һөкм етмэк — әмр етмәк. *Һөкм етди онун илэ гәјасир; Галмышлара ол чох олду насир.* Дк. 49 (87).

Һөрмәт етмэк — һөрмәт етмәк. *Үнваныма һөрмәт етди јары; Һал адына гылды е'тибары.* Дк. 48 (85).

Шикајәт етмэк — дејинмәк, өз-өзүнә далашмаг. *Ешги анубан шикајәт етдим; Гәм шәрһини бинәһајәт етдим.* Дк. 17 (27); *Һәр гатда шикајәт едәси мән; Чөврүндән, әја никуни — бәдкар.* Дк. 48 (86); *Бәхтим әлиндән шикајәт етдим; Ушундан онун бу чанә јетдим.* Дк. 48 (85).

Шүкр етмэк — разылыг билдирмәк, миннәтдарлыг етмәк. *Кәһ рузи-фәраги фикр едәрдим; Каһ вәсл күнүнә шүкр едәрдим.* Дк. 66 (126).

3. Биринчи компоненти фарс сөзүндән нбарәт олан мурәккәб фе'л.

Бәзм етмэк — кеф етмәк. *Өзүмнү јетирдим онда на-чар; Ол бага ки, бәзм едәрди дилдар.* Дк. 16 (25).

Бәнд етмэк — бир ишә, һадисәјә бағланмаг мә'насында. *Гылды кәлибән ирагдан аваз; Бәнд етди Сәбаны түрки-тәнназ.* Дк. 42 (72).

Азад етмэк — узаг етмәк (бир ишдән). *Та јад едә бу шикәстәһали; Азад едәләр гәмү мәлали.* Дк. 56 (102).

Атәш етмэк — аловланмаг, одланмаг. *Дилдән јенә атәш етди чуши; Һәм дәрди-дәрун едиб хуруши.* Дк. 43 (75).

Бәхш етмэк — (бир шеј) бағышламаг. *Бу фани өмүр чаһанда галмаз; Бәхш ет бизә өмри-чавидани.* Дк. 73 (138).

Зар етмэк — ағлатмаг, инләтмәк. *Зар етди сәни бу руј чүн күл; Кәр көрмәсә сәбр едәрми бүлбүл.* Дк. 68 (128).

Кар етмэк — тә'сир етмәк. *Дәрман едә јари-дәрдимән-дә; Кар етди онун бу дәрди мәндә.* Дк. 28 (48).

Лаф етмэк — сөһбәт етмәк. *Лаф едәр исән зи данешү кар; Бала илэ зилү бәм хәбәрдар.* Дк. 61 (115).

Пак етмэк — тәмизләмәк, сојмаг (гәләм һаггында). *Јазар сифәтин һазар бармаг; Пак едә гәләми, тәкә дыр-наг.* Дк. 68 (129).

Пак етмэк — тәмиз, ләкәсиз, ејибсиз, нөгсансыз етмәк. *Пак етди күнәш үзүн пүр әз күн; Гошду атыны бу чәрхи-*

кәрдин. Дк. 70 (131). *Јерләр үзүнү сән ејләдин пак;* *Кулләр јахасын сән ејләдин чак.* Дк. 24 (41).

Пуш етмәк — өртмәк, багламаг. *Пуш етмә* үзүнү, ач көзүнү; *Бәс әрз гыл онда һәр сөзүнү.* Дк. 50 (89).

Пүр етмәк — долдурмаг, чох етмәк. *Јашымдан алыб ешги-кулкун;* *Үзүм тәбәгин пүр етдим әзхун.* Дк. 65 (123); *Шәһ туту охур шәкәр кәламын;* *Гәнд илә пүр етди бәндү дамын.* Дк. 11 (16).

Фәрјад етмәк — чағырмаг; фәрјад етмәк. *Бир урсам он ол гәдәр сурајым;* *Фәрјад едәсэн ки, мән дурајым.* Дк. 19 (33).

Фәған етмәк — аһ, фәрјад етмәк. *Фәрһада дејәндә ешги-Ширин;* *Еләрди фәған зәһри әклин.* Дк. 12 (18).

Хак етмәк — (үзү) гара етмәк; пис вәзијјәтә салмаг. *Чох јердә үзүнү хак едәрләр;* *Чох суда јаханы чак едәрләр.* Дк. 47 (82).

Хәшм етмәк — ачыгланмаг, гәзәбләнмәк. *Хәшм етди, штаб илән јериди;* *Һәддин таныкил, мәнә дер иди.* Дк. 19 (32); *Хәшм етди, һәмән дәм әз сәрв-наз;* *Чох әрбәдә наз гылды ағаз.* Дк. 36 (60). *Бәс ол гәзәб илә түрки-тәнназ,* *Хәшм етди сәнә бә ишвәвү наз.* Дк. 36 (61).

Чак етмәк — јыртмаг, чырмаг. *Чох јердә үзүнү хак едәрләр;* *Чох суда јаханы чак едәрләр.* Дк. 47 (83); *Ким өлдүрүбән һәлак едәрләр;* *Хәнчәрлә тә'мини чак едәрләр.* Дк. 31 (53).

Чакәр етмәк — нөкәр, гуллуғчу, көлә етмәк. *Бир дарә бирини мәнзәр етди;* *Бир гула бирини чакәр етди.* Дк. 18 (29).

Болмаг фе'ли илә.

1. Биринчи компоненти әрәб сөзү олан мүрәккәб фе'л.

Рази болмаг — разы олмаг. *Вармаг һәвәсини тәрк гылдым;* *Гуртулмаға инди разы болдум.* Дк. 20 (35).

Һәлак болмаг — өлмәк (мәчәз). *Бу һәсрәт илә һәлак болдум;* *Бу дәрди илә дәрднак болдум.* Дк. 21 (36).

Һәләл болмаг — һалал олмаг. *Чох төкдүн исә һәләл болсун;* *Афәт бычагилә дидән ган.* Дк. 72 (136).

2. Биринчи компоненти фарс сөзү олан мүрәккәб фе'л.

Дәрднак болмаг — дәрдли, гәмли, гүссәли олмаг. *Бу һәсрәт илә һәлак болдум;* *Бу дәрди илә дәрднак болдум.* Дк. 21 (36).

Әсир болмаг — әсир олмаг. *Бу ешгилә ким әсир болду;* *Дәр вахти-чәвани пир болду.* Дк. 18 (29).

Пир болмаг — гоча олмаг, гочалмаг. *Бу ешгилә ким әсир болду;* *Дәр вахти-чәвани пир болду.* Дк. 18 (29).

Наүмид болмаг — үмидсиз олмаг. *Наүмид бәлауб көнүл пәришан;* *Кирјану һәзар синә бүрјан.* Дк. 18 (32).

Гылмаг фе'ли илә.

Гылмаг Азәрбајчан дилиндә инди ишләнән ет, ејлә көмәкчи фе'лләринин синонимидир. Тәхминән XIX әсрин әввәлләринә кими әдәби-бәдии әсәрләрин дилиндә ишләнмишдир. XVIII әсрдән сонра *гылмаг* көмәкчи фе'линин истифадә даярәси кет-кедә мөһдудлашыр.

Мүасир дилимиздә *сәчидә гылмаг*, *намаз гылмаг*, *рәһм гылмаг*, *вәфа гылмаг* кими сөзләрин тәркибиндә ишләнир.

«Дәһнаме»дә Азәрбајчан, әрәб вә фарс сөзләринә гошулараг мүрәккәб фе'л әмәлә кәтирмишдир.

1. Биринчи компоненти Азәрбајчан сөзү, икинчи компоненти *гылмаг* көмәкчи фе'ли илә дүзәлән мүрәккәб фе'л.

Бај гылмаг — дөвләтли етмәк. *Ахар сәнәм ајагына чүн чај;* *Дүрданә билән сәни гылыр бај.* Дк. 52 (94).

Поемада ишләнән «бај гылмаг» мүрәккәб фе'ли мүасир дилимиз үчүн архаикләшмишдир.

Јаш гылмаг — јаш етмәк, ислатмаг. *Өз һалымы арзу фаши гылдым;* *Јашымла битикини јаш гылдым.* Дк. 30 (50).

2. Биринчи компоненти әрәб дилинә мөхсүс, икинчи компоненти *гылмаг* көмәкчи фе'ли илә дүзәләнләр.

Бәлә гылмаг — бәлә етмәк, дәрди етмәк. *Үшшағы чәһандә хуррәм икән;* *Пүр мөһнәтү пүр бәлә гылан дил.* Дк. 13 (20).

Вәфа гылмаг — е'тибар, сәдагәт көстәрмәк. *Де, мән дәхи кәсмәнәм ризани;* *Шајәд ки, гылам она вәфаны.* Дк. 58 (107); *Еј хәстә Хәтаи, кәл ки, јарын;* *Көнлүн алыбан гылыр вәфалар.* Дк. 63 (118).

Дуа гылмаг — јалвармаг, дуа етмәк. *Гылдым мән она јүкүш дуалар;* *Адын дутуб охудум сәналар.* Дк. 24 (41); *Сидгидил илән јолунда јарын;* *Өз өлмәјинә дуа гылан дил.* Дк. 14 (20).

Әдә гылмаг — наз етмәк, ишвә етмәк. *Мә'шугәдән алса гәрз бусә;* *Чану сәр илә әдә гылан дил.* Дк. 14 (21).

Имтаһан гылмаг — сынамаг, јохламаг. *Мәндән сорар иди јари-чани;* *Севмәкдә гылырды имтаһани.* Дк. 68 (129).

Иршад гылмаг — доғру јол көстәрмә, доғру јола чәкмә. *Бир кәз нола еј бәләли күмраһ;* *Гылсан она раһи-вәсли иршад.* Дк. 36 (62).

Зәрур гылмаг — вачиб етмәк. *Чох нәстә сәбәб дурур бу намә;* *Ким булду зәрур гылман ани.* Дк. 73 (138).

Әрз гылмаг — бөјүк бир адама бир шәји билдирмәк мәнасына. *Сахларды өзүнү чаји-хәмдән;* *Әрз гылырды абү намдән.* Дк. 45 (79); *Вармы диләјин мөһәлли билләм;* *Кәр көнлү хош олса әрз гыллам.* Дк. 21 (37).

Мүбтәлә гылмаг — дүчар етмәк. Хош хатир икән фарагәт әһлин; Дәрдү гәмә мүбтәлә гылан дил. Дк. 13 (20).

Нәзәр гылмаг — бахмаг, фикир вермәк, диггәт етмәк. Кәлмәз јавуга нәзар гылыр ол; Дәрканә сарү нәзәр гылыр ол. Дк. 29 (49). Дур, инди онун сары сәфәр гыл; Фәрхәндә чамалына нәзәр гыл. Дк. 15 (24).

Риза гылмаг — разылыг етмәк. Јүз дүрлү бәләји-ешгә һәр дәм; Көнлүн верибән, риза гылан дил. Дк. 13 (20).

Сәфәр гылмаг — кәлмәк. Бәс гылды мәним сары сәфәри; Дер ашигә верәјим хәбәри. Дк. 42 (72).

Фәна гылмаг — јох етмәк. Јарын диләјиб бәга өмрүн; Өз варлыгыны фәна гылан дил. Дк. 14 (21).

Фәда гылмаг — фәда етмәк, гурбан етмәк. Еј ешгә өзүн фәда гылан дил; Әз сәбр мәни чуда гылан дил. Дк. 13 (20).

Руһ гылмаг — руһ вермәк. Руһанијә руһ гылды сәјран; Кәл көр ки, мәнә нә гылды дөвран. Дк. 12 (18).

Сәчдә гылмаг — ситајиш етмәк, сәчдә етмәк. Көрчәк ону чәкди аты башын; Сәчдә гылыр иди елчи дашын. Дк. 53 (98).

Салам гылмаг — салам вермәк. Чүн јетди мәнә, салам гылдым; Өз дәрдү-дилим тәмам гылдым. Дк. 19 (32).

Тәфәккүр гылмаг — дүшүнмәк, фикирләшмәк. Дурмушду сәба гылыб тәфәккүр; Бармагыны диш-либ әз тәһәјјүр. Дк. 28 (48).

Тә'нә гылмаг — данламаг. Чүн дүшмәмәиш иди дил бу галә; Јүз тә'нә гылырды әһли һалә. Дк. 12 (17).

Һәва гылмаг — мејл етмәк, һәвәс көстәрмәк. Бир зәр-рә тәки күнәш јолунда; Јүз мин һәвәсү һәва гылан дил. Дк. 14 (21).

Шүкр гылмаг — разылыг етмәк. Әлтафи-худајә шүкр гылдым; Ол дәмдә бу ше'ри фикр гылдым. Дк. 58 (107); Аллаһа шүкр гылыб јер өндүм; Булмаға сәбаны јола гондүм. Дк. 22 (38); Бу сөзә һазар шүкр гылдым; Вар-маға јолуну фикр гылдым. Дк. 15 (24).

3. Биринчи компоненти фарс дилинә мәхсус, икинчи компоненти гылмагкөмәк-чи фе'ли илә дүзәлән мүрәккәб фе'л.

Ашина гылмаг — таныш етмәк; дост етмәк. Дил-шадлығы көнүл көзүндән; Гәм кујинә ашина гылан дил. Дк. 13 (20).

Аваз гылмаг — охумаг. Гылды кәлибән ирагдан аваз; Бәнд етди сәбаны түрки-тәнназ. Дк. 42 (72).

Агаз гылмаг — башламаг. Һатифдән ешитди кушым аваз; Бу рази-дили ки, гылды агаз. Дк. 20 (35).

Бүрјан гылмаг — јандырмаг. Бу сөз јенә чаны гылды бүрјан; Гәмнак көнүл, чешм-курјан. Дк. 51 (93).

Дүчар гылмаг — дүчар етмәк. Бу ешгә мәни дүчар гылдын; Ишими фәганү зар гылдын. Дк. 14 (23).

Зар гылмаг — палә етмәк, инилдәмәк. Һичран гышы бирлә зар гылдым; Еј тазә баһар беләми олур. Дк. 50 (90).

Имтаһан гылмаг — јохламаг, сынамаг. Кызләнди бә тәрәфи-кулүстан ол; Ешгими гылырды имтәһан ол. Дк. 63 (119).

Кәда гылмаг — нөкәр етмәк. Јүз һөкм илә шаһ икән Хатаи; Јар ешикинә кәда гылан дил. Дк. 14 (21).

Куր гылмаг — кор етмәк. Ағлатды бирики кур гылды; Бирин бу јола сәбур гылды. Дк. 18 (29).

Куш гылмаг — гулаг асмаг. Бу сөзү чү намә куш гылды; Сәртасәр өзүнү куш гылды. Дк. 47 (84); Әл гиссә сөзү чү куш гылды; Бәс чами-игабы нуш гылды. Дк. 31 (53).

Јәрзан гылмаг — титрәтмәк. Көрчәк ону намә гылды ләрзан; Чүн бид бә вәғти-бадү баран. Дк. 45 (79).

Меһр гылмаг — мәһәббәт көстәрмәк. Кәр меһр гылырса сәрви-дилчу; Бағына һәмшиә баглајым су. Дк. 54 (99).

Нуш гылмаг — ичмәк. Әлгиссә сөзү чү куш гылды; Бәс чами-итаби нуш гылды; Дк. 31 (53); Ешитди бу сөзү чүш гылды; Пејманеји-гәһри нуш гылды. Дк. 51 (92); Бу сөзүн онун чү куш гылдым; Хизр аби иди ки, нуш гылдым. Дк. 63 (119).

Нијаз гылмаг — јалвармаг, хаһиш етмәк. Һәг дәр-каһинә нијаз гылдым; Ихлас илә кәшфи-раз гылдым. Дк. 20 (35); Бу нөв илә ким нијаз гылдым; Ихлас илә кәшфи-раз гылдым. Дк. 14 (23).

Нак гылмаг — тәмиз етмәк. Хавәр шаһи јәхә чак гылды; Көјләр тәбәгәни пак гылды. Дк. 70 (131).

Пүр гылмаг — долдурмаг. Хүшк олса димағы тәр едәр јаш; Пүр гылды көзүн зи көвһәр ол јаш. Дк. 52 (94).

Пәрваз гылмаг — учмаг. Гајытды јеринә гылды пәрваз; Дер ел... Сәбадан өзкә олмаз. Дк. 37 (63); Өткүн гушу көчдү, гылды пәрваз; Дурнавү үгаб, гургура, газ. Дк. 10 (15).

Наз гылмаг — наз етмәк. Пејвәстә гылыр итабү нази; Дәстимдә инани-сәфәрази. Дк. 16 (26).

Тамаша гылмаг — бахмаг. Гылмагда тамаша кулистанә; Ол дәм көзү дүшдү бағибанә. Дк. 53 (98).

Тән ғылмағ — бәрабәр етмәк. *Дедим ки, биләнчә лүтфи-мәрдан; Тән ғылды, сәнинлә кетди бу чан.* Дк. 45 (78).

Тәр ғылмағ — тәзәләмәк. *Бәдтәрدير ишим дәхи ләбим хушк; Тәр ғылсан олары бейтәр олсан.* Дк. 56 (103).

Фаш ғылмағ — ашкар етмәк, билдирмәк. *Өз һалымы арзу фаш ғылдым; Јашымла битикни јаш ғылдым.* Дк. 30 (50); *Салус кими әридибән даш; Бир бармағ ачыб сирин ғылыр фаш.* Дк. 46 (81).

Фикр ғылмағ — фикирләшмәк. *Әлтафи-худајә шүкр ғылдым; Ол дәмдә бу ше'ри фикр ғылдым.* Дк. 58 (107); *Бу сөзә һазар шүкр ғылдым; Вармаға јолуну фикр ғылдым.* Дк. 15 (24).

Хәта ғылмағ — хәта етмәк, сәһвә јол вермәк. *Мәһбу-би-хүчәстә зүлфи-чинин; Бәндинә дүшүб хәта ғылан* дил. Дк. 13 (20).

Хар ғылмағ — алчалтмағ, һөрмәтсиз етмәк, башы ашағы етмәк (адам пчиндә). *Ејбини варын шүмар ғылды; Күл үзлү сәбаны хар ғылды.* Дк. 31 (53).

Чак ғылмағ — чырмағ, јыртмағ. *Хавәр шәһи јахә чак ғылды; Көјләр тәбәгини пак ғылды.* Дк. 70 (131).

Чар (ә) ғылмағ — чарә етмәк. *Сәд парә ғылыбдыр ол ситәмкар; Кәлмәз дәхи, вар өзүнә ғыл чар.* Дк. 51 (93).

Чуш ғылмағ — чошмағ. *Ешитди бу сөзү чуш ғылды; Шейманеји-гәһрә нуш ғылды.* Дк. 51 (92).

Чүдә ғылмағ — ајырмағ. *Еј ешгә өзүн фәдә ғылан* дил; *Әз сәбр мәни чүдә ғылан* дил. Дк. 13 (20).

Шүмар ғылмағ — сајмағ, һесабламағ. *Ејбини варын шүмар ғылды; Күл үзлү сәбаны хар ғылды.* Дк. 31 (53).

III ФӘСИЛ

ЛЕКСИК ТӘРКИБ ВӘ СӨЗЛӘРИН СЕМАНТИК ХҮСУСИЈЈӘТЛӘРИ

I. Мүасир дөврдә сабитләшмиш сөzlәр

а) Адлар;

б) Фе'л.

Хәтәинин «Дәһнамә» поемасынын лүгәт тәркибиндән да-нышаркән, хусузилә мүасир дилимизлә сәсләшән, сәдә сөз-ләрин ролуну гејд етмәлијик. Белә сөzlәрин әсас гисмини Азәрбајчан дилинин өз сөzlәри тәшкил едир. Мәсәлән: *чан, ган, бағыр, чијәр, үз, әл, ајағ, гаш, кирпич, гулаг, көз, ағыз, дил, сөз, күл, чичәк, бағ, чәмән, гуш, дағ, даш, ај, күн, ил, ул-дуз, торпағ, чөл, ағ, гара, кетмәк, билмәк, бахмағ* вә с.

Бу сөzlәр фонетик тәркибини истәр Хәтәндән әввәл, истәр-сә дә сонра олдугу кими сахламышдыр. Мәс.: *ган, көнүл, үз, даш, чејран, ағыз, гуш, бағыр.* Әмани, Гөвси, Саиб Тәбризидә, XVIII—XX әсрләрдә Вағиф, Закир, М. Ф. Ахундов, Чәлил Мәммәдгулузадә, С. Вургун вә башгаларынын дилиндә јенә дә ејни сөzlәр ишләнмишдир.

Бу сөzlәрдәки сабитлик јалныз онун грамматик мә'на-сында дејил, ејни дәрәчәдә һәмин сөzlәрин мәзмунунда да өзүнү әкс етдирир. Бу сөzlәр милли сөzlәр кими Азәрбајчан дилинин әсас лүгәт фондуна дахил олан сөzlәр кими дә әһә-мијјәтлидир. Демәк, белә сөzlәр бүтөвлүјү вә сабитлији илә халғымызын тарихи инкишафы боју мұһафизә олунуб гал-мышдыр. Еһтимал етмәк олар ки, бу груп сөzlәр илләр, әср-ләр әрзиндә чох аз мә'на дәјишиклијинә уграмышдыр.

Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында ишләнән бу тип сөzlәр ашағыдакы группара бөлүнмүшдүр:

1. Битки вә чаплылары адаларыны бил-дирән сөzlәр:

а) Битки вә чичәк адаларыны билдирән-ләр. Мәсәлән: *бәнәфшә, рејһан, нәркиз, чичәк, сүсән, чәмән, көј сүнбүл, тәкәсаггал, гәрәнфил, гузугулағы, сүнбүл, тутјан, жалә, лалә, новрузкүлү, сираб, јасәмән, күлкүн, от* вә с.

Нәркизини көрәндә хәстә дер мән: *Рејһан ү, бәнәф-шә дәстә дәрман.* Дк. 33 (56); *Дилхун дејә бахмазам бә-лалә; Нәркиздән алырмыјам пијалә.* Дк. 32 (54); *Шахлар чичәји јерә төкәрсән; Ағач будағын ики бүкәр-сән.* Дк. 32 (54); *Мејданда аты һәмишә төвсән; Узатмыш она зәбани сүсән.* Дк. 23 (40); *Көрдүм чәмән ичрә бағи-*

бани: Сордум ки, ханы она сәбани. Дк. 22 (38); Гузугулағы, күлү, гәрәнфил, тәкәсаггалы вә көј сүнбүл. Дк. 22 (38); Һәр дәстә битүк вәрди гајмаг; Сүнбүл чичәк илә ојмаг-ојмаг. Дк. 22 (38); Һәр фиргәләрин бәнәфшәсини; Чәм туттијанын чичәкләрини. Дк. 22 (38); Шаһлар ешијиндә гул гамусу; Күл јарпағы һичрејәрусу. Дк. 33 (57); Һәр бәрки-бәнәфшә, лалә көрдүм; Хинзалә үзүндә жалә көрдүм. Дк. 22 (38); Меј бәсләди жалә һәр вәрәгдә; Турач китаб охур тәбәгдә. Дк. 9 (14); Титрәшди бәнәфшә, бәрки-лалә; Күл јарпағындан төкүлдү жалә; Дк. 35 (60); Бағларда нәсим әнбәрәфшан; Сүнбүл тәки мән көнүл нәришан. Дк. 13 (19); Новруз күлүнүн ачыг дәһани; Мүрг онда охур һазар зәбани. Дк. 10 (15); Сүнбүл дарамыш сачын бәшанә; Әнбәр гохусун ғылыр фәшанә. Дк. 10 (15); Лалә кечәләр јахуб чирағы; Ашиг чижәринә чәкди дағы. Дк. 10 (15); Сираб күлүнүн үзүндә аби; Нәркиз отура башында хаби. Дк. 9 (14); Јүз дүрлү гәба кејиб чәмәнләр; Ағ донуну кејди јасәмәнләр. Дк. 9 (14); Күл дүхтәринин әруси јетмиш; Күлкүи дывағын башына өртмүш. Дк. 11 (16); Аһу дојуруб гузу ујутду; Оғурланыб өзү ота кетди. Дк. 11 (16).

б) Ағач адларыны билдирән сөzlәр. Мәсәлән: Килас ағачы дибиндә маһим; Чүн маһ иди дәрмијани-әнчүм. Дк. 9 (14); Алма ағачы дибиндә сајә; Тән ејләр иди булуд да ајә. Дк. 9 (13); Чинар әлини чү рәгсә ачды; Күл хүрдә зәрин шабашә сачды. Дк. 9 (14); Сәрвин јенә тутдү дәмәнин су; Сәрв үстә охуду фахтә ку-ку. Дк. 8 (13); Тут јарпағы сәбр илән олур гәз; Сәбр илә олур шәраб әз рәз. Дк. 62 (116).

в) Чанлыларын адларыны билдирән сөzlәр:

1. Гуш адларыны билдирәнләр. Мәсәлән: сығырчын, дурна, сона, гургура, үгаб, өткүн, газ, ғырлагуш (гарангуш), сәмәндәр (әфсанәви гуш), кәклик, бајгуш, мүрг, чалаған, тутугушу, нәркә, чүрә (өрдәјин бир нөвү), мурчин (билдирчн), турач, гулру, көјәрчин, бүлбүл, тутти.

Сајрар ағач үстә јүз сығырчын; Аһәк тутар она көјәрчин. Дк. 10 (15); Дурна учубан үн чәкәр һавадә; Көдәр үнү ғырх ағач зијадә; Дк. 11 (16); Өткүн гушу көндү, ғылды нәрваз; Дурнавү үгаб, гургура, газ. Дк. 10 (15); Сона (өрдәк) кими көз јашына гәрғаб; Сәјјарә кими дү чешм бихаб. Дк. 12 (18); Мурчинү чүрәвү нәркә, сона; Јајды ганадын ки, көлә гона. Өткүн гушу көндү, ғылды нәрваз; Дурнавү үгаб, гургура, газ. Дк. 10 (15); Дөндү вәтәнинә чүмлә гушлар; Кәлди јувасына ғырлагушлар. Дк. 11 (16); Ол дәм јерјим од чүн сәмәндәр; Олдум јаха јыртыбан гәләндәр. Дк. 42 (73); Кәклик күләр иди дағда гаһ-гаһ; Бајгушлар охурду

«ли мәаллаһ». Дк. 10 (15); Новруз күлүнүн ачыг дәһани; Мүрг онда охур һазар зәбани. Дк. 10 (15); Дајлар түләди. бурахды јалы; Кишинәр чалаған гулун мисалы. Дк. 10 (16); Дүшмән ганы тәк ғызарды һәр су; Өткүн саруја јериди аһу. Дк. 11 (16); Шәһ тутти охур шәкәр кәламын; Гәнд илә нүр етди бәндү дамын; Меј бәсләди жалә һәр вәрәгдә; Турач китаб охур тәбәгдә. Дк. 9 (14); Һәр гәнчәдә вәрди әргәвани; Гумру көзүндән верир нишани. Дк. 9 (14); Гум-гум дер иди ағачда гумри; Мәст олду бәнәфшә; ичди хәмри. Дк. 9 (14); Бүлбүл охуду сүфати-һичран; Дәрјада дүр олду әбри-нејсан. Дк. 8 (13); Бүлбүлү фәганын ејләди лал; Бојнума сәласил олду әғлал. Дк. 13 (19); Кәр ләбләрин олду шәккәр-әфшан; Бир тутти кәрәк јанында хошхан. Дк. 39 (67); Гушлар гамуси фәганә дүшдү; Ешиг оду јенә бу чанә дүшдү. Дк. 8 (13); Бу јердә нә мир олур чү хәркуш; Көјдән учмаз ганад чалыб гуш. Дк. 19 (33).

2. Һејван адларыны билдирән сөzlәр:

а) Чөл Һејванларынын адыны билдирәнләр. Мәсәлән: фил, гәзәнфәр (шир), әждәр (әждаһа), түл-ку, дағ бухасы, гәзал, аһу.

Гәм јүкүнә ғылды фил тәки зур; Олду гәм илән вишуди чүн мур. Дк. 62 (116); Ким бурада муш олур гәзәнфәр; Түлкүјә дөнәр һүнәрвәр әждәр. Дк. 19 (33); Бу мур кәзәрди бинәва тәк; Ешиг ағзына салдын әждаһа тәк. Дк. 14 (23); Чыхды күнәшә јер әждаһасы; Бујнузуну салды дағ бухасы. Дк. 11 (16); Гушлар јувадан учурду бала; Аһу јенә сүд верәр гәзала. Дк. 11 (16); Аһу дојуруб гузу ујутду; Оғурланыб өзү ота кетди. Дк. 11 (16).

б) Ев Һејванларынын адыны билдирән сөzlәр. Мәсәлән: ат, гузу. Мејданда аты һәмишә төвсән; Узатмыш она зәбаны сусән. Дк. 23 (39); Гузулады гојун, төкүлдү дөлләр; Јајлаг һәзәсини ғылды елләр. Дк. 11 (16).

2. Бәдән үзвләринин адыны билдирән сөzlәр. Мәсәлән: ағыз, гулаг, баш, бој, гаш, үз, көз, бағыр, чижәр, дил, үрәк, ајаг, јанаг, сач, дырнаг, бел, сифәт, кир-ник, бармаг, додаг.

Јар зүлфү тәки күнүм гаралды; Јар ағзы тәки јерим даралды. Дк. 13 (19); Вермиш ләбин ағзыма чү сордум; Ачдым көзүмү үзүнү көрдүм. Дк. 66 (126); Ким јолда ситәм чәкиб дурур бәс; Батмыш ајағына хар илән хәс. Дк. 35 (60); Дурмушду Сәба ғылыб тәфәккүр; Бармағын дишилиб әз тәһәјјүр. Дк. 28 (48); Хәндан чәмән ичрә тазә күл тәк; Боју сураһы, додағы мүл тәк. Дк. 29 (49); Сачын тәки пајә дүшмүш; Фәрјад илә чәнкү најә дүшмүш. Дк. 40 (70); Һәр әлдә һазар бармаг олса; Бириндә һазар дырнаг олса. Дк. 68 (129); Әбруси кәман, кирпији ох; Аләм көзү гәтдә нәркизи шух. Дк. 12 (18); Сән билмәмисән ки, мән нә шухәм; Кирпији, гашы јај илә охәм. Дк. 30

(51); Сираб күлүнүн үзүндө аби; Нәркиз отурад башында хаби. Дк. 9 (14); Нусни сифатин жазым китаб; Вэсфиндә хош ола дэфтәр олса. Дк. 39 (68); Белин тәки (ол) эәиф аваз; Ишин тәки налы мухтәлиф саз. Дк. 40 (70); Алсын гулаға Хатаи ше'рин; Шаһлар гулағында көвһәр олса. Дк. 39 (68); Сүнбүл дарамыш сачын бәшанә; Әнбәр гокусун гылыр фәшанә. Дк. 10 (15); Лалә кечәләр јахуб чирагы; Ашиг чијәринә чәкди дагы. Дк. 10 (15); Ганлар ударам үзүндән ајры; Бимар тәнәм көзүндән ајры. Дк. 13 (19); Бағрым јаралы мисали-лалә; Гәмдән үрәјим долу пијалә. Дк. 12 (18); Нә шәкли-пәри, мәләк, нә инсан; Рөвишән јанағында нури-рәһман. Дк. 12 (18); Хош гамәти рәшхи-сәрви-рә'на; Һаша ки, үзүндә дуди-һәмра. Дк. 12 (18); Бағрыгаранын гаралды бағры; Шаһ-баз она варанда доғру. Дк. 11 (16); Хәндан чәмән ичрә тазә күл тәк; Боју сүраһы, доодағы күл тәк. Дк. 29 (49); Көз көрмәсә дил көтүрмәз арам; Ким көзә верир, мәнәб-бәт илһам. Дк. 15 (24).

3. Заман вә мөкан аңлајышы билдирән сөзләр:

а) Заман аңлајышы билдирәнләр. Мәсәлән: кечә, күндүз, ил. Наләм кечәләр олурду јаһу; Инчәлди тәним мисали-јек му. Дк. 14 (22); Ишим кечә-күндүз аһу зари; Тутмазди дәли көнүл гәрари. Дк. 13 (19); Көрмәјә Сәбаны дилдә тә'чил; Һәр күн дә мәнә кечәрди бир ил. Дк. 35 (60).

б) Мөкан аңлајышы билдирәнләр. Мәсәлән: көј, јер, ова, зәмин ај, күнәш, вәтән, чаһан, дүнја. Бу јердә нә мир олур чү хәркүш; Көјдән уңамаз ганад чалыб гуш. Дк. 19 (33); Көјдән јерә уш јағар јағышлар; Јулар күнаһ етсә, шаһ бағышлар. Дк. 30 (50); Бојанды зәмин һәзар рәнкә; Өврази-шәчәр дә тәнкә-тәнкә. Дк. 9 (14); Дурна учубан һәвајә дүшдү; Лачын алубан овајә дүшдү. Дк. 9 (13). Алма ағачы дибиндә сајә; Тә'н ејләр иди булуд да ајә. Дк. 9 (13); Һәр шеј күнәшә гурутду јашын; Гөвси-гүзеһ ачды тәр гумашын. Дк. 11 (16); Дөндү вәтәнинә чүмлә гушлар; Кәлди јувасына гырла-гушлар. Дк. 11 (16); Дүнјада һәр әһли ханимани; Бимәс-кәнү хурдү хаб едән ешг. Дк. 18 (30); Бир бусәсинә көзәл-нигарын; Чан илә чәһан бәһа гылан дил. Дк. 13 (20).

4. Тәбнәт һадисәләри вә аңлајышларынын адларыны билдирән сөзләр

Буллар поемада даһа кениш јер тутур: од, сел, дәрја (дә-низ), гыш, баһар, көл, дағ, даш, су, јај, булуд, човгун, арх, чај, һава. Мәсәлән: Ајдыр: — Нечә варым ол чәванә; Ешидә бу сөзү ода јанә. Дк. 55 (102); Јанмајан ода нә билир оду;

Башдан чыхарыр дүшәндә дуди. Дк. 12 (18); Мәчнун үнүн ешәндә Лејли; Көздән ахыдарды ганлы селли. Дк. 12 (18); Нејлуфәр ачылды суја кирди; Пираһәнини башына бүрдү. Дк. 9 (14); Гыш кетди, јенә баһар кәлди; Күл битди вә лаләзар кәлди. Дк. 8 (13); Алма ағачы дибиндә сајә; Тә'н ејләр иди булуд да ајә. Дк. 9 (13); Кәр јүкләсә һичр одун чибалә; Чоғундан олур зүһур налә. Дк. 68 (128); Дурна учубан һәвајә дүшдү; Лачын алубан овајә дүшдү. Дк. 9 (13); Чајлар буланды, јыхды архы; Бағлар ағачы көјәртди шахы. Дк. 9 (14); Бу једди јерин гәрары сәнсэн; һәм једди дәниз нәччары сәнсэн. Дк. 38 (65); Ол оддур оду чыхарды дашдан; Әгли, кәләчәк апарды башдан. Дк. 18 (29); Әсмә кәһи солда, кәһи сағда; Тәзмә кәһи јолда, кәһи дағда. Дк. 33 (55); Мурчинү, чүрәвү нәркә, сона; Јајды ганадын ки, көлә гона. Дк. 10 (15).

5. Чәһәт билдирән сөзләр: сағ-сол

Әсмә кәһи солда, кәһи сағда; Тәзмә кәһи јолда, кәһи дағда. Дк. 33 (55).

6. Чографи адлары билдирән сөзләр

Гаф (дағ), Мисир (өлкә), Шәтти-Бағдад (шәһәр), Иран (өлкә), Хорасан (шәһәр), Нил (чај), Чејһун (Амударја ча-јы), Чин (өлкә), Рум (Рома) (өлкә), Кән'ан (јер ады) — Јусифин вәтәни. Мәсәлән:

Афагы чаһанда урағ лаф; Олур сәфәрин зи Гаф та Гаф. Дк. 61 (115); Ешг уғрашыр исә Куһи-Гафә; Әнға гыла Гафә иртиһафә. Дк. 17 (28); Гылды чү Зүләјха сәбри-мухтар; Верди Әзиз она Миср бајар. Дк. 62 (116); Бу ода саташды Шејх Сән'ан һәм чани-Зүләјха Мисри султан. Дк. 18 (29); Ахыр вәтәнимдә Шәтти-Бағдад; Кәзсин чәмәнимдә рүкнү абад. Дк. 58 (106); Чүн һүсниләјәм шәһи-Хорасан; Һәм хосрови мулки-тәхти Иран. Дк. 58 (106); Һафизлик үчүн дү зүлфи-зәнки; Ол Рум рүхүндә ола дәв-вар. Дк. 60 (112); Чин ләшкәрини дағытды зүлмәт; Ислам чәрисини етди дэфәт. Дк. 70 (131); Кәр атәши-ешг дилә дүш-сә; Бир гәтрәчә бәһри-Нилә дүшсә. Дк. 17 (28); Бир ләһзә-сә ода јанә дилләр; Һәр гатда гуруја бәһри-Нилләр. Дк. 17 (28); Сәбр ејләмәсәјди пири-Кән'ан; Јусиф үзүнү көрәр-ди хәндан. Дк. 62 (116).

7. Шәхсијјәт адларыны билдирән сөзләр

Буллар үч группа бирләшдирилир.

1. Тарихи шәхсијјәтләрин адлары; 2. Динлә әлагәдар олан адлар; 3. Мүхтәлиф әфсанә вә әсәрләрдән кәлән адлар.

1. Тарихи шәхсијјәтләрин адлары: Да-

ра — Иран шаһы. Мәсәлән: *Искәндәр она бир ајинәдар; Дара јанында бәндә кирдар*. Дк. 16 (26).

Искәндәр — македонијалы. Мәсәлән: *Ја зүлмәт ара галан Искәндәр; Хош булду зүлали-аби һејван*. Дк. 67 (127).

Чәмшид — Иран шаһы. *Чәмшид онун пијалә кири; Чәм бәзми-шәрабынын әсири*. Дк. 16 (26).

Јусиф — Мисир шаһы. *Сәбр ејләмәсәјди пири-Кән'ан; Јусиф үзүнү көрәрди хәндан*. Дк. 62 (116).

Әзиз — Јусифин ләғәби (Мисир шаһы). *Гылды чү Зүлеј-ха сәбри-мұхтар; Верди Әзиз она Мисри ба јар*. Дк. 62 (116).

Хәтаи — Иран шаһы (шаир). *Јүз һөкмилә шаһ икән Хәтаи; Јар ешикинә кәда гылан дил*. Дк. 14 (21).

Хосров — Иран шаһы. *Чүн һүсниләјәм шәһи-Хорасан; Һәм Хосрови-мүлки-тәхти-Иран*. Дк. 58 (106).

Мәһмуд (Фирдовсијә «Шаһнамә»ни јаздыран). Султан Мәһмуд шаһ, Сәлчуг шаһларынын биринчиси. *Олдур ки, она саташды Һәллач; Мәһмуд мисали-саһиби-тач*. Дк. 18 (29).

Һәллач — Мәнсур Һәллач. Тәригәт башчысы (Мүршид дара чәкилиб). *Олдур ки, она саташды Һәллач; Мәһмуд мисали-саһиби-тач*. Дк. 18 (29).

2. Динлә әлагәдар олан адлар:

Адәм — биринчи пејгәмбәр. *Адәмлә бу күн булушду Һәвва; Јүз чәһд илә дәрчаһан гавышды*. Дк. 65 (124).

Һәвва — илк ана. *Адәмдә бу күн булушду Һәвва; Јүз чәһд илә дәрчаһан гавышды*. Дк. 65 (124).

Мәрјәм — рәвајәтә көрә Иса пејгәмбәрин анасыдыр. Мәс.: *Булду бу Хәтаи нәфхәниздән; Буји нәфәси-Мәсиһү Мәрјәм*. Дк. 25 (42).

Иса — пејгәмбәр. *Иса нәфәсилә һәмдәмәм мән; Һәр түрреји-јарә мәрһәмәм мән*. Дк. 61 (115).

Ибн Мәрјәм — Исанын башга алы. *Һеј галды дәминлә Ибн Мәрјәм; Әнфәсин едәр беһишти хүррәм*. Дк. 37 (65).

Хизр — пејгәмбәр. *Чүн-Хизр һәмшиә дәр һәјати; Ким булмаја та әдәб мәмати*. Дк. 38 (65); *Пәһ-пәһ ки, мәнәм о Хизрә Нисбәт; Ким она јолухду аби-һејван*. Дк. 64 (121).

Јәғуб — пејгәмбәр (Јусиф пејгәмбәрин атасы). *Ајырды чәмалы Јусифиндән; Јәғуби-дилү һәзин әсәнми*. Дк. 61 (114).

Сүлејман — пејгәмбәр (рәвајәтә көрә гуш дили билдирмиш). *Ол мур мисали, сән Сүлејман; Бир мур кәрәк чү бәндә фәрман*. Дк. 39 (67); *Кәр чәкмәсә мур гәһри-диван; Јетмәзди бәдәркәһи-Сүлејман*. Дк. 62 (116).

Әјјуб — пејгәмбәр. *Олдур ки, она јахылды Јәғуб; Һәм чәкди бәласын онун Әјјуб*. Дк. 18 (29).

Нух — пејгәмбәр. *Дәрјадә сүрән чү Нух Кәшти; Пүр буји-әбир едән беһишти*. Дк. 37 (65); *Пәрвәрдә олурму чисми-бирүһ; Олмасә кәмиси гәрг олур Нух*. Дк. 68 (128).

Зүлејха — Мисир шаһынын арвады (Јусиф вә Зүлејха дастанынын гәһрәманы — Јусифин севкилиси). Мәс.: *Бу ода саташды Шејх Сән'ан; Һәм чани-Зүлејха Мисри султан*. Дк. 18 (29).

3. Мүхтәлиф әфсанә вә әсәрләрдән кәлән адлар:

Хәтаи, Сәба, Лејли, Мәчнун, Фәрһад, Ширин, Хосров, Шејх Сән'ан. Мәсәлән: *Билдү бу Хәтаи нәфхәниздән; Буји-нәфәси-мәсиһү Мәрјәм*. Дк. 25 (42); *Јүз һөкм илә шаһ икән Хәтаи; Јар ешикинә кәда гылан дил*. Дк. 14 (21); *Сордум бунлара гаму Сәбаны; Үзады чәваб үчүн зәбаны*. Дк. 22 (38); *Отурду Сәба вә ол јериди; Сөз демәјә фүрсәт истәр иди*. Дк. 29 (49); *Мәчнун үнүн ешәндә Лејли; Көздән ахыдарды ганлы сејли*. Дк. 12 (18); *Кәр зүлфи-сијаһын олду Лејли; Мәчнун она кәр гыларса мејли*. Дк. 39 (67); *Уғрашды ол од бегәлби Мәчнун; Фәрһады гәм илә гылды мәнзун*. Дк. 18 (29); *Мәчнун чанағын ушатды Лејли; Бил ким, вар иди онунла мејли*. Дк. 31 (53); *Әввәл сәбаны гылды азад; Ширинә јүрүтдү меһри-Фәрһад*. Дк. 61 (115); *Ол шухә ки, чан олурду Фәрһад; Ширин додағындан алды јүз дад*. Дк. 68 (128); *Фәрһадә дејәндә ешги-Ширин; Ејләрди фәған, зәһри әклин*. Дк. 12 (18); *Кәр лә'лин исә, чү ширин еј јар; Фәрһад кәрәкдир она бир зар*. Дк. 39 (67); *Әввәл Сәбаны гылды азад; Ширинә јүрүтдү меһри-Фәрһад*. Дк. 61 (115); *Чүн һүсниләјәм шәһи-Хорасан; Һәм Хосрови-мүлки-тәхти Иран*. Дк. 58 (106); *Бу ода саташды Шејх Сән'ан; Һәм чани-Зүлејха Мисри султан*. Дк. 18 (29).

8. Мәншәт сөзләри:

а) *Мәишәтдә ишләнән мүхтәлиф әшја-ларын адыны билдирән сөзләр*: гапы, пијалә. Мәсәлән: *Еј лалә тәки пијалә нушан; Сусән кими мән зиләб хамушан*. Дк. 13 (19); *Кирән гапылара би тәкәллүф; Гылмаз сәнә һеч киши тәкәллүф*. Дк. 38 (65).

б) *Дәрс ләвазиматы илә әлагәдар олан сөзләр*: *китаб, гәләм, дәфтәр*. Мәсәлән: *Меј бәсләди жалә һәр вәрәгдә; Турач китаб охур тәбәгдә*. Дк. 9 (14); *Ал-дым гәләми ки, намә јазым; Әһвали-дилим кәләмә јазым*. Дк. 25 (43); *Һүсни-сифәтин јазым китабә; Вәсфиндә хош ола дәфтәр олса*. Дк. 39 (68); *Дедим ки, гәләм үзүн сијаһ ет; Јусиф тәк өзүн бәгәри-чаһ ет*. Дк. 25 (44).

9. *Кејим вә өртүк адыны билдирән сөзләр*: *дон, дувағ*. Мәсәлән: *Күл дүхтәрини әруси јетмиш; Күлкүн дувағын башына өртмүш*. Дк. 11 (16); *Кәсдим*

гулагын түрәбә төкдүм; Чәртиб үзүнә донуну бүкдүм. Дк. 26 (45); Јаш илә онун дону нәм олмуш; Ган илә онун үзү дәм олмуш. Дк. 29 (49).

10. Силаһ адларыны билдирән сөzlәр: јај, ох, топ, гылынч, хәнчәр, кәман. Мәсәлән: Сән билмәмисән ки, мән нә шухәм; Кирпији, гаши јај илә охәм. Дк. 30 (51); Јохса ки, гашым јајын гулар мән; Јүз навәки бағрына урар мән. Дк. 34 (57); Әбруси кәман, кирпији ох; Аләм көзү гатда нәркизи-шух. Дк. 12 (18); Мејданда башыны топ чалман; Чөвкан сачым жүз олса бәр душ. Дк. 54 (100); Сусән гылынч алды, бир хәнчәр; Ејш етмәјинн көзүнә санчар. Дк. 10 (15); Әбруси кәман, кирпији ох; Аләм көзү гатда нәркизи-шух. Дк. 12 (18); Ким өлдүрүбән һәләк едәрләр; Хәнчәрлә тәнини чак едәрләр. Дк. 31 (53).

11. Әтријјат ады билдирән сөzlәр: кафир, мишки-әнбәр. Мәс.: Кафура гарышды мишки-әнбәр; Билмәзди һуруфи фикрим әзбәр. Дк. 26 (45); Сүнбүл дарамыш сачын бәшанә; Әнбәр гоһусун гылыр фәшанә. Дк. 10 (15).

12. Мәзмуну илә әламәт вә кејфијјет анлајышы билдирән сөzlәр: Ағ, гара, ширин, јашыл, дүз, көзәл. Мәсәлән: Ол шух ки, ону јенә парә гылыр; Ағ үзүнү дәхи гара гылыр. Дк. 38 (66); Јүз дүрлү гәба кејиб чәмәнләр; Ағ донуну кејди јасәмәнләр. Дк. 9 (14); Кејләрдә сәдаји-әбр үнүм тәк; Аләм көзүмә гара күнүм тәк. Дк. 13 (19); Ширин додаг илә тохдады чан; Өлүрмү ичәнләр аби-нејван. Дк. 66 (126); Јашыл чәмән үстә жалә чин-чин; Әхзәр фәләк үстә рәшки-Пәрвин. Дк. 9 (14); Ал илә јашыл кејинди бағлар; Ағ ләчәји сәрпә салды дағлар. Дк. 10 (15).

13. Мингдар вә сыра билдирән сөzlәр: гуһр, жүз, жүз мин, мин, әлли, једди, бир, чоһ, үчүнчү. Мәсәлән: Дурна учубан үн чәкәр һәвадә; Кејдәр үнү гуһр хағач зијадә. Дк. 11 (16); Јүз дүрлү мәнә гарамәт етдин; Аләмдә мәни мәламәт етдин. Дк. 21 (36); Сајрар ағач үстә жүз сығырчын; Аһәнк тутар она көјәрчин. Дк. 10 (15). Јүз һөкмилә шад икән Хәтаи; Јар ешикинә кәда гылан дил. Дк. 14 (21); Јүз мин киши ашигим чаһанда; Ашиг нә ки, сади-сим чаһанда. Дк. 34 (57); Бир зәррә тәки күнәш јолунда; Јүз мин һәвәсү һәва гылан дил. Дк. 14 (21); Зөһд әһли суал едәндә һәр дәм; Мин һөччәтә бир чаваб едән ешг. Дк. 18 (30); Диванәмисән вә јахуд ахмаг; Кет, јохса јејәрсән әлли тохмаг. Дк. 19 (33); Бу једди јерин гарары сәнсэн; Һәм једди дәниз нәччары сәнсэн. Дк. 38 (65); Бир бу-сәсинә көзәл никарын; Чан илә чаһан бәһа гылан дил. Дк. 13 (20); Зөһд әһли суал едәндә һәр дәм; Мин һөччәтә бир чаваб едән ешг. Дк. 18 (30); Һәм чари әнасирын бирисән;

Чоһ мүрдәни ејләдин дири сән. Дк. 37 (65); Чоһ ејләма дәхи фикри-фасид; Кәр сәнә кәрәксә, јолла гасид. Дк. 21 (36); Үчүнчү бу ким гылырса хошдур; Бу дүнјадә һәр кимин нишани. Дк. 73 (139).

14. Шәхсләрин јериндә ишләдилән сөzlәр: о, өз, сән, биз, ким, гејр, һеч ким, һеч кимсәнә, мән. Мәсәлән: Сајрар ағач үстә жүз сығырчын; Аһәнк тутар она көјәрчин. Дк. 10 (15); Лутф кәрәм ејлә, вар она сән; Гатында онун мәни анасан. Дк. 24 (41); Мән варајым ол, никар гатына; Ол дилбәри күлүзар гатына. Дк. 28 (48); Аләм гамусу бу дәмдә хошһал; Мән һәм өз ишимдә фарү-гүлбал. Дк. 11 (17); Өз пешәмә, өз ишимә гане; Һеч кимсә јох иди ола мане. Дк. 11 (17); Билмән өзүмү ки, гандајам мән; Ја мүрдәми, јохса зиндәјәм мән. Дк. 12 (18); Сидги-дил илән јолунда јарын; Өз өлмәјимә дуа гылан дил. Дк. 13 (20); Оду бурахан бу чанә сәнсэн; Мәгсуду верән чаһанә сәнсэн. Дк. 14 (23); Олдур отурур отаг ичиндә; Сән бир дәм отур бу бағ ичиндә. Дк. 28 (48); Гылдым көнүлә һәзар нифрин; Ким шад икән етди бизни гәлжин. Дк. 13 (19); Ким десә мәнә ки: «ашиг олдум; Рүсвај дили-хәләјиг олдум». Дк. 11 (17); Ол ода салармы чаны кимсә; Гејрә верәми инани кимсә. Дк. 12 (17); Мә'шуг илә ешги танымаздым; Һеч кимә көнүл вериб демәздим. Дк. 11 (17); Чоһ вар әкәрчи гејлу галын; Һеч кимсәнә анла-маз мағалын. Дк. 24 (41); Аләм гамусу бу дәмдә хошһал; Мән һәм өз ишимдә фарүгүлбал. Дк. 11 (17); Ким десә мәнә ки: «ашиг олдум; Рүсвај дили-хәләјиг олдум». Дк. 11 (17); Билмән өзүмү ки, гандајам мән; Ја мүрдәми, јох-са зиндәјәм мән. Дк. 12 (18).

15. Мәзмуну илә һал-һәрәкәт анлајышы билдирән сөzlәр: ачмаг, тутмаг, дүшмәк, кејмәк, дурмаг, төкмәк, көрмәк, отурмаг, олмаг, удмаг, вермәк, јан-маг, ахмаг, чыхмаг, өртмәк, кәлмәк, кетмәк, күлмәк, јыхмаг, кирмәк, учмаг, севмәк, сачмаг, ичмәк, охумаг, јазмаг, јетмәк, јеримәк, гызармаг вә с.

Хәтәнин «Дәһнамә» поэмасында истәһилән гәдәр һал-һәрәкәт билдирән сөzlәрә тәсадүф едилір. Мәсәлән: Нәркис көзүн ачмыш она бахыр; Сүнбүл үзүнә тапанча га-хыр. Дк. 23 (39); Сәрвин јенә тутду дамәнин су; Сәрв үстә оху ду фахәтә ку-ку. Дк. 8 (13); Ја јолму азыб бура-ја дүш дүн; Бир дәм бизим илә хуб дурушдун. Дк. 19 (33); Јер кејди гәбаји-хизр пушан; Чүмлә дилә кәлди ләб хә-мушан. Дк. 8 (13); Дурмуш чәмән үзрә сәрв ајага; Гыл-магда тамаша сола-саға. Дк. 11 (16); Лөһ үстә сүрүб дә башын онун; Төкдүм вәрәг үстә јашын онун. Дк. 26 (45); Јашын јерә төкдү әбри-нејсан; Бүлбүлләр оху ду сәһзәран. Дк. 9 (14); Доғру баханын алурды чанын; Көзү көрәнин төкүрдү ганын. Дк. 16 (26); Күл јастаныбан

никар отурмуш; Ганлардан эли никар отурмуш. Дк. 16 (29); Олдум бәмисли-диванә бидар; Нә мәстү нә агиләм, нә һушјар. Дк. 12 (18); Ганлар ударам үзүндән ајры; Бидар тәһәм көзүндән ајры. Дк. 13 (19); Ол ода салармы чаны кимсә; Гејрә верәми инани кимсә. Дк. 12 (17); Јанмајан ода нә билир оду; Башдан чыхарыр дүшәндә дуди. Дк. 12 (18); Каһ јүрүр идим чү чу дағда; Кәһ ахәр идим чү чу бағда. Дк. 11 (17); Чыхды күнәшә јер әждәһасы; Бујнузучу салды дағ бухасы. Дк. 11 (16); Күл дүхтәринин әруси јетмиш; Күлкүл дувағын башына өртмүш. Дк. 11 (16); Гуш беччәләри үнү јувадан; Мәктәб үчү тәк кәлир һәвадән. Дк. 9 (14); Гуш кетди, јенә баһар кәлди; Күл битди вә лаләзар кәлди. Дк. 8 (13); Гөнчә дәнәһи чәмәндә хәндән; Күлмәкдән әнар ачылды дәнән. Дк. 8 (13); Чајлар буланды јыхды архы; Бағлар ағачы көјәртди шахы. Дк. 9 (14); Дурна учубан һәвајә дүшдү; Лачын алубан овајә дүшдү. Дк. 9 (13); Мәндән сорар иди јари-чани; Севмәкдә гылырды имтаһани. Дк. 68 (129); Чинар әлини чү рәгсә ачды; Күл хурдә, зәррин шабашә сачды. Дк. 9 (14); Мәшүгә мүдам ичмәк үчүн; Дилләр ганыны шәраб сәдән ситг. Дк. 18 (30); Чинар ахадыр кәһәһи бәрдәһи; Сү кимсәјә аһу кәлди дәнәһи. Дк. 10 (15); Ким муш охур, јазар вә динләр; һәг лүтф илә јарылгасын ани. Дк. 73 (139); Јашын јерә төкдү әбри-нејсан; Бүлбүлләр охуду сәд һәзаран. Дк. 9 (14); Јар илә өзүмү мугабил етдим; Јазмага өзүмү габил етдим. Дк. 25 (44); Јетдијим инди сизи көрдүм; Анчаг сизи көрдүјүмү билдим. Дк. 21 (35); Дүшмән ганы тәк гызарды һәр су; Әткүн саруја јериди аһу. Дк. 11 (16); Нејлуфәр ачылды, суја кирди; Пираһәһини башына бүрди. Дк. 9 (14); Мурчинү чүрәвү нәркә, сона; Јајды ганадын ки, кәлә гона. Дк. 10 (15).

2. Мүасир дилдә ишләнмәјән (архаик) сөzlәр

а) Адлар.

Дилимизин тарихини, хүсусән, лексик тәркибинин тарихини арашдырмаг үчүн классик јазычыларын әсәрләринин дилинин дә әһәмијјәти бөјүкдүр. Мәһз бу нөгтеји-нәзәрдән Азәрбајчан әдәби дилинин тарихиндә өзүнәмәхсус јери олаң Хәтәинин сөз еһтијатынын тарихи дәјишиклијинә нәзәр салдыгда гәдим сөzlәр (арханзмләр) мәсәләси диггәти чәлб едир.

Хәтәи дилинин лүгәт тәркибинин бир гисми гәдим Азәрбајчан сөzlәридир. Бу сөzlәр өз дөврүнә көрә ишләк олмушса да, мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкләшмиш, бәзиләри исә һәлә дә диалект вә шивәләримиздә өз изини сахламышдыр.

Бу чүр сөzlәрин арашдырылмасы XV—XVI әср әдәби дилини, о дөврүн дил вә үслуб хүсусијјәтләрини өјрәнмәјә мүәјјән дәрәчәдә көмәклик едә биләр.

Хәтәи дилиндәки гәдим Азәрбајчан сөzlәри өзүндән әввәклик вә сонракы гәдим абидәләрдә, бир сыра түркдилли мәһбәләрдә вә Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә өзүнү көстәрир.

Хәтәи дилиндә ишләнән гәдим Азәрбајчан сөzlәрини, әсәсән, үч гисмә ајырмаг олар.

1. Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкләшмиш сөzlәр.

Хәтәинин «Дәһнамә» поемасынын дилиндә елә сөzlәрә тәсәдүф едилир ки, бунлар мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкләшмишдир. Ләкин бу сөzlәрин бәзиләри диалект вә шивәләримиздә, јахуд түрк системли башга дилләрдә ја ејин илә, ја да мүәјјән дәјишиклијә уграмыш шәкилдә индијә гәдәр ишләнмәкдәдир. һәммин сөzlәр ашагыдакылардыр:

Ағу آغو — зәһәр. Чүн јенә бу сөзә ејләдин куш; Сән ағу шәрабын ејләдин нуш. Дк. 48 (85).

Хәтәндә ағу (зәһәр) сөзү Вагиф вә Закирин әсәрләриндә дә һәммин мәһнада ишләдилмишдир. Ашигә вәфалы бир һәмдәм кәрәк; һәмдәмсиз бал јесә, она ағыдыр¹. Нејләрәм шәккәри, гәнди, нәбаты: Хошдур мәнә ичмәк ағы сәһинлә².

Мүасир данышыг дилиндә бу сөзә тәсәдүф олунур.

Битик, питик بىتك، پىتك — јазы, мәктүб. Мәсәлән: Јаздым питији гаму сәрасәр; Тутдум аны гаршыма бәрабәр. Дк. 26 (45); Өз һалымы әрзү фаиш гылдым; Јашымла битикни јаш гылдым. Дк. 30 (10); Орхон-Јенисеј китабләриндә бу сөзә јазы вә китаб мәһнасында тәсәдүф едилир³.

М. Қашгаридә «битик» јазы, мәктүб вә китаб мәһналарында верилир⁴.

Анын битики белкүлүк — онун јазы јазмасы, јазысы, хәтти ајдындыр (I, 384—18—19); Битиг битилди — китаб јазылды (II, 119—13); Ер битик битинди — адам китаб јазинди — (адам, киши өзүнү китаб јазан көстәрирди (II, 140—25).

¹ М. П. Вагиф. Әсәрләри. Бақы, 1957, сәһ. 214. Сонракы сәһифәләрдә кәтирилән мисаллар һәммин әсәрдәндир. Рәгәмләр әсәрин сәһифәләринин көстәрир.

² Закир. Әсәрләри, Бақы, 1953, сәһ. 214. Сонралар верилән сөzlәр вә онларын изаһы һәммин әсәрин сәһифәләриндәндир.

³ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 202; Г. Айдаров. Язык Орхонского памятника Бильге-Кагана, Алма-Ата, 1966, сәһ. 29.

⁴ «Дивану-лүгәт-ит-түрк»дән верилән сөzlәр вә онларын изаһы һәммин әсәрин түркчәјә тәрчүмәсиндән көтүрүлмүшдү. Бах: М. Kaşgarlı. Divanü lügat-il-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay, Ankara, cilt I, 1939; cilt II, 1940; cilt III, 1941. Рәгәмләр чилд, сәһифә вә сәтирләри көстәрир.

XVI эср Азербайчан јазылы абидәси олан «Шүһәданама»-дә битик јазы, мәктүб мәналарында ишләнмишдир. Мәсәлән: *Гачуб Мәдинәјә кетди, битики Језидә јазди*⁵.

Л. З. Будагов вә В. В. Радлов да бу сөзү јазы, мәктүб вә *китаб* мәналарында верирләр⁶.

Мүасир данышыг дилиндә *битик* сөзүнүн изи олан *чаду-питик* сөзүнә раст кәлмәк олур. Мәсәлән, *чаду-питик етмәк* (бир адама).

Ганад-танад *قانا* — бурун пәрәси. Мәсәлән: *Гарыша бурун сүјүлгә јашын; Бурун гәһәдинә снә гашин*. Дк. 20 (34).

Хәтәндән әввәлки јазылы абидәләрин дилиндә бу сөзә раст кәлмәдик. Мараглыдыр ки, классик түркмән әдәби дилиндә бу сөз *тана* шәклиндә ишләнир. Мәсәлән: *тана* (па'на) *бурун дешији*⁷.

Мә'лум олдуғу кими Азербайчан дилинин Бақы диалектиндә *ганад* сөзү *гәһәд* шәклиндә һәмни мә'нада инди дә галмагдадыр. Мәсәлән: *Бурун гәһәдләри*. Көјчај шивәсиндә исә *ганад тана* шәклиндә *бурунун* *гығырдаг* *һиссәси* мә'насында ишләдилір: *бурун танасы*. Мүасир Азербайчан әдәби дилиндә бу сөз ишләнмир. Јалныз «Анатомия, һистолокија вә ембриолокија терминләри лүгәти»ндә бу сөз ејни мә'на вә ејни шәклиндә верилмишдир. *Крылоноса* — *ala nasi*—Бурун ганады⁸.

Гат *قات* — јан, тәрәф, гаршы, мүгабил.

Бир ләһзәдә одә јанә дилләр; Һәр гатдә гуријә бәһри-Нилләр. Дк. 17 (28); *Бир зәррә јузи гатиндә хуришд; Бир ләм'ә чәмал јанында һаһид*. Дк. 16 (26).

Гәһим түрк дилләринә данр јазылы абидәләрлә *гат* сөзүнә тәрәф, сыра, јан, мүгабил, *мәртәбә* мәналарында тәсадүф едилір⁹.

М. Кашгаридә *гат* сөзү *јан*, *һәндәвар* мә'насындадыр. *Бәк гатында* — бәјин јанында, бәјә көрә (I, 320—18).

Дәдә Горгуд¹⁰да һәмни мә'наја тәсадүф олунур: *Бајындыр ханын гатынд с сәнә (гаты) гәзәб олә* (Д. 12—20—9);

⁵ Шүһәданама, Азербайчан ССР ЕА Республика Әлјазмалары Фонду, инв. № Д-535 (13650, сәһ. 164а), сәтир 14.

⁶ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 242; В. В. Радлов. Опыт словаря тюркских наречий, СПб., 1893, т. IV, часть II, сәһ. 1775.

⁷ Бах: А. Мередов, С. Ахаллы. Түркмен классыкы әдебијјатынын текстләри бојунча гысгача сөзлүк. Ашгабат, 1963, сәһ. 216.

⁸ Анатомия, һистолокија вә ембриолокија терминләри лүгәти. Бақы, 1962, сәһ. 115.

⁹ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 412.

¹⁰ Мисаллар Др. Мүһаррем Еркинин тәртибилә 1958-чи илдә Анкарада чап едилән «Dede Korkut kitabı»ндакы Дрезден нүсхәсинин факсимилесиндән кәтирилмишдир. Dede Korkut kitabı, I; giriş-metin faksimile. Dr.

Muharrem Ergin. Türk Tarih kurumu Basimevi, Ankara, 1958. Рәғәмләр һәмни китабын вә орада верилән әсил нүсхәсинин сәһифә вә сәтирләрини көстәрир.

Хан бабамын гатынә мән варајын (Д. 14—25—6); *Үч гатлә јарәсин әли илә сығади* (Д. 15—26—12).

Будаговда да *гат* сөзү *кәт*, *хәт* шәкилләриндә, *тәрәф*, *јан*, *мүгабил* вә *мәртәбә* мәналарында верилір¹¹.

Дај *دای* — ат, ики јашлы еркәк ат.

Дајлар *түләди бурахды јалы; Кишинәр чалаған гулун мисалы*. Дк. 10 (16).

Дәдә Горгудда *дај* сөзү *тај* шәклиндә ики јашлы еркәк ат мә'насында ишләнмишдир. *Султаным, Гантуралы, Ағчә сазләр ичиндә, сари күнләр көрәјән; Тајлар басән, өн тармарын дәлибән ганын соран* (Д. 94—184—2).

Һәмни сөз ејни мә'нада Закирдә дә ишләнмишдир.

Гарабагда нә дај галды, нә дана; Бу күн, сабаһ һәрә гачар бир јана (Закир, 36).

Бақы диалектиндә *дај* сөзүнә ики јашлы еркәк ат мә'насында тәсадүф едилір¹². Буна аталар сөзүндә дә раст кәлмәк олур. *Аллаһ-аллаһ илә дај өјрәтдик, гарнынын алтына папаг туллајыр; Дај ат олунча јујәси мат олар*¹³.

Мүасир Азербайчан әдәби дилиндә *дајча* сөзү ишләнир ки, бу һәмни сөздән дүзәлмишдир.

Даму *دامو* — чәһәннәм.

Дамулар *одуни јандырансән; Сирләри ачуб утандырансән*. Дк. 32 (55).

М. Кашгаридә *даму* *таму* шәкилләриндә чәһәннәм мә'насында верилмишдир (III, 234—6).

Вагифдә дә *даму* чәһәннәм мә'насында ишләдилмишдир: *Фирғәтин даму тәк әзабә дөнмүш; Дидарын чәннәтүл мә'вајә, Пәри* (Вагиф, 32).

Бу сөз Азербайчан дили диалект вә шивәләриндә бу вә ја башга шәкилдә инди дә јашамагдадыр. Губа, Шамакы, Сабирабат, Агсу, Шуша диалект вә шивәләриндә *даму* сөзү *дамы* фонетик тәркибиндә чәһәннәм мә'насындан әләвә, *әзаб* мә'насында да ишләнир¹⁴.

Азербайчан дилинин гәрб груп диалект вә шивәләриндә *даму* сөзүнә *дам* шәклиндә раст кәлинир. Мәсәлән: *Ора дам кими исти олур*¹⁵.

Дөл *دول* — нәсил, балалама, артма, чохалма, бала, маја. Мәсәлән: *Бири-бирини говур кејикләр; Бала дөлүми*

¹¹ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 4.

¹² М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чапы, Бақы, 1957, сәһ. 202.

¹³ Ф. Һүсәјизадә. Аталар сөзү, Бақы, 1956, сәһ. 28, 81.

¹⁴ Азербайчан дилинин диалектоложик лүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 170.

¹⁵ Азербайчан дилинин гәрб груп диалект вә шивәлери, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 210.

гылуур пејиклар. Дк. 11 (16); Гузулады гојун, төкүлдү дөл-ләр; Јајлаг һавасини гылды еллар. Дк. 10 (16).

М. Кашгаридә дөл — төл, төрүм шәкилләриндә верилир вә бала, маја мәналарына ујғун кәлир. Мәсәлән: тиши төрүм — тиши бала, дэвә баласы (I, 396—20).

Һәмин сөз «Дәдә Горгуд»да да ејни мәнада ишләдилир. Мәсәлән: Дөлүн алмагдан сәфан варсә, Шәклү Мәлик, гара көзлү гызын варсә кәтир Газанә вер (Д. 31—59—6).

Мүасир Азәрбајҗан әдәби дилиндә дөл дүшмәк, дөл салмаг шәклиндә ишләнир. 1) Ев һејванларынын доғум вахты чатмаг; 2) доғуб-төрәмәк, төрәјиб артма мәналарында ишләнир.

Дагын бир тәрәфиндә кәкликлар дөл салмышлар¹⁶.

Дүш دوش — јуху, рө'ја. Мәсәлән: Хәјалымдыр мәним ја дүшдә көрдүм; Биһәмдуллаһ чәмалын уштә көрдүм (Хәтан, 165)¹⁷.

Гәдим түрк дилләринә даир абидәләрдә дүш, түл (lül), тел (tel), телек (lëläk), түш (tüs) шәкилләриндә јуху, јуху-көрмә, рө'ја мәнасында верилир¹⁸.

Дәдә Горгудда «дүш», сөзү јуху, рө'ја мәнасында ишләнир. Мәсәлән: Салур Газан ајдыр; Билирмисән, гарындашым Гарәкүнә дүшүмдә нә көрүнди (Д. 23—42—12).

Фүзули вә Закирин әсәрләриндә дә дүш сөзү јуху мәнасында ишләнир: Хаһ дәрвиш олавү хаһ гәни; Усу азар дүшүндә көрсә сәни¹⁹ (Фүзули, 246*); Дүш көрдүм нечә мәһнара едәр сәјри-чәмән; Ајагын өлмәк үчүн сәмтләринә дүшдүм ман (Закир, 141—433).

Л. З. Будагов дүш сөзүнүн јуху, рө'ја вә һәм дә кечән кечә мәналарыны вермишдир²⁰.

Азәрбајҗан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләриндә дүш сөзү дүш, туш, чуш фонетик тәркибләриндә јуху, рө'ја, вағијә мәнасында ишләдилир. Мәсәлән: Бир күн јахшы туш көрдүм²¹ (Зағатала).

Дүн دون — кечә, дүнән. Мәсәлән: Дүн мунчә мала-

мәт етди ол јар; Јох сәндә, нә андә гејрәтү ар. Дк. 50 (91); Тохушди дили кәлиб кәламә; Ајдыр — Јенә кәлди дүнқи намә. Дк. 51 (92).

Гәдим түрк дилләринә даир абидәләрин дилиндә дүн түн (tün) шәклиндә кечә мәнасында верилмишдир²². Мәсәлән: түн орту — кечә јары.

М. Кашгаридә дүн сөзү түн шәклиндә вә анчаг кечә мәнасында верилир: Түн гәрәрди — кечә гаралды, гаранлыг-лашды (II, 77, 1); Түнәрди јир — јер гаранлыг олду, гаралды (II, 86—2); Ол мәнда түнади — О, мәним јаным-да кечәләди (III, 973—12). «Түн» (II, 5—6, 28—29).

Дәдә Горгуд дастанларында дүн сөзү кечә вә дүнән мәнасында, Фүзулидә анчаг кечә мәнасында, Вағифдә дүнән, Закирдә исә кечә мәнасында ишләдилмишдир. Мәсәлән: Бејрәк ап-алачә кәрдәји ичиндә јејиб-ичиб бихәбәр отурурди. Дүн ујхусундә кафир отагә гојулди (Д. 47—90—7); Дүн јох, өтәки күн евүн бундан кечди (Д. 25—47); Олмуш дүнүмлә күнүм мутағи; Күн көрмәз имиш бәләли ашиғ (Фүзули, 109); Дүн кечә фәләжә чыхды фәрјадым; Ришмәди кушинә бу налә, јетәр (Вағиф, 91); Дүн дүшдү күзарым јарын кујунә; Дәрду-гәм чөврәсин алыбды көрдүм (Закир, 216).

Будаговда дүн (түн) шәклиндә кечә вә дүнән мәналарында верилир²³.

Һазырда дилимиздә ишләнән «дүнән» сөзү дә һәмин сөзлә (дүннән) әләгәдардыр.

Ешик إشک — гапы мәнасында. Мәсәлән: Јүз һөкм илә шаһ икән Хәтаи; Јар ешикинә кәдә гылан дил. Дк. 14 (21); Шаһлар ешијиндә гул гамуси; Күл јарнағы һич-реји-әруси. Дк. 33 (57).

М. Кашгаридә ешик гапы мәнасында верилир (I, 42—5).

Нәзәрдән кечирдијимиз башга абидәләрин һамысында ешик сөзү демәк олар ки, гапы, һәјәт-бача мәнасында ишләдилмишдир. Мәсәлән: Бејрәк ајдыр: — Сағдә отуран сағ бәкләр, солда отуран сол бәкләр ешикдәки инағлар (Д. 57—110—11); Бејрәк (ғызлар хатунлар) отуран отагә кәлди, ешијин алди отурди (Д. 58—112—3). Мән бу күн јарын ешикинә идим (Шүһәданама, 192, сәһ. 3); Мән сәнин бир кәминә чакәринәм; Ешикинә гулами-кәмтәринәм (Фүзули, 253); Ешијиндир сәнин чәннәтдән артығ (Вағиф, 55); Ја дуст — дејиб дад ејләсәм јар ешијиндә; Јарәб, көрәсән бир мәни-русвајә бахармы (Закир, 290) вә с.

¹⁶ Мүасир Азәрбајҗан дилинин izaһлы лүғәти (әлҗазмасы шәклиндә) II чилд, III папка, сәһ. 760—761 (Дилчилик Институтунун лүғәт шө'бәсиндә сахланылдыр).

¹⁷ Хәтан. Сечилмиш ше'рләр, Бақы, 1964, сәһ. 165. Јери кәлдикдә дә сахланылдыр.

¹⁸ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 435.

¹⁹ Фүзули. Әсәрләри, II ч. Бақы, 1958, сәһ. 246. Рәғәмләр һәмин әсәрин сәһифәләрини көстәрир.

²⁰ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 571.

²¹ Азәрбајҗан дилинин диалектоложии лүғәти, Бақы, 1964, сәһ. 391.

²² Ба: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 435.

²³ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 407.

Азербайжан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләриндә бу сөзә *һапы*, *һәјәт* мә'насында раст кәлирик²⁴.

Әсән اسن — сағ, саламат. Мәсәлә: *Ол ешгима садигим нә ишдә; Ол көнлү ари зикин әсән ми*. Дк. 61 (114).

М. Кашгаридә кәстәрилир ки, *әсән* сөзү саламат мә'насына даһа ујғундур (I. 77—8); *Әсән* сөзү һәммин мә'нада «Китаби-Дәдә Горгуд» абидәсиндә дә ишләнир. Мәсәлә: *Ајдыр: Оғлуң сағдыр, әсәнди* (Д. 14—25—13); *Базирканлар ајдыр: сағмысан, әсән ми сән, чаным Бамси* (Д. 50—96—2).

Јазы يازى — чөл, сәһра, јабан. Мәсәлә: *Кан јазы кәсиб кедәрди јолә*. Дк. 45 (79).

Гәдим түрк дилләринә даир јазылы абидәләрдә (Орхон-Јенисеј јазыларында) *јазы* *јазу* шәклиндә чөл, бошлуг мә'насында верилир²⁵.

М. Кашгаридә *јазы*, *јази* шәклиндә бошлуг, ачығлыг мә'насында верилир (I. 94—1).

Дәдә Горгудда *јазы*, *јази* вә *јазы-јабан* шәкилләриндә чөл, сәһра, дүзән мә'насында ишләдилмишдир. Мәсәлә: *Газан ајдыр: Бир дәхи кимсә јазы јердә јолдаш гојуб гачмајә деди* (Д. 69—135—2); *Озан, евин тајағы олдур ки, јазы дән-јабан дән евә бир гонаг кәлсә, әр адәм евдә олмасә, ол ону једирәр, ичирәр, ағырлар* (Д. 5—7—8).

Мүасир Азербайжан дилинин диалект вә шивәләриндә бу күн дә биз һәммин сөзә раст кәлирик²⁶.

Кејик كيك — дағ кечиси, аһу.

*Бири-бирини говур кејикләр; Бала дөлүми гылу*р *пејикләр*. Дк. 11 (16).

М. Кашгаридә: «*Ашгу кејикини анкдиди*» — *овчу кејикә* (кејрана) *һијлә гурду*; Ону тутмағ үчүн кизләниб көзләди (I, 311—6).

Дәдә Горгудда да *кејик* дағ кечиси, *кејран* мә'насында ишләдилир. Мәсәлә: *Оғландыр, нә билсун; Кејики говарди, кәтирәрди, бабасынын өнүндә синирләрдди* (Д. 13—22—3).

Хәтан дилиндә ишләнән бу сөзә биз башга мәнбәләрдә раст кәлмәдик.

Нәстә نستہ — шеј, әшја. Мәсәлә: *Чан нәстә дејил бәраји-чанан; Дүр гәдри нәдир бә пиши-султан*. Дк. 64 (122); *Чох нәстә сифәтдә заһир олмаз; Кәстәр үзүнү бизә нәһани*. Дк. 73 (138).

²⁴ Бах: Азербайжан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 150.

²⁵ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 387.

²⁶ Азербайжан дилинин диалект вә шивәләри, Бақы, 1964, сәһ. 239.

Нәстә сөзүнә гәдим түрк дилләринә даир јазылы абидәләрин дилиндә *нән*, *нәмә*, *нәрсә* шәкилләриндә *шеј*, *гејри-мүәј-јән әшја* мә'насында раст кәлинир²⁷.

Бу сөз М. Кашгаридә дә *нән* (шеј, әшја) шәклиндә верилмишдир. Мәсәлә: *Бу нә нән ол*—Бу нечә шејдир (III, 360—15); *Исишди нән* — шеј исинди, гызды (I. 185—5).

«Дәдә Горгуд»да исә буна *нәснә* шәклиндә раст кәлинир. Мәсәлә: *Дәли Гарчар ајдыр: Әкәр бу дедијим нәснә ләри кәтирәрсиниз, хош вердим* (Д. 44—85—11); *Базирканлар ајытдиләр: Амма бизим бир бәјимиз оғлу вардыр. Бу үч нәснә она әрмаған апарсәвуз кәрәк иди дедиләр* (Д. 38—73—3).

Будаговда²⁸, сләчә дә Радловда²⁹ бу сөз *нәстә*, *нәснә* шәкилләриндә *шеј*, *әшја*, *гејри-мүәјјән әшја* мә'наларында верилир.

Фүзулидә исә һәммин мә'нада *нәснә* шәклиндә ишләнир. *Бу дәлил илә Бадә көвсәр имиш; Көр нә хош нәснә јә бәрәбәр имиш* (Фүзули, 250).

Азербайжан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләриндә һәммин сөз *нәсдә-нәстә* шәкилләриндә, *шеј*, *ады јаддан чыхмыш әшја* вә *ја адам* мә'наларында ишләдилир³⁰.

Мүасир диалект вә шивәләримиздә *нәстә* сөзүнүн үмуми мә'нада ишләдилмәси тарихән бу сөзүн нә суал әвәзлији илә әлағәдар олмасы еһтималыны бир даһа сүбүт едир.

Сајру سايرو — хәстә, *сајрулыг* سايرلغ — хәстәлик. Мәсәлә: *Тән ја чүрүди, ја сајри дүшди; Өлүнчән унутман ол һәбиби*. Дк. 72 (137); *Көзүн тәки чисми сајрулыгдә; Башын кими тағы ајрылыгдә*. Дк. 40 (70).

Дәдә Горгудда вә Нәсимидә «*сајру*», хәстә мә'насында ишләдилир. Мәсәлә: *Мәкәр бир күн көпрүсүнүн јамачында бир јахшы, хуб јикит сајру дүшмүш иди* (Д. 79. 155—10); *Дүшдү гәмдән сајру, зар олду көнүл*³¹.

«Шүһәданама»дә һәм *сајру*, һәм дә *сајрулыг* сөзләринә хәстә вә хәстәлик мә'наларында раст кәлинир.

Сајру сөзүнә Хәтаидән сонракы дөврләрә аид мәнбәләрдә тәсәдүф етмәдик.

Тапанча طابنجہ — силлә. Мәсәлә: *Та чалмаја дан јели тапанчә; Јүзинә нигабин өртди гөнчә*. Дк. 9 (14); *Бир*

²⁷ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 402.

²⁸ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 284.

²⁹ Р. В. Радлов. Опыт словаря тюркских наречий, СПб., 1893, т. III, часть I, сәһ. 685—686.

³⁰ Бах: Азербайжан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри, Бақы, 1967, сәһ. 230.

³¹ Салман Мүмтаз. Азербайжан әдәбијјаты (Сејид Имадәддин Нәсим), Бақы, 1926, сәһ. 216.

хош гулағыны бурајым мән; Јүзинә тапанча урајым мән.
Дк. 30 (51).

Силлә мә'насында тапанча сөзүнә анчаг «Шүһәданама»дә вә Фүзулинин әсәрләриндә тәсадүф едилир. Мәсәлән: *Ол рәһимсиз залым аналарун јүзинә бир тапанча уруб сачларыны бир-бир јенә бағлади* («Шүһәданама», 192 а—6); *Мә-нә елдән дәјәр тапанча вү зур; Елә мәнән јетәр нишатү сүрүр* (Фүзули, 257).

Лакин гејд едилмәлидир ки, силлә мә'насында ишләдилән бу сөзә Хәтәндән әввәл вә сонра јаранан башга абидәләрдә раст кәлмәдик. Ону да дејәк ки, халг арасында инди кениш истифадә олуна *елә вуррам ки, тапанча кими партлар* ифадәсиндә бу мә'на зәиф дә олса һисс олунар.

Түтүн *توتن* — түстү. Мәсәлән: *Бир парә ағачләри јы-хәрсән, һәр дәм көзүнә түтүн тыхәрсән*. Дк. 32 (54).

М. Кашгаридә түтүн түстү, *думан* мә'наларында верилир. Мәсәлән: *От түтүнсүз болмас, јукит јазуксуз болмас* — Од түстүсүз, икид күнаһсыз олмаз (I. 400—18).

«Шүһәданама»дә дә түтүн сөзү түстү мә'насында ишлә-мишдир. Мәсәлән: *Көкдән түтүнсүз бир от ениб гузини једи*³². *Түтүнүм тәпәмдән чыхды* (Аталар сөзү).

Будаговда түтүн сөзү түтүн, түтмәк, түтүлмәк, түтүн и-мәк, түтүн чыхармаг шәкилләриндә, түстү, түстүлмәк, *папи-рос чәкмәк* мә'наларында верилир³³.

Учмаг *اوجماغ* — чәннәт. Мәсәлән: *Олдур бу кечә ки, әһли иман; Учмаг илә чавидан гавышди*. Дк. 65 (124).

М. Кашгаридә *учмаг* чәннәт мә'насында верилир. ...*Уч-маг јери көрүлди*... — Чәннәтин јери көрүндү. (I. 118—24—119).

«Дәдә Горгуд»да да һәммин сөзә тәсадүф олунар: *Ағ саг-галлы бабан јери учмаг олсун; Ағ бирчәкли анан јери беһишт олсун* (Д. 35—66—5).

Учмаг сөзүнә чәннәт мә'насында сонракы дөврләрдә дә тәсадүф олунар. Мәсәлән: *Мейр илә дәхи итди ким бунлари огли Фирдөвсә апарман ки, учмага едибдиләр прәғз* («Шүһәданама», 97 а—15); *Бир ашиг чан верә чанана әкәр; Бишүбһә учубан учмага кедәр* (Закир, 24).

Ус *اوس* — ағыл. Мәсәлән: *Усум јериди, буланды беј-ним; Өз јолуни көрмәз олди ејним*. Дк. 19 (33).

³² Бах: М. Рәһимов. Азәрбајҹан дилинин XVI әср јазылы абидә-синдә ишләнмиш бир сыра сөзләр һаггында, «Азәрбајҹан ССР ЕА Хәбәр-ләри», Бақы, 1962, № 8, сәһ. 45.

³³ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских на-речий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 385. Бақы диалекти һаггында әтрафлы мәлу-маты олан филологи етиләр намызәди Б. Абдуллајевин дедијинә көрә бу сөз түстү мә'насында Бақы диалектиндә мүстәғил сурәтдә ишләнир. Мәсәлән, «очаг түтүнләјир», «еви түтүнләјиб доладурублар» вә с.

Бу сөзә абидәләрдән анчаг «Дәдә Горгуд»да раст кәлдик: *Чобан ајдыр Мәрә дини јох, әгилсиз кафир; Усу јох дәр-нәксиз кафир* (Д. 31—59—1); *Шундан бәри ағлым, усум дәрә билмән* (Д. 23—42—6).

Үн *اون* — сәс. Мәсәлән: *Гуш беччәләри үни јувадан; Мәктәб үнү тәк кәлир һәвадән*. Дк. 9 (14); *Мән јердә үнү-нү динләмәзмән; Фәрјадын әкәр јетәр бә әфлак*. Дк. 47 (83).

Гәдим түрк дилләринә даир абидәләрдә үн сөзүнә сәс мә'насында раст кәлинир³⁴.

М. Кашгаридә үн сөзү сәс мә'насындадыр вә үн шәклиндә дә јазылыр (I. 38—21).

Дәдә Горгудда: *Салур Газан: ајытди:—Үнүм инлән бәј-ләр, сөзүм динлән бәјләр* (Д. 20—36—10); *Базиркан ајытди; Сән мәним үнүм үнлә, сөзүм динлә* (Д. 37—71—6).

Башга сөзләрә нисбәтән бу сөз классик әдәби дилимиздә чох јайылмышдыр. Мәсәлән: *Әфғани едиб чәрәс үнүм нәст; Ешги меји етди нағәни мәст* (Фүзули, 195); *Үнүмдән тит-рәди тамам вилајәт; Елә сандылар ки, гопду гијамәт* (Вагиф, 27); *Јанарсан, тәпәндән чыхар түтүнүн; Тутушар боғазын, кәсиләр үнүн* (Вагиф, 213).

Азәрбајҹан дилинин әксәр шивәләриндә үн сөзү сәс мә'на-сында ишләдилир. *Кежә күндүз үнүм көјә галхыр* (Лачын)³⁵.

2. Илкин мә'насыны сахламагла, јени мә'на газанмыш сөзләр. Јә'ни мүасир Азәрбајҹан әдәби дилиндә әввәлкиндән фәрғли мә'нада ишләнәнләр.

Билиш *بيليش* — таныш. Мәсәлән: *Дәрс имди фәғанә, дадә дөнди; Билиш гаму мәнә јадә дөнди*. Дк. 43 (76).

Бу сөзә гәдим түркдили абидәләрин дилиндә *билиш*, *билис* шәкилләриндә таныш мә'насында раст кәлинир³⁶.

М. Кашгаридә *билиш*, *таныш*, *билән*, *биличи* мә'наларын-да верилир. Мәсәлән: *Ол менин бирла билишди* — О мә-нимлә таныш олду (II. 107—21).

Һазырда мүасир Азәрбајҹан әдәби дилиндә *билиш* сөзү тәкликдә ишләнмир, анчаг *таныш-билиш* ифадәсиндә өзүнү көстәрир.

Дамызлыг *دامزليغ* — ширә. Мәсәлән: *Ары олдун, һәр чи-чәкдән алырсан; Балын дамызлыгын ганда булурсан* (Хәтан, 22).

Мүасир Азәрбајҹан әдәби вә данышыг дилиндә *дамызлыг* сөзү кичик фонетик фәрғлә, јә'ни «дамазлыг» шәклиндә маја

³⁴ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 440.

³⁵ Бах: Азәрбајҹан дилинин диалектоложы лүғәти, Бақы, 1964, сәһ. 400.

³⁶ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 371.

мә'насында кениш истифадә олунур. *Д а м а з л ы г г а т ы г , д а м а з л ы г н е ј в а н* вә с. кимн.

Әр *ا* — киши, адам. Мәсәлән: *Дедим ки, јери худа биләнчә; Әр һиммәти һәм дуа биләнчә.* Дк. 27 (46); *Гучмаз диләр ол белин кәмәрвар; Јолунда онун тәки кәм'әр вар.* Дк. 40 (70).

Гәдим түрк дилләринә даир јазылы абидәләрдә әр сөзүнә әрән шәклиндә киши мә'насында раст кәлинир³⁷.

М. Кашгаридә әр киши, адам мә'наларында верилир: *«Әнга әр»* — лазымсыз адам, јөнсүз киши (I. 128—4).

Әр сөзүнүн киши, адам мә'наларында ишләнмәсинә «Ки-таби-Дәдә. Горгуд»-да вә башга абидәләрдә дә тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Евинә јазыдан-јабандан бир удлу гонаг кәлсә, әр адам евдә олсә она десә ки, тур өврәт әтмәк кәтир јејә-јин»* (Д. 6—9—5); *Кәс јолуну һарда көрсән әр инди; Кәл-мәјубди Әли кими әр инди* (Закир, 277); *Јахшылыга јахшылыг һәр кишинин ишидир; Јаманлыга јахшылыг әр кишинин ишидир* (Аталар сөзү).

Ј а б а н *يابان* — чөл, сәһра, јијәсиз јер. Мәсәлән: *Сән һаг-гы јабанда арама, сагын; Ујдујсан гәлбинә, һаг сәнә јахын* (Хәтан, 37).

Дәдә Горгудда вә пәзәрлән кечирдијимиз башга абидәләрин һамысында *јабан* сөзү чөл, сәһра мә'насында истифадә олунмушдур. Мәсәлән: *Бейрәк ајдыр: Мәрә чобанлар, Бир киши јолдә таш булсә јабанә атәр* (Д. 52—101—7); *Озан сәин таягы олдур ки, јазыдан, јабандан евә бир гонаг кәлсә. Әр адәм евдә олмасә, ол ону једирәр, ичирәр, ағырлар* (Д. 5—7—8).

Будаговда *јабан, бијабан, чабан, чапан* шәкилләриндә чөл, сәһра вә вәһиш мә'наларында верилир³⁸.

Радловда исә *јабан јабанлыг* шәклиндә чөл, сәһра мә'насында верилир³⁹.

Гәдим јазылы абидәләрдә әксәрән *јабан* сөзү *јазы* илә мувази ишләндијин һалда, мүасир Азәрбајчан дилиндә чөлү-бијабан тәркибиндә вә мүәјјән шәкилчиләрлә бирликдә ишләнир. Мәсәлән: *јабани битки — вәһиш, чөл биткиси, јабанчы фикир, адам* вә с.

Ј ө р ә *یره* — јан, тәрәф. Мәсәлән: *Һәр фикр илә һәр гәм илә јетди; Күлшән јөрәсини аб тутди.* Дк. 55 (101).

М. Кашгаридә *јөрә, јүрә, јәрә* шәкилләриндә верилмишдир. *Чеврә бир шејин әтрафы (оғузча) — тәрәф, јан* мә'насында ујғун кәлир (III. 24—11).

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә *јан-јөрә* шәклиндә ишләнир. Мәсәлән: *Тавус јашармыш көзләрини кениш ачыб јан-јөрәдә оланлара бахды*⁴⁰. *Гыз дурухду, јан-јөрәсинә бахды, сөзүнү битирмәјә тәләсди*⁴¹.

3. Мүхтәлиф фонетик дәјишиклијә уграмыш, јә'ни шәкилчә дәјишилмиш сөzlәр.

Г а р а н г у *قارغو* — гаранлыг. Мәсәлән: *Хош булз гәрәнгү кечәләрдә; Көрүнә тулуи-маһи-табан.* Дк. 67 (127).

Гәдим түркдилли абидәләрдә *гарангу* сөзү гаранлыг мә'насында верилир. Мәсәлән: *гарангу түн — темная ночь — гаранлыг кечә*⁴².

М. Кашгаридә *гарангу гаранлыг* мә'насында верилир. Мәсәлән: *Ол г а р а н г у д а гәрәди — о, гаранлыгда ахтарыркән әлијлә бир шејә тохунду* (III. 290—15), *«гара»* (III. 388—8).

«Дәдә Горгуд»да, Закирин әсәрләриндә *гарангу гаранлыг* мә'насыны ифадә едир. Мәсәлән: *Кафир ајдыр: Г а р а н г у ахшам оландә гәјгулу чобан; Гарлә-јағмур јағандә чахмаглу чобан* (Д. 22—40—2); *Дүнја-аләм кафирин башынә гәрәнгү олды* (Д. 23—42—2); *Кәлмәди, сачы арасында јәгин итди көнүл; Рәсм ајиндир олур шәм'и-г а р а н г у д а бәла* (Закир, 289) вә с.

Будаговда исә *гарангу* сөзү *гара, кечә* вә *гаранлыг* мә'насында верилир⁴³.

Бакы диалектиндә бу сөз *гаратгу* шәклиндә ишләнәрәк *гаралты* мә'насыны верир. Мәсәлән: *Араб Зәнки дә бахырди өз торпагына, бахди көрди ки, г а р а т г у кәләдү*⁴⁴.

Гаратгу гаралты мә'насында Нахчыван диалектиндә инди дә ишләнир⁴⁵.

Г а р ы н д а ш *قارنداش* — гардаш вә бачы. Мәсәлән: *Дөрд шеј вардыр бир г а р ы н д а ш а лазым; Бир елм, бир кәлам, бир нәфәс, бир сөз* (Хәтан, 40).

³⁷ М. Сүлейманов. Фиртына, Бақы, 1960, сәһ. 114.

⁴¹ В. Шыхлы. Ајаз кечәләр. Бақы, 1961, сәһ. 126.

⁴² Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 412.

⁴³ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 409.

⁴⁴ Азәрбајчан дилинин диалектоложн лүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 116.

⁴⁵ М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II нәшри, Бақы, 1957, сәһ. 170.

³⁷ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 365.

³⁸ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 298.

³⁹ Р. В. Радлов. Опыт словаря тюркских наречий, СПб., 1893, т. III, часть I, сәһ. 261.

Гәдим түрк дилинә даир җазылы абидәләрин дилиндә *гарындаш* сөзү *гарундаш* шәклиндә җалпыз *гардаш* мә'насында ишләдилір⁴⁶.

М. Кашгаридә *гарындаш* сөзү бир *гарындан доғулмушлар* мә'насында верилмишдир.

Бир *анадан доғулмуш олан ики чочуга* قوندش денир. Чүнки *гарын кәлмәсинә «даш»* адаты әкләнинчә бир *гарында бәрабәр булунмуш олур* (I. 407—1). Бу сөзә «Дәдә Горгуд»да да тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Билирмисән, гарындашым Гаракүнә душумдә нә көрүнди* (Д. 23—42—12); *Бејрәк дәхи једди гыз гарындашынны једди јикидә верди* (Д. 62—121—8).

Хәтан дилиндә ишләнмиш бу сөзә өзүндән әввәлки җазылы абидәләрдә раст кәлдијимиз һалда, сонрақы дөврдә тәсадүф етмәдик.

Мүасир Азәрбајҗан әдәби дилиндә, еләчә дә данышыг дилиндә *гарындаш* сөзү *гардаш* шәклиндә сабитләшмишдир.

Гырлагуш قراقوش — гарангуш. Мәсәлән: *Дөндү вәтәнинә чүмлә гушлар, Кәлди јувасинә гырлагушлар*. Дк. 11 (16).

Гырлагуш сөзүнә гәдим түрк дилләринә даир җазылы абидәләрдә *гаргулач* шәклиндә *гарангуш* мә'насында тәсадүф олунур⁴⁷.

Будагов бу сөзүн *карлыгачь* قارلغاچ, *карлыгашь* قارلغاچ, *кырлангычь* قرلانچ шәкилләрини верәрәк *гарангуш* мә'насында ишләндијини көстәрир⁴⁸.

Көмләк كملك — көјнәк. Мәсәлән: *Тәббара көмләкин әјнинә кејиб, Әзәзил јурдуна кечәнә лә'нәт* (Хәтан, 39).

М. Кашгаридә *көмләк* сөзү ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада верилір: *Түгмә, көмләк, һирка, кафтан кими шәјләрин дүјмәси* (I. 433—12).

Буна Дәдә Горгудда да раст кәлнинир. *Мәкәр Бејрәк буна бир көмләк бағышлады иди, кејмәзди. Сахларди, варди көмләки ганә-гунә бәтирди* (Д. 48—93—8).

Будаговда *көмләк кумлекь* كوملك, *кујнәк* كوينك, *кулмек* كولمек шәкилләриндә *көјнәк* мә'насында верилір⁴⁹.

Мүасир Азәрбајҗан әдәби дилиндә *көмләкин* дәјишилмиш шәкли олан *көјнәк* сөзү ишләнир.

⁴⁶ С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 412.

⁴⁷ Јенә орада.

⁴⁸ Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 11.

⁴⁹ Јенә орада, сәһ. 164—171.

Ујху اويخو — јуху. Мәсәлән: *Чуләр ахәдир чәмәндә һәр су; Нәркиз күлүнүн көзүндә ујху*. Дк. 10 (15).

Дәдә Горгудда да *ујху, јуху* мә'насында ишләнир. Мәсәлән: *Ол заман Оғуз јикидләринә нә гәзә кәләрсә, ујху дән кәлирди; Гантуралынын ујхусу кәлди ујуди* (Д. 97—191—7).

Мүасир Азәрбајҗан әдәби дилиндә *ујху* сөзүнүн дәјишилмиш шәкли олан *јуху* сөзү ишләнир.

Сифәт вә башга нитг һиссәләриндән ибарәт олан архаик сөzlәр

Хәтанин дилиндә ишләнән мүасир әдәби дил үчүн архаик һесаб едилән сөzlәрин әксәријјәти Орхон-Јенисеј абидәләри вә «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларыннан тутмуш, XIX әсрә гәдәр җазылы абидәләрдә бу вә ја дикәр шәкилдә ишләдиләрәк, бир чоху инди дә диалект вә шивәләримиздә галмагдалыр. Бу бахымдан Хәтанин дилиндә ишләнән вә мүасир әдәби дил нөгтеји-нәзәриндән архаик сајылан сөzlәри ашағыдақы группара ажрылмышдыр:

1. Мүасир Азәрбајҗан әдәби дили үчүн архаикләшмиш сөzlәр.

Ал Л — һијлә, мәкр, кәләк, јалан, гырмызы (рәнк). Мәсәлән: *Көрдүм бу сөзүм тутуб едәр... ал; Фәрәнди-әзизү чәмәси ал*. Дк. 52 (95); *Ал илә јашыл кејинди бағлар; Ал ләчәји сәрпә салды дағлар*. Дк. 10 (15).

Ал сөзү гәдим түрк абидәләриндә⁵⁰ һијлә, мәкр, јалан, гырмызы (рәнк) мә'наларында ишләнмишдир.

Азәрбајҗан дилинн Хәтаидән әввәлки вә сонрақы дөвләрә анд җазылы абидәләриндә, һәсәлә, XVI әср абидәси олан «Шүһәданама»дә бу сөзә ејни мә'нада, јә'ни *һијлә, фе'л* вә *гырмызы* мә'наларында кениш шәкилдә раст кәлнинир. Мәсәлән: *Сән сағ ол, Бејрәк өлди, — дедиләр, — намәрд дајын ал ејләмиш* (Д. 152—300—1). *Мәкәр гыз мејдәндә бир көшк јандырмыш иди. Чәми јанында олан гызлар ал кејмишләрди* (Д. 91—178—12); *Ал илә ала көзләри алдады, алды көнлүми; Алынны көр нә ал едәр, кимсә иришмәз алинә* (Нәсими, 133а); *Јар бизүмлә јенә көр ки, нә ал ејләди* (Гази Бүрһанәддин, сәһ. 15, сәтир 9); *Зүлфи-сијәһ јек су гылыб*

⁵⁰ М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay, Ankara, cilt I, 1939, cilt II, 1940, cilt III, 1941 (III, 162—18) (сонрақы сәһифәләрдә мувафиг чилдләр үзрә МК кими көстәриләчәкдир); С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 356; С. Е. Малов. Енисейской письменности тюрков, М.—Л., 1952, сәһ. 16; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тегисира XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 48, сәһ. 8; Л. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1969, т. I, сәһ. 75, 76.

кәр а л јанагын көрсәдүр; Алданма зинһар, еј көнүл ким, макру али чохдурур (Кишвәри, 6а); А л сују бу чеши-хун-фәшандан; Фәрајадлара һәм бағышла ондан (Фүзули, II, 1958, 115); Тулкуләрин һәмишә иши макру а л д у р (Шүһәданама, 15 а); Еј јанагы лалә кими а л көзәл; Сијаһ зүлфүн зәнәх-данә јарашмыш (Вагиф, 120); Јеридикчә назла о шух шаһ-баз; Ал чаргады едәр һавада пәрваз (Закир, 180).

Хәтан дилиндә ишләмиш бу сөз Ettuhfet-üz-Zekiyye fil Lügat-it-Türkiyye⁵¹дә ачыг ғырмызы рәнк мә'насында верилмишдир.

Шејһи диванында⁵² бу сөзә һижлә мә'насында раст кәли-нир. Мәсәлән: Көнүл алмага кәлдин ал, еј дост; Һәр көнүл чани дәхи ал еј дост. Һижлә, макр, јалан мә'насында бу сөз Бақы, Бәрдә, Газах, Фүзули диалект вә шивәләриндә тәсадүф олунур. Мәсәлән: Әли Һәсәни а л даличән апарыб (Заб-рат)⁵³. Мәни а л дилә тутма, нә сөзүн вар мәрданә дејнән (Бәрдә)⁵⁴.

Классик түркмән әдәби дилиндә бу сөзә һижлә, кәләк, јалан, ачыг ғырмызы рәнк вә нәсил мә'насында раст кәлинир⁵⁵.

Бу сөз өзбәк шивәләри* лексикасында исә ғырмызы (рәнк) мә'насында галмышдыр. Азәрбајчан дилинин гәдим дөврләриндә ејни шәкил вә мә'нада ишләпән бу классик ва-һид Ә. Вәлијевин «Будагын хатирәләри»ндә гојмаг көмәкчи фе'ли илә һижлә ишләтмәк, кәләк кәлмәк мә'наларында ве-рилмишдир. Мәсәлән: Лачын мәһкәмәси мәни ала гојду (Ә. Вәлијев, Б. Х., II, 225).

Бу сөзә мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә һәм өзүнүн семантик эквиваленти олан ғырмызы сөзү илә паралел, һәм дә башга нитг һиссәләри илә тәркиб дахилиндә раст кәлмәк олур. Мәсәлән: а л-г ы р м ы з ы, а л-ј а ш ы л.

Тарихи материалларын дилиндә омоним тәшкил едән «ал»ын бириңчи омонимик мә'насы кәләк, мәрк, һижлә ғырмы-зы мә'насына нисбәтән үстүнлүк тәшкил етмишдир.

Данышыг дилиндә ишләдилән алафанын (мүхтәлиф рәнкләрлә рәнкләнмиш баша өртүлән кичик јайлыг) а л сө-зүндән јарандыгыны еһтимал етмәк олар. Алдатмаг фе'линин дә алдан әмәлә кәлдијини күман етмәк олар.

А р и آری —тәмиз, пак, саф, халис. Мәсәлән: Һәр дәм-бадәм ол өзүн әридир; Һеч олмаз онун кими а р ы д у р. Дк.

⁵¹ Besim Atalay. Ettuhfet-üz-Zekiyye fil Lügat-it-Türkiyye, Istanbul, 1945, сәһ. 137, сәтир 14.

⁵² Seyhi Divani. Tarama sözlüğü ve nüsha farklari, Istanbul, 1942, сәһ. 75.

⁵³ М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чаны, Бақы, 1957, сәһ. 163.

⁵⁴ Азәрбајчан дилинин диалектологы лүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 27.

⁵⁵ Бах: А. Мередов, С. Ахаллы. Туркмен классыкы әдебијјаты-ның текстләри бојунча ғысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 13.

* Өзбәк шивәләри лексикасы, Тошкент, 1966, сәһ. 60, сәтир 25.

52 (94); А р и су тохуна тәр оларсән; Јелдән дәхи дәрбәдәр оларсән. Дк. 46 (81).

Бу сөз гәдим түрк дилләриндә мүхтәлиф фонетик (ачи, ачі, ары) вариантларда тәмиз, пак, саф, халис мә'наларында ишләнмишдир⁵⁶.

Хәтаинин «Дәһнама» поемасында ишләдилән тәмиз, пак, саф мә'наларыны билдирән бу сөзә Хәтәндән әввәлки дөврдә, јә'ни дилимизин илк јазылы абидәси олан «Китаби-Дәдә Горгуд»да вә классикләрин дилиндә, XVI әср абидәси «Шү-һәданама»дә кениш шәкилдә раст кәлинир. Мәсәлән: Ағ бир-чәкли анан јери бәһиш олсун; Ахыр, сону ари имандән ајырмәсун (Д. 35—66—6); Галын оғуз бәјләри ари судән абдәст алдылар (Д. 62—120—3); Әчәл кәлдијиндә, ари имандән ајырмәсун; Гадир сәни нәмәрдә мөһтач етмәсин (Д. 102—201—7); Напак олан нә билүр сәнин гәдрү гијмәтүн; Затиндә адәмин дәхи ари көһәр кәрәк (Нәсими, вәр. 866); Вүһудуму ары т һиңрун одилә (Гази Бүрһанәддин, 279); Нәш'әји-данишин мүфәрриһи-чан; А р и ол кефијјәтдән әһли-чәһан (Фүзули, II, 1958, 237); Чиркин илә ари... мәләкил мөвтүн гәбзәсиндә бәрабәрдириләр («Шүһәданама», 766); Та чүн танрыја васил олајым, нәфсум ари ола («Шүһәданама», 856); Мүбарәк әли илән Фатимәнүн јанагындан јашы ары-дуб она бәшарәтләр верүб көнлуни алуи иди («Шүһәданама», 90а). Ettuhfet-üz-Zekiyye fil-Lügat-it-türkiyye дә бу сөзә ари, арик, арит фонетик вариантларда тәмиз, саф, пак, габы-гыны сојмаг, тәмизләмәк мә'наларында раст кәлмәк олур⁵⁷.

Классик түркмән әдәби дилиндә дә бу сөз һәмин форма вә мә'нада ишләдилмишдир⁵⁸. Мәсәлән: Гурбан олам ајдан ары јүзүнә.

Азәрбајчан дили диалект вә шивәләринин лексикасынын тәдгигинә һәср олунмуш әсәрләрдә (Бақы, Губа, Ордубад,

⁵⁶ M. Kaşgarlı. Dıvanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt I, 201—4; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности. М.—Л., 1951, сәһ. 360; С. Е. Малов. Енисейской письменности тюрков, М.—Л., 1952, сәһ. 102; Древнетюркской словарь, Изд-во «Наука», Ленинградское отделение, Л., 1969, сәһ. 51; М. Мелиоранский. Араб филолог о турецком языке, СПб., 1900, сәһ. 057, сәтир 6; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского турсира XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 57, 58; сәтир 16; Л. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 33; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959, сәһ. 54; Aptullah Battal. İbnü Mühenn Lügati, İstanbul, 1934, сәһ. 11, сәтир 18—21; Dr. Ahmet Caferoğlu. Abu-Hayyan, Kitab-al-İdrak li-lisan al Atrak, İstanbul, 1931, сәһ. 5, сәтир 26—27. Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразования в Азербайджанском языке, М., 1962, сәһ. 397.

Гејд: Гәдим түрк абидәләриндә ари сөзүндән әмәлә кәлән аридмаг «фе'л» формасына дә тәсадүф едилір.

⁵⁷ Besim Atalay. Ettuhfet-üz-Zekiyye fil Lügat-it-Türkiyye, İstanbul, 1945, сәһ. 141.

⁵⁸ А. Мередов, С. Ахаллы. Туркмен классыкы әдебијјатынын текстләри бојунча ғысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 18.

Фүзули, Шәки, Газак, Имишли, Кәдәбәј, Көјчај кечид, Нахчыван вә с.) бу сөзә ари/ары⁵⁹ шәклиндә тәмиз, саф, пак мәналарында раст кәлинир. Мәсәлән: *Ајдан ари, судан дури** (Бақы); *Ари шидә ругдә тәмиз* (Губа); *Ајдан ары, күннән дуру* (Шамхор). Бақы диалектиндә ари сөзү арыдмаг фе'линдә өзүнү даһа ајдын көстәрир. *Дүкүни арыдмышам* (Бақы); *Ај бала, кет бу јеримизин пөһрәнини ајыртда* (Газак).

Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханк сајылан бу сөз каракалпаг дилиндә *арув*⁶⁰ шәклиндә тәмиз, пак мәнасында, өзбәк шивәләриндә дә јенә һәммин мәнада ишләнир⁶¹.

Улу اولو — бөјүк, ири. Мәсәлән: *Мән бир гулам ол бир улу султан; Султан илә гул мағами гандан*. Дк. 16 (27).

Бу сөзә гәдим түрк дилләриндә *اولو, الغ* шәкилләриндә бөјүк, нәһәнк, даһи, јашлы, мәшһур, али, һөрмәтли мәналарында раст кәлинир⁶².

Бу сөз «Китаби-Дәдә Горгуд» вә классикләрин дилиндә бөјүк мәнасында ишләнир. Мәсәлән: «*Јаланчы оғлу*

⁵⁹ Азәрбајчан дилинин диалектологи лүғәти, Бақы, 1964, сәһ. 18, 40; Азәрбајчан дилинин гәрб группу диалект вә шивәләри, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 100, 108, 109, 167, 168; М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чапы, 1957, сәһ. 164; Азәрбајчан дилинин Нахчыван группу диалект вә шивәләри, Бақы, 1962, сәһ. 226; М. Чәфәрзадә. Азәрбајчан дилинин Имишли району шивәләри, Бақы, 1969, сәһ. 27 (намизәдлик диссертасијасы); Р. Рүс-тәмов. Губа диалекти, 1961, сәһ. 202; Т. Б. Нәмзәјев. Ордубад диалектинин лексикасы һаггында «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтиман елмләр серијасы), 1958, № 2, сәһ. 56—57; И. М. Мәмәдов. Гарјакин шивәләринин лексик хусусијәтләри, С. М. Киров адына АДУ-нун әсәрләри, 1957, № 6; М. Исламов. Нуха диалектинин лексикасына даир («Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтиман елмләр серијасы), 1958, № 6, сәһ. 79; Б. Садыгов. Кәдәбәј район шивәләри лексикасындан, В. И. Ленин адына АДПИ-нин Әсәрләри, 1961, XIX чилд, сәһ. 50; А. Н. Вәлијев. Агдаш шивәләринин лексикасына даир (Агдаш), «Азәрбајчан ССР ЕА Әдәбијат вә Дил Институтунун Әсәрләри» (дилчилик серијасы), 1957, VIII чилд, сәһ. 26.

* Аталар сөзү, Бақы, 1949, сәһ. 11.

⁶⁰ Н. А. Баскаков. Каракалпакский язык, т. I, Материалы по диалектологии, М., 1951, сәһ. 226, 342.

⁶¹ Узбек шевалари лексикасы, Ташкент, 1966, сәһ. 63, сәтир 18.

⁶² А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тюркского, XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 326, сәтир 26, 32; Aptullah Battal. İbnü Mühenna Lügati, İstanbul, 1934, сәһ. 112, сәт. 40. Hüseyin Namik Orkun. Eski türk yazitlari, İstanbul, 1939, сәһ. 75, сәтир 11; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 438; С. Е. Малов. Енисейской письменности тюрков, М.—Л., 1952, сәһ. 29, 38; Древнетюркский словарь, Изд-во «Наука», Ленинградское отделение, Л., 1969, сәһ. 610, сәтир 37; Besim Atalay. Ettufet-üz-Zekiyye fil-Lügat-it-Türkiyye, 1945, сәһ. 269, сәтир 7; Г. Айдаров. Язык орхонского памятника Билге Кагана, Алма-Ата, 1966, сәһ. 88; Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразования в Азербайджанском языке, М., 1962, сәһ. 402.

Јаланчыг (гызы алыр олду), кичик дүјүнүн еләди, улу дүјүнүнә вәдә гојду (Д. 49—94—10); Дирсә хан диши әһлинин сөзү илә улу тој еләди (Д. 9—14—11); *Гаму јерләрдә булундум, гаму сөзләрдә билиндим; Гаму пәрдә чалындум, бу улу бәјанә кәлдүм* (Нәсим, 105 б); *Иришиди вәдәси саһиб зәманун; Улу диван тутулду, мәһшәр олду* (Нәсим, 1526); *Сајән улу дур вәли нә һасил; Ким, фејз дилиндә олду заил* (Фүзули, II, 133); *Улулар сәндән етмәјә икраһ; Өмүр, әлбәттә, асији-дәркаһ* (Фүзули, 255); *Машаллаһ, заһир етмиш улулуг; Белә сандым ким, мәләкдир әввәлә дидарыны* (Вагиф, әсәрләри, 183).

XVI әсрин јазылы абидәси олан «Шүһәданама»дә бу сөзә *улу** дәдә тәркибиндә, баба мәнасында раст кәлинир. Мәсәлән: *Чүн... сәккиз јашәр олди улу дәдәси... дәхи вәфат олди*.

Классик түркмән әдәби дилиндә дә ејни мәнада ишләнир⁶³. Мәсәлән: *Пери-пеикер, улуғ түнә кылмышам*.

Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә һәммин сөзә раст кәлинир. Лакин мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә бу сөзә тәркиб дахилиндә тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Улу баба(лар)*.

Дан دان (дан атмаг) — сабаһ, сәһәр тездән кечәнин күндүзә чеврилмә аны. Мәсәлән: *Гол етди мәнә ки, дан атан чағ; Бүлбүл будағә гонуб өтән чағ*. Дк. 25 (43).

Хәтаинин «Дәһнама» поэмасында ишләдилән бу сөз *تنگ*

(tang), *دان* (дан), *tan* фонетик вариантларында М. Кашгари лүғәтиндә вә гејри-гәдим түрк дилләриндә *тездән, сабаһын ачылма вахты* мәналарында верилмишдир⁶⁴.

Бу сөзә һәммин мәнада Хәтаидән әввәлки дөвр әдәби дилиндә раст кәлдијимиз кими, сонракы дөвр Азәрбајчан әдәби дилинин материалларында да тәсадүф едирик. Мәсәлән: *Базиркан ајытды: Дан данусух, кафир малин оғуз бәјләринә кәтирир идик* (Д. 37—71—7).

Нәсимидә данла шәклиндә ишләнир: *Вәдәји гој, еј көнүл, кәл бу дәми хош көрәли; Дүн ки, кечди даныла галиб, бәс бу дәм хош дәмдүрүр* (М. Мүм. Нәсим, 41).

XVI әсрин јазылы абидәси олан «Шүһәданама»дә *дан* دان кечәнин мүәјјән бир һиссәси мәнасында, данла шәклиндә исә *دانکه* сабаһ мәнасында верилмишдир. Мәсәлән:

* Бах: М. Ш. Рәһимов. Азәрбајчан дилинин XVI әср јазылы абидәсиндә ишләнир бир сыра сөзләр һаггында. «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтиман елмләр серијасы), 1962, № 8, сәһ. 44.

⁶³ Бах: Д. Мередов, С. Ахаллы. Түркмен классыкы әдебијатынын текстләри бојунча гысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 230.

⁶⁴ М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt III, сәһ. 25, 355; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 426.

Чун кечадан ики дан кечди мубарак көзүнү ачуб деди; Д а н л а рванә олачагам⁶⁵.

«Эсрарнаме»дә дан атмаг таркибиндә дан сөкүлмәк, јә'ни сәһәр ачылмаға баилламаг мә'насында верилмишдир⁶⁶. Азәрбајчан дилинини диалект вә шивәләриндә бу сөзә дан, дан үзү, дан атмаг шәклиндә һәммин мә'нада раст кәлирик⁶⁷. Мәсәлән: Д а н үзү мән галхдым; Д а н үзү галхдых вардых чырпыја кетдик, кетдик бир һарава чырпы гырдых кәтдик.

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә бу сөзә тәклиндә тәсәдүф етмирик.

С а р ы سارو — тәрәф, истигамәт мә'насында. Бәс гылды мәним с а р ы сәфәри; Дер ашигә верәјим хәбәри. Дк. 42 (72); Чун лә'лә көтүрди әрмәгани; Ол сәрв с а р и кедәр рәвани. Дк. 60 (111).

Гәдим түрк дилләриндә ساری тәрәф, истигамәт мә'насында ишләнмишдир⁶⁸.

Классикләрин дилиндә ишләнмиш бу сөзә Азәрбајчан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләриндә вә Көјчај кечид шивәсиндә тәсәдүф олунур⁶⁹. Мәсәлән: — Ә, көзүнү мана с а р ы нијә гимерсән?; — Ушах индижә сана с а р ы гашды.

Јүкүш يوکش — чох, хејли мә'насында. Неч сәбрү тәһәммүлүм јох иди; Дәрдим јүкүшү гәмм чох иди. Дк. 43 (75); Дедим ки, — Никарә: — Вер салами; Сонунда оху јүкүш кәлами. Дк. 52 (95); Ичди јүкүш ол фәраг зәһрин; Ондан көтүрәк бу зәһр гәһрин. Дк. 62 (116); Јүкүш сөзүнә М. Каш-

гари вә башга гәдим түрк абидәләриндә اکش 'iküs, 'üküşла-мәг, 'öküşlä, اوکوش, اوکوش, окуш, үгүш ('ögüş); јөкүш вә с. фонетик вариантларында чох шеј, чохлуча, һәдсиз, сајсыз-һесабысыз етмәк, боллуг, чохлуг, артыг, узун мүддәт мә'наларында раст кәлирик⁷⁰.

⁶⁵ Бах: М. Ш. Рәһимов. Азәрбајчан дилинин XVI әср јазылы абидәсиндә ишләнмиш бир сыра сөзләр һаггында. «Азәрбајчан ССР ЕА-нын Хәбәрләри» (ичтиман елмләр серијасы), 1962, № 8, сәһ. 47.

⁶⁶ Ч. Гәһрәманов. Эсрарнаме, Азәрбајчан ССР ЕА Нәшријаты, Бақы, 1966, сәһ. 68.

⁶⁷ М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чаны, 1957, сәһ. 173; Азәрбајчан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 166—168.

⁶⁸ Л. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. I, сәһ. 513.

⁶⁹ Азәрбајчан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 161.

⁷⁰ M. Kaşgarlı. Divanü lügati-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt I, сәһ. 62; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тегисра XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 338, сәтир 6; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 440; А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959,

Бу сөзә Нәсиминин дилиндә اوکش (өкүш) шәклиндә чох, бол мә'наларында тәсәдүф едирик. Мәсәлән: Халгын әмәли азды, көнүл јолыгы өкүш; Бир хәстә көнүл јанычы ме'мар булунмаз (Нәсимин, вәр. 84а); Мәһбуб гәмәр јүзлү бојы сидрә өкүш дүр, рүхлары күл, лә'ли-шәкәрбары кимүн вар (Нәсимин, вәр. 26а). Фүзулидә нсә јүкүш يوکش шәклиндә һәммин мә'нада тәсәдүф едилир. Мәсәлән: Сәбзхәт дилбәрәм, һича-бым јох, мәнә ашиг јүкүш, мүгәјјәд чох (Фүзули, II, 258).

Хәтәинин дилиндә ишләнән бу сөз* гәдим түрк дилләриндә белә кениш јайылмасына бахмајараг, Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә тәсәдүф едилмәди. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә дә изинә раст кәлмәдик.

2. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә мә'нача дәјишилмиш һалда ишләнәнләр.

Г а т ы غاتی, قاتی — сәрт, бәрк, чәтин. Мәсәлән: Ол пеј-ки Сәба чү минди аты; Хош сүрди ибадәт илә г а т ы. Дк. 41 (71); Ол зүлфи-сијаһ гәминдә һәрдем; Башымдә г а т и јер етди севда. Дк. 44 (77); Ол әшк јенә чү минди аты; Үмид илә аты сүрдү г а т ы. Дк. 60 (111).

Г а т ы сөзү гәдим түрк дилләриндә мүхтәлиф фонетик вариантларда сәрт, агыр, мөһкәм мә'наларында ишләнмишдир⁷¹.

Г а т ы сөзүнә «Китаби-Дәдә Горгуд» вә диқәр Азәрбајчан дили абидәләриндә һәммин мә'нада раст кәлмәк мүмкүндүр. Мәсәлән: Хан гызы, сәбәби нәдир, декил мана; Г а т ы гәзәб

сәһ. 59, 209; В. М. Насилов. Язык Орхон-Енисейских памятников, М., 1960, сәһ. 35, 38, 61; И. А. Батманов, З. С. Арагачи, Г. Ф. Бабушкин. Современная и древняя Енисейка. Фрунзе, 1962, сәһ. 240; Dr. Ahmet Caferoglu Abu-Hayyan. Kitab-al-Idrak li lisan al Atrak, Istanbul, 1931, сәһ. 65, сәтир 17; Aptullah Battal, İbnü Mühenna Lügati, Istanbul, 1934, сәһ. 55, сәтир 23, 27. J. Г. Мәммәдов. Орхон-Енисей абидәләриндә нсим, Бақы, 1966, сәһ. 77 (нам. диссер.).

* Гејд: Јүкүш (өкүш, јөкүш) һаггында бах: Афина Элизадә. Азәрбајчан дилинин јазылы абидәләриндә кәмијјәт билдирән сөзләр һаггында (XVII әсрә гәдәр) «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтиман елмләр серијасы), 1963, № 6, сәһ. 39; Чаһанкир Гәһрәманов. Нәсимин дилинин лексикасы, Бақы, 1970.

⁷¹ А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тегисра XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 203, сәтир 32, 204, сәтир 1, 18, 19; 200, А. К. Боровков. Бадан-ал-лугат, сәһ. 225; Древнетюркский словарь. Изд-во. «Наука», Ленинградское отделение, Л., 1969, сәһ. 329; С. Е. Малов. Уйгурский язык Хаминское наречие. Изд-во. АН СССР, М.—Л., 1954, сәһ. 106; В. В. Радлов. Опыт..., II чилд, I һиссә, сәһ. 282; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959, сәһ. 202; М. А. Батманов, З. С. Арагачи, Г. Ф. Бабушкин. Современная и древняя Енисейка, Фрунзе, 1962, сәһ. 224. Besim Atalay. Ettuhfet-üz-Zekiyye il-Lügati-it-türkiyye, Istanbul, 1945, сәһ. 188, сәтир 4; Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразования в азербайджанском языке, М., 1962, сәһ. 375.

едәрәм шимди сана деди (Д. 9—11—1); Ол буга г а т и таишэ бујнуз урсэ ун кими үјүдәрди (Д. 9—15—10). Бајандыр хан сәни чагыра, сәнэ г а т ы гәзәб еләја (Д. 11—19—10); Г а т ы мәғрури-худнәрәст иди меј; Ахири-мәчлис иди, мәст иди меј (Фүзули, II чилд, 241); Көнлүнэ г а т ы кәлиб бу бидад; Јумшаг-јумшаг деди ки: Сәјјад! (Фүзули, 98); Ачығы дутди г а т и шаһын она («Әсрарнамә», 470); Бир г а т ы јадыр ол данэ нишан әбруләр; Закири-хәстәдилин, көр, нә јаман әбруләр (Закир, әсәрләри, 1953, 385); Чөл әһлинэ бир ил кәлә көрғыш белә г а т ы (Закир, 406).

Классик түркмән әдәби дилиндә мөһкәм мә'насында раст кәлинир⁷².

Мүасир әдәби дилимиздә јалныз сифәт кими дуру олмајан мә'насындан башга тәркиб дахилиндә мөһкәм мә'насына да раст кәлирик. Мәсәлән: Г а т ы диндар.

Д о г р у دوغرو — дүз мә'насында. Мәсәлән: Д о г р у баханын алырды чанын; Көзү көрәнин төкүрдү ганын. Дк. 16 (26).

Хәтан дилинә хас олан бу сөзә нә гәдим абидәләрдә, нә дә Хәтаидән әввәл вә сонракы дөвр әдәби дилиндә раст кәлмәдик.

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә бунун дәјишмиш мә'насы ишләнир. Д о г р у данышма, истигамәт мә'насы исә арханкләшмишдир.

Т ә р تر — тәзә, јаш, чаван мә'насында. Мәсәлән: Ари су тохуна т ә р оларсан; Јелдән дәхи дәрбәдәр оларсан. Дк. 46 (81); Даим јашым ол ајагә дамсун; Сәрв ајағы хуб олур т ә р олсә. Дк. 39 (68); Јәр шеј күнәшә гурутду јашын; Гөвсигүзеһ ачды т ә р гумашын. Дк. 11 (16); Т ә р сөзүнә тәзә мә'насында Фүзулидә раст кәлирик. Мәсәлән: Ачарам сири-ни, т ә р олмаз исән; Дүрд нисбәт мүлкәддәр олмаз исән (Фүзули, 256); Јәр дәм ојнајанда көзү, гашины; Кәтирәр фирәнкин т ә р савашыны (Вагиф, 49); Јанағын јанында зүлфә тов вермиш; Учуи салмыш т ә р бухағын үстүндән (Вагиф, 63).

Данышыг дилиндә т ә р сөзүнә тәзә мә'насында раст кәлирик.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә ишләнән тәрә сөзүнүн (јаз вахты јетишән, јарнағлары јумшаг, үстү унлу битки) тәрдән әмәлә кәлдијини күмәг етмәк олар.

Классик түркмән әдәби дилиндә тәр⁷³ нәм, нәмли мә'насында ишләдилмишдир. Мәсәлән: Чешми т е р гөзи немли; гөзүнә јаш долан мен бары бирян, чешми шер.

⁷² Бах: А. Мередов, С. Ахаллы. Түркмән классыкы әдебијјатынын текетләри бојунча гысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 230.

⁷³ Јенә орада.

3. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә шәкилчә дәјишиклијә уғрамыш сөзләр.

Хәтаинин дилиндәки бир сыра сөзләр заман кечдикчә мүәјјән дәрәчәдә дәјишилмиш, мүасир дөврә өз илк шәклиндән бир гәдәр фәргли кәлиб чатмышдыр.

А н а а н ы آنای — она, ону мә'насында. Мәсәлән: Ја а н а итаб едибдир ол јар; Јары кәлишиндә бир нәфәр вар. Дк. 35 (60); Јарәб, ираг етмә чисмү чаны; Неч бәндәја вермәкил сән а н ы. Дк. 73 (138).

Хәтаинин дилиндә ишләдилән бу сөзә Орхон-Јенисеј вә башга түрк абидәләриндә сјни мә'на вә сјни шәкилдә раст кәлинир⁷⁴. Мәсәлән: ol oni caldi — о ону јерә вурду (II, 23—13).

Хәтаинин «Дәһнамә» поемасында ишләдилән бу сөз гәдим дөврләрдән XVIII—XIX әсрә гәдәр һәмин шәкилдә вә һәмин мә'нада ардычыл сурәтдә давам етмишдир. Мәсәлән: Шол сәбәбдән ким а н д а н әнүрсән; Кәздим вүчудум шәһрини толү-толү көрдүм а н и; Бу кафтарын ишараты дәриндир әгд а н а ермәз (Нәсимн, әс. 18, 20, 30); А н и салмышди нәш'әји-әсрар; Билди ким, онлар илә олса чидал; Бәнандан бәндән ол ола дур (Фүзули, II, 95, 97, 304); А н л а р учмаг ичиндә кәзүб өзләрини иззәт мәғамында көрәр идиләр («Шүһәданама», 97а); Сәни аләмдә, еј арәми-чан; Јәр ким зәлил истәр; Тәсәллүтүн етсә шејхүл-исламә; А н ы биздән бәтәр салысан дамә (Закир, 44, 54).

Классик түркмән әдәби дилиндә һәмин сөзә раст кәлмәк олур. Мәсәлән: А н ы кылдым хеме серкәре теслим⁷⁵.

Хәтаидән әввәлки дөврләрә нәзәр салдыгда, мә'лум олур ки, «о» саити «н» самитиндән әввәл үчүнчү шәхс әвәзлијиндә бир гәјда олараг «а» саитинә чеврилмишдир. Бу вәзијјәт XIX әсрә гәдәр ардычыл сурәтдә давам етмиш, сонралар исә «а» «о» саити илә әвәз олунмушдур. Демәк лазымдыр ки, XIX әсрдән сонра бу хүсусијјәтә тәсадүф едилмир.

Бу сөзә Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә дә раст кәлмәдик. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә бунун дәјишилмиш шәкли (о) ишләнир.

Г а м у, г а м у с у قامو, قاموسی — һамы, һамысы. Ол нукү бәд илән ејләмәк хоф; Сахлар г а м у н у н сиррини дәр чоф.

⁷⁴ M. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt II, 23, 120, 26; Besim Atalay. Ettuhfet-üz-Zekiyye fil-Lügat-it-Türkiyye, İstanbul, 1945, сәһ. 140, сәтир 14, 15, 26. С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 355; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тегсира XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 52, сәтир 35; В. М. Насилов. Язык Орхон-Енисейских памятников, М., 1960, сәһ. 35, 38, 61.

⁷⁵ А. Мередов, С. Ахаллы. Түркмән классыкы әдебијјатынын текетләри бојунча гысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 15.

Дк. 49 (87); *Гылды сөзүмү гамуси мэгбул; Лөвһи-дилим олди ејнә мәнгул.* Дк. 25 (44); *Санма бу сөзү бәјани-ваге; Сөздүр гамуси бесәр зәбани.* Дк. 73 (138).

М. Кашгари лүгәтиндә *гамуг* шәклиндә һамысы, һамы мәһнасында верилминдир. Мәсәлә: *Гамуғ киши түз ермәс* — һәр кәс (һамы) бир олмаз (Мк. 1, 376); *Бу ишыг олар гамуғ анашдылар* — Онлар һамысы бу ишдә ујушдулар (һәмрә'ј олдулар) (Мк. 1, 190).

Башга гәдим түрк дилләриндә дә «камик» шәклиндә һамы, һамысы мәһнасында раст кәлинир⁷⁶.

Анунлән билә оләлар гамусинә рәһмәт едајим («Шүһәдаһнамә», 70, сәтир 4).

«Китаби-Дәдә Горғуд» вә классикләрин әсәрләриндә һәмнин сөзә ејни шәкилдә раст кәлирик. Мәсәлә: *Гамусинә бәһзәмәди чүмлә аләмләри јарадан аллах* (Д. 5—7—3); *Олсун һасәддән мүшрүкүн ләһәт гаму дәччалына* (Нәсимми, шә'р, 31).

XVIII әсрә гәдәр јазылмыш әсәрләрдә *г* сәси, әсасән, ишәрә әвәзлији олан сөзләрин әввәлиндә *һ* сәсини әвәз етмишдир. Гејд етмәлијик ки, сөз башында *г* самити илә мүвази олараг *х* самити дә ишләнмишдир. Мәсәлә: *Дүшмән хамуси ағлар мәнимчүн зар-зар* (Фүзули, 54).

Ганы قانى, *ганда* قاندا, *гандан* قانندان, *хәнда* خندان, һаны, һарада, һарадан. Мәсәлә: *Кәр дағда, әкәр чәмәндә идим; Неч билмәз идим ки, гандә идим.* Дк. 13 (19); *Дер: Гандә булум алачын, еј јар; Кимдән јетә еһтијачын еј јар.* Дк. 52 (94); *Хәндан сәһә бу балавү бид'әт; Гандан сәһә бу ситәмлә бидад.* Дк. 36 (62).

Гәдим түрк абидәләриндә бу сөзә мүхтәлиф قانى, قنى, قانده, قاندا фонетик вариантларда раст кәлинир⁷⁷.

Бу сөз «Китаби-Дәдә Горғуд»да вә Азәрбајҗан дилинин башга абидәләриндә кенши шәкилдә ишләнмишдир. Мәсәлә: *Чобан ајдыр: — Өлмүшмијдин, итмишмијдин; Газан гандә кәзәрдин бизә дејәрдин* (Д. 25—47—9); *(Баниччәк) Тојунчә јүзүнә бахдығым ханым јукит; Гандә кетдин мәни јалныз гојуб, чаным јукит* (Д. 48—92—5); *Јандырды шөвгүн чаними, еј дәрдә дәрман, гандасан; Чанимдә чан сәнсэн, вәли истәр сәни чан, гандасан* (Нәсимми, 188); *Ханда вар исә мәһивү сурәт; Мәнији билдиләр ки, кисвәтдир* (Нәсимми, 56); *Дами кејсулар, әкәр алмаса раһикузари; Гандадыр*

сејр зәнәхдә, никәһи-рудә бала (Закир, 289); *Һәр ганда көрә хатири — хуррәм дили-мәсрур; Онлар сары сәнки-ситәм атмагда мәдары* (Закир, 358).

Азәрбајҗан дилинин диалект вә ишвәләриндә дә ганда^{78—79} сөзүнә раст кәлинир. Мәсәлә: *Гаһларын гандадыр, ганда; Киприкларин дуруб санда; Мән һарыда, сарај һанда; Динмә, көзәл ханым, динмә.*

Ол اول — о; о, шәхс вә ишәрә әвәзлијини билдирир. Мәсәлә: *Ол ешгимә садигим нә ишдә; Ол көнлү ары зикин әсәнми.* Дк. 61 (114); *Мәндән јери варкил ол фәгирә; Ол һичрим әлиндә дил әсирә.* Дк. 62 (116).

Хәтәнин дилиндә ишләнән вә о мәһнасыны билдирән ол сөзү М. Кашгари вә башга гәдим түрк абидәләриндә кенши

шәкилдә ишләнмишдир⁸⁰. Мәсәлә: *ol katignengni yumstli = О бәрк шеји јумшалтды* (МК, II, 354—7). Бу сөзә һәм Хәтәндән әввәлки, һәм дә сонрақы дөвр әдәби дилимиздә кеншин шәкилдә раст кәлирик. Мәсәлә: *Оғузун ол киши тамам биличисијди* (Д. 3—2—2); *Ол ајишә, Фатима сојудур* (Д. 9—7—9); *Озан евин тајағы олду*р ки, јазыдән, јабиндән евә бир гонаг кәлсә, әр адәм евдә олмасә, ол ону једирәр, ичирәр, агырлар (Д. 5—7—8); *Ол заман ким лүтф илә бир көвһәрә гылдун нәзәр; Заһид ол көвһәрдән алды чүмлә әшјалә әдәд* (Нәсимми, вәр. 24а); *Ол күн ки, јох иди мәндә гүбрәт; Гылдын мәнә гејбәтмдә рәғбәт* (Фүзули, 19); *Ол бу души атасынә деди* («Шүһәдаһнамә», 25а); *Ол одә ки, мән дүшмүшәм јанырам; Дүшмәсин неч мүсәлманлар, әфәнди* (Вағиф, әсәрләри, 30).

Классик түркмән әдәби дилиндә бу сөзә раст кәлирик⁸¹. Мәсәлә: *Намеји-агмасын ол шермендеге.*

Тарихи материалларын дилиндән ајдып олур ки, ол ишәрә әвәзлијинин инкишафы үчүнчү шәхс әвәзлијинин ејни олмушдур.

Ол сөзү гәдим дөврләрдән (бу вә ја диқәр бир мүнәсибәтлә) XX әсрә киши ишләнмишдир. Мәсәлә: *Ол заман ким тифл верди хәбәр* (С. Ә. Ширвани, 82); *Хош ол кәсә ким*

^{78—79} Азәрбајҗан дилинин диалектоложы лүгәти, 1964, сәһ. 110.

⁸⁰ М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt II, сәһ. 338, сәтир 5, II чилд, сәһ. 354; сәтир 7; I чилд, сәһ. 20, сәтир 12; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тюркского. XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 236, сәтир 18; Aptullah Battal. İbnü Mühenna Lügati. İstanbul, 1934, сәһ. 53, сәтир 14; Ahmet Caferoğlu. Abu-Hayyan. Kitab al Idrak li-lisan al-Atrak, İstanbul, 1931, сәһ. 61, сәтир 30; С. Е. Мәлов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 404; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959, сәһ. 56; В. М. Насилов. Язык Орхон-Енисейских памятников, М., 1960, сәһ. 27—29.

⁸¹ Бах: А. Мередов, С. Ахаллы. Туркмен классыкы әдәбијатынын текстләри бојунча ғысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 269.

⁷⁶ А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тюркского. XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 197, сәтир 3; Л. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 65, сәтир 6.

⁷⁷ Л. Будагов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 29—1; М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay, Ankara, cilt I, сәһ. 418.

вејл доланыб дағда чобандыр асудә һамандыр (М. Ә. Са- бир, 28).

Азербайҗан дилинин диалект вә шивәләриндә бу сөзә тә- садүф етмирик. Мүасир Азербайҗан әдәби дилимиз үчүн там архаикләшмишдир.

Уш اوش, ушбу اوشبو —бу, будур, инди мә'насында.

Мәсәлән: *Ол јарә ки, әгә олурди Мәчнун; Уш Лејли сачына олди мәгрүн*. Дк. 68 (128); *Чүн аһимә вердим, уш бу пәнди; Дур имди — дедим — сөзүм түкәнди*. Дк. 49 (88); *Ол дәхи ешитди уш бу һалы; Ашиғлијими гәмү мәләлы*. Дк. 21 (36).

Гәдим түрк абидәләриндә (Орхон-Јенисеј вә с.) бу сөзә *ош* اوش, *уш* us, *ушбу* اوشبو, *уш/уш* اوش/وش фонетик варнант- ларында *бу, будур, бах белә, беләликлә, бу өзү, мәһз бу, елә- белә, белә* мә'наларында раст кәлинир⁸².

Китаби-Дәдә Горғуд вә Азербайҗан дилинин тарихи ма- териалларында бу сөзә *уш, уш, ош бу, уш бу* фонетик вари- антларында *бу, будур, инди* вә с. мә'наларында тәсадүф олу- нур. Мәсәлән: *Һај оғул Гарчар адамы уш бу бу кәләк кими бүклүдүр* (Д. 45—87—13); *Бејрәји (Басинүк) Гара Дәрвәнд- дә өлдүрмүшләр, уш да нишаны* (Д. Г. 53); *Кәңчи ниһан уш бәнәм, кәвнү мәкан уш бәнәм; Чисм илә чан уш бәнәм, вачиб илә мүжүнәт* (Нәсими, 176); *Уш дәкәрәм көзләринә гаршу ганүми* (Ғазн Бүрһанәддин, 32), *Јар илә шәтрәңч ој- нады көнүл уш олди мат* (Ғазн Бүрһанәддин, 156); *Һичр иләң кирди сәвәшә көнлү уш мејдан арав; Тарә јанмыш дағ илә көксүнә галхан бағлады* (Қишвәри, вәр. 56а); *Шим- ди ајағы тозинә уш јенә кәтирди бәни* (Қишвәри, вәр. 22а); *Нејчин олду булара әрзани; Бизә билдүр уш тачи-султани* (Шејһн диваны, 66); Классик түркмән әдәби дилиндә дә һә- мин мә'нада тәсадүф едилір⁸³. Мәсәлән: *Ничик тојдур уш бу гүнлер тутулар*.

Азербайҗан дилинин диалект вә шивәләриндә бу сөзә тә- садүф олунмады. Мүасир Азербайҗан әдәби дилиндә *ушбу* сөзүнүн дәјнишилмиш шәкли (*бу*) ишләнир.

6) Фе'ли архаизмләр.

Хәтан дилиндә ишләнән вә мүасир әдәби дил нөгтеји-нә- зәриндән архаик сајылаң фе'лләр ашағыдакы группара ај- ырымшыдыр.

1. Мүасир Азербайҗан әдәби дили үчүн там архаикләшмиш фе'лләр

Хәтанини дилиндә елә фе'лләр вар ки, онлар букүнкү ди- лимиз үчүн тамамилә архаикләшмишдир. Инди онларын јал- ыз бәзн изләринә раст кәлмәк олур. Бунлар ашағыдакы- лардыр:

Ајыт мағ — آیت — дәмәк, сөјләмәк.

Чох верди она нәсинәтү пәнд; Ајдыр ки, әја шикәстә дәрбәнд*. Дк. 61 (115); *Ајдыр — нәдир, еј висалә мәһрәм; Аһын нәдир, еј јанымда һәмдәм*. Дк. 70 (130).

Ај вә *ајыт* фе'ли гәдим түрк дили абидәләрдә үмумијјәт- лә данышмағ, сөјләмәк вә дәмәк мә'насында кенши шәкилдә ишләнишдир⁸⁴.

Ајыт фе'лине Азербайҗан дилинин Хәтандән әввәлки дөврләрә анд јазылы абидәләрдә, һабелә, XIX әсрин әввәл- ләринә гәдәр әдәби дилин лүгәт тәркибиндә *дәмәк* фе'ли илә мүвази шәкилдә тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Горғуд ата ајытды* (Дәдә Горғуд, Д. 3—2—4); *Дирсә Хан ајдыр; Бајандыр хан мәним нә әксиклијими көрди* (Дәдә Горғуд, Д. 7—11—12); *Өврәт ајдыр нејләдим* (Дәдә Горғуд, Д. 6—9—7); *Ким ајдыр ким, јүзүн күлнәрә бәнзәр; Ки јүзүн нурә вә күлнәрә бәнзәр* (Нәсими, XIV әср, 139); *Ағлајуб на- ләләр чәкуб зари лејк едәр ајдыми бир күн адәм* («Шүһә- данамә», XVI әср, 8); *Ғазн ајытди ки еј чәван мәрд, ал- лаһдан горх вә бир һәја ејлә* (XVIII әср, «Һекајәји-Дезд вә Ғазн», сәһ. 191).

* *Ајдыр ајытмағ* фе'линин индикки заман формасыдыр ки, ики сант арасында *т—д—јә* чеврилмиш *д—дән* әввәлки *ы* дүшмүшдүр: *ајытыр>ајы- дыр>ајдыр*.

⁸² М. Kaşgarlı. Көстәрилән әсәри, чилд I, сәһ. 36; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 439; П. М. Ме- лиоранский. Араб филолог о турецком языке. СПб., 1900, сәһ. 074 20; А. К. Боровков. Лексика среднеазиатского тefsира XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 240; Dr. Ahmet Cаferoglu. Abu-Naууan Kitab-al Idrak li-lisan- al-Atrak, Istanbul, 1931, сәһ. 63, сәтир 19; И. А. Батманов. Язык Енисей- ских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959, сәһ. 205; И. А. Батманов, З. Б. Арагачи, Г. Ф. Бабушкин. Современная и древняя Енисейка, Фрунзе, 1962, сәһ. 231.

⁸³ Бах: А. Мередов, С. Ахаллы. Түркмен классыкы әдебијјаты- нын текстләри бојунча гысгача сөзлүк, Ашгабат, 1963, сәһ. 232.

⁸⁴ М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay. Ankara, cilt I, 1939, cilt II, 1940, cilt III, 1941; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 356; В. М. Насилов. Язык Орхоно-Енисейских памятников, М., 1960, сәһ. 15; В. М. Насилов. Древнеуйгурский язык, М., 1963, сәһ. 29; Г. М. Мелиоранский. Араб филолог о турецком языке, СПб., 1900, сәһ. 76; Aptullah Battal. İbnü Mühennâ Lügati, Istanbul, 1934; А. К. Боровков. Лексика среднеазиат- ского тefsира XII—XIII вв., М., 1963, сәһ. 46; Л. Будагов. Сравнитель- ный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. 1, сәһ. 178; В. В. Радлов. Опыт словаря тюркских наречий, СПб., т. 1, вып. 1, сәһ. 9, 43, 222.

Мүасир эдәби дилиминдә ишләнмәјән *ајытмаг* фе'ли һазырда Фүзули район шивәләриндә *сөјләмәк* мә'насында јашайыр⁸⁵.

К. Т. Рамазанов белә һесаб едир ки, Азәрбајҗан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләриндәки *ајалга* сөзүнүн мәншәји дә бу фе'лләрдәндир⁸⁶.

Гәдим түркдилли абидәләрин фактларыны нәзәрдән кечиридикдә мә'лум олур ки, *ај* — бу фе'лин илкин формасыдыр, *ајыт* исә онын *-ыт* ичбар нөв әләмәти гәбул етмиш шәклидир. Н. К. Дмитријев һағлы олараг көстәрир ки, вахты илә *дедиртмәк*, *демәјә мәчбур етмәк* мә'насыны билдирмиш *ајыт/ајт* тәркиб е'тибарилә *ај* фе'ли вә (*ы*)*т* ичбар нөв шәкилчисиндән ибарәтдир, сонралар исә бунун ичбарлыг мә'насы итминдир⁸⁷.

Мүасир түрк дилләринин әксәријјәтиндә бу фе'л мүхтәлиф фонетик тәркибдә (*ыйт, сйт, әйт, ајт, ыйыт, айыт*) ишләнир⁸⁸.

Көјҗәј вә Ағдаш шивәләриндә билдирмәк мә'насында ишләдилән *«адырмаг»* фе'линин тарихән *ајытмаг* фе'линдән јарандыгыны е'тимал етмәк олар.

Вармаг وار — кетмәк мә'насында.

Дур бир дәхи варкил ол һәбибә. Дк. 64 (122); *Вармазди ајағларым зи һәсрәт*. Дк. 66 (125); Бу фе'л Азәрбајҗан дилинин истәр XV әсрдән әввәл*, истәрсә һәмни әсрдән сонрақы дөврләрә анд јазылы абидәләриндә кешини шәкилдә ишләдилмишдир. Мәсәлән: *Варын, кәтирин (ол огланы) өлдүрәјим* (Дәдә Горгуд, Д. 11—19—12); *Чағырдылар Дәдәм Горгуд кәлир олди, оглани алыб бабасинә варди* (Дәдә Гургуд, Д. 10—17—10); *Намәрдләр ајитдиләр, кәлин варалым, шол јукиди тутуб кәтирәлим* (Дәдә Горгуд, Д. 17—31—9); *Ғабил фүрсәт мәчәли көрүб гујунун үстүнә варди* («Шүһәданама», XVI әср, 10); *Вар ол үзү күлникара мәнән; Зар агла вә сөјлә јарә мәнән* (Фүзули, XVI әср, II, 115).

⁸⁵ Н. М. Мәммәдов. Фүзули район шивәләриндә термин сәңијјәси данымајан сөзләр. М. Ф. Ахундов адына АПИ-нин елми әсәрләри, XI бураһылыш, Бақы, 1961, сәһ. 200.

⁸⁶ К. Т. Рамазанов. Ајалга сөзүнүн етимолокијасы. «Азәрбајҗан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтиман елмләр сәријјасы), № 6, Бақы, 1965, сәһ. 112.

⁸⁷ Бах: Н. З. Ғаджиева, А. А. Коклянова. Ғлаголы речи в тюркских языках. Историческое развитие лексики тюркских языков, М., 1961, сәһ. 341.

⁸⁸ Бах: В. Г. Егоров. Этимологический словарь чувашского языка, Чебоксары, 1964, сәһ. 342.

* Гејд етмәк лазымдыр ки, вармаг сөзү Нәсминдә ән чох ишләнән фе'лләрдән олмушдур вә дәфәләрлә тәкрярланмишдир. Бу барәдә бах: Чатаһкир Ғәһрәманов. Нәсмин диванынын лексикасы, Бақы, 1970, сәһ. 14.

Вармаг — кетмәк мә'насында түрк дилләриндә ән гәдим фе'лләрдәндир. Гәдим јазылы абидәләрдә бунун *бар(маг)* фонетик варианты дә ишләнир. Тәсәдүфи дејил ки, гәдим түркдилли абидәләрдә һәмни фе'л кешини јажылмындыр⁸⁹.

Мүасир Азәрбајҗан эдәби дили үчүн арханк һесаб едилән вармаг фе'ли Азәрбајҗан дили диалект вә шивәләриндә јалпыз мүрәккәб фе'лләр дахилиндә, хусусән, *кетмәк* фе'ли илә мүвази ишләнир. Мәсәлән: *Дан үзү галхдыг в ардых чырпыја кетдик, кетдик бир һарава чырпы јырдых, кәтирдик; Мән в ардым достумун јанына кетдим*⁹⁰.

Бу фе'л бә'зән *кечмәк* (вахт мә'насында) фе'ли илә бирликлә дә ишләнир. Мәсәлән: *Мән бир гоҗа адамам, күнүм в арыф кечир*⁹¹.

Һазырда *вармаг* фе'ли түрк дилләринин чохунда мүхтәлиф фонетик дәјишикликлә (*бар-вар, пар-пыр*) ишләнмәкдәндир⁹².

Мүасир Азәрбајҗан эдәби дилиндә *вармаг* фе'линә *варкәл етмәк*, *әһмијјәтинә вармамаг* кими тәркибләрдә раст кәлмәк мүмкүндүр.

Ғылмаг قیل — етмәк мә'насында јардымчы фе'л кими ишләнир. Әсасән әрәб вә фарс сөзләри илә ишләнәрәк, мүрәккәб фе'л әмәлә кәтирир. Мәсәлән: *Имтаһан ғылмаг — имтаһан етмәк, мәрдуми ғылмаг — мәрдлик (кишилик) етмәк; Мәнән сорар иди јари-чани; Севмәкдә ғилурди имтаһани*. Дк. 68 (129); *Бир дәхи мәнимлә мәрдуми ғил; Вар јарә јени хәбәр бил*. Дк. 59 (109); *Ғылмаг* јардымчы фе'л кими етмәк мә'насында истәр гәдим түрк дили абидәләриндә⁹³, истәрсә дә Азәрбајҗан дилинин Хәтаидән һәм әввәлки, һәм дә сонрақы дөврләриндә кениш јажыл-

⁸⁹ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 368; В. М. Насилов. Язык Орхоно-Енисейских памятников, М., 1960, сәһ. 16; Hüseyin Namik Örgün. Eski türk yazıtları, İstanbul, 1939, сәһ. 82, сәтир 11—31, Г. Ғайдаров. Язык Орхонского памятника Бильге Кагана, Алма-Ата, 1966, сәһ. 88; М. Kaşgarlı. Divanü lügat-it-türk tercümesi, ceveren Besim Atalay, Ankara, 1940, сәһ. 6, сәтир 11.

⁹⁰ Азәрбајҗан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри, I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 11, 104, 158, 166.

⁹¹ Јенә орада.

⁹² Э. Р. Генишев. Ғлаголы движения тюркских языках. Историческое развитие лексики тюркских языков. Изд-во АН СССР, М., 1961, сәһ. 233.

⁹³ М. Kaşgarlı. Divan... cilt III, 1339—11; 339—8, 347, 20; С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, М.—Л., 1951, сәһ. 416; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, Фрунзе, 1959, сәһ. 204; Г. Айдаров. Язык Орхонского памятника Бильге Кагана, Алма-Ата, 1968, сәһ. 86; Л. З. Будагов. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, СПб., 1869, т. II, сәһ. 104; П. М. Мелиоранский. Араб филолог о турецком языке, СПб., 1900, сәһ. 106—184; К. Боровков. Лексика среднеазиатского тefsira XII—XIII вв., 1963, сәһ. 208.

мышдыр. Мәсәлән: *Ағ алнында биш кәлмә дуа ғылды* (Дәдә Горгуд, Д. 102—201—9); *Оғул-оғул дејибән бөкүрди, зарлыг ғылди* (Дәдә Горгуд, Д. 47—91—6); *Оғлани һәлак ғылди* (Дәдә Горгуд, Д. 10—16—7); *Вишудумә нәзәр ғылғыл* (Газп Бүрһанәддин, XIV әср. 281); *Нечүн ғылмазсан бир чарә Шамама* (Вагиф, XVIII, 6); *Закирәм, синәми сипәр бәләја; Ғылышам, ат охун, пәнаһ худаја* (Закир, XIX, 202).

Ғылмаг фе'ли Азәрбајчан дилинин Бақы диалектиндә Исмајыллы район шивәләриндә, Чәбрајыл кечид шивәсиндә вә башгаларында инди дә мүрәккәб фе'л тәркибиндә ишләнир. Мәсәлән: *чарә ғылмаг* — чарә етмәк, *тәһәр ғылмаг* — чарә етмәк вә с.⁹⁴

Ғылмаг фе'ли XIX әсрдә вә XX әсрин әввәлләриндә аз да олса ишләнишди. Лакин сон заманлар Р. Рүстәмовун дејији кими, «Хүсусән 1920-чи илдән сонра бу фе'л әдәби дилимиз үчүн арханкләшмиш, һеч бир из бурахмадан арадан чыхмышдыр»⁹⁵.

Дөшүрмәк دشر — јыгмаг, топламаг. Мәсәлән: *һәр бир чичәк үстә гонду зәнбур; Дөшүрмәјә чыхды данәсин мур*. Дк. 11 (16).

«Китаби-Дәдә Горгуд»да да бу фе'л јалныз *јыгмаг* мә'насында ишләнишди. Мәсәлән: *Бәјлә декәч ғырх инчә ғыз јајылдиләр, тағ чичәки дөшүрдүләр* (Дәдә Горгуд, Д. 16—28—13).

Л. Будагов *дөшүрмәк* фе'линин Азәрбајчан дилиндә, еләчә дә түрк дилләриндә *јыгмаг*, *дәрмәк* (от, мејвә вә с.) мә'наларында ишләндијини гејд едир⁹⁶.

В. В. Радлов түрк дилиндә *дәвиш* вә Крым татарларынын дилиндә *давиш* ймәй фе'лләринин *јыгмаг*, *бир јерә јыгмаг*, *топламаг* мә'наларында ишләндијини көстәрир⁹⁷. Сон заманлара гәдәр белә куман едилрди ки, *дөшүр* фе'ли Азәрбајчан дилинә мәнсуб сөз дејилдир. Бу сөз башга бир түрк дилиндән кечмәдир. Лакин фактлардан ајдын олур ки, *дөшүрмәк* фе'ли Азәрбајчан дилинә јад дејил вә чох еһтимал ки, Азәрбајчан дилинин кечмиш дөврләриндә ишләк олмушдур⁹⁸. Буну сүбүт едән фактлардан бири будур ки, һәмни сөз «Китаби-Дәдә Горгуд»дан тутмуш XIX әсрә гәдәр, аз да олса өз әсас мә'насында әдәби дил материалларында (хүсусилә халг дилинә јакын олан әсәрләрдә) ишләнишди.

⁹⁴ Бах: Р. Рүстәмов. Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкләшмиш фе'лләр. Дилчәлик мәчмуәси, XVIII чилд, Бақы, 1963, сәһ. 12.

⁹⁵ Јенә орада, сәһ. 13; Гејд едәк ки, *ғылмаг* инди анчаг *намаз ғылмаг*, *сәдәд ғылмаг* фе'лләринин тәркибиндә галмышдыр.

⁹⁶ Л. З. Будагов. Көстәрилән әсәри, ч. I, сәһ. 571.

⁹⁷ В. В. Радлов. Көстәрилән әсәри, ч. III, бур. VI, сәһ. 1696.

⁹⁸ Бу барәдә бах: Р. Рүстәмов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 28.

Дөшүрмәк фе'ли диалект вә шивәләримизин әксәријјәгиндә өз әсас мә'насыны сахламагла бәрәбәр, әләвә мә'налар кәсб етмиш, кениш ишләнмә даирәсинә малик олмушдур. Белә ки, бу фе'л *јыгмаг* мә'насында Газах, Товуз, Ханлар, Борчалы, Шамхор району вә Чәбрајыл кечид шивәләриндә кениш шәкилдә өзүнү көстәрир. Мәсәлән: — *Ај ушах кет чөр-чөп дөшүр кәл бир-ики фартух да пәмбыг дөшүрәх*⁹⁹.

Дөшүрмәк фе'ли Борчалы район шивәләриндә ачкөзлүклә, *тәләсә-тәләсә јемәк*, Чәбрајыл кечид шивәсиндә *дәрмәк* (*јыгмаг*) мә'наларында да ишләнир. Мәсәлән: *Мејвеји дәрәндә јерә төкүләнләри дөшүрүрүх; тоух јердән чүчү-мүчү дөшүрәр*¹⁰⁰.

Еһтимал ки, мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләдилән «*дөшәмәк*» (бир шеји јан-јана јыгмаг) фе'линин тарихән «*дөшүрмәк*» фе'ли илә һәм шәкилчә, һәм дә мә'нача әлагәси вардыр.

Иришмәк ایرش — јетишмәк, чатмаг мә'насында. Чун сәрвәри — Чун иришди шамә; Хәтминдә мүкәммәл олди намә. Дк. 72 (137); *Кечә иришир һәбибә мәһбуб*. Дк. 70 (131).

Иришмәк «Китаби-Дәдә Горгуд»да, еләчә дә классикләрин дилиндә *чатмаг*, *јетишмәк* мә'наларында даһа чох ишләнән фе'лләрдән биридир. Мәсәлән: *Ағ-боз атлар минубән јортушдиләр. Бәј бабаси јанинә иришдиләр* (Дәдә Горгуд, Д. 102—200—9); *Алтулчә күнлүјүн тикиб Гантуралы кәрдәјинә кириб мурадинә мәсудинә иришди* (Дәдә Горгуд, Д. 102—206—1); *Бир дағә иришди јолда накаһ; Гәддинә либаси-вәһм кутаһ; Лејли евинә иришди нөвбәт; Ол хәстәјә ғалиб олду һејрәт* (Фүзули, XVI әср, 96—137).

Кишвәридә *чатмаг*, *говушмаг* мә'насында *ирмәк* фе'лине тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Әкәр билсән ки, чан версәм сана, санлыг ирүр мүжкүн; Әкәр чан версәм чана мана чан болмасун јарәб* (Кишвәри, XVI әср, вәр. За); *Дүн кечә фәләкә чыхды фәрјадым; Ришмәди кушинә бу налә јетәр* (Вагиф, XVIII әср, 98).

Г. Мирзәзәдә *иришмәк* фе'линдән данышаркән јазыр: XIV—XVIII әсрләрин јазыларында *чатмаг*, *јетишмәк* мә'насында ишләдилмишди. Сонракы дөврләрдә ишләндијини көрмәдик...

Мүасир диалект вә шивәләримиздә *шит күлүш*, *истеһзалы* тәбәссүм мә'насыны ифадә едән *иришмәк* еһтимал ки,

⁹⁹ Азәрбајчан дилинин диалектоложы лүғәти. Бақы, 1964, сәһ. 203.

¹⁰⁰ Азәрбајчан дилинин гәрб групу диалект вә шивәләри. I чилд, Бақы, 1967, сәһ. 213.

Һәмни сөзүн мә'нача дэјишмишидир¹⁰¹. Бизчә бурада бә'зи чәһәтләр дегилләшдирилмәлидир. Әввәлән, *иришмәк* фе'ли диалект вә шивәләримиздә *чатмаг*, *јетишмәк* мә'насында да ишләнир. Иккинчән, *иришмәк* фе'лине јалпыз XIV—XVIII әср јазыларында дејил, XIX әсрдә дә тәсадүф олунур. Үчүнчүсү, *истеһзалы тәбәссүм* вә *күлүмсәмәк* мә'насында олан *иришмәк* фе'ли илә *чатмаг*, *јетишмәк* мә'налы *иришмәк* арасында тарихән һеч бир семантик әләгә јохдур.

II. Будагов көстәрир ки, *иришмәк* фе'ли *ايرشمك*, *ايرشك* шәкилләриндә түрк вә чыгатај дилләриндә *чатмаг*, *јетишмәк*, *дәјмәк* вә б. мә'наларда ишләнир¹⁰².

Бу фе'лин Азәрбајчан дилиндә ишләндијини В. В. Радлов да көстәрмишидир¹⁰³.

Хәтәи дилиндә ишләниш бу фе'лә Азәрбајчан дили диалект вә шивәләриндә дә тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Сән атуң мәм атыма иришмәз*¹⁰⁴.

Јахмаг *ياخ* — јандырмаг мә'насында. *Ол нури-рүхүн дән ајры, еј маһ; Јахди мәни нар беләми олур*. Дк. 50 (90); *Бу вәһшәт илә ки, бахар идим; Вәһшәтдә көнүлнү јахар идим*. Дк. 18 (32).

Түрк дили абидәләриндә бу фе'л (*јахмаг*) *јандырмаг* мә'насында кениш шәкилдә ишләдилмишидир¹⁰⁵.

Бу фе'л *јандырмаг* мә'насында Хәтәндән әввәлки вә сонрақы дөвр әдәби дилимиздә кениш шәкилдә ишләнишидир. Мәсәлән: *Сари тоңли Сәлчан Хатун көшкдән бахар; Кимә бахсә ешгилә ода јахәр* (Дәдә Горгуд, Д. 94—184—8); *Кафирләр лешиндән бир бөјүк тәпә јыгди; Чахмаг чахыб от јагди* (Дәдә Горгуд, Д. 23—42—6); *Биһудә дејил фәғанү аһи; Јахмазмы мәни онун күнаһи* (Фүзули, XVI әср, II, 220); *Билир молла бағрымдақы јараны; Нечә јахмыш мән тәк күнү гараны* (XVIII әср, Вагиф, 50); *Рүхсарәсинин атәшинә чанымы јахдым* (XIX әср, Закир, 396).

Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә бу фе'лә *јандырыб-јахмаг*, *көнүлнү јахмаг*, *ода јахмаг* тәркибләриндә раст кәлинир. Мәсәлән: *Јурдунузу дармадағын јандырарам, јахарам* (Чаббарлы, I, 399).

Сајрамаг *سير* — охумаг, өтмәк мә'насында. Мәсәлән: *Сајрар ағач үстә јүз сыгырчын; Аһәнк тутар она көјәрчин*. Дк. 10 (15).

¹⁰¹ Һ. Мирзәзәдә. Азәрбајчан дилинин тарихи грамматикасына аид материаллар (фонетика-морфолокија) Бақы, 1953, сәһ. 67.

¹⁰² Л. Будагов. Көстәрилән әсәри, т. I, сәһ. 187.

¹⁰³ В. В. Радлов. Көстәрилән әсәри, т. I, вып. V, СПб., 1892, сәһ. 1463.

¹⁰⁴ Бах: Р. Рүстәмов. Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкляшмиш фе'лләр, сәһ. 30.

¹⁰⁵ Aptullah Battal. İbnü Mühennâ Lügati. İstanbul, 1934, сәһ. 84.

М. Кашгаридә бу фе'ли даһа чох охумаг, өтмәк (гуша аиддир) мә'налары верилмишидир. Мәсәлән: *Сандурач сајрады* — *бүлбүл охуду* (МК, III, 311—2); *Гуш сағради* — *гуш фыңдырыг чалар кимн сәс чыхарды* (МК, II, 83—10).

II. Будагов вә В. В. Радлов *сајрамаг* фе'линин чыгатај, татар вә түрк дилләриндә охумаг (гушлара аиддир) мә'наларында ишләндијини көстәрирләр¹⁰⁶.

Сајрамаг фе'лине көстәрилән мә'нада «Китаби-Дәдә Горгуд»да да раст кәлинир. Мәсәлән: *Салғум-салғум тан јелләри әсдијиндә, сағгалли бозач торагај сајрадыгдә* (Дәдә Горгуд, Д. 7—113—4).

Бу фе'л Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә һәм мә'нача, һәм дә фонетик тәркибчә дэјишклијә уғрамыш шәкилдә галмышдыр. Газах, Гарабағ диалектләриндә, Товуз, Кәлбәчәр рајон шивәләриндә даһа чох тәсадүф едилән һәмни фе'л *сәјримәк* шәклиндә *јумуртламадан габаг хусуси сәс чыхармаг*, *гагылдамаг*, *вурнухмаг* (тојуга аиддир) мә'насында ишләнир. Мәсәлән: *Тојух сәјријир, апар фал гој, јохса јазыхар* (Шамхор); *Бу тојугун пешәси сәјримәхди* (Газах)¹⁰⁷.

Тәзмәк *تز* — гачмаг мә'насында. *Әсмә кәһи солда, кәһи сағда; Тәзмә кәһи јолда, кәһи дағда*. Дк. 33 (55).

М. Кашгари бу фе'лин *гачмаг* мә'насыны көстәрән ашағыдақы нумунәләрн верир: *Кејик тезди* — *јәни кејик гачды* (МК, III, 8—27); *Ол тезинди* — о гачар көрүндү (МК, II—146—16); *Ит кејикни тезитти* — ит чөл һејваныны гачырды (МК, II, 305—15) вә с.

Орхон-Јенисеј јазыларында бу фе'л *ајаг басмаг*, *тез-тәләсик кетмәк*, *гачмаг* мә'наларында ишләнишидир¹⁰⁸.

В. В. Радлов да бу сөзүн *гачмаг*, *гачыб кетмәк* мә'наларында ишләндијини көстәрир. Мәсәлән: *Аз кына әрән тәзибарды*¹⁰⁹.

Тәзмәк фе'лине *гачмаг* мә'насында Азәрбајчан дилинин бир сыра диалект вә шивәләриндә әсасән *тәзмәк*, бә'зән дә *тезмәк* шәклиндә тәсадүф олунур. Мәсәлән: *Гузу тезиф//тәзиф кетди, десән бир шеј көрүф* (Кәл. Чк.)¹¹⁰. Көјчај шивәсиндә исә *азыб-тәзмәк* тәркибиндә *чыхыб кетмәк* (намә'лум бир јерә) мә'насында тәсадүф едилир.

¹⁰⁶ Л. Будагов. Сравнительный, т. I, сәһ. 612—617; В. В. Радлов. Опыт, т. IV, вып. I, сәһ. 225.

¹⁰⁷ Азәрбајчан дилинин диалектоложн лүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 357.

¹⁰⁸ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, сәһ. 431; И. А. Батманов. Язык Енисейских памятников древнетюркской письменности, сәһ. 206; И. А. Батманов, З. Б. Арагачи, Г. Ф. Бабушкин. Современная и древняя Енисейка, Фрунзе, 1962, сәһ. 235.

¹⁰⁹ В. В. Радлов. Көстәрилән әсәри, т. I, вып. VI, сәһ. 1097, 1103.

¹¹⁰ Р. Рүстәмов. Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкляшмиш фе'лләр, сәһ. 22.

Түлэмэк *توله* — түкүнү төкмөк мәнасында. Дајлар *түләди бурахды јалы*; Кишинәр чалаган гулун мисалы. Дк. 10 (16). М. Кашгари бу фе'лин түкүнү төкмөк мәнасында ишлэндијини көстөрир. Мәсәлә: *ат түләди* — ат түкүнү төкдү (МК, 11, 147—25, 147—22) вә с.

Л. Будагов *түлэмэк* фе'линин чығатај, гыргыз вә Алтај дилләриндә (гушларын) *түкүнү төкмөк* мәнасында, В. В. Радлов исә түрк дилләринин чохунда *түкүнү төкмөк, габыгдан чыхмаг* мәналарында ишлэндијини көстөрирләр¹¹¹.

Хәтан дилиндә ишләнән бу фе'л Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә инди дә јашајыр. Белә ки, һазырда Шамаһы, Нуха диалектләриндә, Чәбрајыл кечиди, Шамхор, Кәлбәчәр рајон шивәләриндә *түлэмэк* фе'ли *түкүнү төкмөк, түкүнү дәјишмәк* мәнасында ишләнир. Мәсәлә: *Тоуғумуз түлүјәннән сора башга рәј түк кәтди* (Шамаһы); *Бу тојух түкүнү түлүјүр* (Нуха)¹¹².

Ола билсин ки, мјасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләдилән *үтмәк, үтүлмәк* сөзләри дә *түлэмэк* фе'ли илә әлағәлардыр.

Түнәмәк *تون* — кечә галмаг, кечәләмәк мәнасында. Мәсәлә: *Гәриб бүлбүл күл далында түнәди* (Хәтан, сеч. ше'р., 29).

Хәтан дилиндә ишләдилән бу фе'лә түркдилли гәдим абидләрдә *кечәләмәк* мәнасында раст кәлишир. Мәсәлә: *Ол мәндә түнәди* — о мәним јанымда кечәләди; *анда түнәди* — орада кечәләди вә с.¹¹³

Дилимизин башга јазылы абидләриндә бу фе'лә тәсадүф етмәдик. Лакин һәмин фе'лин јаранмасы үчүн еһтимал ки, әсас вермиш *түн** — кечә исми јазылы мәнбәләрдә тез-тез мјшаһидә олунар.

Улашмаг *اولاش* — чатмаг, јетинимәк, говушмаг мәнасында. Мәсәлә: *Хош јолдур о ким улаша ба јар*; *Мәнзур ола она руји-дилдар*. Дк. 66 (125); *Пәһ, пәһ ки, мәнәм о числи-бичан*; *Ким накаһ она улашды бир чан*. Дк. 64 (121). М. Кашгари дә бу фе'лин *чатмаг, говушмаг* мәнасында ишләндијини көстөрир. «Китаби-Дәлә Горғуд»да да һәмин мәнада ишләндијини көрүрүк. Мәсәлә: *Улашыбан сулар даһисә дәниз толмаз*; *Тәкәббүрлүк ејләјәни танри-сөмәз* (Дәлә Горғуд, Д. 3—3—3).

¹¹¹ Л. Будагов. Көстөрилән әсәри, т. I, сәһ. 29; В. В. Радлов. Көстөрилән әсәри, т. III, вып. I, сәһ. 1567.

¹¹² Азәрбајчан дилинин диалектоложн дүгәти, сәһ. 392.

¹¹³ Бах: Древнетюркской словарь, Ленинград, 1969, 597, сәһ. 63.

* Түн һаггында архаик исимләрә даир мәғаләмиздә әтрафлы мәлүмат верилминдир (Бах: «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (әдәбијат, дил вә инчәсәнәт серијасы)), 1973, № 4.

Бу фе'лә Хәтандән әввәлки дөвр әдәби дилимиздә олдуғу кими сонраки дөврдә дә тәсадүф олунар. Мәсәлә: *Сурәтин нәғшиндә һејран олмушам*; *Вәслинә улашала чан олмушам* (Нәсим, XIV әср, 208); *Јарыны кәл нәгсән, әјјар еләмә*; *Див илә улашма, базар еләмә* (Нәсим, XIV әср, 218).

Улашмаг фе'линә бирләшмәк, говушмаг мәнасында «Шүһәданама»дә раст кәлишир. Мәсәлә: *Гонағлыг мәһәббәтилән улашмаг* сәбәбидир¹¹⁴.

Улашмаг фе'линә *улғашмах* шәклиндә Азәрбајчан дилинин лачын шивәсиндә *бирләшмәк* мәнасында тәсадүф олунар. Мәсәлә: *Сизнән улғашлығым күн дағылејди*¹¹⁵.

Услаанмаг *اوسلان* — ағылланмаг. Мәсәлә: *Бу Хәтани рәва ғылмаз сачын зәнчириндән санмакил усланды ол мискин, һәнуз диванәдир* (Хәтан, сеч. ше'рләр, сәһ. 122). Бу фе'лин әсасыны тәшкил едән *ус* сөзү ағыл мәнасында дилимизин башга јазылы абидләриндә ишләнир. *Услаанмаг* фе'ли ағылланмаг мәнасында түрк дилләринин орта әсрләрә аид абидләриндә мјшаһидә олунар¹¹⁶.

Чөзмәк *چز* — ачмаг. Мәсәлә: *Дедим ки, әја, сәба, инди*; *Асудә отур чөзүб кәмәнди*. Дк. 36 (63); Бу фе'л ачмаг мәнасында Хәтандән әввәлки дөврләрдә дә ишләнмишдир. Мәсәлә: *Евини чөзди, гајтабанын бозлатди, гарә гочун кишинәтди, дүн гатди көчди* (Дәлә Горғуд, Д. 97—90—6); *Газана бу сөз хош кәлди, атындан енди, чобанын әлләрини чөзди, алнындан бир өнди* (Дәлә Горғуд, Д. 27—50—14); *Еј бана мүшкин сачындан көнлүнү гуртар дејән: Ганғы гафилдир сәләсилдән чөзәр диванәсин* (Нәсим, XIV әср, 157).

В. В. Радлов вә Л. Будагов *чөзмәк* фе'линин түрк дилләриндә *ачмаг* мәнасында ишләндијини көстөрирләр¹¹⁷.

Хәтан дилиндә ишләнмиш бу фе'лә Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә *чөздәмәх, чөзәләмәк* шәклиндә ачмаг, узатмаг мәнасында тәсадүф едилир. Мәсәлә: — *Аз, о бараманы нијә һәлә чөздүјүб коррупурсан* (Чәбрајыл); *Чичими голтуғуннан чыхартды, чөздәди* (Шаһбуз); — *Бағырсағы чәкиб чөзәләди* (Сабирабад)¹¹⁸.

¹¹⁴ Бах: М. Ш. Рәһимов. Азәрбајчан дилинин XVI әср јазылы абидләриндә ишләнмиш бир сыра сөзләр һаггында, «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри», 1962, № 8, сәһ. 46.

¹¹⁵ Азәрбајчан дилинин диалектоложн дүгәти, сәһ. 395.

¹¹⁶ Besim Atalay. Etluhket-üz-Zekiyye fil-Lügat-it-Türkiyye, İstanbul, 1946, сәһ. 271, сәтир I; Abtullah Ba'tal. İbnü Mühennâ Lügati, сәһ. 13, сәтир 6.

¹¹⁷ В. В. Радлов. Көстөрилән әсәри, т. III, вып. VI, СПб., 1905, сәһ. 1987, 2045; Л. Будагов. Көстөрилән әсәри, т. I, сәһ. 494.

¹¹⁸ Азәрбајчан дилинин диалектоложн дүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 449.

2. Мүасир Азербайжан эдәби дилиндә фәргли мә'на кәсб етмиш фе'лләр

Гахмаг قاح — вурмаг мә'насында. Мәсәлә: *Гахды сәнәм олари варын; Дер мән верајим чәзаји-карин.* Дк. 31 (53).

М. Кашгари дә бу фе'лин вурмаг мә'насында ишләдилди-јини көстәрир. Мәсәлә: *Ани гакти* — оңу јавашча вурду (МК, II, 293—9). XVI әср Азербайчан јазылы абидәси «Шү-һаданам»дә *гахмаг-дәјмәк* (гапыны) мә'насында ишләдил-мишдир. Мәсәлә: *Чүн көрдү ким бир кимсә гапуји гахды, чаваб вериб деди, еј гапуји гахан ширин адлу сәнсэн? Деди, бәли*¹¹⁹.

Инди бир сыра диалектләринмиздә бу фе'ллә ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада раст кәлинир. Мәсәлә: *Гахдым јерә; Нә гахырсан башыма*¹²⁰. Мүасир Азербайжан эдәби дилиндә «башына гахмаг» тәркибиндә ишләнир.

Јастанмаг ياستن — гывырлымыш вәзијјәтдә узанмаг. Мәсәлә: *Кул јастаныбан, никар отурмуш; Ганлардан әли Никар отурмуш.* Дк. 16 (25). Түрк дилләринә даир гәдим абидәләрдә дә бу фе'лә һәмнин мә'наларда раст кәлинир¹²¹. «Китаби-Дәдә Горгуд»да һәмнин фе'л ејни мә'нада ишлә-нишдир. Мәсәлә: *Јастаныбән үзәринә јаги јетди* (Дәдә Горгуд, Д. 98—192—11). *Әнбәрин сүнбүлүнә кимсәнә јас-танмыш исә; Вәслүнә ләләји-сијр илә рејһан сусады* (Нәсим, 157 б).

Хәтәндән әввәлки дөврә инсәбәтән сонрақы дөвр эдәби ли-нимиздә бу фе'л даһа чох ишләк олмушдур. Мәсәлә: *Бимар тәниндә галмајыб таб; Гылмыш мазарә, јастаныб хаб* (Фүзули, XVI әср, II, 225); *Мән бир гулам, чаным ода сал-мышам; Јастаныбан дост кујиндә галмышам* (Вагиф, XVIII әср, 91); *Јастаныбан гәлбин кими дәрјаја; Хәстә чисмин шәфа тапа, тәр јаја* (Закир, XIX әср, 274).

Јастанмаг сөзү «јастана-јастана кәзмәк» тәр-кибиндә үмумхалг дилиндә инди дә ишләнир.

Јүрүмәк يورو — кетмәк мә'насында. Мәсәлә: *Кәһ јүрүр идим бу аһу дагда; Кәһ ахәр идим чу чу багда.* Дк. 11 (17).

Јүрүмәк фе'линә «Китаби-Дәдә Горгуд»да вә әввәлки

¹¹⁹ Бу барәдә бах: М. Ш. Рәһимов. Азербайжан дилинин XVI әср јазылы абидәләриндә ишләниш бир сыра сөзләр һаггында. «Азербайжан ССР ЕА Хәбәрләри», Бақы, 1962, № 8, сәһ. 46.

¹²⁰ М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чаны, Бақы, 1957, сәһ. 171.

¹²¹ Бах: С. Е. Малов. Памятники древнетюркской письменности, сәһ. 386.

дөврләрә анд башга мәнбәләрдә ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада раст кәлинир. Мәсәлә: *Базирканлар јүрүдүләр, јукидин әлини өңдиләр* (Дәдә Горгуд, Д. 39—74—4); *Базир-канлар јараг көтүрдүләр; Кечә-күндүз јемәјиб јүрүдүләр* (Дәдә Горгуд, Д. 49—95); *Тәнһа јүрүр олду ол симинбәр; Зүлмәтдә мисали-маһи-әнвәр* (Фүзули, XVI әср, 197).

Чалмаг چال — вурмаг мә'насында. Мәсәлә: *Та чал-маја дан јели тәнанча; үзүнә ниғабин өртди гонча.* Дк. 9 (14). М. Кашгари дә чалмаг фе'линин вурмаг мә'насыны көс-тәрир. *Ол ани чалды* — о оңу (јери) вурду (МК, II, 23—13). «Китаби-Дәдә Горгуд»да чалмаг фе'ли ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада ишләнишидир. Мәсәлә: *Гарә гоча гыјмајын-ча јол алынмаз; Гарә полад үз гылынчы чалмајынча гырым донмәз* (Дәдә Горгуд, Д. 3—3—11); *Фүзулидә дә ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада раст кәлинир. Мәсәлә: Би-сәбәб һәрзә-һәрзә гылма гәзәб; Шишәни чалма дашә, сахла әдәб* (Фүзули, XVI әср, II, 256).

Чалмаг фе'линә вурмаг мә'насында Көјчај вә Агдаш ши-вәләриндә раст кәлинир. Мәсәлә: *Ағачы башына слә чал-ды ки, аз гала башы партлаја.*

Мүасир Азербайжан эдәби дилиндә чалмаг фе'ли бир сыра сөзләрлә бирләшәрәк тәркиб шәклиндә мүхтәлиф мә'налар-да ишләнир.

3. Мүасир дөврдә мүәјјән фонетик дәјишиклијә уграмыш фе'лләр

Гучмаг قوج — гучагламаг мә'насында. Мәсәлә: *Гуч-маг диләр ол белин кәмәрвар; Јолунда онун тәки кәм әр-вар.* Дк. 40 (70).

М. Кашгари лүгәтиндә бу фе'л (*гучмаг*) гучагламаг мә-насында ишләнишидир (МК, II, 5—1).

XV әсрдән сонрақы эдәби дилимиздә дә һәмнин фе'л ејни фонетик тәркиб вә ејни мә'нада ишләнир. Мәсәлә: *Бундан сонра өнүб гучмаг чағыдыр* (Вагиф, XVIII әср, 40); *Нә хошдур ики һәмдәм бир-бирилә иттифаг ојнар; Өнүб кәһи, гучуб кәһи, едиб кәһи мазәг, ојнар* (Закир, XIX әср, 382).

Гучмаг фе'линә Азербайжан дилинин диалект вә шивәлә-риндә тәсадүф олунур. Мәсәлә: *Јолдашымы көрән тәк они өнүб гуждым*¹²².

Ујутмаг اويوت — јатыртмаг, јухуја вермәк мә'насын-да. Мәсәлә: *Аһу дојуруб гузу ујутди; Огурланыб өзи-ота кетди.* Дк. 11 (16).

¹²² М. Ш. Ширәлијев. Бақы диалекти, II чаны, сәһ. 172.

Ујутмаг фе'линин ујумаг формасына «Китаби-Дәдә Горгуд»-да раст кәлинир. Мәсәлән: *Гантуралынын ујхусу кәлди ујуди (Дәдә Горгуд, Д. 97—191—7)*. Закирдә дә ујмаг шәклиндә *јатмаг, јухуламаг* мә'насында тәсадүф олунар. Мәсәлән: *Әмиб-әмиб ләлләриндән дојдугум; Мүркүләјиб, кәнарында ујдугум* (Закир; XIX әср, 278).

Урмаг اور — вурмаг. Мәсәлән: *Афаги-чаһанда ура-раг лаф; Олуф сәфәрин зи Гаф та Гаф*. Дк. 61 (115); *Бир хош гулагыны бурајым мән; Үзүнә тәпанчә урајым мән*. Дк. 30 (51).

Урмаг фе'ли истәр Хәтандән әввәлки, истәрсә дә сонракы дөврләрдә диләмиздә кенни јайылмышдыр. Мәсәлән: *Ол буга гәти ташә бујнуз урсә уни кими үјүдәрди* (Дәдә Горгуд, Д. 9—15—10); *Так чичәји илә сүти (гарышдырыб) оғланын јарәсинә урдиләр* (Дәдә Горгуд, Д. 16—29—4); *Һәг тәала пәрдәсиз олду әјан; Сур урулду, сури-Исрафил, ојан* (Нәсим, XIV әср, II, 205). *Габил фүрсәт мачали көрүб гојунун үстүнә варди, һабил көрди, јатур, бир таш көтүрди вә һабил башинә урди, елә ким бејини ағзына төкүлди* («Шүһәданамә», XVI әср, 10); *Бидад илә көјсүнә уруб даш; Дәрд илә көзүндән ахыдыб јаш* (Фүзули, XVI әср, II, (97); *Бәрг уруб кун тәк чыхар бир һури-пейкар һәр сабаһ* (Вагиф, XVIII әср, 156); *Дәли кәнүл, умуб күсмә өзкәдән; Аләм билир одур од уран сана* (Закир, XIX әср, II, 278).

Шәкилчә арханк һесаб едилән бу фе'лә нә Азәрбајҗан әдәби дилиндә, нә дә диалект вә шивәләриндә тәсадүф едилир.

ХӘТАИНИН «ДӘҲНАМӘ» ПОЕМАСЫНЫН ЛЕКСИК, СЕМАНТИК ВӘ УСЛУБИ ХҮСУСИЈЈӘТЛӘРИ

(Синонимләр, омонимләр, антонимләр)

СИНОНИМЛӘР

Бир һәгигәтдир ки, синоним сөzlәр бүтүн дилләрдә вардыр. Лакин дилләрин һамысында синоним сөzlәрин типи, миғдары вә инкишафы ејни олмамашдыр. Елә буна көрә дә дилчилик әдәбијјатында синонимләр мәсәләсә үмүмиләшмиш һалда һәлл едилә билмәмишдир.

Синонимләр һаггында мүхтәлиф фикирләр ирәли сүрүлүш вә синонимләрин мүәјјәнләшмәсиндә мүхтәлиф ме'јар да көстәрилмишдир.

Демәк олар ки, бүтүн әсәрләрдә синонимләрә белә бир тә'риф верилир: «Синоним әсас мә'насына көрә мүтләг вә јанисби ејнијјәт тәшкил едән, лакин формасына вә әлавә мә'на-

сына көрә фәрғләнән сөzlәрдир»¹²³. Белә сөzlәр бир-бириндәи үслуби мәғамларына көрә фәрғләнир. Демәли, синонимни дилдә јашамасы үчүн әсас амил онун спесифик мә'насы вә үслуби рәнкарәнклик јаратмағ вәзифәсинә малик олмасыдыр. Һәр бир синонимни спесифик мә'насы ејни синонимик чәркәдә дуран сөzlәрин бир-бири илә әвәз едилдији заман ашкара чыхмасыдыр.

Данышығда вә јазыда ошар сөzlәрин сечилиб истифадә едилмәси синонимләрин јаранмасына сәбәб олур. Синонимләр фикрин ајдын, сәлис вә дәғиғ ифадә едилмәсиндә бөјүк рол ојнајыр. Данышығын мүхтәлифлијинә, чаплы вә ифадәлијинә көмәк едир. Мүәјјән бир фикри даһа ичмә, даһа көзәл, образлы ифадә етмәк, сөzlәрин тәкрарындан вә јекиәсәғлијиндән узағлашмағ мәғсәди илә јарадылар.

Бәдии әдәбијјатда, еләчә дә поезијада синонимләрин бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Јазычыларын үслубундан асылы оларағ синонимләрдән истифадә тәрзи мүхтәлифдир. Фикри ифадәли етмәк үчүн бир сыра синонимләрдән лазымлысыны сечиб истифадә етмәк, јазычынын бәдии әсәрин дили үзәриндә ишләмәк бачагыны көстәрән амилләрдән биридир.

М. Горки өјрәдир ки, синонимләрин сечилмәсиндә һәр шәјдән әввәл, онларын арасындакы мә'на фәрғләрини нәзәр алмағ лазымдыр¹²⁴.

А. И. Јефимов доғру оларағ јазыр ки, синонимик васитәләр бәдии дили рәнкарәнк едир, көзәлләшдирир, онун ифадә үсулуна мүхтәлифләшдирир, зәнкишләшдирир¹²⁵.

Демәк, бәдии дилдә синоним сөzlәрин фәалијјәти даһа да кенишләнир, зәнкишләшир. Хүсусән јазычынын фәрди үслубу илә әлағәдар оларағ синонимләрин әмәләкәлмә јоллары артыр вә синоним сөzlәрин сырасы чоғалыр. Чүнки һәр бир јазычы дилдәки мүтләг синонимләрдән истифадә етмәклә јанашы, өзү дә јени синоним сөzlәр, чәркәләр¹²⁶ јарадыр.

А. И. Јефимов бәдии әдәбијјатда синонимләрин ишләнмә даирәсиндәи бәһс едәрәк јазыр: «Бә'зән бир-бириндән узағ олап мүхтәлиф үслублара анд сөzlәр бәдии әсәрләрдә синоним кими ишләнә билир. Булары мә'нача јахышлашдырап, үмуми мә'на әтрафында бирләшдирән јазычынын субјектив

¹²³ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҗан дилиниң үслубијјаты, Бақы, 1962, сәһ. 122.

¹²⁴ В. М. Шарбатский. Занятия по стилистике старших классов средней школы, М., 1951, сәһ. 14.

¹²⁵ А. И. Ефимов. Стилистика художественной речи, М., 1961, сәһ. 232.

¹²⁶ Бу истилаһы С. Чәфәров «Синоним групплар», «Синоним дәстә» кими ишләтмишдир. Бах: С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дилиниң лексикасы, Бақы, 1958.

үслубудур. Бәдин әсәрдә синонимләрин тәсвиредичи ролуну арашдырырыгса онун үслуби тәснифи даһа мәсләһәт көрүлүр¹²⁷. Демәк, сәнәткар, поетик, арханк, жаргон, садә данышыг дили, емосионал, еләчә дә башга дилләрдән алынма сөзләри бир синонимик группа бирләшдирмәк имканына маликдир»¹²⁸.

* * *

Дүнјанын әксәр дилләри кими Азәрбајҗан дили дә синонимләрилә зәнкиндр вә онун лүгәт тәркибиндәки мүхтәлиф нөв синоним сөзләр бирдән-бирә төрәмәдији кими бир мәнбәдән дә дејилдр. Бу синонимләр Азәрбајҗан дили лүгәт тәркибинә мүхтәлиф сәбәбләрлә, хусусән, үслуби еһтијачларла әлағадар олараг мүхтәлиф јолларла топланмышдыр.

Белә бир зәнкинлик Азәрбајҗан үмумхалг дилинин илк дөврләриндә дә олмушдур. Һәтта әввәлки тајфа дилләри үмумхалг дилинин ләһчәләри кими бир мүддәт јашамыш, хусусән шәһәрлиләр данышыгында синонимләр мүвазилји¹²⁹ (мүхтәлиф тајфа дилләринә мәнсуб ејни мәналы ваһидләрин мүвази ишләнмәси) бир гәдәр давам етмиш, әдәби дилдә дә из салмышдыр. Мәлум олдуғу үзрә, «үмумхалг Азәрбајҗан дили оғуз вә ғыпчаг тајфа дилләри әсасында тәшәккүл таңдыгы үчүн илк дөврләрдә һәр ики гәбилә дилинә хас олан мүәјјән үнсүрләр, һәтта ејни мәналы үнсүрләр үмумхалг дилиндә мүвази сурәтдә ишләнмишдир»¹³⁰. Белә мүвазиллик һәтта илк дөврләрдә шифаһи вә јазылы әдәбијјата анд әсәрләрин дилиндә дә мүәјјән дәрәчәдә әкс олунмушдур. Азәрбајҗан јазылы әдәби дилиндә белә мүвазиллик кетдикчә азалмыш олса да, үмумијјәтлә XVIII әсрә гәдәр нәзәрә чарпачаг дәрәчәдә давам етмишдир. Демәлијик ки, Нәсиминин, Хәтәинин, Фүзулинин әсәрләриндә ишләнән олмаг-болмаг, етмәк-ғылмаг, кетмәк-вармаг, демәк-ајитмаг, тој-дүкүн, јакшы-јек, сағ-әсән кими онларла сөзләрин мүвазилји мәһз бу просесиң изидир.

Белә бир чәһәти дә гејд етмәк ләзымдыр ки, сонралар һәмни мәналы әрәб вә фарс сөзләри илә әсил Азәрбајҗан сөзләринин биркә мүбаризәси дә Азәрбајҗан әдәби дилиндә хусуси шәкилдә әкс олунмуш вә узун мүддәт давам етмишдир.

Һәтта бу мүбаризәдә бир сыра әсил Азәрбајҗан сөзләри мәғлүб олмуш, дилин лүгәт тәркибиндән чыхмыш, унутулмушдур (јалныз бәзи диалектләрдә өз изини сахламышдыр).

¹²⁷ А. Н. Ефимов. Стилистика художественной речи, М., 1961, сәһ. 260.

¹²⁸ Јенә орада, сәһ. 264.

¹²⁹ Термин Ә. Дәмирчизадәнин «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дили адлы әсәриндән көтүрүлмүшдүр.

¹³⁰ Ә. Дәмирчизадә. Китаби-Дәдә Горғуд дастанларынын дили, Бақы, 1962, сәһ. 7.

Бунун әвәзиндә әрәб вә фарс сөзләри вәтәндашлыг һүғуғу газанмышдыр.

Мирзә Мәһәммәд Әфшар кечән әсрин орталарында јазмыш олдуғу «Фәһһи-сәрф-нәһви-түрки» китабынын мүгәдди-мәсиндә бу просеси белә тәсвир етмишдир: «Әкәр бир кәс Истанбулда (атәш) әвәзинә (од) вә ја Азәрбајҗанда (чәһән-нәм) әвәзинә (даму), нахош, начаг бәдәлинә (сајры) сөјләсә әксәрүнүн — нас мурадыны анламајыб суала мәчбур олур»¹³¹.

* * *

Үмумхалг данышыг дили јазычыларымыза да рәңкарәнк експрессив чәркәләр јаратмаг үчүн олдуғча гијмәтли материал вермишдир. Белә бир рәңкарәнкликдән Хәтәи дә өзүнүн «Дәһнама» поемасында истифадә етмишдир.

Хәтәи ајдын вә садә халг дилиндә јарадан бир сәнәткар олмушдур. Өз дилинин руһуну нә дәрәчәдә билмәси онун «Дәһнама»синдән көрүнүр. Доғрудан да, Хәтәинин «Дәһнама» мәснәвисиндә мүәјјән миғдарда алынма сөзләр олса да, чанлы халг дили хәзинәсиндәки сөз вә ифадәләр даһа үстүн јер тутур. Мәһз буна көрәдир ки, шаирин дөврүндән бу күнә гәдәр беш әср мүддәтиндә Азәрбајҗан шәри ипкешаф едиб, јени мәзмун вә формаларла зәнкинләшмишсә дә Хәтәи шәрләри өз садәлијини, аһәнкдарлығыны вә тәрәвәтини сахламагдадыр: Ғыш кетди јенә баһар кәлди; Күл битди вә лаләзар кәлди, Гушлар ғамусу фәғанә дүшдү; Ешг оду јенә бу чанә дүшдү. Дк. 8 (13).

Посмада белә садә дил вә үслуб халг руһунун тәрәһһүмү вә шаирин халг јарадычылығындан истифадә етмәси илә әлағадардыр. Хәтәи ајры-ајры һадисәләри даһа тәсирли вермәк мәғсәди илә үмумхалг дилиндәки охшар сөз вә ифадәләри сечиб, өз јарадычылыг мәғсәдинә мүнәсиб шәкилдә истифадә етмишдир.

* * *

Синонимләрин семантик характери онларын бәдин әдәбијјатда тәһлилини, конкрет бир јазычынын үслубундаки тәснифини дә фәргләндирир. Лексик синонимләр вә семантик чәркәләрдә бирләшән сөзләр, әсасән, бир үмуми мәнаны билдирән ејни мәналы сөзләр олур. Лакин бир синонимик чәркәдә елә сөзләр бирләшир ки, бунлар ади һалда һәһәк бир-биринин синоними дејил, һәтта чох вахт узаг мәналы сөзләрдир.

Контексдә исә бу сөзләр јазычынын вермәк истәдији бир мәзмунун ифадәсиндә бирләшир вә үмуми мәнаны мүхтәлиф шәкилдә ајдынлашдырмаға хидмәт едир. Белә синоним чәр-

¹³¹ Ситат Ә. Дәмирчизадәнин «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дили адлы әсәриндән көтүрүлмүшдүр (сәһ. 14).

кәләрә дахил олан сөzlәрнн бир һиссәси мөтлэг, бир һиссәси исә һисби (мәтнн) олур. Буна көрә дә җазычынын дилиндәки синонимләр, хусусилә, лексик, семантик, грамматик вә үслуби хусусиҗәтләринә көрә группашдырылыр. Бүтүн бу чәһәтләрн нәзәрә алараг Хәтәиннн «Дәһнамә» поемасындакы синонимләр нитг һиссәләрн үзрә аҗрылмыш, синонимик чәркәләр вә онлары тәшкил едән сөzlәр грамматик хусусиҗәтләрнн, мә'насына, һәм дә үслуби мөгамларына көрә тәһлил едләнмишдир.

Сопра синонимик чәркәјә дахил олан сөzlәрнн мәнбәји, мәншәји, һансы үслуби категоријаја дахил олмасы да аҗдынашдырылмыш вә мұвафиг группашдырмалар апарылмышдыр.

«Дәһнамә» поемасында синонимләрнн әксәриҗәтнн адлар (исим, сифәт) вә фе'лләр тәшкил едир. Буна көрә дә онлар әсәрдә исми синонимләр вә фе'ли синонимләр ады алтын-да ики әсас группа бирләшдириллр вә һәмнн бөлкү үзрә тәдгиг олунур.

Исми синонимләр

Синоним сөzlәрнн мәншәјинә көрә

а) Дилимизин өз сөzlәрн илә әмәлә кәлән синонимләр.

Хәтәи өзүнүн «Дәһнамә» поемасында истәр мөтлэг¹³², истәрсә дә һисби (мәтнн) синонимләрнн җаранмасында, әсәсән, Азәрбајҗан дилиннн өз сөzlәрнндән кениш истифадә етмишдир. Мәсәлән: *Ғапы-ешик, бала-дөл, ган-җаш, әсән-сағ, өмр-варлыг, оғру-әјри, чин-доғру, җан-җат, јүкүш-чох, сары-тәрәф*. Бу синоним чәркәләрн тәшкил едән сөzlәр әснл Азәрбајҗан сөzlәрн олуб, гәдим дөвләрдән башлајараг Хәтәи дөврүнә гәдәр ишлэк олмуш, Хәтәидән сонракы дөврә кәлдикчә артыг мәнһудлашыб әдәби дилимиз үчүн арханкләшмишдир (бә'зиләрн исә диалектләримиздә өз изини сахламышдыр).

Шаһлар ешијимдә гул гамусу; Күл җәрпагы һичрејәрусу. Дк. 33 (57). *Кирән чү диләнчи һәр Ғапыдән; Көрмәз көзү әмәтәк сәбудән*. Дк. 32 (54); *Бири-бирини говур кејикләр; Бала дөлүмү ғылыр пејкләр*. Дк. 11 (16); *Дер вар белә сәнинлә җағу. Гаһ-җашыла рәнкү руји сару*. Дк. 72 (135); *Сағ әсәнди ол пәри-ру; Сәндән еләмиш дили-бәри-у*. Дк. 35 (60); *Җарын диләјиб бәгаи-өмрүн; Өз варлығыны фәна ғылан дил*. Дк. 14 (21); *Часусмусан ки, јохса оғру; Ја әјримисән ки, јохса доғру*. Дк. 19 (33). *Чох етди Хәтәи чәфа һичр; Ол әнди вәфасы чин сәнми*. Дк. 61 (114); *Кәлkil ки, әкәрчи бәр хәтәсән; Чин олду јанымдан һәр хәталәр*. Дк. 63 (118). *Доғру*

¹³² Мөтлэг синонимләр дә мөјҗән тарихи дөвр үчүн һисби ола биләр.

баханын алырды чанын; Көзү көрәнин төкүрдү җанын. Дк. 16 (26). *Искәндәр она бир ајинәдар; Дараб јанында бәндә кирдар*. Дк. 16 (26); *Мән варајым ол һикар Ғапына; Ол дилбәри күлүзар Ғапына*. Дк. 29 (48). *Ол шеј ки, өлүдүр онда јохсан; Ол тән ки, диридир онда чох сән*. Дк. 37 (65); *Ғылдым мән о она јүкүш дуалар; Адын тутуб охдум сәналар*. Дк. 24 (41); *Кәлмәз јавуға һазар ғылыр ол; Дәркәһ сару нәзәр сылыр ол*. (29—49); *Кәһ гәдди-бәнафшә хәлдир ондан; Кәһ тәрәфи чәмән хүррәмдир ондан*. Дк. 23 (39).

Хәтәи дилиндә синоним чәркә җарадан *Ғапы-ешик* сөzlәрнн «һәјәт» мә'насында ишләнмишдир.

Азәрбајҗан дилиннн бу гәдим сөzlәрн мұасир дилимиздә ишләнмир. Јалныз *ешик* вә *Ғапы, һәјәт* мә'насында Көјчәј вә Агдаш шивәләриндә һәлә дә Ғалыр.

Мұасир Азәрбајҗан әдәби дилиндә *Ғапы, сәдә дахил олмаг* үчүн *јол* мә'насында ишләнир ки, бу да *һәјәтин* синоними ола билмәз.

Бала-дөл, ган-җаш сағ-әсән, өмр-варлыг Азәрбајҗан дили сөzlәрнндән җаранан синонимләрдир.

*Әсән*¹³³ гәдим сөз олуб *сағ, саламат* сөзүнүн синонимидир.

Тамамилә дилдән чыхмыш бу сөз мұасир әдәби дилимиздә *сағ, сағ-саламат* сөз вә тәркибләрн илә әвәз олунмушдур.

Чин гәдим Азәрбајҗан сөзү олуб, *доғру* сөзүнүн синонимидир. Инди тамамилә сырадан чыхмыш, јалныз *јухусу чин чыхмаг* тәркибиндә Ғалмышдыр. *Доғру* сөзү исә дүз сөзү илә әвәз олунмушдур. *Доғру* сөзү данышыг дилиндә *доғру данышмаг, доғру демәк* кими ифадәләрдә Ғалыр. *Ғат* сөзү *јан* сөзүнүн синонимидир. Мұасир дилимизн тәрк едән бу сөз өз јерини *јан* вә *тәрәф* сөzlәрннә вермишдир.

Јүкүш чох сөзүнүн синонимидир. Бу синоним сөzlәрдән бири (*јүкүш*) гәдим сөз олуб, *чохлуг* аңлајышы билдирмишдир.

Хәтәи тәкрардан Ғачмаг вә јекнәсәглик јаратмамаг мөгсәди илә бу сөzlәрдән истифадә етмишдир. *Јүкүш* сөзү мұасир әдәби дилимизн тәрк етмиш, өз јерини исә *чох* сөзүнә вермишдир.

б) Алынма сөzlәрлә ифадә олунан синонимләр.

Синонимләрнн җаранма мәнбәләрнндән бири дә алынма сөzlәрдир.

Хәтәиннн «Дәһнамә» поемасында алынма сөzlәр васитәсилә дүзәлән синонимләр 4 группа бирләшдирилмишдир.

¹³³ Синоним чәркәләрдә иштирак едән, әдәби дилимиз вә мұасир чанлы данышыгдан, әсәсән силинмиш олан гәдим (арханк) сөzlәр һагғында, монографиянын гәдим (арханк) сөzlәр һиссәсиндә кениш вә мұҗајисәли шәкилдә данышылдыгы үчүн бурада јалныз мұасир дил бахымындан тәдгиг олунур.

Азәрбајҹан дилиндә, о чүмләдән Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында синонимләрин, хусусилә, исми синонимләрин әк-сәријјәтиндә алынма сөzlәр иштирак едир. «...белә алынма сөzlәр һесабына синоним чәркәләрин тәркибиндәки сөzlәрин миғдары артыр, бунунла да синонимләр хејли зәккинләшмиш олур»¹³⁴.

С. Чәфәров гејд едир ки, «синонимләрин јаранмасында әрәб вә фарс дилләриндән кәлмә сөzlәр үстүнлүк кәсб едир»¹³⁵. Бу бахымдан Хәтәинин «Дәһнамә» поемасындакы синоним чәркәләр һәр ики дилин сөzlәри һесабына зәккин-ләшмишдир. Лакин һәр бир јад сөзү дә кор-коранә дилә кә-тирмәк олмаз.

Проф. А. Н. Гвоздјев «Рус дилинин үслубијјаты үзрә очеркләр»и әсәриндә синонимләрин тәснифини верәрәк гејд едир ки, синонимләр әкәр мүүјјән кејфијјәт дәрәчәләрини фәргләндирән инчә хусусијјәtlәрә маликдирсә, онда һәмин хусусијјәtlәрин тәләбинә кәрә синонимләр ичәрисиндән һан-сыны сечмәк, иши асанлашдырыр¹³⁶.

* * *

Әлбәттә, тарихилик бахымында синоним чәркәләри әмә-лә кәтирәп алынма сөzlәрин бир гисми әдәби дилимизи тәрк етмиш, хејли һиссәси дилимизин грамматик ганунларына уј-гушлашараг, лүгәт тәркибиндә сабитләшмишдир.

Әдәби дилимиздән чыхмыш бу гисим алынма сөzlәр ке-чичи, тарихи¹³⁷ характер дашыјыр.

Ә. Дәмирчизадә «Азәрбајҹан дилинин үслубијјаты» кита-бында алынма сөzlәрин синонимлијјиндән бәһс едәрәк јазыр: «Алынма сөзү синоним олмасы үчүн синонимлик әла-мәtlәрини кәсб етмәси зәруридир. Јәни үмүмиләшдиричи бир әсас мәна илә дахил олдуғу чәркәдәки диңкәр синоним сөzlәрдән мүүјјән әлавә мәна чаларлығы илә фәргләнмәли-дир вә бу хусусијјәтинә кәрә дә үслуби мәғамда вә фразеоло-

¹³⁴ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҹан дилинин үслубијјаты, Бақы, 1962, сәһ. 125.

¹³⁵ С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҹан дилинин лексикасы, Бақы, 1958, сәһ. 50.

¹³⁶ А. Н. Гвоздјев. Очерки по стилистике русского языка, М., 1952, сәһ. 33.

¹³⁷ А. В. Шапиро «Синонимләр нәзәријјәсинин бәзи мәсәләләри һағында» адлы мәғаләсиндә вә Р. Мәһәррәмова «Сабирин сатирик ше'рлә-ринин лексикасы» (синонимләр, омонимләр, антонимләр) адлы әсәриндә синонимләрә тарихилик принципи илә јанашмаг мәсәләси бардә доғру олараг јазырлар ки, мүүјјән тарихи дөврдә синоним кими гәбул едилән сөzlәр башга бир тарихи дөврдә синоним олмаја биләр вә ја әксинә әввәл-ләрдә синоним олмајан сонрақы дөвrlәрдә синоним ола биләр. Бах: Инс-титут языкознания. Доклады и сообщения, т. III, выпуск VIII, М., 1958; Сабирин сатирик ше'рләринин лексикасы, Бақы, 1968, сәһ. 38—39.

жи тәркибдә әвәседилмәз јери олмалыдыр»¹³⁸. Бу нөгтеји-нә-зәрдән чыхыш едәрәк, Ә. Дәмирчизадә бәзи ејни анлајыш билдирән мүхтәлиф мәншәли сөzlәри (*сујаһ-ғара*, *ағ-бәјаз* типли сөzlәри) башга мәна чаларлығылары олмадыгда сино-ним кими гәбул етмир, чүнки, онун фикринчә, бу сөzlәр әлавә һеч бир мәнаја малик олмајыб садәчә ејни анлајыш билди-рән мүхтәлиф мәншәли сөzlәрдир¹³⁹. Һалбуки дилдә олан синонимләрин һамысы мәна чаларлығы илә фәргләнмир. «Ејни мәфһуму билдирән онларла паралел сөzlәр — синоним-ләр вардыр ки, бунларда хусуси мәна чаларлығылары јох-дур»¹⁴⁰.

Классик әдәби дилимиздә, еләчә дә Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында јүзләрлә мүхтәлиф мәншәли синоним сөzlәр вардыр ки, онлар һеч бир әлавә мәна чаларлығыларына ма-лик дејилдир. Демәли, «Синоним сыралары (хусусилә, мүт-ләг синонимләри) јарадан сөzlәрдә һеч дә һәмишә әлавә лексик мәна ахтармаг лазым дејилдир»¹⁴¹. Чүнки «синоним сөzlәр елә сөzlәрдир ки, бунлар өз лексик мәналарында нә исә үмүми бир чәһәтә малик олурлар. Бу үмүми чәһәт онун нәтичәсиндә јараныр ки, синонимләр ејни бир әшјаны, кер-чәклији, ејни бир һадисәни билдирир, јахын анлајышлар ифадә едир»¹⁴². Бу бахымдан классик әдәби дилдә әрәб вә фарс сөzlәриндән ибарәт синонимләрә раст кәлирик ки, бу-ларын да әкәсәријјәти мүтләг синоним хусусијјәти дашыјыр. Бунун Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында даһа кениш јер тандығыны көрүрүк.

а) Әрәб дили сөzlәриндән ибарәт олан синонимләр.

Елм—дәрс. Гылымышды мәнимлә елм тәһсил; Чох ај рафигим иди, чох ил. Дк. 43 (75); *Һәм дәрс охујарды бир сәбәгдә; Анчаг нә сәбәгдә бир вәрәгдә.* Дк. 43 (75).

Хәтәи *охујуб өјрәнмә*, билмә кими үмүми бир мәнананы бу синоним чәркәдә ифадә етмишдир.

Сәбр-гәрар-ихтијар. Ким сәбрү, гәрарә чарә јохдур; Бағрымда нә дүрлү јарә јохдур. Дк. 37 (63); *О дәм ки, үзүнү көрдүм анын; Галмады дәхи гәрары чанын.* Дк. 29 (50); *Бир дәм дедим еј гәрарым әјлән, кетмә бу күн, иктијарым әјлән.* Дк. 25 (44).

Мисалларда верилән вә әрәб сөzlәриндән әмәлә кәлмиш

¹³⁸ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҹан дилинин үслубијјаты, 1962, сәһ. 125.

¹³⁹ Јенә орада, сәһ. 37—38.

¹⁴⁰ Рәһилә Мәһәррәмова. Сабирин сатирик ше'рләринин лексикасы, Бақы, 1968, сәһ. 37.

¹⁴¹ Јенә орада, сәһ. 37—38.

¹⁴² В. И. Кодухов. Лексико-семантические группы слов, Л., 1955, сәһ. 3.

бу синоним чәркәләри тәшкил едән мүтләг синонимләр мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә вә ејни заманда данышыг дилиндә ејни мә'нада ишләнир.

Һичр-һәсрәт. Зөвгү тәрәбү һүзрү вәһдәт; Әфсанеји-һичрү гөвлү һәсрәт. Дк. 70 (130).

«Дәһнамә» поемасындакы бу мүтләг синонимләрден *һичр* бәдин дилдә, *һәсрәт* исә әдәби дилдә ишләнир.

Зәманә-әјјам. Оламы мәним чаһанда һәм там; Нә көрдү зәманә, нә худ әјјам. Дк. 33 (56).

Зәманә-әјјам сөзләри дилимизин мүтләг синонимләрдиндәдир. Хүсусилә данышыг дилиндә *заман*, *зәманә* илә *әјјам* сөзләри мә'нада әсаслы дәјишиклик олмадан бир-бирини әвәз едир. Мүасир әдәби дилдә исә *заман*, *дөвр* синонимләри ишләнир. О дөвр әдәби дили үчүн *зәманә*, *әјјам* сөзләри мүтләг синоним олмуш, Хәтан дә тәкрардан гачмаг мәгсәди илә бу синоним сөзләрдән истифадә етмишдир.

Мә'шугә-ашиг. Мә'шугә кедәр зи сүзи ашиг; Әзрајә кедәр зи куји-вамиг. Дк. 21 (36); *Мә'шугә сарујә бахса ашиг; Бәхти сифәһин ниғаб едән ситг.* Дк. 18 (31).

Эрәб дили сөзләриндән ибарәт олан вә эрәб дилинин гапунларына табә олан *мә'шугә ашиг* сөзүнүн там (мүтләг) синонимидир. Шаһр ики севәни бир-бириндән фәргләндирмәк үчүн бу синоним сөзләрдән истифадә етмишдир.

Мүасир данышыг дилиндә өз шәклини вә мә'насыны сахлајан бу синоним сөзләр мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә *севән*, *севкили* сөзләри илә әвәз олуимушдур.

Хәтанин «Дәһнамә» поемасынын лүгәт тәркиби поетик, үслуби, мәтн синонимләрлә даһа зәиқидир. О, дилиндәки мүтләг синонимләрлә јанашы, үмумхаләг данышыг дили сөзләриндән, ифадә тәрзләриндән бачарыглы бир сәнәткар кими истифадә етмишдир.

Шөһрәт-һөрмәт. Јүз ејлә ким бу шөһрәтин вар; Шөһрәт илә нә һөрмәтин вар. Дк. 32 (55).

Көрүндүјү кими шаһр *шөһрәт* сөзүнә шәрти синоним кими *һөрмәт* синонимини ишләтмишдир.

Мәһәббәт-илһам. Көз көрмәсә дил көтүрмәз арам; Ким көзә верир, мәһәббәт, илһам. Дк. 15 (24).

Мәһәббәт сөзүнә исә *илһамы* синоним ишләтмишдир.

б) Дилимизин өз сөзләри илә эрәб дилинә мәнхүс сөзләрин әмәлә кәтирдилә синонимләр.

Јазы-сәһра-дүз. Каһ јазы кәсиб кедәрди јола; Каһ јел апарды ону көлә. Дк. 45 (79); *Јох дәхи чаһанда гәмгүсарым; Сәһрада кејкләр олду јарым.* Дк. 30 (50); *Јол кәсмәк ишин бу дүзләрдә; Гопарма көнлүнү кирвәләрдә.* Дк. 32 (54).

Хәтан дилиндә ишләнән *јазы* сөзү гәдним дөврләрдән XVIII әсрин сонуна гәдәр *сәһра*, *дүз*, *дәшт*, *бијабан* сөзләри илә

синонимик чәркә тәшкил етмиш, XVIII әсрдән сонра исә дилдән чыхмыш, јалһыз мүасир Азәрбајчан дилинин диалектләриндә өз изини сахламышдыр.

Сон дөвр әдәби дилимиздән вә мүасир чаһлы данышыгдан әсасән, силинмиш олан вә јалһыз бә'зи сөзләрдә (*Гарајазы*¹⁴³, *јазы пишији*) өз изләрини сахлајан, *чөл*, *дүз*, *сәһра* мә'насында ишләнән *јазы* сөзү Хәтан дилиндә ишләк сөзләрдән бири олмушдур.

Чөл, сәһра мүасир әдәби дилимиздә мөһкәмләнмиш дүз исә данышыг дилиндә галыр.

Даму-чәһәннәм-вәһшәт. Ким гәдри-бәһишти ол билир һәм; Ким јанмыш ола о дәр чәһәннәм. Дк. 61, 62 (116); *Дамулар одуну јандырансан; Сирләри ачыб утандырансан.* Дк. 32 (55); *Бу вәһдәт илә ки, бахар идим; Вәһшәтдә көнлүнү јахар идим.* Дк. 18 (32).

Јанмаг, горху аңлајышыны билдирмәк үчүн Хәтан мүәјјән мә'на чаларлыглары илә һәм мүтләг (*даму*, *чәһәннәм*), һәм дә мәтн (нисби) (*вәһшәт*) синонимләриндән истифадә едәрәк бир синонимик чәркә јарадыр. Бу синоним чәркәләрдән *вәһшәт* вә *чәһәннәм* эрәб сөзү, *даму* исә Хәтан дөврү әдәби дилиндә ишләк сөз олмуш, мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн там архаикләшмишдир. Јалһыз мүасир Азәрбајчан дили диалектләриндә өз изини сахламышдыр.

Һөрмәт-иззәт, сөз-кәлам, баш-гәфа, алғыш-дуа, ајрылыг-һичран синонимләри. *Һәр јердә ки, вар һөрмәтин вар; һәр ганда ки, олса, иззәтин вар.* Дк. 57 (105); *Отурду сәба вә ол јериди; Сөз демәјә фүрсәт истәр иди.* Дк. 29 (49); *Гылдым алыбан нәзәр бә мәктүб; Көрдүм јазылы кәлами-мәһбүб.* Дк. 29 (49); *Алдым гәләмин ки, намә јазым; Әһвали-дилим кәламә јазым.* Дк. 25 (44); *Бир јумруг уруб гәфамә мөһкәм; Башыма јетирди дәхи үч бәм.* Дк. 19 (33); *Нә бахды сәләмә, нә кәләмә; Нә алғышыма, нә худ дуамә.* Дк. 19 (32); *Олду чү мәним ишимә гәмхар; Ајрылыг одунда чәкмәзәм гәм.* Дк. 25 (42); *Һичран охундан булам сәләмәт; Көрсән гылысан јарама мәһрам.* Дк. 25 (42).

Хәтан өзүнүн «Дәһнамә» поемасында тәкрарлан вә јекнәсәгликлән гачмаг мәгсәди илә бу (*һөрмәт-иззәт, сөз-кәлам, баш-гәфа, алғыш-дуа, ајрылыг-һичран*) синоним чәркәләрдән истифадә етмишдир. Бу синонимләрдән бири эрәб сөзү, о бириси Азәрбајчан сөзүдүр. Мәсәлән: *һөрмәт* эрәб, *иззәт* эрәб, *сөз* Азәрбајчан, *кәлам* эрәб, *баш* Азәрбајчан, *гәфа* эрәб, *алғыш* Азәрбајчан, *дуа* эрәб.

Синоним чәркәләрдә иштирак едән *иззәт* сөзү мүасир

¹⁴³ Бах: Азәрбајчан дилинин Муган групу шивәләри, сәһ. 167; Һ. И. Мирзәзәдә. Фүзули дилинин лексик тәркиби һаггында. Әдәбијат вә Дил Институтунун Әсәрләри, VIII чилд, Бақы, 1957, сәһ. 171.

Азәрбајҹан әдәби дилиндә тәкликдә ишләнмир, јалныз тәркиб дахилиндә (*һөрмәти, иззәти олмағ*) данышығ дилиндә ишләнир.

Сөз-калам синоним чәркәнин компоненти олан *калам* сөзү *калма* шәклиндә мүасир дилимиздә вәтәндашлығ һуғуғу гәзанмышдыр.

Дуа сөзүнә синоним кими ишләнмиш *алғыш* сөзү өз мәнасына көрә мүасир Азәрбајҹан дилиндән фәрғләнир. Мүасир Азәрбајҹан дилиндә *алғышламағ* фе'л формасында *гаршыламағ* мәнасында ишләнән бу сөз Хәтан дилиндә *дуа* етмәк аллаһа вә ја *мүғәддәс адама јалвармағ* мәнасында ишләнмишдир.

Мүасир әдәби дилимиздә ишләнмәјән һәмин сөз Көјҹај шивәсиндә *аллаһа* вә ја *мүғәддәс адама јалварма* мәнасында галмышдыр.

Мүлк-вәтән-чәмән. Мүлкүмдә кәрәкдир *аби-чејһун*; *Сүрхаб кәрәк ким, ола дәмкун*. Дк. 58 (106); *Ахыр вәтәнимдә Шәтти-Бағдад*; *Кәзсин чәмәнимдә рүхнү-абад*. Дк. 59 (106).

Мүасир дилимиздә синоним чәркә тәшкил етмәјән бу сөзләр Хәтанинн «Дәһнамә» поемасында синоним кими чыхыш едир. Бурада *мүлк* вә *чәмән* сөзү *вәтән* сөзүнә синоним кими көтүрүлмүшдүр. Һалбуки ајры-ајрылығла бу сөзләрин һеч бириси синоним дејилдир. Лакин Хәтан бу сөзләрдән истифадә едәрәк *вәтән*, *јер* мәфһумуну (анлајышыны) вермәк үчүн мәтни синоним чәркә јаратмышдыр.

Вүғар-гејрат-ар-намыс. Бу сәбрү гәрар кетди *мәндән*; *Намыс илә ар кетди мәндән*. Дк. 42 (74); *Јох сәндә вүғарү гејратү ар*; *Ту үзүндир нә јердә ким вар*. Дк. 32 (54).

Бу синоним чәркәдә Хәтан *намыслуғ* вә *чиддијјәт* анлајышыны вермәк үчүн синоним чәркә јаратмышдыр.

в) *Фарс дилинә мәнхус сөзләрин әмәлә кәтирдији синонимләр.*

Күләзар-күләшән-лаләзар, күл-гөнчә. Һәр күләшәни ол мүзәјјән ејләр; *Күләзар ичиндә мәскән ејләр*. Дк. 22 (38); *Ғыш кетди, јенә баһар кәлди*; *Күл битди вә лаләзар кәлди*. Дк. 8 (13); *Гөнчә дәһани чәмәндә хәндән*; *Күлмәкдән әнар ачылды дәндән*. Дк. 8 (13).

Бу мисаллардакы *күләшән-күләзар-лаләзар-күллүк* *күл-чи-чәк* чох олан јерә дејилдијинә көрә синоним сөзләрдир. Бунлары фәрғләндирәп чәһәт исә *күләзар* сөзүнүн ејни заманда *көзәл, севкили* *јар* мәнасында ишләдилмәсидир. *Күләшән, күләзар* вә *лаләзар* сөзләри там (мүтләг) синонимлик кәсб етдији һалда, *күл* илә *гөнчә, күләшән, күләзар* вә *лаләзар* сөзүнә мәтни (нисби) синоним кими ишләнмишдир. Хәтан дилиндә бу синоним чәркәни тәшкил едән *күләзар* вә *лаләзар* сөзләри кет-кедә әдәби-бәдни дилдә мәһдудлашмыш, мүасир әдәби

дилимиздә өз ишләнмә даирәсини итирмишдир. *Күләшән* сөзү исә Азәрбајҹан данышығ дилиндә галмышдыр.

* * *

Башиға дилләрдән алыныб, өз сөзләримизлә бәрәбәр һуғуғда ишләнән ики вә ја даһа артығ сөз там (абсолјут) синоним һесаб едилир.

Белә синоним чәркәләрдәки сөзләрин бир гисми Азәрбајҹан дилинин инкишаф тарихиндә баш верән мүхтәлиф һади-сәләрлә әлағәдар оларағ, мүхтәлиф дөврләрдә активләшир, бир гисми дә пассивләшир, мәһдудлашыр, Азәрбајҹан дилинин мүасир дөврүнә гәдәр кәлиб чата билмир.

Белә һал Хәтан дилиндә дә өзүнү көстәрир.

Од-атәш, сач-зүлф, сајру-хәстә, учмағ-бе-һишт, ад-нам, әл-дәст, шәкәр-гәнд, гулаг-куш, күн-руз, дәрја-дәниз, чу-чај, ләб-додәғ, аб-су. Ким ајрылығ атәши-сәгәрди; *Әл гүраб чивари-мәтәбәрди*. Дк. 15 (24); *Ешиг оду јамандыр, еј хирәдмәнд*; *Бу бәнд дә долашмакил ешит пәнд*. Дк. 17 (28); *Кәшфин тәки иши ајағә дүшмәк*; *Сачын кими сола-сағә дүшмәк*. Дк. 39 (69); *Лалә кими чәкди бағрыма дағ*; *Ол зүлфи-кәлә-леји-сәманса*. Дк. 44 (77); *Зүлфүн бәнәфшәдир, үзүн күл*; *Күлләр диләмәзми сәвти-бүлбүл*. Дк. 39 (67); *Көзүн тәки чисми сајрулуғдә*; *Ғашын кими тағы ајрылығдә*. Дк. 40 (70); *Дил бәстәвү хәстә көрүнүрсән*; *Ғәмкүнү шикәстә көрүнүрсән*. Дк. 47 (84); *Олдур бу кечә ки, әһли-иман*; *Учмағ илә қавидан гавышды*. Дк. 65 (124); *Ким гәдри-беһишти ол билир һәм*; *Ким јанмыш ола о дәр чәһәннәм*. Дк. 61—62 (115—116); *Аллаһын адыны јазу әввәл*; *Сөз хәтми сәлам булду әввәл*; Дк. 44 (76); *Намәдә ғылыб бу ше'ри мәктуб*; *Үнваны ичиндә нами-мәһбуб*. Дк. 44 (76); *Кәлди вә әлимдән алды мәктуб*; *Әзм етди, јериди суји-мәһбуб*. Дк. 27 (46); *Пејвәстә ғылыр итаби-нази*; *Дәстимдә инани-сәрфәрази*. Дк. 16 (26); *Шәһ туту охур шәкәр кәламин*; *Гәнд илә нүр етди бәндү дамын*. Дк. 11 (16); *Бир хош гулағын бурајым мән*; *Үзүнә тапанчә урајым мән*. Дк. 30 (51); *Һатифдән ешитди кушим аваз*; *Бу сази дилин ки, ғылды ағаз*. Дк. 20 (35); *Бу нөв илә иш ким олду бәдһал*; *Һәр руз мәнә кечәрди бир сал*. Дк. 14 (22); *Билмән нечәдир кәминә һалым*; *Артаг күнү-күн ғәмү мәләлым*. Дк. 13 (19); *Ашығ кими субһ чуш едирсән*; *Дәрјада ры нүрхүруш едирсән*. Дк. 37—38 (65); *Бу једди јерин гәрары сәнсән*; *Һәм једди дәниз нәччары сәнсән*. Дк. 37—38 (65); *Вермиш ләбин ағзыма чү сордум*; *Ачдым көзүмү, үзүнү көрдүм*. Дк. 66 (126); *Ширин додағы илә тохдады чан*; *Өлүрмү ичәнләр аби-һејван*. Дк. 66 (126).

Јухарыда көстәрдијимиз синонимләрден *сајру, учмаг, бе-ништ, зүлф, атәш, куш, нам, дәст, руз, ләб* вә с. синоним сөзләр Хәтан дилиндә ишләк олмушса да, дилимизин сонрақы пикишафында тәдричән лүгәт тәркибиндән чыхмыш, бәзиләри исә (мәсәлән, *атәш* өз мәнасыны дәјишәрәк *атәш ачмаг* тәркибиндә *атмаг* мәнасында) Азәрбајчан дилинин мүасир дөврүнә гәдәр кәлиб чатмышдыр.

г) Дилимизин өз сөzlәри илә әрәб вә фарс дилләринә мәнхус сөzlәрин әмәлә кәтирдилә синонимләр.

Бу групу да јалныз мүәјјән тарихи дөврдә, хүсусилә конкрет әсәрләрдә ишләниш, сонралар исә синоним чәркә тәшкил едән сөzlәрдән бәзиләри тәдричән дилин лүгәт тәркибиндән чыхмыш сөzlәр тәшкил едир.

Гамәт-бој-вүчүд-гәдд-тән-чан-чисм

Хош гамәти рәшқи сәрви-рәна; Һаша ки, үзүндә дуди-һәмра. Дк. 12 (18); *Дөндәрди гәмин, тәним һилалә; Бир көз мәнә көстәр ахыр әбрү.* Дк. 53 (96); *Ол инчә мијаныңыз гәминдән; Һичр илә вүчүдүм олды бир му.* Дк. 53 (96); *Рүһуму ғылам ғашына гурбан; Чисмими ғылан турабајексан.* Дк. 70 (130); *Зүлфүн кими гәдди хәм олубдур; Түррән гәминдән баһәм олубдур.* Дк. 39 (69); *Чәкдим бир әлиф чү гамәти јар; Ғаздым ғаму гәддини дикәр бар.* Дк. 26 (45); *Мәшугәдән алса гәрз бусә; Чанү сәр илән әда ғылан дил.* Дк. 14 (21); *Наләм кечәләр олурду јану; Инчәлди тәним мисали-јек му.* Дк. 14 (22).

Мисалларда верилән *вүчүд, гамәт, гәдд* әрәб, *бој* Азәрбајчан сөzlәриндән әмәлә кәлмиш бу чәркә мүтләг синонимләрдир. Хәтан бу мүтләг синонимләрдән чох усталыгла истифадә етмишдир. О, севдији көзәлиң бојуну көстәрмәк үчүн *гәдд, гамәт* сөзүнү ишләтмиш, севки һәјәчанларындан бәдәнинин дүшдүју вәзијәти исә башга синоним сөzlәрдән истифадә едәрәк көстәрмишдир. Мәсәлән: *чисм, вүчүд, чан, тән* вә с.

Бу синоним сөzlәрдән олан *тән* дилдән чыхмыш, *гамәт, гәдд, вүчүд* бәдн дилдә вә данышыг дилиндә, *бој* исә мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнир.

Јар-севкили-никар-рәна-пәри-мәләк-мәшугә-дилдар-һүрү-дилбәр-дилрүба-чанан-көзәл-пәјкәр-күләр-шәкил-шәмајил-шух-наз. *Хош јолдур ол ким улаша ба јар; Мәнзур ола она руји-дилдар.* Дк. 66 (125); *Хош варә о дәм бә суји-дилбәр; Мәнзур ола она куји-дилбәр.* Дк. 66 (125); *Вавејла ки, јар кетди әлдән; Ол севкили-никар кетди әлдән.* Дк. 42 (74); *Мәшугәдән олса гәрз бусә; Чанү сәр илән әда ғылан дил.* Дк. 14 (21); *Јарын диләјиб бәгаи-өмрүн; Өз варлығыны фәна ғылан дил.* Дк. 14 (21); *Һушуму чү мәркәб етди намә; Әзм етди кедә о дилрүбамә.* Дк. 45 (79); *Мән варајым ол никар гатына; Ол дилбәри күләзар гатына.* Дк. 28

(48); *Ол көнлүн алан көзәл пәри-дир; Күләзари-чинан онун јеридир.* Дк. 14 (23); *Һүри һәшәми мәләк сипаһәм; Сән билмәмисән ки, мән нә шухәм.* Дк. 30 (51); *Еј нәз макан сәрви-рәна Еј дидә мәғами һүсни зиба.* Дк. 44 (77); *Хош дәм ки бу чисму чан гавышды; Чанан илә һәм чанан гавышды.* Дк. 65 (124).

Мисалларда верилән *мәләк, мәшугә, һүрү* әрәб, *јар, никар, рәна пәри, дилдар, дилбәр, дилрүба, чанан* фарс, севки Азәрбајчан сөzlәриндән әмәлә кәлмиш мүтләг синонимләрдир. Шаир бу мүтләг синонимләрлә (*јар, севки-никар-рәна, пәри, мәләк, мәшугә-дилдар-һүри-дилбәр-дилрүба, чанан-јар*) јанашы, *пәјкәр-күләзар-шух-наз* (фарс), *шәкил-шәмајил* (әрәб), *көзәл* (Азәрбајчан) сөзү кими мәтн синонимләрдә јаратмышдыр. Мәсәлән:

Тән чаны јетирди һәр нәчүк вар; Көрдүм чү пәри бә сәһни-күләзар. Дк. 66 (125); *Еј шух, һәмишә оласан шад; Һәр сәрв мисалы гәмдән азад.* Дк. 59 (110); *Сән билмәмисән ки, мән нә нәзәм; Сөз әһлијәмү нә әһли-сәзәм.* Дк. 30 (51); *Һүри һәшәмү мәләк сипаһәм; Сән билмәмисән ки, мән нә шухәм.* Дк. 30 (51); *Бир шәкл көрүндү, бир шәмајил; Әғлим илә һушум олды зајил;* Дк. 66 (129); *Аһ севки никар сән гал имди; Еј шивәли јар сән гал имди.* Дк. 71 (134).

Бу сөzlәрин мәншәјинә диггәт едилдикдә һеч бир јакынлыг вә ја әлағә олмадыгы мәлум олур. Посмада исә бу сөzlәр васитәсилә шаир севдији ғыза мүрачигәт едир вә беләликлә дә бу сөzlәр арасында мәнача үмумилик јарандығына көрә, синонимлик тәшкил едирләр.

Бу синоним чәркәни тәшкил едән сөzlәрдән мүасир әдәби дилимиздә *јар, данышыг дилиндә чанан, рәна пәри, мәләк, дилдар, һүри, дилбәр, дилрүба* дилдән чыхмыш, *көзәл* сөзү исә бәдн дилдә ишләнир.

Јухарыда көстәрдијимиз кими, бәдн әсәрләрдә синонимләрин башлыча үслуби хүсусијәтләриндән бири ејни сөз вә ифадәнин тәкрат едилмәсинин гаршысыны алмаг вә охучуда експрессив-емосионал* һисс јаратмаг васитәсидир. Ејни сөз вә ифадәнин тәкрат едилмәси әсәри үслуби чәһәтдән агырлашдырыр, ифадәнин көзәллијини позур, ширнилијини итирир.

Аһ-вај-зар-налә-фәған-фәрја-д. *Бу ешгә мәнн дүчәр ғылды; Ишми фәғанү зар ғылды.* Дк. 15 (23); *Фәрја-д илә аһ ешг әлиндән; Өмүр олды табаһ ешг әлиндән.* Дк. 17 (27); *Дил буну ешитди; нарә дүшдү; Фәрја-дү фәғанү зарә дүшдү.* Дк. 36 (61); *Кирән сәнә бу фәға-*

* Б. Т. Абдуллајев өз тәдқиғатында експрессив-емосионал сөzlәри эмосија јаратмаг үчүн ишләдилән ифадә васитәләри һесаб едир. Бах: Мүасир Азәрбајчан дилинин лексик синонимләри. Бақы, 1963, сәһ. 150.

н у а һ и; Ол күлшән ичиндә бәзмкаһи. Дк. 20 (35); Кәһ зари кими дилиндә н а л а; Дүшдүм јенә мән ешг шикәстә һалә. Дк. 43 (75).

Гәм-дәрд-г у б а р-ф и к и р-бәлә-мәләл-гајгу-дад-чөвр-чәфа. Лүтф ејлә мәни-фәгирә бары; Өлдүрмә гәм ичрә зар-зари. Дк. 14 (23); Дәрман едә јари-дәрдимән-дә; Кар етди онун дә р д и мән-дә. Дк. 28 (48); Сән бил де-дим еј мәнә мүрәффәг; Олдум бу г у б а р илә мүнәггәг. Дк. 52 (94); Ф и к р едиб ашағә салды башын; Дер, көндәр ол ајә чешм јашын. Дк. 52 (94); Бигәлү кәләмү һуш болдум; Јүз дә р д ү б ә л а ј а туш болдум. Дк. 30 (50); Ол дәхи ешиг-ди уш бу һали; Ашиглијими, гәмү мәләли. Дк. 21 (36); Тәһсијим едәрди ол пәриру; Чәкдинми фәрагү, дәрд, гајгу. Дк. 68 (128); Дәрс имди фәғанә, дадә дөндү; Билиш гаму мәнә јадә дөндү. Дк. 43 (76); Гәм көнлүнә хеј-ли кар ғылмыш; Ја чөврү, чәфаны јар ғылмыш. Дк. 55 (101).

Аһ-вај-зар-налә-фәған вә гәм-дәрд-губар-фикир-бәлә-мәләл-гајгу-дад-чөвр-чәфа кими синоним чәркәләр-дәки сөз-ләрн ишләрмәклә Хәтәи тәк-рардан вә јекнәсәгликдән гачараг, поемада аһәнкдарлыг, бәднилик, рәнкәрәнклик јаратмаг мәгсәди илә мүәјјән һадисәнин кејфијјәтини бир печә чәһәт-дән хусусијјәтләринә көрә тәсвир етмишдир.

Мәк т у б-на-мә-п и т и к. Дер — бир дәхи көндәр она м ә к т у б; Мејл едә мәкәр көрәндә мәһбуб. Дк. 43 (76); Јаздым п и т и ј и гаму сәрасәр; Тутдум ону гаршыма бәра-бәр. Дк. 25 (43); Алдым гәләми ки на-мә јазым; Әһвали-дилим кәләмә јазым. Дк. 25 (43).

Поемада ишләвән п и т и к вә на-мә сөзләри гәдим дөврләр-дән әдәби дилимиздә ишләр олмуш, сон дөвр әдәби дилимиз-дә артыг мәһдудлашмышдыр. Мәктуб сөзү исә фәал сөз кими мүасир дөврүмүзә кәлиб чыхмышдыр. Питик¹⁴⁴ сөзү јалныз данышыг дилиндә дуа-питик тәркибиндә өзүнү сахламышдыр.

Хәтәи охучуда експрессив-емосионал һисс јаратмаг мәг-сәди илә әсасән, чүмләннн һәмчинс үзвләри кими чыхыш едән синонимләри о гәдәр мөһарәтлә ишләдир ки, бурада һеч бир ифадә ағырлығы һисс олунмур.

Фәләк-кө-ја-с и м а н. Кәр фиреғәти салсан а с и м а н а; Көјләрдә мәләк чәмиси јанә. Дк. 68 (129); Көрдү ки, бир улу шаһ имиш ол; Нә јердә, фәләкдә маһ имиш ол. Дк. 28 (47).

А л л а һ-рәбб-һәгг-тан-ры-х у д а. Дедим ки, јери х у д а биләнчә; Әр һиммәти һәм дуа биләнчә. Дк. 26 (46);

Бу мүшкүлүмү кәл ејлә сән һәлл; Һәгг тута элин ки, ту-тасан әл. Дк. 24 (41); Дедим ки, әја, сәбаји-Хошдәм; А л л а һ дәммини ғылмасын кәм. Дк. 23 (40); Ј а р ә б мәнә сән о јары веркил; Әјјардан ајры јары веркил. Дк. 15 (24); Зинһар ғы-лыр ки, та н р ы чун вар; Ја рәһм едә мән фәгирә ол јар. Дк. 50 (91);

Бу синоним чәркәни тәшкил едән рәб, һәгг, аллаһ (әрәб), танры (Азәрбајчан), худа (фарс) сөзләри классик әдәби дилдә кениш ишләнмишдир. Бураја даһил олан сөзләрин һәр бири ајрылыгдә хусуси мәнаја маликдир. Мәсәлән: һәгг доғ-ру, һәгигәт дүрүст, рәбб саһиб, јијә мәнасындадыр. Лакин Хәтәи дөврү әдәби дилиндә вә Хәтәиннн «Дәһнамә»синдә бу сөзләрин һамысы аллаһ, јарадан мәнасында ејни синоним чәркәни әмәлә кәтирәрәк мүтләг синонимлик тәшкил етмиш-дир. Мүасир данышыг дилимиздә худа, худаваңд, һәг сөзү һәг билир, аллаһ һәггы, рәбб сөзү, ја рәб дини ифадәләрдә, хусусилә, јашлы нәслин дилиндә мәһдуд шәкилдә ишләнир.

Һазырда бунлардан аллаһ сөзү мүасир дилимиздә (аллаһ вә аллаһ кәлмәси вә с. сөз вә ифадәсиндә) ишләдилир.

Кечә-га-ран-г у-з у л м ә т-и-ш ә б. Кәлди гулағыма сази-бүлбүл; Ш ә б пәрдәсин ачды чөһрәдән күл. Дк. 26 (46); Ол маһ ки, чан мүштәри иди; Висләт кечәсиндә хош тәр иди. Дк. 68 (128); Хош булә га-ран-г у кечәләрдә; Көрүнә тулун-маһи-табан. Дк. 67 (127); Ја з у л м ә т ара галан Ис-кәндәр; Хош булду Зүлали-аби-һејван. Дк. 67 (127).

Гаранлыг аңлајышыны билдирмәк үчүн Хәтәи мүәјјән мәна чаларлыглары илә кечә, шәб, гарангу, зүлмәт сөзләри-ни бир синоним чәркәдә бирләшдирир. Бу синоним чәркә-ләрдән олан гарангу сөзү гәдим Азәрбајчан сөзү олуб мүасир әдәби дилдә ишләнмир. Јалныз бәзи диалектләрдә өз изини сахламышдыр (Бақы диалектиндә).

Чешм-ди-дә-ејн-көз. Мујин тәки мујәдән чү мудур; Тигин кими чешми долу судур. Дк. 39 (69); Мүштаг рә-сулә кечә бихаб; Төкәрди рәфиг ди-дә-дән аб. Дк. 47 (84); Мәрдүмә дедим ки-нури-ејним; Ким сәндән алыр бу нури ејним. Дк. 52 (94); Көрүндү көзүмә бир пәриру; Хош-ләһчәвү, хошчәмалү, хошбу. Дк. 12 (18).

Бурада Хәтәи чешм, ди-дә (фарс), ејн (әрәб), көз (Азәр-бајчан) сөзләрини бир синоним чәркәдә бирләшдирмишдир. Әлбәттә, ди-дә сөзү дә мәнача көзү ифадә едир (мәншәчә бу сөз ди-дән фе-линдән олуб, көрмүш мәнасына кәлир). Лакин фарс дилиндә инди дә көз мәнасында ишләнир вә әввәлки үч сөзлә там синонимлик тәшкил едир. Бу синоним чәркәнин фарс вә әрәб сөзләри мүбаризәдә мәғлуб олуб, јалныз мәншә дилдә галмышдыр. Көз сөзү исә мүасир Азәрбајчан әдәби вә бәдн дилиндә кениш шәкилдә ишләнир.

Ејн-ди-дә сөзләринә чәнуб зонасы диалектләриндә раст кәлмәк олар. Гејд етмәк лазымдыр ки, бу ики сөз (ејн-ди-дә)

¹⁴⁴ «Питик» сөзү һаггында бах: Минајә Чавадова. Хәтәинн дилиндә ишләнмиш бир сыра гәдим Азәрбајчан сөзләри һаггында, «Азәр-бајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (әдәбијјат, дил вә инчәсәнәт серијасы), Бақы, 1973, № 4.

оригинал мә'насындан башга, јени мә'на алмышдыр. Мәсәлән: *ејним сөзү әһвали-руһијә, кејф* мәфһумларыны ифадә едир. Мәсәлән: *Нәдәнсә бу күн ејним ачылмыр. Пис хәбәр ешидәндән ејним поэулүб* вә с. ифадәләри ишләтмәк олар.

Дидә сөзү *көзүн* *бәбәји* мәфһумуну ифадә едир. *Көзүнүн дидәсинә ағ кәлмишдир* вә с. кимн ифадәләр мүәсир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнир.

* * *

Мә'лумдур ки, синоним сөzlәр мүйјән чәркәјә дахилдир. Бу чәркәјә дахил олан синонимләрдән бири әсас, апарычы мә'наја маликдир ки, ејни чәркәдә дуран дикәр синоним сөzlәр исә һәмни әсас мә'наја јахын олур. Демәли, синонимләрин һамысында үмүми бир мә'нанын олмасы онлары мүйјән бир синоним чәркәјә дахил етмәјә имкан верир. Буну биз Хәтәнин «Дәһнамә» поемасында ашағыдакы синоним чәркәдә көрә билirik.

Бағыр-дил-үрәк-көнүл-чикәр. Бағырын кими сәд һәзар дилләр; Чәнкимдә мәним дилләнди чүн неј. Дк. 34 (58); *Ол дәм ки, сәни-пәријә бахдым; Чанү дили очаға бурахдым.* Дк. 30 (50); *Одлара салыб фәрағәт әһлин; Јахуб чикәрини кәбәб едән ешг.* Дк. 18 (30); *Һәр дәм үрәјим ғылырды тыб-тыб; Чаным зи һәвәс едәрди куп-куп; Шајәд сәни һәр көрәндә ол јар; Көнлүндә мүрүввәт едә изһар.* Дк. 15 (24); *Бағырым јаралы мисали-лалә; Гәмдән үрәјим долу пијалә.* Дк. 12 (18); *Доғру јолуна мисали-балә; Нүрхун чикәри бесани-лалә.* Дк. 41 (70).

Јухарыда верилмиш мисаллардакы бу беш сөзүн һамысында үмүми бир мә'на мөвчуддур. Јә'ни *үрәк* (*гәлб*) бунларын бешинә дә андир. Һамысынын әсас мә'насы *гәлб*дир. Лакин мүәсир дил нөгтеји-нәзәриндән диггәт етдикдә, бу синоним чәркәни тәшкил едән сөzlәрдән *бағыр* вә *чијәр* анатомик термин кими синонимлијини итирмишдир.

Хәтән дилиндә вә Хәтәндән әввәлки дөвр әдәби дилиндә *бағыр*, *чијәр* сөzlәринин *үрәк* мә'насында ишләндијини көрүрүк. Сонракы дөвләрдә артыг бу сөzlәрин мәһдудлашдығы һиссә олунур. Мүәсир Азәрбајчан әдәби дили үчүн *бағыр* сөзүнүн *үрәк* мә'насы арханкләшмишдир. Јалныз *бағыр чатламағ* (*үрәји дарыхмағ*), *бағыр партламағ* (*үрәји дајанмағ дәрәчәсинә кәлмәк* мә'насында), *чијәр* сөзү исә *чијәринә дағ чәкилмәк* (*бөјүк бир фәқијә дүчар олмағ* мә'насында) ифадәләриндә галмышдыр. Дил сөзү дилдән чыхмыш, јалныз *чанү-дилдән* ифадәсиндә өзүнү сахламышдыр. *Чијәр* сөзү башга бир анатомик термин кими әдәби дилимиздә, *көнүл* исә бәдн дилдә ишләнир. *Үрәк* сөзү исә дилимизин фәал пиләнән сөzlәриндәндир.

Ру-һүсн-и әмал-үз-сифәт-рүх-сурәт-чөһрә. Са-ташды көзүмә руји-мәһвәш; Күл үзлү пәри никари-мәһвәш. Дк. 43 (76); *Јусиф тәки көрдү күн чәмалын; Дил дүшдү зәвал чүн Зүләјха.* Дк. 44 (77); *Көрмәјә чаһан ичиндә нөг-сан; Ол һүсн-и-мәләк, рухи-пәризад.* Дк. 59 (60); *Үлкәр кими јолда галды чешим; Көстәр үзүнү, еј никари-мәһру.* Дк. 53 (97); *Чох нәстә сифәтдә заһир олмаз; Көрсәт үзүнү бизә нәһани.* Дк. 73 (138); *Ол нури-рүхүндән ајры, еј маһ; Јахды мәни нар, беләми олур.* Дк. 50 (90); *Һеч көрмәјирсән бу һејәтимини; Бу шәкли-бәди сурәтимни.* Дк. 22 (39); *Кәлди гулағыма сази-бүлбүл; Шәб пәрдәсин ач-ды чөһрәдән күл.* Дк. 26 (46).

Мисалларда верилән *һүсн*, *чәмал*, *сифәт*, *сурәт* (әрәб), *ру*, *рүх*, *чөһрә* (фарс), *үз* (Азәрбајчан) сөzlәриндән әмәлә кәлмиш бу чәркә мütләг синонимләрдир.

Шаир севдији көзәлиң үзүнү даһа ајдын, емоционаллыг кејфијјәтини нисбәтән даһа габарыг вермәк үчүн бу сөзүн (*үз*) рәнкарәнк вә тә'сирли синонимләриндән истифадә етмишдир.

А. Н. Гвоздјев һағлы олараг јазыр ки, синонимләри фәргләндирмәји бачармағ, бунлардан даһа әлверилми оланларыны сечмәји бачармағ бөјүк үслуби вәрдиш тәләб едир¹⁴⁵.

Јухарыдакы синоним чәркәни тәшкил едән сөzlәрдән *ру*, *рүх* сөzlәри дилдән чыхмыш, *чәмал*, *сурәт*, *чөһрә*, әсасән, бәдн дилдә ишләнир.

Маһ-а-ј-һила-гәмәр. Бир дилбәрү дилрүбаји севдим; Мән зәррә бу күн аји севдим. Дк. 24 (41); *Гәдр етмән аја ки, вар һилалын; Бахман күнәшә ки, вар завалын.* Дк. 33 (56); *Кәр мунда сәни дујарса ол маһ; Ишләр ғыла сәнә аллаһ-аллаһ.* Дк. 19 (34); *Үзүн кечәләр сәһәр көрүнмәз; Зүлмәтдә мәнә гәмәр көрүнмәз.* Дк. 13 (19).

Бу синоним чәркәни тәшкил едән сөzlәрдән *маһ* (фарс), *гәмәр*, *һилал* (әрәб), *ај* (Азәрбајчан) мütләг синонимләрдир. Бу мütләг синонимләрдән *маһ*, *һилал* вә *гәмәр* XVIII әср әдәби дилиндә фәал сөzlәрдән олмуш, XVIII әсрдән сонра, әсасән, дилимизи тәрқ етмишләр.

Ај сөзү исә мүәсир әдәби-бәдн дилимиздә фәал сөздүр.

Сифәтлә ифадә олуналар

Биәг-либ-әс-р-биһуш-әб-ләһ-кәч-хәја-л-дива-н-ә-а-х-ма-ғ. Еј әбләһү бинәвүјү биһуш; Пејғамына дәхи тутманам куш. Дк. 54 (100); *Биәг-лү зәбан, биб-әс-р-сән; Оунчүн мүдам хак сәрсән.* Дк. 46 (82); *Кеј әб-ләһ-и-кәч-хәја-л, биәг; Бу сөзү дурур ки, ејләдик нәгәл.* Дк. 12

¹⁴⁵ А. Н. Гвоздъев. Очерки по стилистике русского языка. М., 1952, сәһ. 32.

(17); *Олдум бәмәсли-диванә бидар; Нә мәстү нә агиләм. нә һушјар.* Дк. 12 (18); *Диванә мисән вә јахуд а х ма г; Кет, јохса јејәрсән әлли тохмаг.* Дк. 19 (33).

Бу синоним чәркәдәки *бидар* сөзү дилдән чыхмыш, *бидәл, биһуш, әбләһ, кәчхәјал* вә *диванә* сөзләри данышыг дилиндә, *ахмаг* исә әдәби дилдә ишләнир.

д) Компонентләри эрәб вә фарс дили сөзләриндән ибарәт олан синонимләр.

Аләм-чаһан-дунја-х а н и м а н-мәскән-бәзм-каһ-мәкан. *Јох дәхи чаһанда гәмгүссарым; Сәһрада кәјклар олду јарым.* Дк. 30 (50); *Јохса сәни мән бир ишә саләм; Фәрјадын одујла дола аләм.* Дк. 39 (55); *Дунјада һәр әһли-х а н и м а н и; Б и м ә с к ә н ү хурдү хаб едән ешг.* Дк. 18 (30); *Верән сәнә бу фәғанү аһи; Ол күлшән ичин-дә бәзм-каһи.* Дк. 20 (35); *Бағи-пәри дерләр ол мә-канә; Бәнзәр дәрәчати-асиманә.* Дк. 20 (35).

Бурадакы сөзләрин бир һиссәси мүасир әдәби дилимиздә мүтләг синоним кими ишләнир. Лакин әдәби дилимиздә бу-ларын да ишләnmә мөгамлары вар. Белә ки, сөзләрин бә'зиси мүәјјән тәркиб, ибарә вә ја идиоматик ифадәнин үзвү һиссә-сини тәшкил етдијиндән, ону өз синоними илә әвәз етмәк ол-маз. Мәсәлән: *Дунја муһарибәси, чаһан муһарибәси* дејил-дији һалда, *аләм муһарибәси* дејилә билмәз. *Дунја ичтимауј-јәти* дејилдији һалда, *аләм, чаһан ичтимаујјәти* дејилә бил-мәз. Белә әвәзләnmә нәтичәсиндә тәбиilik поэтулур, сүн'илик вә ејбәчәрлик јарашыр¹⁴⁶.

Бундан (*аләм, чаһан, дунја*) башга, Хәтан «Дәһнамә»дә *ханиман, мәкан, бәзм-каһ, дунја мәтни* синоним чәркәләр ве-рир. Ајры-ајрылыгда булар (*аләм, чаһан, дунја*) синоним дејилдир. Лакин контекстдә бу сөзләр синонимлик кәсб етдији үчүн синоним чәркәјә дахил едилмишдир.

Хәтан *јер, вәтән, өз өлкәси* аңлајышыны вермәк үчүн бу сөзләрдән истифадә етмишдир.

Јар-һәмдәм-рәфиг. *Јандым гәм одуна сәрбәсәр мән; Гәм һәмдәми јар кетди әлдән.* Дк. 42 (74). *Чаным ди-ләји рәфигү јарым; Һәр нәстә ки, вар, кетди әлдән.* Дк. 42 (74); *Мән дәхи никарә бағибанәм; Ашигләрә јари-мәһ-рибанәм.* Дк. 28 (48).

Бу синоним чәркәдә иштирак едән сөзләрдән *јар* сөзү *јолдаш* мә'насында әдәби дилдән чыхмыш, *һәмдәм* сөзү да-нышыг дилиндә, *рәфиг* сөзү исә *рәфигә* шәклиндә мүасир әдәби дилдә ишләнир.

Рөвшән-мүнәввәр-нур. *Көрдү ки, чәмән јенә мүн-нәввәр; Зүлфүндән онун чаһан мұәттар.* Дк. 4 (71); *Та нечә Хәтаи дәрдимәндин; Рөвшән күнүнү сән ејләдин тар.*

Дк. 48 (86); *Мәрдүмлә һәмишә ашинасан; Көзләрдә мүдам рөвшәнә сән.* Дк. 59 (109); *Олду гәм илән белим хәмидә; Рәһм ејлә мәнә, еј нури-дидә.* Дк. 29 (49); *Мәрдүмә дедим ки, -нури-ејним; Ким сәндән алыр бу нури ејним.* Дк. 52 (94).

Марағлы һалдыр ки, бу синоним чәркәни тәшкил едән сөзләр мүасир дөврүмүздә ишләнмир. Һәр үч сөз әдәби дили-миздән чыхмыш, буну Азәрбајчан сөзү олан *ишыг* сөзү әвәз етмишдир. *Нур* сөзү исә *үзүндән нур төкүлүр* ифадәсиндә өзүнү сахламышдыр.

Гәба-дон. *Јүз дүрлү гәба кәјиб чәмәнләр; Аг до-нуну кәјди јасәмәнләр.* Дк. 9 (14); Бу синоним чәркәни тәшкил едән вә *палтар* мә'насыны верән һәр ики сөз мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнмир. Лакин *дон* данышыг дилиндә *үстдән кәјилән палтар* мә'насында ишләнир.

Фәрәһ-дәм-хуррәм-хошдәм-ејш. *Гуллуға ириш-ди, дурду бир дәм; Көнлүнү арады, көрдү хуррәм.* Дк. 29 (49); *Ајдыр ки, дејим сөзү мәһәлдир; Көнлү фәрәһү дәм-и көзәлдир.* Дк. 29 (49); *Көрдүм ки, кәзәр чәмәндә хош-дәм; Күлләр вәрәгини ејләмиш нәм.* Дк. 22, 23 (39); *Өз ејшинә, өз дәминә мәшғул; Бу аләм онун гатында бир пул.* Дк. 22 (39).

Јухарыдакы мисалларда верилән *фәрәһ, ејш* (эрәб), *дәм, хуррәм, хошдәм* (фарс) сөзләри мүтләг синонимләрдир.

Бурада шаир *кәјф, севинч, шадлыг* аңлајышыны вермәк үчүн һәмин синоним сөзләрдән мәһарәтлә истифадә етмиш-дир. Бу синоним чәркәдәки сөзләрдән *хошдәм, хуррәм, дәм* мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнмир. *Ејш ејш-ишрәт* тәркибиндә данышыг дилиндә, *дәм* исә *дәм олмаг, дәм чәкмәк* тәркибиндә галмышдыр. Хәтан дилиндә ишләнән вә синоним чәркәни јарадан бу сөзләри (*дәм, хуррәм, хошдәм, ејш*) *кәјф* вә *фәрәһ* сөзләри әвәз етмишдир.

Фе'ли синонимләр

а) Дилимизин өз сөзләри илә әмәлә кә-лән синонимләр.

Азәрбајчан дилиндә фе'ли синонимләрини әксәријјәтини садә данышыг сөзләри тәшкил едир. Садә данышыг дилинин фе'лләри бир сыра үслуб хүсусијјәтләринә көрә фәргләнир. Белә ки, әдәби дил мүәјјән олунмуш нормаларда даһа чох мәһдуддурса, чанлы дил нисбәтән сәрбәст вә кениш имкан-лара маликдир. Ади данышыг дили бә'зи хүсусијјәтләринә көрә әдәби дил нормаларындан кәнарда галыр. Бунунла бәрабәр садә данышыг сөзләри әдәби дил сөзләри илә чох асанлыгла синоним чәркәдә бирләшә билир. Бу һал Хәтанин «Дәһнамә» поемасында өзүнү көстәрир.

Хәтаи тәқрар вә јекнәсәгликдән гачмаг мәгсәди илә Азәр-

¹⁴⁶ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин үслубијјаты. Бакы, 1962, сәһ. 129.

бајчан дилинин өз сөзлөрүндөн кениш шөңүлдө истифадэ етмишдир. «Дәһнамә»дә слә фе'ли синоним чәркәләрә раст кәлинир ки, бу синоним чәркәләрдә иштирак едән сөзләрүн әксәријјәти мүасир дилимиз үчүн арханкләшмишдир. Мәсәлән: *Улашмаг-иришмәк-јетмәк. Пәһ-пәһ ки, мәнәм о чисми бичан; Ким накаһ она улашды бир чан.* Дк. 64 (121); *Пәһ-пәһ ки, мәнәм сәғими-мүһлик; Һатифдән иришиди она дәрман.* Дк. 64 (121); *Сәндән иришир мәгамә әнбәр; Аләмин ғылыр дәмин мүәттәр.* Дк. 23 (40).

Дөшүрмәк-дәннәмәк (јыгмаг мә'насында). *Һәр бир чичәк үстә гонду зәнбур; Дөшүрмәјә чыхды данәсин мур.* Дк. 11 (16).

Вармаг-кетмәк. *Вармаг һәвәсини тәрк ғылдым; Гуртулмаға инди разы болдум.* Дк. 20 (35); *Сәбр илә гәрарым алды, кетди; Нә сәбр ки, варым алды кетди.* Дк. 20 (35).

Дөнмәк-кәлмәк, гајытмаг. *Дөндү вәтәнинә чүмлә гушлар; Кәлди јувасына ғырлагушлар.* Дк. 11 (16).

Етмәк-ғылмаг-ејләмәк. *Дурмуш чамән үзрә сәрв ајага; Ѓылмагда тамаша сола-саға.* Дк. 11 (16); *Кеј әбләһи-кәчхәјал, биәгл; Бу сөзмү дурур ки, ејләдин нәгл.* Дк. 12 (17); *Дедим ки, гәләм үзүн сијаһ ет; Лусиф тәк өзүн бәгә'ри-чаһ ет.* Дк. 25 (44).

Гонмаг-дүшмәк. *Ја јолуму азыб бураја дүшдүн; Бир дәм бизим илә хуб дурушдун.* Дк. 19 (33); *Дурна учубан һәвајә дүшдү; Лачын алубан оваја дүшдү.* Дк. 9 (13); *Һәр бир чичәк үстә гонду зәнбур; Дөшүрмәјә чыхды данәсин мур.* Дк. 11 (16).

Јахмаг-урмаг (вурмаг мә'насында). *Јохса ки, гашым јајын гулар мән; Јүз навәки бағрына урар мән.* Дк. 34 (57); *Гахыды Сәнәм олары варын; Мән верәјим чәзаји карын.* Дк. 31 (58); *Бир хош гулағын бурајым мән; Јүзүнә тапанчә урајым мән.* Дк. 30 (51); *Нәркиз көзүн ачмыш она бахыр; Сүнбүл јүзүнә тапанчә гахыр.* Дк. 23 (39); *Бир јумруг уруб гафамә мөһкәм; Башыма јетирди дәхи үч бәм.* Дк. 19 (33).

Демәк-ајдырмаг. *Ајдыр ки, — Бәли Сәба мәнәм дер; Сөзү јетирим, ханы сәнәм дер.* Дк. 28 (48); *Ајдыр ки: — Әја шәһи-Зәманә; Үз сүрмәјә кәлдин аситанә.* Дк. 31 (53); *Гахыды сәнәм олары варын; Дер: — Мән верәјим чәзаји карын.* Дк. 31 (53).

Јад ғылмаг — унутмаг. *Бу хәстә Хәтаи јад ғылма; Зинһар унутма әһдү пејман.* Дк. 72 (136).

Бу мисалларда фе'ли синоним чәркәләри тәшкил едән сөзләрдән улашмаг, иришмәк, вурмаг, дөнмәк (кәлмәк мә'насында), ғылмаг, гонмаг (дүшмәк мә'насында), ајдырмаг (демәк мә'насында), гахмаг, урмаг (вурмаг мә'насында), јад ғылмаг (унутмаг мә'насында) кими гәдим Азәрбајчан сөзлә-

ри ишләнир ки, бунлар Хәтаи дили вә дөврү үчүн ишләк олса да кет-кедә мәһдудлашмыш, сонра исә дилимизи тәрк етмишдир. Лакин изләри бә'зи диалектләрдә галмышдыр.

Ғылмаг анчаг «намаз ғылмаг» ифадәсиндә ишләнәрәк етмәк, ејләмәк сөзләрүнә синоним дејилдир. *Гонмаг* сөзү мүасир дилимиздә, әсасән, *учмаг* фе'ли илә бағлы һәрәкәти билдирмәк үчүн ишләнир.

б) Биринчи компоненти әрәб сөзүндән ибарәт олан мүрәккәб фе'лләрлә сәдә фе'лләрдән әмәлә кәлмиш синонимләр.

Атәш етмәк-јанмаг-јахмаг-јахылмаг. Јандым гәм одуна сәрбәсәр мән; Олдум јенә мәстү-бихәбәр мән. Дк. 43 (75); *Дилдән јенә атәш етди чуши; Һәм дәрди-дәрун едиб хуруши.* Дк. 43 (75); *Јандым гәм одуна сәрбәсәр мән; Гәм һәмдәми јар кетди әлдән.* Дк. 42 (74); *Ол нури-рүхүндән ајры еј маһ; Јахды мәни нар беләми олур.* Дк. 50 (90); *Олдур ки, она јахылды Јә'губ; Һәм чәкди бәласын онун Әјјуб.* Дк. 18 (30); *Одлара салыб фәрагәт әһлин; Јахуб чикәрини кабаб едән еиғ.* Дк. 18 (30); *Бу вәһшәт илә ки, бахар идим; Вәһшәтдә көнлүнү јахар идим.* Дк. 18 (32).

Јухарыдакы мисалларда јанмаг вә һәјчанланмаг анлајышыны вермәк үчүн Хәтаи бу синоним чәркәдә истифадә етмишдир. Бу синоним чәркәдә иштирак едән сөзләрдән јахмаг вә јахылмаг сөзләри әдәби дилимизи тәрк етмиш, јалныз *јаныб-јахылмаг* тәркибиндә өзүнү сахламышдыр.

Атәш етмәк сөзү исә мүасир дилимиздә *атәш ачмаг* тәркибиндә атмаг, күлләјә тутмаг мә'насында ишләнир.

Аллаһа шүкр ғылмаг-јер өпмәк. *Аллаһа шүкр ғылыб јер өпдүм; Булмаға сәбаны јола гондум.* Дк. 22 (38).

Хәтаи мә'на рәнкарәнклији вә експрессив-емосионал чаларлыг јаратмаг мөгсәди илә аллаһа шүкр ғылмаг синоним сөзүнә мәтһи синоним олан *јер өпмәк* синоним компонентини јарадыр ки, биз буну башга синоним чәркәләрдә дә көрә билirik.

Өлмәк-гәтл ғылмаг-гәрг олмаг-чүрүмәк-рәһмәтлик олмаг-һәлак олмаг. *Ким өлдү-рубән, һәлак едәрләр; Хәнчәрлә тәһини чак едәрләр.* Дк. 31 (53); *Бу һәсрәт илә һәлак болдум; Бу дәрд илә дәрднак болдум.* Дк. 21 (36); *Та дејә ону көрән мүһбләр; Рәһмәтлик ола онун рәваны.* Дк. 73 (139); *Сәндән нечә ким чан ајры дүшдү; Тән ја чүрүдү, ја сајры дүшдү.* Дк. 72 (137); *Өлүнчән унутман ол һәбиби; Күл һеч унудармы әндәлиби.* Дк. 72 (137); *Пәрвәрдә олурму чисми бир руһ; Олмаса кәмиси гәрг олур Нуһ.* Дк. 68 (128); *Јалныз мән өлүм әкәр ғыла гәтл; Тәнһа мән олам әкәр ғыла әзл.* Дк. 38 (66).

Өлмәк-гәтл гылмаг-чүрүмәк-рәһмәтлик олмаг-һәлак олмаг фе'лләри ејни анлајышлары ифадә етдикләринә керә синонимдир.

Фе'лләрин иштиракы илә дүзәлән синонимләрдән истифадә јолу илә шаир һисси тә'сирлилик вә експрессив-смоснонал чаларлыг јаратмаг мәгсәди илә синоним чәркә дүзәлтмишдир. Бу синоним чәркәдә иштирак едән гәтл гылмаг вә чүрүмәк артыг дилимизи тәрк етмиш, рәһмәтлик олмаг евфемистик бир сөз кими әдәби вә бәдии дилдә, өлмәк һәм әдәби, һәм дә данышыг дилиндә ишләк сөзләрдәндирләр.

Биринчи компоненти фарс-сөзүндән ибарәт олан мүрәккәб фе'лләрлә садә фе'лләрин әмәлә кәтирдији синонимләр.

Охумаг-ағаз гылмаг-өтмәк-сајрамаг-аһәнк тутмаг. *Шајәд ки, охуја намән ол јар; Бир вәдеји-вәслә верә играр.* Дк. 31 (52); *Хәшм етди, һәмин дәм өз сәри-наз; Чох әрбәдә наз гылды ағаз.* Дк. 36 (60); *Сајра ағач үстә јүз сығырчын; Аһәнк тутар она көјәрчин.* Дк. 10 (15); *Гол етди мәнә ки; «Сан атан чаг»; Бүлбүл будага гонуб өтән чаг.* Дк. 25 (43).

Мисалларда верилмиш синоним сөзләрдән өтмәк, аһәнк тутмаг сөзү охумаг сөзүнүн синонимидир. Шаир өтмәк, аһәнк тутмаг синонимини образлы, һәм дә тәкрарланманын гаршысыны алмаг мәгсәди илә ишләтмишдир. *Өтмәк* сөзү һәм Хәтәнин дөврүндә, һәм дә мүасир дөврүмүздә ән чох гушларын сәсләшмәсинә мәхсусдур. Хәтән сајрамаг сөзүнү охумаг сөзүнүн синоним кими вермишдир. Бу сөз (сајрамаг) Хәтән дөврүндә охумаг мә'насында ишләндији һалда, мүасир дилимиз үчүн арханкләшмиш, јалныз өз мә'насыны дәјишәрәк мүасир диалектләримиздә тојугун јумуртламадан габаг чыхардыгы сәс мә'насында галмышдыр. Мәс.: *Тојуг сәјријир әнар фал гој, јохса јазыхар* (Шамхор); *Бу тојугун пеиәси сәримәхди* (Газах)¹⁴⁷.

Јыртмаг (чырмаг) — чак етмәк. *Јыртды алыбан јазан китабы; Биш етди итаб илән хитабы.* Дк. 36 (60); *Ким, өлдүрүбән һәлак едәрләр; Хәнчәрлә тәнини чак едәрләр.* Дк. 31 (53); *Јыртды әлиндән алыб китабын; Сајды үзүнә үјуби варын.* Дк. 31 (53).

Бурада чырмаг мә'насыны верән *јыртмаг* вә чак етмәк бир синоним чәркә јарадыр. Бу синоним чәркәни јарадан һәр ики сөз мүасир дилимиздә ишләнмир. Јалныз *јыртмаг* данышыг дилиндә гопартмаг, дешмәк мә'насында ишләнир.

ОМОНИМЛӘР

Дилчилик әдәбијјатында сәс тәркиби е'тибарилә ејни, мә'нача мүхтәлиф олан сөзләр кими мүәјјәнләшдирилән омо-

нимләр һәр бир дилин лүгәт тәркибиндә мүәјјән мигдарда мөвчуддур. Гејд етмәк лазымдыр ки, омонимләр бә'зән мәнтиги чәһәтдән јахын, чох вахт исә мәнтиги чәһәтдән һеч бир јахынлығы, әлағәси олмајан анлајышлары ифадә едир. Омонимләри тәјин едиркән, әлбәттә, тарихилији дә нәзәрә алмаг лазымдыр.

Мәвчуд дилчилик әдәбијјатында омонимләр мәншәјинә керә ики әсас група бөлүнүр:

1. Дилин өз дахили имканлары һесабына, јәни сөзләрдәки чохмә'налыгдан јаранан омонимләр;

2. Мәншә чәһәтдән мүхтәлиф олан, бири-бири илә гоһумлуғу олмајан (башга дилләрдән кечмиш сөзләр васитәсилә әмәлә кәлән) омонимләр¹⁴⁸.

Бәдии әдәбијјатда башга лексик группар кими, омонимләрин мүәјјәнләшмәсиндә јазычынын фәрди үслубу, јашадыгы дөврдәки әдәби дилин һәчми, халг дилинин лүгәт тәркиби вә с. әсас рол ојнајыр.

Үмумијјәтлә, әдәби дилимизин әввәлки инкишаф дөврләриндә шәкилчә ејни олан сөзләр азлыг тәшкил етмишдир. Бу һал Хәтәнин «Дәһнамә»синдә дә өзүнү көстәрир.

Хәтәнин ишләтдији омоним сөзләрин бир нечәси онун үслубу вә дөврү илә әлағәдар олдуғу үчүн мүасир дилимиздәкиндән мүәјјән гәдәр фәргләнир ки, булар һаггында да бәһс едиләчәкдир.

Хәтәнин «Дәһнамә» поемасындакы омонимләри дә мәншәјинә керә ики јерә бөлмәк олар: 1. Дилимизин өз сөзләринин чохмә'налыгындан јаранан омонимләр; 2. Мәншә чәһәтдән мүхтәлиф олан, јәни алынма сөзләр һесабына јаранан омонимләр.

1. Дилимизин өз сөзләриндән јаранан омонимләри дә ики јерә бөлмәк олар¹⁴⁹: а) ејни нитг һиссәсинә дахил оланлар вә ја лексик-семантик омонимләр; б) мүхтәлиф нитг һиссәләринә дахил оланлар вә ја лексик-грамматик омонимләр.

Бу група елә смонимләр дахилдир ки, сырф Азәрбајҗан сөзләри олмасы шүбһә доғурмаса да, онлары изаһ етмәк, мәншәјини тапмаг, онларын арасындакы етимоложи әлағәни вә ја ајрылығы мүәјјән етмәк чәтиндир.

а) Лексик-семантик вә ја ејни нитг һиссәсинә дахил олан омонимләр.

Ајағ I — бәдәнин бир үзвү. *Даим јашын ол ајағә дам-сун сәрв ајағы хуб олур тәр олса.* Дк. 39 (68); *Ким јолда*

¹⁴⁸ Бах: 3. Тағыјева. Азәрбајҗан дилиндә лексик омонимләрин әмәләкәлмә јоллары, «Азәрбајҗан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтимаи елмләр серијасы), Баки, № 4, сәһ. 54.

¹⁴⁹ Бах: Р. Мәһәррәмова. Сабирин сатирик ишәрләринин лексикасы, Баки, 1968, сәһ. 90—110.

¹⁴⁷ Азәрбајҗан дилинин диалектоложн лүгәти, Баки, 1964, сәһ. 357.

ситам чәкиб дурур бәс; Батмыш ајагына хар илән хәс. Дк. 35 (60).

Ајағ II — пијалә, каса, гәдәһ.

Даим јашын ол ајағә дамсун. Сәрә ајагы хуб олур тар олса. Дк. 39 (68).

Н. Зәринзадә бу Азәрбајчан сөзүнүн ајағ шәклиндә һәлә Хәтан дөврүндән әввәл фарс дилинә кечдијини вә индијә гәдәр ишләндијини, һәтта фарс дилинә јени бир мә'на чыхыр, шараб мә'насы кәсб етдијини дә кәстәрир¹⁵⁰.

Чин I — өлкә, јер;

Чин II — дүз, доғру.

Чин ләшкәрини дағымдә зүлмәт; Ислам чәрисини етди дә'вәт. Дк. 70 (131); Кәлkil ки, әкәрчи бәрхәтәсэн; Чин олду јанымда һәр хәталәр. Дк. 63 (118).

Ајдындыр ки, биринчи бейтдә Чин өлкәсиндән бәһс олунур, икинчи бейтдәки чин сөзү исә доғру, дүз, дүзкүн мә'насындадыр. Јери кәлмишкән демәк ләзимдыр ки, чин сөзү халг дилинә доғру, дүз, дүзкүн мә'насында ишләниш вә бу күнә кими бә'зи ифадәләрин тәркибиндә өзүнү сахламышдыр. Мәсәлән: «Јумусу чин чыхмаг» (олмаг), (доғру чыхмаг), «оту чинләмәк» (дүзәлтмәк, сәлигә илә, бир истигамәтдә, дүз шәкилдә гојмаг), «чин-чин јығмаг». Чин сөзүнүн һәр һансы бир әјянин сәлигә илә дүзәлмәси, дүз шәкилдә јығылмасы мә'насы чанлы данышыг дилинә дә ишләнир. Мәсәлән: Китарлары рәфә чин-чин јығ.

Дағ I — Јерин дәннз сәтһиндән јүксәк чыхынты һиссәси;

Дағ II — мәч. гәм, гүсә, кәдәр.

Чуләр ахадур кәнари-багдан; Су ичмәјә аһу кәлди дағдан. Дк. 16 (15); Ал илә јашыл кәјинди бағлар; Ағ ләчәји сәрпа салды дағлар. Дк. 10 (15); Каһ јүрүр идим чү аһу дағда; Каһ ахәр идим чү чү бағда. Дк. 11 (17); Недәр бу дағ ичиндә; Вар истәкил ону бағ ичиндә. Дк. 22 (38); Лалә кимч чәкди бағрыма дағ; Ол зүлфи-кәләләји-сәмәнса. Дк. 44 (77); Лалә кечәләр јахуб чырагы; Ашиг чијәринә чәкди дағы. Дк. 10 (15); Мәрһәм едәси чикәрдә дағә; Ол лалә узар һәмдүлиллаһ. Дк. 59 (108).

Дилчилик әдәбијјатында* бу сөзүн бир нечә омонимик мә'насы гејд едилмишдир¹⁵¹.

¹⁵⁰ Н. Зәринзадә. Фарс дилинә Азәрбајчан сөзләри. Бақы, 1932, сәһ. 167.

¹⁵¹ Бах: С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајчан дилинин лексикасы. Бақы, 1958, сәһ. 39; Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин үслубијјаты. Бақы, 1962, сәһ. 145; Н. Зәринзадә. Фарс дилинә Азәрбајчан сөзләри. Бақы, 1962, сәһ. 299; Рәһилә Мәһәррәмова. Сабирин сатирик ше'рләринин лексикасы (синоним, омоним, антоним). Бақы, 1968, сәһ. 90—91.

* Гејд: Бу сөз С. Чәфәров вә Ә. Дәмирчизадәнин китарларында фарс дилинән кәлмә сөзләр вәсипәсәнлә дүзәлән омонимләр сырасында верилмишдир. Н. Зәринзадә исә һағлы олараг ону фарс дилинә кечмиш Азәр-

Бизчә бу сөзүн әсас ики мүстәгил мә'насы вардыр. Биринчи, јә'ни әсас мә'насы чоғрафи аңлајышы билдирир. Икинчи мә'насы исә јүксәк һәрарәтлә әлағәдар олараг гыздырылмыш дәмнрлә ат вә башга һејванлары дағламаг. Һәмнин сөзүн лүгәтләрдә кәстәрилән мәчәзи мә'насы мүстәгил исим кими ишләнир. Бә'зән исә көмәкчи фе'л тәркибиндә (дағ чәкмәк) верилир.

Јухарыдакы мисалларда дағ сөзүнүн ики мүстәгил омонимик мә'насы верилмишдир. Бунлардан биринчиси чоғрафи аңлајышы, икинчи мә'насы исә мәчәзи мә'на кими чыхыш едән гәл, гүсә, дәрд аңлајышыны билдирир.

Ал I — гырмызы, ган (рәнк);

Ал II — һијлә, кәләк, мәкр.

Сачын тәки гәдди дағә дәнмүш; Лә'лин кими јашы алә дәнмүш. Дк. 40 (70); Көрдүм бу сөзүм тутуб едәр ал; Фәрзәндү-әзизү чамәси ал. Дк. 52 (95).

Хәтан дилинә ишләнән һәр ики омоним сөзләр мүасир Азәрбајчан дили үчүн арханкләшмишдир. Лакин Азәрбајчан дилинин диалект вә шивәләриндә һијлә, јалан мә'насында гаалмышдыр. Мәсәлән: — Мәни ал дилә тутма, нә сөзүн вар мәрдана дејнән (Бәрдә)¹⁵². Мүасир Азәрбајчан әдәби дилинә исә, јалныз тәркиб дахилинә биринчи омоним мә'на өзүнү сахламышдыр. Мәсәлән: Ал бајраг, ал гырмызы, ал јашыл.

Јаш I — көз јашы;

Јаш II — чаван, кәпч.

Көз јашы буланды олду мејкун; Көнлү бу хәбәрдән олду мәһзун. Дк. 55 (101); Шад олду көнүл ки, кәлди јашымы; Титрәр зи-һәвәс ичимдә дашым. Дк. 55 (101).

Сары I — тәрәф;

Сары II — рәнк.

Душмән ганы тәк гызарды һәр су; Өткүн саруја јериди аһу. Дк. 11 (16).

Сары гылыбан нәһалә бәнзин; Су етди дилин лалә бәнзин. Дк. 11 (16); Дер: Вар билә сәнинлә гајғу; Ган јашилә рәнкү, риһи сару. Дк. 72 (135).

Бу омонимик мә'надан биринчиси мүасир әдәби дилимиз

бајчан сөзләри сырасында вермишдир. О. дағ сөзү һағгында јазыр: «Фарс дилинә түрк дилләриндән кечмиш бу сөзүн Азәрбајчан дилинә олан омонимик мә'насы әсасән гаалмышдыр (Бах: Фарс дилинә Азәрбајчан сөзләри. Бақы, 1962, сәһ. 299); Р. Мәһәррәмова Зәринзадәнин бу фикрини тәсдиг едәрәк кәстәрир ки, Дағ сөзү фарс дилинән кәлмә дејилдир. Бу түрк мәшһәли сөздүр, гәдим түрк дили абидәләриндә һәр ики мә'насына тәсадүф олунур (Бах: Divanü lügat-it-türk tercümesi, cilt III, Ankara, сәһ. 112).

Бир сыра мүасир түрк системли дилләрдә тағ шәклиндә инди дә ишләнмәкдәдир (Бах: Р. Мәһәррәмова. Сабирин сатирик ше'рләринин лексикасы (синонимләр, омонимләр, антонимләр). Бақы, 1968, сәһ. 91).

¹⁵² Азәрбајчан дилинин диалектоложы лүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 27.

үчүн арханкләшмиш, јалныз данышыг дилиндә галмышдыр: Бизә сары нијә кәлмирсән? Икинчи омонимик мә'на исә мүасир дилимизин сөзләриндәндир.

б) Лексик-грамматик омонимләр вә ја мүхтәлиф нитг һиссәләринә дахил олан омонимләр.

Вар I — дәвләт, әмлак, мал;

Вар II — олмаг;

Вар III — кетмәк (фе'л).

Сәбр илә ғарарым алды, кетди; *Нә сәбр ки, варым алды кетди.* Дк. 20 (35); *Вар һумләти бојунуз тәк ә'ла; Зүлфүн тәки пүр дурур зи севда.* Дк. 40 (70); *Бир дәхи мәнимлә мәрдум ғыл; Вар јарә, јенә јени хәбәр бил.* Дк. 59 (109); *Вармаг һәвәсини тәрк ғылдым; Гуртулмага инди разы болдум.* Дк. 20 (35).

Вар сөзү биринчи мисалда исим, икинчи мисалда исми хәбәр, үчүнчү вә дөрдүнчү мисалларда исә фе'л вә фе'ли хәбәр кими ишләнишидр.

Мүасир әдәби дилимиз үчүн *вармаг* фе'ли арханкләшмиш, бә'зи диалектләрлә, ән чох да Газах, Товуз, Шамхор диалект вә шивәләриндә¹⁵³ мәһдуд даирәдә ишләдилир.

2. Мәншәчә мүхтәлиф дилләрә мәнсуб олан вә ја дилимизин өз сөзләри илә башга дилә мәнхәсус сөзләрин әмәлә кәтирдји омонимләр.

а) Лексик-семантик омонимләр.

Бу група дахил олан омонимләр дә мүхтәлифдир. Белә ки, омоним мә'наларын һәр икиси әрәбчә, ја фарсча, бири фарс, дикәри әрәб, јахуд омоним мә'налардан бири әрәб, икинчиси исә азәрбајчанча олур. Белә омонимләри мүәјјән група ајырмаг мүмкүндүр.

1. Омоним сөзләрдән бири алынма, икинчиси азәрбајчанчадыр.

Дил I — үрәк (фарсча).

Дил II — дил (азәрб.).

Јондум ғәләми, дилини дәлдим; Һәм јонуб онун үзүнү силдим. Дк. 25 (44). *Һичранын одунда кечә-күндүз; Дил јенә јанар, сән гал имди.* Дк. 71 (134); *Дилим тутулур кәһ өз тәһәјјүр; Гәм көнлүм ара ғојмаз тафәккүр.* Дк. 26 (45); *Бу ағзыма кәр булајды јүз дил; Һәр дилим әкәр олајды мин дил.* Дк. 68 (129).

2. Фарс мәншәли омонимләр.

Јар I — севкили, никар.

Јар II — јолдаш, һәмдәм, дост.

Сән ејләмисән әкәр мүдара; Мән јетирәрәм сөзүмү јара. Дк. 45 (80); *Мән дәхи никарә бағыбанәм; Ашигләрә јари*

мәрибанәм. Дк. 28 (48); *Јандым гәм одуна сәрбәсәр мән; Гәм һәмдәми јар кетди әлдән.* Дк. 42 (74).

Чох вахт мүасир данышыг дилимиздә *јар-јолдаш* тәркибиндә ишләдилир. Беләликлә лексик-семантик омонимләрдә ејни сөз ики, бә'зән исә даһа артыг мә'на ифадә едә билирсә, лексик, грамматик омонимләр јалныз ики мә'на ифадә едир. Булар исим көкү илә фе'лин әмр формасынын икинчи шәхс тәкиндә, бә'зи һалларда исә исмә хәбәрлик шәкилчиси әләвә едилдикдә омонимләшир.

АНТОНИМЛӘР

Антонимләр дә синонимләр кими әдәби дилин бәдин тәсвир васитәләриндән биридр. Булар бәдин дилин ән гүввәтли ифадә васитәләриндән олуб, фикрин емоционал-экспрессив вә образлы ифадәсиндә мүһүм рол ојнајыр. Антоним сөзләрин диллә јаранмасына сәбәб бизи әһәтә едән аләмин өзүнүн зиддијәтли олмасыдыр.

Инкишафын әсасыны тәшкил едән бу зиддијәтләрин диллә ифадәси антоним сөзләрдә өзүнү көстәрир. Үмумијјәтлә, дилчилик әдәбијјатында антонимләрә, әсасән, белә тәриф верилир: әкс, зидд, гаршы мә'на вә мәфһумлары ифадә едән сөзләрә антоним сөзләр вә ја садәчә антонимләр дејилр. Бурадан ајдын олур ки, антоним бир-биринә әкс¹⁵⁴ вә зидд мә'налары ифадә едән ики сөзүн бирликдә алыдыр. Антонимлик мәһз белә сөзләрин ғошәлығы илә мүәјјән едилр. Мәсәлән: *ач-тох, өлү-дири, ғүссә-севинч, кечә-күндүз, аг-ғара* вә с. үмуми аңлајышларын тәзәдлы мүнәсибәтләрини әкс етдирән антонимләр синонимләр кими сөзүн мә'насыны дәгигләшдирмәјә көмәк едир. Антоним сөзләри ишләтмәк үчүн оларын бир-биринә зидд мә'насыны әкс етдирән характерик контекст олмалыдыр. А. Н. Гвоздјев дүзкүн олараг гејд едир ки, бу вә ја дикәр вәзијјәти гијмәтләндирәркән биз, адәтән, онун мүсбәт вә ја мәнфи олуб-олмамасыны өјрәнмәјә чалышырыг вә олары бир-биринә зидд олан чәркәдә ғојуруг¹⁵⁵.

Антонимләр күман ки, дилин инкишафынын илк дөврләриндә јаранмышдыр. Исанлар әтрафдакы мүһити дәрк едиркән јахшыны нисдән, бөјүјү кичикдән, торпагы сәмадан, кечәни күндүздән вә с. фәргләндирмәјә чалышмышлар. Мәһз буна көрә дә тәсадүфи дејил ки, гәдим әфсанәләр, нағыллар, мифләр тәзәдлар әсасында гурулмушдур. Аталар сөзү вә

¹⁵⁴ Бу барәдә Рәһилә Мәһәррәмованын Сабирин сатирик ше'рләринин лексикасы (синонимләр, омонимләр, антонимләр) адлы әсәриндә әтрафлы данышылдығындан, бу мәсәлә үстүндә дајанмагы мәгсәдәүјүн һесаб етмәдик.

¹⁵⁵ А. Н. Гвоздъев. Очерки по стилистике русского языка, М., 1952. сәһ. 38.

¹⁵³ Азәрбајчан дилинин диалектоложн дүгәти, Бақы, 1964, сәһ. 97.

халг мәсәлләринин әксәријјәти тәзадлыдыр. Мәсәлән: *Ел илә кәлән гара күн, тој-бајрамдыр* (сәһ. 216); *Ел тикәни аләм јыха билмәз* (сәһ. 216); *Намәрдин пловундан, мәрдин гашигы ашы* (сәһ. 148); *Намәрдән кеч, мәрдә әјлән* (сәһ. 148); *Нисјә балдан сиркә јахшыдыр* (сәһ. 152); *Ағы көрүб гара еви јыхмазлар* (сәһ. 19); *Алмаг асандыр, гајтармаг чәтин* (сәһ. 30)¹⁰⁶.

Антонимләрин мүйјәйләшмәсиндә чохмә'налылыг вә мәчәзи мә'наларын мүнһүм ролу вардыр. Јә'ни бәдин әсәрләрдә ишләдилән антонимләри тә'јин едиркән мүтләг антонимләрлә (*кечә-күндүз, ач-тох, јухары-ашағы*) јанашы, контекстуал мәтни антонимләрдән, мүйјән мүнһитдә антоним кими чыхыш едән сөзләрдән дә кенниш истифадә олунур. Ағыр сөзү контекстдән кәнарда *хош* сөзү илә антоним дејилдир. Тәмнин сөзүн антоними *јункул* сөзүдүр. Лакин күн, *хасијјәт, рәфтар* кими сөзләрлә бирләшмә тәшкил едиркән ағыр вә *хош* антоним кими чыхыш едир. Мәсәлән: *хош (күн), ағыр (күн), ағыр (хасијјәт)* вә с.

Белә мәчәзи мә'налар јазычыларә конкрет мәтидә мүхтәлиф мәгсәдләр үчүн сөзләри јени мә'на вә функцијаларда ишләдәрәк рәнкарәнк антонимләр јаратмага имкан верир.

Мәһз бу нөгтеји-нәзәрдән Хәтәи мүтләг антонимләрдән истифадә етмәклә јанашы, мәтидән кәнарда антоним олмајан, лакин онун мә'насына көрә антонимлик кәсб едән сөз вә ифадәләр ишләтмишдир.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг, Хәтәинин «Дәһнамә» поемасындакы антонимләр тәдгиг едилиркән онлара ики чәһәтдән јанашылмышдыр.

1. Дилин мүгәт тәркибиндә мөвчуд олан мүтләг антонимләр вә онларын семантик хүсусијјәтләри.

2. Нисби-мәтни (контекстуал) антонимләр вә онларын конкрет бир мәтидәки мә'на хүсусијјәтләри.

Мүтләг антонимләр

Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында *баш-ајаг, кечә-күндүз, јахшы-јаман, сол-сағ* вә с. бу кими антоним сөзләрин иштиракы илә дүзәлән гоша сөзләрә дә тез-тез тәсадүф етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән: *Дурду, јериди чәмәндә рә'на; Башы н-оан ајага чандыр әз'а*. Дк. 16 (26); *Ишим кечә-күндүз аһу-зари; Тутмазды дәли көнүл гәрары*. Дк. 13 (19); *Ондан дурур ады пакидаман; Јаман демәз она јахшы-јаман*. Дк. 49 (88); *Кәшфин тәки иши ајага дүшмәк; Сачын кими сол-сағә дүшмәк*. Дк. 39 (60).

Хәтәи дилиндә ишләдилән мүтләг антонимләрин бир гисми мүхтәлиф мәгсәд вә үслуби мөгамлар, мугәјисә, гаршы-

¹⁰⁶ Мисаллар Әбүлгасым Нүсәјизадә тәрәфиндән топлаңмыш «Аталар сөзү» китабындан көтүрүлмүшдүр (Баки, Азәрнәшр, 1956).

лашдырма јаратмаг үчүндүр. Мүтләг антоним сөзләрә һәм ејни мисрада, һәм дә гафијәләрдә тәсадүф едилир.

Ајры ишләнән антонимләр дә мүхтәлиф мәншәли сөзләр олуб, нитг һиссәләри илә ифадә едилир.

а) Адла ифадә олунан антонимләр

Дилдә антонимләр әмәлә кәтирән сөзләр һәм кејфијјәт, һәм дә мөкан, заман вә кәмијјәт аңлајышларыны ифадә едир. Бу һал Хәтәинин «Дәһнамә» поемасында да өзүнү көстәрир. Хәтәи дилиндә ишләнилмиш антонимләр бир сыра мә'на группларына ајрылыр ки, бунлар да, әсасән, мүстәгил сөзләрлә ифадә олунур. Бу чәһәтдән һәмин антонимләри ашағыдакы групплара ајырмаг олар.

1. Заман, мөкан, кәмијјәт аңлајышы илә әлагәдар олан антонимләр. Мәсәлән: *Гыи кетди, јенә баһар кәлди; Күл битди вә лаләзар кәлди*. Дк. 8 (13); *Һәзлә етдим о дәмдә афитаби; Ким, нишә көтүрдү шәб нигаби*. Дк. 70 (131); *Һичран гышы бирлә зар гылдым; Еј, тәзә баһар беләми олур*. Дк. 50 (90); *Һичранын одунда кечә-күндүз; Дил јенә јанар, сән гал имди*. Дк. 71 (134); *Әсмә каһи солда, каһи сағда; Тәзмә каһи јолда, каһи дағда*. Дк. 35 (55); *Көјдән јерә ши јағар јағышлар; Гуллар күнаһ етсә шаһ бағышлар*. Дк. 30 (50); *Ол шеј ки, өлүдүр онда јохсан; Ол тән ки, дириди онда чохсан*. Дк. 37 (65).

2. Биләвәснә инсаннн һал, вәзијјәт вә фәалнјјәти илә әлагәдар олан антонимләр. Мәсәлән: *Ол сәхт дили мәкәр ола кәрм; Сәрд икән ола бизим илә кәрм*. Дк. 52 (95); *Часусмусан ки, јохса оғру; Ја әјримисән ки, јохса доғру*. Дк. 19 (33); *Дерләр ки, олур бу чарә сәндән; Мәгсудә јетәр бичарә* сәндән*. Дк. 23 (40); *Чүн көрдү бу һалыны онун һуш; Кәлди мәнә бигәрар, биһуш*. Дк. 51 (93); *Дөврүндә сәнин бу хәстә һалын; Каһ зардыр иши, каһ бизар*. Дк. 48 (86); *Һејфа ки, башында нами һәгдир; Ким әксик ишин, тамам һәгдир*. Дк. 47 (82); *Гылдым көнүлә һәзар нифрин; Ким шад икән етди бизни гәмкин*. Дк. 13 (19); *Гәм јемә Хәтәи, шад ол ким; Мәһр илә висалә дөндү һичрин*. Дк. 67 (127); *Сән адәм исән, фириштәјәм мән; Пак илә һарам олурму напак*. Дк. 47 (83); *Һәм гари әнасирын бирисән; Чох мүрдәни ејләдин дири сән*. Дк. 37 (65).

* Р. Ч. Мәһәррәмова тәдгигатында лексик мә'нада антоним олмајан, лакин әкс семантикалы никар шәкилчиләр гәбул едәрәк мүйјән мә'наның зидд тәрәфини билдирән сөзләри дә шәрти антоним кими гәбул едир. Бах: Сабирни сатирик шәһәрләрини лексикасы (синонимләр, омонимләр, антонимләр), Баки, 1968, сәһ. 117.

Бу мисалларда *огру-эјри* сөзү *догру*, *чарэ* сөзү *бичарэ*, *зар* сөзү *бизар*, *эксик* сөзү *тамам*, *шад* сөзү *гэм*, *гэмкин*, *мүрдэ* сөзү *дири* сөзүнүн антонимидир.

Хэтанин «Дәһнам» поэмасында *дини анлајышлары* билдирән сөzlәрэ, терминләрэ тез-тез раст кәлмәк мүмкүндүр. Бәээн бу сөzlәр антонимләр кими дә ишләдилір. Мәсәлән: *Рәһм ејләкил имди бәр мүсәлман*; *Бүтсән нә әчәб ки, кафәр олсан*. Дк. 56 (103); *Ким гәдри бәһиштол билир һәм*; *Ким јанмыш ола о дәр чәһәннәм*. Дк. 61 (115); *Сән адәм исән, фириштәјәм мән*; *Пак илә һәрәм олурму напәг*. Дк. 47 (83).

Ағ вә гара сөzlәри истәр чанлы данышыгда, истәрсә дә бәдни сәнәтдә тәзад (контраст) јаратмаг үчүн чох ишләнир. Хүсусән аталар сөzlәриндә буна тез-тез тәсадүф олунур¹⁵⁷.

Ағ күн ағардар, гара күн гаралдар (сәһ. 19); *Гара ағармаз, су гуртармаз* (сәһ. 66); *Ағ пулу гара күн үчүн јыгарлар* (сәһ. 19); *Ағын ады, гаранын дады* (сәһ. 19); *Ағ үздә гара хал зијнәтдир, гара үздә ағ хал нијбәт* (сәһ. 19); *Ағы көрүб гара еви јыхмазлар* (сәһ. 19); Хәтан ағ вә гара сөзү илә дүзәлән идиомлардан истифадә едәрәк көзәлин она вердији әзијјәти бәдни контрастда верир. Мәсәлән: *Ол шух ону јенә парә гылыр*; *Ағ үзүнү дәхи гарә гылыр*. Дк. 33 (66); *Мәктубуму алды парә гылды*; *Ағ үзүнү дәхи гарә гылды*. Дк. 43 (76).

Дағ-даш: *Каһ дағ үзә әсди*; *Каһи дашда*; *Каһ мүшк үзә әсди*; *Каһи јашда*. Дк. 28 (47); *Шаһ-кәда* (нөкәр, гүл): *Јүз һөкмилә шаһ икән Хәтаи*; *Јар ешикинә кәда гылан дил*. Дк. 14 (21); *Көј-јер*: *Көјдән јерә уш јағар јағышлар*; *Гуллар күнәһ етсә, шаһ бағышлар*. Дк. 30 (50);

Ашина (дост)-јад; *Чүн сәнә Хәтаи ашинадыр*; *Олмусан она нә мәнидән јад*. Дк. 60 (110);

Чәфа (вәфасызлыг) — *вәфа* (вәфалы, сәдагәтли): *Кәлкил бәри, еј көрән чәфаләр*; *Ким јар сәнә гылыр вәфаләр*. Дк. 63 (118);

Дәр-дәрман; *Дәрман едә јари дәрди мәндә*; *Каретди онун бу дәрди мәндә*. Дк. 28 (48);

Виран (дағылмыш)-*абәд* (абәдлыг); *Јарәб оласан гэм илә виран*; *Виранә әлиндән олмаз абәд*. Дк. 36 (62);

Јох-чох: *Ол шеј ки, өлүдүр, онда јохсан*; *Ол тән ки, диридир онда чохсан*. Дк. 37 (65).

Бунлардан башга поемада контрастлы лөвһәләр јаратмаг мәгсәди илә ашағыдакы сөzlәр гаршылашдырылараг антонимлик кәсб етмишдир. Мәсәлән: *Билиш* (таныш)-*јад*: *Дәрс имди фәганә, дадә дөндү*; *Билиш гаму мәнә јадә дөндү*. Дк. 43 (76); *Әждәр* (әждаһа) — *түлкү*: *Ким бу-*

рада муш олур гәзәнфәр; *Түлкүјә дөнәр һүнәрвәр әждәр*. Дк. 19 (33); *Фил-мур* (гарышга): *Гәм јүкүнә гылды фил тәки зур*; *Олду гәм илән вичуди чүн мур*. Дк. 62 (116); *Муш* (сичан)-*гәзәнфәр* (аслан, шир); *Ким бурада муш олур гәзәнфәр*; *Түлкијә дөнәр һүнәрвәр әждәр*. Дк. 19 (33); *Мур* (гарышга) — *әждаһа*: *Бу мур кәзәрди бинава тәк*; *Еиғ агзына салдын әждаһа тәк*. Дк. 14 (23); *Муш* (сичан)-*гәзәнфәр* (шир, аслан) — *әждәр* (әждаһа): *Ким бурада муш олур гәзәнфәр*; *Түлкүјә дөнәр һүнәрвәр әждәр*. Дк. 19 (33); *Түлкү-әждәр* (әждаһа): *Ким бурада муш олур гәзәнфәр*; *Түлкүјә дөнәр һүнәрвәр әждәр*. Дк. 19 (33).

Хәтан дилиндә ишләдилән антонимләрин әксәријәти сәдә сөzlәрдир. Бунунла белә мүрәккәб сөzlәрә вә бирләшмәләрә дә тәсадүф олунур.

Фе'ллә ифадә олуна антонимләр

Хәтан «Дәһнам»дә бәдни тәзады даһа габарыг вермәк мәгсәди илә фе'ли антонимләрдән дә истифадә етмишдир: *Сән мин јашакил бә намирани*; *Мән өлүр исәм нә гәмдир, еј чан*. Дк. 72 (136); *Бахдым ки, мүнун гырымы өзкә*; *Мәнимлә алым-верими өзкә*. Дк. 20 (34); *Ол дурду чәмәндә, мән јеридим*; *Бир елчи дәхи булам дер идим*. Дк. 36 (63); *Көјдән јерә уш јағар јағышлар*; *Гуллар күнәһ етсә шаһ бағышлар*. Дк. 30 (50); *Гәтл ејләмәјинә фикр гылдым*; *Гуртулмаға сағ шүкр гылдым*. Дк. 36 (60); *Меһр етсә нә гәм олу һимајәт*; *Гәһр ејләсә бәс дејил кифајәт*. Дк. 41 (71); *Олмушду Хәтаи јарә васил*; *Јардан јенә дур едән күн*. Дк. 70 (132); *Чәм олмады гәминдә вәһ-вәһ*; *Еј зүлфү мәним тәки пәришан*. Дк. 72 (136).

Хәтан јери кәлдикчә идиоматик ифадәләрдән истифадә едәрәк антоним јарадыр. Мәсәлән: *Чохларын ишини битирәнсән*; *Чохларын мурада јетирәнсән*. Дк. 23 (40); *Вәһдәт әтәјиндән тутду көнлүм*; *Өз һачәтини унутду көнлүм*. Дк. 10 (26); *Миндин јенә нишүн атәшин ат*; *Кәлдин чү пијадә галды шаһ мат*. Дк. 50 (91).

Нисби-мәтни антонимләр

Јухарыда гејд етдијимиз кими, һәр бир шаирин дилиндә мүтләг антонимләрлә јанашы, контекстуал (нисби-мәтни) антонимләр дә кениш јер тутур. Јазычы бәдни тәзад јаратмаг үчүн дилин мүтләг антонимләриндән истифадә етмәклә кифајәтләнмир, мүәјјән тәзадлы һадисәләри парлаг шәкилдә

¹⁵⁷ Аталар сөзү, Бақы, 1956.

тәсвир етмәк мәгсәди илә жалныз мүүжән контекстдә, бәдин әсәрин мүүжән һиссәсиндә антоним кими чыхыш едә билән сөз вә ифадәләр ишләдир. Әлбәттә, һәмни сөз вә ифадәләр контекстдән вә бәдин парчадан кәнарда контраст (тәзад) јаратмыр. «Дәһнамә»дә дә белә антонимләрә раст кәлмәк олур. Мәсәлән: *Узун кечәләр сәһәр көрүнмәз; Зүлмәтдә мәнә гәмәр көрүнмәз.* Дк. 13 (19); *Бир дилбәрү дилрүбаји севдим; Мән зәррә бу күн бир аји севдим.* Дк. 24 (41); *Бир зәррә тәки вүчүдә дүшсә; Мәшһур чү афтаб едән ешг.* Дк. 18 (30); *Бир зәррә тәки күнәш јолунда; Јүз мин һавасү һәва ғылан дил.* Дк. 14 (21); *Буланды вә дашды чајә дөндү; Кәһ суја вә кәһ һәвајә дөндү.* Дк. 56 (104);

Јухарыда верилмиш мисаллардакы *зүлмәт-гәмәр, зәррә-ај зәррә-афтаб, зәррә-јүз мин, су-һәва* сөзләри контекстдә бир-биринин антонимидир. Һалбуки әслиндә бунлар ајрылығда антоним дејилдирләр.

Белә сөзләр вәситәсилә јарадылан тәзадлара Хәтан тәсәдүфи мүрачһәт етмир. Онун мәгсәди гејри-ади тәзадлар вәситәсилә чанлы лөвһәләр јаратмағдыр ки, јухарыдакы мисалларда шаир буна наил олмушдур.

Хәтанин «Дәһнамә» поемасы үзәриндә апардығымыз тәдгигат сүбут едир ки, конкрет дөврдә әдәби дилин мүүжән бир иңкишаф мәрһәләсиндә көркәмли сәнәткар нә кими рол ојнаја биләр.

Хәтан XVI әсрин биринчи рүбүндә әдәби дилин формалашмасы, мүүжәнләшмәси вә зәнкинләшмәсиндә мүһүм рол ојнамышдыр. О, Азәрбајҗан дилинин бүтүн ишчәликләриндән, онун лүгәтиндән бачарыгла истифадә едән сәнәткар олмушдур. Онун «Дәһнамә» поемасында сөзләрин мәна системинин кенишләшмәси, синоним, антонимләрдә зәнкинләшмәси, сөз јарадычылыгы, халг сөзләринин бәдин дилә кәтирилмәси вә с. буна чанлы мисалдыр. XVI әсрдә әдәби дилин лүгәт тәркибинин мүүжәнләшдирән бир сыра мүһүм амилләрин мејдана чыхарылмасы да Хәтан үслубу илә мүмкүн олмушдур. Буну биз арханизмләрин, әрәб, фарс сөзләринин, мүасир дилә сәсләнән әсил Азәрбајҗан сөзләринин тәһлилиндә көрдүк.

Биз Хәтанин «Дәһнамә»си вәситәсилә Хәтан дөврү әдәби дилинин бәдин голуна халг дилиндән кәлән рәнкарәнк ифадәләрин кәтирилдијини көрдүк.

Хәтанин «Дәһнамә» поемасынын дили орта әсрин үмумхалг Азәрбајҗан дили һаггында әјани тәсәввүр јарадыр. Поеманын лүгәт тәркибинин бөјүк һиссәси доғма Азәрбајҗан сөзләриндән ибарәтдир.

Бунула белә бир сыра сөз вә ифадәләр әрәб, фарс дилиндән алымышдыр ки, бу сөзләрин бир чоху азәрбајҗанлашыб, мүасир дилимиздә дә ишләнир.

Хәтан «Дәһнамә»сини халга, мәһз, онун руһуну охшајан, она доғма олан сөз вә ифадәләр вәситәсилә чатдырмаға наил олмушдур.

«Дәһнамә» өз лүгәви хүсусијјәтләринә көрә дилимизин тарихиндә нүмунәви әсәрләрдән биридир.

Мәһз бүтүн бу чәһәтләр шаирин ше'рләрини өз дөврүндә вә инди дә халга јахын етмишдир.

А

АҒУ آغو (48)—зәһәр.

АҖ АҖ آياغه (39)—пијалә, гәдәһ, чам.

АҖЫТМАҖ آيرور (28), آيرر (18), (21), (24), (27), (28), (29), (30), (31), (38), (51), (54), (55), (56), (70), (58), (61)—демәк, сөйләмәк.

АЛ I ال (10), اله (40)—гырмызы.

АЛ II آل (52)—һијлә, мәкр.

АРИ آرى (46), (61), آرى در (52)—тәмиз, саф, пак.

АЧЫҖ آجوغه (20)—дүз, чөл.

Б

БАҖ باى (52)—дөвләт.

БАҖЫР بغرنه (34), باغرمه (44), بغرمده (37), (21), (35), (50).

بغرم (12), باغرى (11)—үрәк, гәлб, көнүл.

БИЛҮРЧИН بيلورچين (10)—билдирчин (гуш).

БИРЛӨ برله (53), (44), (28), (49), (50)—илә бағлајычысы.

БИТИК // ПИТИК پتكنى (30), پتكنى (26)—язы, мәктүб.

БУЛМАҖ بولدم (52), (29), (21), (20), (18), (73), (20), (25), (67),

(56), (64), بوله (15), (52), (59), (68), (57), (60), (67), بولام (52),

بولب (37), بولميه (37), (72), (37), بولون (18), (63), بولوب

(18), بولگل (64), بولامغه (22), (21)—тапмаг.

* Баш сөзләрнн эрәб әлифбасы илә язылышы Хәтәпнн тарих етп-барилә ән гәдим диваны—шаирин вәфатындан он бир ил сонра 1535-чн илдә Шаһ Маһмуд Әл-Нишабури тәрәфиндән үзү көчүрүлмүш «Дивани-Хәтәп» әлјазмасынн (бах: ديوان خطابی Дивани-Хәтәп, Өзбәкис-тан ССР ЕА Шәрғишүнәслыг Институту Әлјазмалары Фонду, инв. №1339/1412, фото-сурәт) әсасындадыр. Мөтәризәдәки рәгәмләр һәмни әлјазма нүсхәсинн сәһифәләрнн көстәрир.

В

ВАРМАҖ وارمق (21), (20), وارم (55), (22), (20), (47), (35), (28),

(24), وار (22), (33), وار (25), واريم (57), (54), (51), (54), (51),

وارمينده (51), (20), واردم (62), (64), (30), وارگل (59), (44),

(58), وارسون (32), وارسه (31), وارين (66), (37), وارہ (11),

(16), وارمز (58), وارب (58), واردم (15), وارماغه (54), (44),

(41), (22), وارمية (49), (66)—кетмәк.

Г

ГАМУ, ГАМУСИ قومون, قومون (25), (11), (9), (73), (49), (39), (19),

قومسى (15), (26), (25), (16), (43), (73)—һамы, бүтүн һамысы.

ГАНАД قاندينه (20)—бурун пәрәси.

ГАНДА, ХАНДА غنده (57), (52), (44), (41), (38), (21), (15), خنديم

(12), خنده ايم (13)—һарда, һарада.

ГАНДАН, ХАНДАН غندان (22), (36), (31), (62), (31), (16),

(31)—һардан, һарадан.

ГАНЫ, ХАНЫ قانى (49), خانى (26)—һаны, һансы.

ГАНЛАРДАН خنلردن (16)—һаралардан.

ГАРАНГУ قرانغو (67)—һара, гаранлыг.

ГАТ قاتنه (48), (51), (52), قاتنه (44), (39), (24), (22), (17), (16), (51),

قاتمىن (54), قاتمده (44), قاتله (56), (12), (22), (28), (31), (65),

(54)—јан.

ГАТЫ قاتى (60), (48), (28), (41), (44)—бәрк, мөһкәм.

ГАТЛАНМАҖ قاتلنميه (17)—дөзмәк.

ГАХМАҖ قاخى (31), قاخى (19)—вурмаг.

ГАЧАН, ХАЧАН خاجن (61), خچن (59)—нә заман, нә вахт, һачан,

ГЫЛМАҖ قيلدى (70), قيلدى (14), قيلگل (49), (59), (50), (51), (25),

(45), (44), (42), (25), (18), (12), (11), (16), (60), (55). قىلدۇم (13), (15), (20), (19), (22), (24), (30), (50), (35), (58), (50), (20), (46), (29), قىلدۇر (10), (11), (70), (53), قىلىن (13), (14), (34), (31), (42), قىلوپىن (65), قىلسون (63), (53), (70), قىلام (70), قىلايم (48), (60), قىلە (66), (58), (53), قىلماغىدە (68), (38), قىلورسە (36), قىلسىن (34), قىلىپىلەر (47), قىلسام (31), (28), (34), قىلمىز (34), قىلىمىن (25), قىلىسم (37), قىلو (60), قىلولە (56), قىلمىش (51), (35), قىلمىز (37), قىلمىز (49), قىلولر (35), قىلمىز (73), (25), قىلە (54), قىلورسە (48), قىلمەغىسىن, قىلورنىڭ (11), قىلماغە (38), قىلىمىز (41), (19), (25), قىلمە (12), قىلوردم (48), قىلمىزدىم (61)—етмәк.

ГЫРЫМ قىرمى (20)—форма, шәкил.

ГЫРЛАГУШ قىرلاقوشلر (11)—гарангуш.

ГУТЛУ قوتلى (21)—мүбарәк, шәрәфли, уғурлу, гүдрәтли.

ГУЧМАГ قوجمغ (40)—гучагламаг.

Д

ДАД دايلار (10)—никијашар ат.

ДАМУ دامولر (32)—чәһәннәм.

ДОГРУ БАХМАГ دوغروباخماق (16), (19)—дүз, јалан олмајан.

ДӨЛ دولولى (10)—бала.

ДӨШҮРМӘК دشورمك (11)—јығмаг, дәрмәк.

ДҮН دون (50), (51), دونگە (51)—кечә.

Е

ЕШИК ايشكده (33), ايشكده (59)—гапы, евин габағы.

Ә

ӘСӘН ايسنمى (35), (61)—сағ, саламат.

ӘР ар (27), (35), (52)—киши.

И

ИЛӘН ايلن (62), (63), (70)—илә бағлајычысы.

ИРИШМӘК ايرشدى (72), (70), (64), (63), (60), (41), (35), (29), (26), (56), (56), ايرشمكه (51), ايرشمككىن (47), ايرشدم (56), (23), (28), ايرشلى (28)—чатмаг, јетишмәк.

Ј

ЈАВУГ ياوغه (29)—јахич.

ЈАД ГЫЛМАГ ياد قىلمە (72)—өзкә билмәк, һесаб етмәк.

ЈАЗЫ يازى (45)—чөл, сәһра, дүз.

ЈАРЫЛҒАМАГ يارلخاسون (73)—јад етмәк, бағышламаг (күнаһы).

ЈАСТАНМАГ ياستانوبىن (16)—гыврылмыш вәзијјәтдә дурмаг.

ЈАХМАГ ياخدى (50), ياخب (10), ياخوايدم (18)—јандырмаг.

ЈАХЫЛМАГ ياخذلى (18)—јанмаг.

ЈЫРТМАГ يورتدى (31), (36)—чырмаг, гонартмаг.

ЈӨРӘ يورسين (55)—тәрәф, јан.

ЈҮЗ يوز (23), (16), يوزينه (16), يوزنده (20), يوزم (28), يوز (14), (28), يوزى (16)—үз, сифәт.

ЈҮКҮШ يوكش (24), (43), (52), (72), (62)—чох.

ЈҮСТ يوسته (10)—үст.

ЈҮРҮМӘК يورمى (61), يورمى (11), يورمى (56), يورمى (61)—кетмәк.

К

КЕЈИК كىكى (11)—аһу, чејран.

КІШИ كىشى (44)—адам.

М

МИЛЛӘТ ملتك (19)—мәһәб.

МУНДА مندە (19), (22), (43), مونگ (19)—бурада, бунда.

МУНУ مونى (73), (36)—буну.

МУНЧӘ مونچە (36), (58), (51), (47), (44)—бунун гәдәр (гејри-мүәјјән сај).

Н

НӘСТӘ, НӘСНӘ نسته, نستە (64), (73), (43), (46)—шеј, әшја.

НӘЧҮК نچوك (16), نچوك (35), (45), (56), (66), (28)—нә чүр, нечә.

НИШӘ نيشە (42)—нә үчүн.

О

ОЛ اول (12), (14), اولدر (17), (28), (74), (15), (16), (17), (20), (21), (22), (25), (28), (29), (30), (31), (32), (34), (35), (37), (38), (39), (42), (44), (45), (46), (48), (49), (50), (51), (52), (53), (54), (55), (56), (59), (57), (60), (61), (65), (67), (68) — һәм тәхс, һәм ишарә әвәзлийи.

С

САЈРАМАГ سيرا (10)—охумаг (гушлара анддир).

САЈРУ, САЈРЫ صيرو، صرو (40), (72)—хәстә.

Т

ТАНРЫ طانرى (50)—аллаһ, танры.

ТАПАНЧА طبانچه (30), (9)—силлә.

ТАПАНЧА ГАХМАГ طبانچه قاخر (23)—силлә вурмаг.

ТӘЗМӘК تزمه (33)—азмаг, намә'лум бир јерә кетмәк.

ТӘНКӘ تنگه (9)—пул.

ТӘР I تر (39), (46)—јаш, нәм.

ТӘР II تر (11)—тәзә.

У

УҒРАШМАГ اوغرشدى (17), (50), (17)—раст кәлмәк, растлашмаг.

УЈУТМАГ اويتىدى (11)—јатыртмаг.

УЈХУ اويخودن (70)—јуху.

УЛАШМАГ اولاشده (64), اولاشه (66)—чатмаг, јетишмәк, говуш-маг.

УЛУ اولو (28), (25), (16), اولوسى (33)—бөјүк.

УРМАГ اورم (61), اوروسن (32), اوردى (42), اورب (19)

—вурмаг.

УС اوسى (19)—ағыл.

УСУ ЈЕРИМӘК اوسمپرىدى (19), (мәч.)—ағлы тәрпәнмәк.

УЧМАГ اوچماغيله (65)—чәһнәт, бәһишт.

УШ اوش (68), (30), (44)—будур, артыг (әдат).

УШ БУ, ӨШ БУ, ИШ БУ اوشبو (49), (46), (17), (12)—бу, будур.

УШАТМАГ اوشتىدى (31)—сындырмаг, парчаламаг.

УШӘНМӘК, ЕШӘНМӘК اوشنىدى (12)—ешитмәк.

Ү

ҮН اونونى (47), اونى (11), (9), اونوم (13), اوننهو (12)—сәс.

ҮН ЧӘКМӘК اونچكر (11)—бағырмаг, гышгырмаг, фәрјад етмәк, фәған етмәк.

Ч

ЧАЛМАГ چالميه (9)—вурмаг мә'насында.

ЧӘРИК چرسى (70)—гошун, әскәр.

ЧИН چين (61), (63)—дүз, доғру.

ЧӨЗМӘК چزب (36)—ачмаг.

Ш

ШИМДИ شمدى (15), (26)—инди, һазырда.

۳۵۱

ولسیا	
بنده دنگ کربانی	کبر و نه توبه بی بخت و نفا
پرنی تم عشق نینو زان	بنده سبک حق سوا بختی
ولسیا	
محبوبی دهم شامک فانی	یعنی کیم معنی رنگ فانی
ای - بادشا داور	اولی بی شمشیر و درگاه
ولسیا	
دانشک از نظری در شیشه	کبر و کیم سندی در شیشه
یوسف و قاضان جم	تفریح کبری در شیشه
ولسیا	
سایه خوشی بجان در شیشه	اعلی فخری شادمان در شیشه
ای - کیم بخت کیم	لاکچر تهره در شیشه

۷۵

ولسیا	
اولست و حال دین	اولست و دنیا و بخت
اولی داری	دینا و بخت و بخت
ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان
ولسیا	
دین و بخت	دینیت و عشق جان
اولی داری	دینیت و عشق جان

ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان
ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان
ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان

ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان
ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان
ولسیا	
کرمی کیم دین	دینیت و عشق جان
ی - کیم و بخت	دینیت و عشق جان

۷۴